

A sunset scene with a bright orange and red sky, a low sun partially obscured by a dark horizon line, and dark silhouettes of hills or mountains in the foreground.

brat Stanislav

*Odkrytie evanjelia
Ježiša Krista*

E-mail: zivyjezisvpraxi@gmail.com

www.ZivyJezisvPraxi.sk

Obsah

Modlitba.....	4
NEPREHLIADNITE.....	5
Používanie odvolávok (skratiek) na verše z Biblie.....	6
Svedectvo brata Stanislava	7
Podakovanie	12
1. O čom tento život naozaj je	13
2. Stvorenie sveta a záhrada Eden.....	17
3. Ľudia pred potopou žili 900 rokov	21
4. Starý zákon – iné myslenie	25
5. Satan bojuje na troch úrovniach	27
6. Charizmatici + hovorenie v jazykoch	31
7. Otázka pekla, podobenstvo o boháčovi	32
8. Biblia si nesmie protirečiť	34
9. Následky nesprávnych rozhodnutí	35
10. Ježiš Kristus nám prišiel zjaviť skutočného Boha	36
11. Desatoro v Hebrejčine	37
12. Na Golgote vzal Ježiš Kristus naše hriechy na seba	38
13. Čo je desiatok	41
14. Treba brať bibliu ako celok	43
15. Zabudnúť na staré	44
16. Všetko smiem no nie všetko mi prospieva	46
17. Márnotratný syn + rast vo viere	49
18. Čo je spoločenstvo	55
19. Keď vyjde nečistý duch z tela (Matúš 12, 43–45)	57
20. Otče náš = Modlitba Pána (Matúš 6, 8–15)	59
21. Démon neodpustenia (Matúš 5,44)	62
22. Oblečte si celú zbroj Božiu (Efežanom 6, 11-12)	64
23. Démon zamerania sa na hmotné (Matúš 6, 19-34)	66
24. Démon smilstva (1.list Korinťanom 6, 12-20)	69
25. Moc vyháňať nečistých duchov (Matúš 10, 1-8)	71
26. Ako vyhnať satana	73
27. Význam a dôležitosť krstu	74
28. Chodte a kážte evanjelium (Marek 16, 15-20)	87
29. Stále treba pozerať na to čo je na nebi, a nie na zemi	89
30. Nes svoj kríž a ukrižuj na ňom svoje vášne a žiadosti	91
31. Viac s tým nezápas, Ježiš to vyrieši (Rimanom 7,15-25 a 8,1–4)	94
32. Treba pozerať na darcu, nie na dar	96
33. Viera je odvaha, naša odpoveď na Božie volanie	98
34. Mnoho zvládze modlitba spravodlivého (Jakub 5,13-20)	99
35. Ako Ježiš vyzeral (Zjavenie 1,12-18)	101

36. Zhrnutie	103
VERŠE POUŽITÉ V TEXTE	111
Biblia - poradie kníh Starej zmluvy, Skratka v texte	148
Biblia - poradie kníh Novej zmluvy, Skratka v texte	149

„ Ježiš je cesta, pravda, život “
(evanjelium podľa Jána 14, 6)

Modlitba

Ďakujem Ti môj jediný Pán a Záchranca Ježiš Kristus, že si
zo svojej nekonečnej lásky a milosti zostúpil z trónu a slávy nebies,
aby si sa obetoval kvôli mne a položil svoj nevinný život na Golgote,
aby si ma vykúpil zo smrti, očistil od hriechov a
oslobodil od každého protivienstva.

Večne víťaziaci Ježiš, otváram Ti svoje srdce a pozývam Ťa vstúpiť do
môjho každodenného života, aby si bol mojím priateľom a ochrancom
a previedol ma životom tak ako to vidíš Ty za dobré,
k sebe, do nebies, do večnosti.

Nech Ťa každý pozná a prijme do svojho života ako živého Pána.

Nech Ti je na veky sláva!

AMEN.

NEPREHLIADNITE

***Toto dielo je** prepis audio nahrávky z rozhovoru s konkrétnou osobou na riešenie jej konkrétnych problémov a potrieb (ľudia sú rôzni majú rozdielne potreby, teda aj potreby pre odlišný spôsob komunikácie a vysvetľovania) s cieľom jednoducho a nekomplikovane (tak ako Ježiš Kristus rozprával v podobenstvách z každodenného života ľudí, ktorým aj jednoduchý ľudia porozumeli) predstaviť živého Ježiša Krista za účelom oslobodenia, uzdravenia duše i tela, zmeny života.*

***Toto dielo nie je** teologicky podrobný výklad. Bola by to veľmi obsiahla a na čítanie zdĺhavá - náročná práca a takých je už dnes veľa. V prípade nejasností je to možné dovysvetliť.*

Týmto sa ospravedlňujem, že prepis audio nahrávky je štylisticky neupravený.

Používanie odvolávok (skratiek) na verše z Biblie

V ďalších kapitolách sú použité odvolávky na verše z Biblie. Slúžia pre lepšie prepojenie myšlienok v danej kapitole s myšlienkami v Biblii.

Ježiš Kristus pri stretnutiach s ľuďmi používal rovnaký spôsob, keď sa odvolával na texty z Mojžišovho zákona, z prorokov a zo žalmov. Svedčia o tom zápisy o jeho živote v evanjeliách.

Príklady:

Matúš 6,5-15 znamená:

evanjelium podľa Matúša, 6.kapitola, verše 5 až 15

evanjelium = radostné posolstvo pre človeka o živote Ježiša Krista

1.Moj 11,23 znamená: prvá kniha Mojžišova, 11.kapitola, verš 23

Svedectvo brata Stanislava (odvysielané v rádiu Lumen 2011)

Stano spoznal živého Ježiša Krista bez pričinenia cirkvi, ale zakúsil aj dlhoročné obdobie života v cirkvi. Bibliu začal čítať s tým cieľom, aby v nej našiel chyby a dokázal, že takzvané Božie Slovo v reálnom živote nefunguje. Božie Slovo však začalo meniť jeho život a on zistil, že Ježiš Kristus je živý a že Biblia je pravdivá, dokonalá a stále aktuálna kniha. Spoznal, že život s Ježišom je výhrou a pochopil, že Boh nás prijíma takých, akí v skutočnosti sme a že nás miluje bezpodmienečnou láskou. Ježiš Kristus mení naše životy, keď sa mu odovzdáme a hlavne oslobodzuje. To, ako zmenil Pán Ježiš Stanov život tým, že ho oslobodil od závislosti, si môžete prečítať z jeho svedectva:

Skôr ako som spoznal Pána Ježiša, tak môj život sa vyvíjal úplne iným smerom, ktorý s odstupom času vnímam ako, že to nebol správny smer, ale vtedy som to vnímal, že je to najlepší spôsob života, ktorý ja som vtedy poznal. Mňa od malička stále zaujímali tajomné veci: neznámo, vesmír, jaskyne, chemikálie, z čoho som sa snažil robiť aj rôzne výbušniny a dostal som sa do obdobia puberty, keď ako mladý človek už v tých pätnástich rokoch začína mať kus prehľad o svete a vnímal som, že to, čo nás dospelí učili, či už v škole alebo v rodine, tak sa začína líšiť od toho, čo žili. Začal som vnímať, že jedno hovoria a druhé robia ako sa hovorí, že vodu káže, víno pije, a začal som byť z toho taký rozčarovaný, začal som sa búriť voči spoločnosti, že tá spravodlivosť, v ktorú som uveril, že v tej spoločnosti nie je a v tom období som sa stretol aj s jedným človekom, ktorý ma naučil, keďže ma zaujímal duchovno a tajomno, ma naučil vyvolávať duchov a to výrazne poznamenalo môj život, lebo som sa tým intenzívne zaoberal tri roky a vlastne moje myslenie sa zmenilo do tých temných stránok a to bolo poznačené aj tým vzbúrením sa voči spoločnosti, voči tomu režimu, ktorý mi vtedy bol vštepovaný od malička do mysle a začal som uprednostňovať anarchiu a s kamarátom som založil pankové hnutie, keď sme začali šíriť vzburu voči spoločnosti a mnoho ľudí sa k nám pridalo a policajti nás naháňali, prenasledovali a vlastne tento život niesol aj temné stránky: závislosť na alkohole, tréningovanie karate a rôzne bitky, ubližovanie ľuďom, čo vo mne vlastne vypestovalo takú určitú hrdosť na to, že som si získal medzi ľuďmi autoritu a že som aj niečo dosiahol. Ja som to vtedy vnímal, že vlastne rastiem a že sa prebýjam životom a že nie som navádzaný niekým, že čo mám robiť a čo nemám robiť, ale že som si určil vlastné zákony, ktoré ma vtedy robili šťastným a ja som vnímal, že toto je ten život, ktorý je skutočne pre mňa dobrý. Lenže tým, že som takýmto spôsobom žil, tak môj život sa stále viac zosúval smerom dole a vlastne to sa prejavilo aj v škole aj v správaní sa voči, či už vrstovníkom alebo voči dospelým ľuďom, voči rodičom a vlastne ja som si prestal s ľuďmi rozumieť a vnímal som za svojich priateľov len tých ľudí, ktorí vyznávali to, čo ja – ten pank a vlastne vzburu voči spoločnosti, tie bitky ...

Bol som akoby v začarovanom bludnom kruhu, z ktorého som ani nehľadal východisko až do momentu, keď moja mama odhalila, že vyvolávam duchov a povedala mi, že s ňou nemôžem pod jednou strechou žiť a keďže ona bola veriaca, tak mi dala do rúk Bibliu, že nech čítam Bibliu, ale ja som tej Biblii nerozumel a nič mi to nehovorilo, tak som s tým prestal, nechal som to tak a dorástol som do veku, keď už som šiel na vojnu a keď som narukoval, tak som prežil skúsenosť tam s jedným spoluvojakom, ktorý dokázal očami rozhojdať kľúčik a všetci boli z

toho nadšení a ja som povedal, že som ďaleko väčšie veci dokázal robiť tým, že som tých duchov vyvolával, tie tajomné sily a oni boli zvedaví, že čo, tak ja som im ukázal to vyvolávanie duchov a tí ľudia mali z toho niektorí srandu, niektorí strach a vojaci sa báli chodiť do stráží a vznikol chaos v celom vojenskom útvere, lebo si velitelia nevedeli poradiť s tým fenoménom, ktorý vznikol. Veľa vojakov aj pozatvárali kvôli tomu, lebo chceli utlmiť tú aktivitu, ale mne sa nič nestalo, ja som mal pred spoluvojakmi rešpekt a dokonca som to vtedy vnímal, že ma tá sila ochraňuje, lebo tí, čo ma predtým ako starší šikanovali, tak nakoniec ma tam obdivovali a určitým spôsobom mi tam robili dobre, aby mi vyhovelí vlastne a tak si ma získali na svoju stranu. Vtedy som to vnímal, že tá sila mi pomáha.

Keď som sa vrátil z vojny domov, tak som zase skĺzol do závislosti na alkohole. Som si v alpovej fľaštičke nosil čistý špiritus, lebo už som nebol schopný prejsť natriezvo ani do krčmy a žil som zase v tej partii s vyznávaním panku, závislosti na alkohole a trénovaním karate, keď zase boli stále pouličné bitky a ubližovanie a prežíval som ten život, čo predtým. Len akurát vtedy bola Nežná revolúcia, čiže tým prevratom aj umožnené hlásanie alebo sloboda hlásania náboženstva a rôzne cirkvi hlásali svoju pravdu a evanjelizovali ľudí, ale spôsobom, že poukazovali na to, že oni sú tí, ktorí poznajú tú pravdu a že k ním treba ísť a keďže ja pri vyvolávaní duchov som čítal aj satanskú bibliu a myslel som si, že takým spôsobom vlastne poznám Bibliu, tak som im hovoril, že rozprávajú, že majú pravdu a poznajú Bibliu, ale proti sebe sa stavajú a medzi sebou sa ohovárajú, a že ani jeden z nich nepozná skutočného Boha a že ja začnem Bibliu čítať s tým, aby som im ukázal, že ten Boh je iný ako si Ho oni predstavujú.

Tak som skutočne začal znova čítať tú Bibliu, ktorú mi predtým mama dala a ktorú som nechápal. Som sfúkol z nej prach a začal som čítať s tým, že nájdem tam chyby a čítal som verše: „*kto hľadá, nájde, kto prosí dostane, kto klope, sa mu otvorí (evanjelium podľa Matúša 7,7-8) a kto má vieru ako horčičné zrno a povie vrchu: hod' sa do mora, tak sa hodí*“ (evanjelium podľa Mareka 11,23). Tým, že som mal skúsenosti, veľa skúseností s nadprirodzenom, tak ja som nepochyboval o tom, že nadprirodzené veci ako so zhodením toho vrchu do mora fungujú a zároveň, keďže od malička som bol hľadajúci, čo ma furt lákalo tajomno a neznámo, tak ma oslovili tie verše „*kto hľadá, nájde*“. V tom období som tak ochorel, že som mal vyše štyridsaťstupňové teploty, veľmi ma bolelo hrdlo a nádcha a bol som taký zoslabnutý, že som sa nemohol ani pohybovať a moja prvá modlitba bola asi takým spôsobom, že som povedal: „*Pane Bože, ak si taký ako o Tebe čítam v Biblii, tak ja verím, že nemáš problém ma teraz uzdraviť*“. Vtedy som bol skutočne uzdravený okamžite po vyrieknutí tejto modlitby a vtedy som si uvedomil, že ten Boh, proti ktorému útočím a ktorého prenasledujem, je úplne iný ako som Ho dovtedy vnímal cez podanie veriacich ľudí z rôznych kresťanských spoločností, lebo dovtedy mi bolo prezentované, že Boh tých, ktorí Ho poslúchajú, odmieňa, ale tých, ktorí Ho neposlúchajú, tých trestá, čiže ja som to vnímal, že keď ja som bol dokonca na opačnej strane, keď som vyvolával duchov a veľa ľuďom som ubližoval, či už karate alebo tým pankom, tou závislosťou na alkohole, tak mňa by mal Boh potrestať, ale On ma naopak, On ma vlastne oslobodil. Uzdravil ma z tej choroby, čo som dovtedy dokonca ani nepočul, že by takýmto spôsobom odmieňal čo i len tých svojich verných, ktorí Ho poslúchajú a vo mne nastal zlom, že ten Boh je iný akého som dovtedy poznal a že Ho chcem

skutočne poznať takého, aký je a už som Bibliu začal čítať s tým, že nejdem hľadať chyby, ale že Ho chcem poznať viacej a takto sa On začal k môjmu životu priznávať.

To, čo bolo v mojom živote uzdravenie, tak to som v tých začiatkoch poznávania Ježiša Krista, prežil veľakrát. Ja som uveril tým evanjeliám tak ako boli písané a teraz, s odstupom času, vidím, že ja som mal šťastie, že mňa k Ježišovi neprivedol žiadny veriaci človek, lebo vlastne mňa nemohol nikto, dá sa povedať, tvarovať svojimi názormi o tom, že aký Boh je a ako mám ja ako kresťan žiť, že ja nemôžem ako kresťan počúvať pank, že ako kresťan nemôžem trénovať karate, že ako kresťan nemôžem piť... Mňa takto nikto netvaroval, čiže som to nemal ani skade vedieť, tak ja som čítal Bibliu, tešil som sa z Ježiša Krista, že ma opakovane uzdravoval, že sa k môjmu životu priznával, ja som bol šťastný a robil som tie veci, ktoré som predtým robil celý život, lebo som si myslel, že je to môj zmysel života, ale uvedomoval som si, že čím viac poznávam Ježiša Krista, čím viac Ho púšťam do svojho života, tak tým viac On do môjho života zasahoval a prirodzene z môjho života sa vytrácalo závislosť na alkohole, závislosť na panku. Ja som vtedy pank počúval pri tréningu, pri jedení, pri zaspávaní. Ja som si bez toho nevedel predstaviť život, ale mne to už akosi nechýbalo. Prirodzene sa to z môjho života vytrácalo. S tou partiou, ktorá bola vlastne moja druhá rodina, som si prestával rozumieť a uvedomoval som si, že Pán mení môj život a teraz, s odstupom času vidím, že On to robil prirodzene, bez toho, aby som ja nejaké veci musel robiť preto, že sa to tak má, že ako kresťan toto smiem a toto nesmiem, ale Pán vedel, že čo dokážem a na čo som pripravený a On postupne ma očisťoval z týchto vecí v úplnej slobode a bol som šťastný.

Asi dva roky takéhoto poznávania a prežívania osobných skúseností s Ježišom Kristom, som vstúpil do jednej protestantskej cirkvi, kde postupne za 13 rokov chodenia do tej cirkvi som si osvojil vlastne rétoriku a tvarovanie tej cirkvi, lebo každá cirkev má svoje vieroučné body, svoj spôsob poznania a vlastne takýmto spôsobom aj tých nových ľudí tvarujú a tam som sa naučil, čo ako kresťan smiem, čo nesmiem, čo môžem a takýmto spôsobom som začal vnímať život veriaceho človeka, život s Bohom, ale to osobné stretnutie s Ježišom Kristom, ktoré som spoznal na začiatku, sa akoby vytratilo do nejakých poučiek a ja som sa spamätal až keď bol v roku 2001 pád dvojičiek v Amerike. To zatriaslo s celým svetom a uvedomil som si, že toto je znamenie konca a že kto môže byť spasený, že ja teraz čo prežívam s Bohom je vlastne o moralizovaní a o nejakom dodržiavaní a o nejakom sa strážení, ale tá osobná radosť z prežívania a zo slobody s Ježišom Kristom, ktorý ma prijíma takého aký som, ako na začiatku sa ku mne priznal aj na základe toho, že som nebol ten spravodlivý a ten správny kresťan, ba naopak som bol ten zlý a On ma prijal takého aký som a On sa ku mne znížil a On ma postupne očistil a zbavil toho zlého, nie že ja som sa toho vo vlastnej sile snažil zbavovať, pretože sa to odo mňa akože vyžadovalo spoza kazateľnice. To mi začalo chýbať a začal som hľadať naspäť takéhoto Boha, živého v mojom živote, Ježiša Krista, ktorý ma miloval napriek tomu, že som mal veľa chýb a že som narobil veľa zla.

V tejto slobode začal Pán zrazu do môjho života posilať ľudí. Cudzích ľudí, ktorí sa sami od seba začali predou mnou otvárať, aké majú problémy a začali plakať, že si s tým nevedia poradiť a že čo im na to poviem. Tým, že som ich nechcel zase tvarovať spôsobom ako to bolo vedené v cirkvi, lebo sám som vnímal v tej cirkvi určitú neslobodu a stratenie toho živého Boha, tak ja

som tým ľuďom nehovoril vieroučné body, nehovoril som im, čo majú robiť a čo nemajú robiť, ale som im hovoril o živom Ježišovi Kristovi, ktorý zmenil môj život, ktorý ma miluje a prijal ma napriek tomu, aké zlé som narobil a On zmenil môj život. Tak som tých ľudí začal viesť týmto spôsobom, osobnou skúsenosťou a tých ľudí to oslovilo a tí ľudia sa chceli so mnou stretať, aby som im viacej o tom povedal a ja som nemal teologickú prípravu na to, aby som ľudí vyučoval Bibliu, ale Pán ma viedol, aby som im hovoril to, čo osobne s Ním prežívam, to, čo On spravil v mojom živote a tak sme postupne začali čítať aj Bibliu a modliť sa, aby Pán nám vysvetľoval to slovo, aby nám dal vedieť to, čo momentálne pre život potrebujeme a tí ľudia plakali, tí ľudia boli nadšení. Životy sa im menili a Pán stále viac a viac ľudí pridával, ktorí sami od seba prichádzali a teraz viem, že to Duch svätý tak viedol, tak ako je aj v Skutkoch apoštolských napísané, že *Duch svätý viedol Petra ku Kornéliovi a Kornéliovi povedal, že Peter k nemu príde (evanjelium podľa Matúša 10,19-22)* a že Pán si ma používal pre ľudí, ktorí možnože iným spôsobom neboli osloviteľní, aby som im vlastne svojim životom ukázal, že Ježiš Kristus ma úplne dokázal z bahna vytriahnuť a že to bol On, ktorý ma vytiahol, nie moje snaženie a že to nebolo ani nabádanie cirkvi, alebo dodržiavanie nejakých zákonov.

Tí ľudia rástli v Pánovi, ale mali aj svoje problémy a Ježiš ma viedol k tomu, že tak ako On ma v začiatkoch oslobodil, On ma zbavil svojou mocou tých závislostí, že toto dokáže spraviť aj v životoch tých ľudí, lebo keď som tých ľudí viedol k tomu, že Biblia je základ a že majú byť postavení na Biblii, to čo učí Biblia. To, čo sme v evanjeliách čítali, že Ježiš dal moc učeníkom (*evanjeliá podľa Matúša 10,1 a Mareka 6,13*), aby boli ľudia oslobodzovaní a postupne som aj ja bol postavený pred túto službu a prijal som od Pána, že keď to urobil v mojom živote, tak to dokáže urobiť aj v živote ostatných ľudí a tak ma Pán postupne vychovával a viedol osobnými skúsenosťami, že tí ľudia boli oslobodzovaní a fyzicky uzdravovaní z rôznych problémov. Keď toto ľudia prežívali, to sa rozšírilo veľmi rýchlo medzi ďalších ľudí a ľudia stále viac a viac chceli poznať živého Ježiša Krista, lebo mnoho ľudí bolo unavených z toho ako ja na začiatku, že rôzne cirkvi mali zaručenú pravdu, ale jednoducho ľudia to neprežívali vo svojom živote tú zmenu. Stále bolo od nich niečo očakávané, nejaké nároky, ale necítili tú slobodu, to šťastie a tú zmenu v Ježišovi. Keď to ľudia prežívali v tých skupinkách, ktoré mi Pán postupne dával, tak tí ľudia životom medzi svojimi blízkymi a okoliu ukazovali, že skutočne v Ježišovi človek môže byť šťastný bez toho, aby bol nabádaný, že niečo musí a niečo nesmie. Príkazy a zákazy. Oni boli nabádaní k slobode. Keď som toto prežíval, mal som deväť skupiniek a sedem dní v týždni. Ja som mal za deň aj dve skupinky. Toľko ľudí prichádzalo, ktorí chceli poznať živého Ježiša Krista. Cestovali z rôznych kútov Slovenska. Tak ma Pán viedol a vedie stále v službe medzi ľuďmi, ktorí sú, ako to ja hovorím, klasickým spôsobom evanjelizácie ťažko osloviteľní, lebo majú veľa negatívnych skúseností s rôznymi cirkvami, s rôznymi evanjelizáciami a majú rôzne problémy, v ktorých im nepomohlo kázanie slova, ale potrebovali byť doslova oslobodení mocou Ježiša Krista a Ježiš nám tú moc dal a ak my tú moc prijímame, tak tá moc sa cez nás prejavuje a ja sa teším, že napriek tomu, že mám sám chyby a slabosti, že Pán si nás takto používa, aby sme mohli šíriť Jeho meno, Jeho slovo tak ako to zaslúbil v evanjeliách, čiže pre mňa je základ Biblia a živý Ježiš Kristus, ktorý sa prejavuje skrze Ducha Svätého, ktorého On zaslúbil a On hovorí, že On nás bude viesť (*evanjelium podľa Jána 14,26*) tak ako On viedol svojich učeníkov pred 2000 rokmi. Tak ja sa teším každý deň s Ježišom, že môžem zažívať takéto dobrodružstvá a pritom prežívam veľa skúseností, kedy sú ľudia oslobodzovaní a to sú

také veci, že ak chcú ľudia zažiť dobrodružstvo, tak skutočne s Ježišom Kristom je najväčšie dobrodružstvo, lebo to mení životy ľudí, to nám požehnáva, či už v práci, v rodine, kdekoľvek sa nachádzame, nám urovnáva cestu a cez nás požehnáva ľudí, ktorí sú okolo nás a tak sa rozširuje svetlo, aby ľudia poznali a chválili Ježiša Krista, aby čo najviac ľudí mohlo prijať živého Ježiša Krista, ktorý dokáže meniť životy ľudí.

Stano sa modlí za každého novoobráteného človeka, aby sa dokázal začleniť do živého kresťanského spoločenstva. Modlí sa aj za konkrétne potreby jednotlivcov a Božia moc cez neho už viackrát uzdravovala. Mnoho ľudí má skúsenosti, že sa ich Pán, práve prostredníctvom tohto Božieho služobníka dotkol novým, zázračným spôsobom a dal im ďalší rozmer poznania. V súčasnosti Stano vyučuje v niekoľkých biblických skupinkách, vedie ľudí k slobode v Ježišovi a je otvorený každému stretnutiu s novými ľuďmi, aby spoznali živého Ježiša Krista.

Pod'akovanie

V prvom rade ďakujem Ježišovi Kristovi za Jeho dar života, nekonečnú lásku, vedenie životom a za možnosť napísať túto knihu.

Ďakujem za spoluprácu pri písaní knihy aj Peťke a mojej 15 r. dcére Lenke pri písaní úvodu a zhrnutia.

Ďakujem patrí aj Peťovi a Lidke za úpravu knihy a všetkým ľuďom, ktorí ma pri jej písaní podporovali.

Je v príprave aj voľné pokračovanie tejto knihy, kde sa do hĺbky poukazuje na tajomstvo pôsobenia a vzájomného sa ovplyvňovania ducha a mysle.

1. O čom tento život naozaj je

Pod pojmom človek, je ľudský duch obalený duševným a hmotným telom i keď ľudia pod pojmom človek vidia len to hmotné telo. Tak ako šofér používa auto, my vidíme z diaľky sa to auto pohybovať (zrýchľovať, brzdiť, zatáčať, trúbiť) a aj keď nevidíme dnu šoféra, každému je jasné, že to auto musí niekto riadiť. Ľudský duch hmotné telo používa, aby mohol existovať a realizovať sa v tomto hmotnom svete. Ak sa šofér neriadi ustanovenými predpismi a nesprávne riadi auto, zbehne z cesty a auto poškodí alebo poškodí aj iných účastníkov cestnej premávky či majetok osôb. Tie predpisy slúžia na bezpečie zúčastnených aj keď niekto to môže vnímať ako obmedzenie. Výrobca dal k výrobku (televízor, práčka, mobil...) návod a dodržiavaním toho návodu nám výrobok slúži k spokojnosti. Ak niekto vníma návod ako obmedzenie, jeho nedodržiavaním si sám spôsobí škodu. Tak aj Stvoriteľ života a sveta dal predpisy alebo doporučenia, ktoré nás chránia po ceste životom. Ak to niekto vníma ako obmedzenie, sám si život komplikuje. Tak ako keď šofér s autom zbehne z cesty, jazdu si spomalí, skomplikuje cez prekážky alebo úplne zastaví a pri tom spôsobí škody sebe alebo druhým. Samotná oprava auta nestačí pokým nenaučíme šoféra správne šoférovať, aby sa dokázal s autom na ceste udržať a jazdiť podľa predpisov. Je zbytočné trápenie dookola poškodené auto opravovať, pokým nenaučíme šoféra správne auto používať. Preto sú okrem návodov vhodné aj školy a školenia skúsenejších. Pre naše bezpečie dal múdry výrobca do auta kontrolky, ktoré nás dopredu upozorňujú, že s autom nie je niečo v poriadku (málo benzínu, oleja, zodraté brzdy, otvorené dvere atď.) Keď sa tie kontrolky rozsvietia každému je jasné, že netreba odstraňovať kontrolku, aby už prestala svietiť, ale treba odstrániť príčinu rozsvietenia napr. doplniť benzín. Pri iných rozsvietených kontrolkách však potrebujeme pomoc odborníka. Odborník nebude odstraňovať alebo prelepovať kontrolku, aby prestala svietiť, ale odstráni príčinu problému ktorú vďaka tej kontrolke odhalil. No odborníci automechanici sú rôzni aj fušeri, skutočne spoľahlivý je len výrobca čiže Boh Stvoriteľ. Ignorovaním kontroliek poškodíme auto a nedôjdeme do cieľa. Keď máme na telesnom obale zdravotné problémy, je to ako rozsvietená kontrolka v aute, ktorá poukazuje na konkrétny problém a podľa ktorej my, ľudský duch ako vodič auta vieme nájsť jeho príčinu, ktorá je vždy duchovného charakteru.

My, Božie deti ako duchovné bytosti sme boli vtelení do živočíšneho tela, čím vznikla duša, ktorá je prepojením medzi duchom a telesným obalom. Každý z nás sa narodil do tohto sveta so zámerom pochopiť a očistiť sa od všetkého čo neodzrkadľuje obraz Stvoriteľa, aby sme sa mohli vrátiť do večnosti z ktorej pochádzame. Všetky choroby a trápenia nám majú k tomu dopomôcť ako rozsvietené kontrolky poukazujúce na skutočnú duchovnú príčinu problému, že sme zišli z cesty alebo nedodržali návod. Ak to pochopíme, tak choroby a trápenia (kontrolky) už nemajú pre nás opodstatnenie, stratili výchovný význam, kontrolky zhasnú a otvorí sa cesta k uzdraveniu, požehnaniu a šťastiu. Tak ako tabletky od bolesti je barlička, ktorá problém pokazeného zubu nevyrieši, ba naopak môže človek vo falošnom sebaklame dočasnej úľavy bolesti zanedbať opravu zubu a zápal sa môže premiestniť do celého tela, čo je ešte horšie, ako keby tabletku nezobral, čo by ho prinútilo ísť hneď dať zub opraviť, čiže odstrániť príčinu. Je dobré používať metódy a prostriedky na úľavu od bolesti a rýchlejšie hojenie telesného obalu, ale za predpokladu, že bude súčasne odstránená aj príčina, ktorá má vždy duchovný

pôvod, aby sa problémy už dookola neopakovali. Nie je možné, aby bolo zdravé telo, ak je chorá duša, tak ako nie je možné, aby bolo choré telo, ak je zdravá duša.

Cesta ľudského ducha v hmotnom tele týmto životom je podobná ako cesta šoféra autom do určeného cieľa. Dodržiavaním predpisov nezídeme z cesty, ale potrebujeme sa aj správne rozhodovať na križovatkách života. Na orientáciu používame smerové tabule, mapu alebo modernejšie navigáciu. Ak sa na križovatke nesprávne rozhodneme, skomplikujeme si cestu. Buď sa vrátíme, čo nás zdrží alebo sa na iných križovatkách nesprávnym rozhodnutím môžeme dostať k cieľu okľukou, čo nás však zdrží taktiež a zároveň nám to vytvára komplikácie, následky nesprávneho rozhodnutia podľa zákona "čo zaseješ, to aj zožneš". Na ceste životom máme veľa križovatiek, na ktorých sa musíme správne rozhodovať a ak ignorujeme doporučenia múdrejšieho Stvoriteľa, sami si komplikujeme život alebo dokonca do cieľa ani nedôjdeme. Buď sa poučíme dobrovoľne alebo čo je častejšie kvôli našej tvrdosti srdca, cez utrpenie v živote, ktoré je ako oheň, páli, ale aj očisťuje náš charakter ako zlato v ohni, ale bez ohňa nemôžeme byť čistí, pretože sme prišli na tento svet špinaví, hriešni. To, čo nás postretne, si priťahujeme sami podľa zákona sejby a žatvy.

Mozog ako orgán je súčasťou hmotného tela a pomocou zmyslov, sensorov (zrak, sluch, čuch, hmat, chuť) dokáže vnímať len hmotný svet, ale nie duchovný. Domorodec v džungli nepochopí ako fungujú mobily, internet, lebo nehmotné elektromagnetické vlny svojimi zmyslami nevie zachytiť. My ich tiež nevidíme, ani v ruke nadržíme, ale vieme ich zmerať zhotovenými hmotnými prístrojmi. Tak isto nevidíme, ani v ruke nadržíme lásku alebo vôľu, lebo sú nehmotné, ale pri tom nikto nepochybuje, že sú súčasťou nášho života, aj keď ich nevieme zmerať prístrojmi. Donedávna, pokým neboli vymyslené mikroskop a vesmírny ďalekohľad, tiež sme ani netušili, že súčasťou nášho života sú aj miniatúrne baktérie a vírusy alebo vzdialené hviezdy a galaxie. Ale domorodec v džungli aj tak nechce tomu uveriť. Tak isto je súčasťou nášho života aj duševný a duchovný svet a tým, že ho nevieme pomocou hmotných zmyslov zachytiť alebo prístrojmi zmerať, ešte neznamená, že tu nie je. Tak ako neviditeľné elektromagnetické vlny sa prejavujú viditeľne cez prístroje, napr. ako mobil, počítač, tak aj neviditeľný duševný a duchovný svet ovplyvňuje nám viditeľný hmotný svet oveľa viac, ako si dokážeme predstaviť. Duchovno vnímame citom cez srdce. No cit a pocit sú dve rozdielne veci. Pocit nasleduje po cite (po-cit) a je výplodom mozgu, takže s duchovnom nemá nič spoločné a preto je to klamlivé. Každý z nás zažil tiché vnuknutie-obraz, čo je vyvolané Božím Duchom cez cit, ale o pol sekundy (vedecky dokázané) nasleduje pocit, aktivita predného mozgu, ktorá nám nútene „logicky“ myšlienkami vnuknutie vyvráti. V Biblii je tento vzájomný boj popísaný „Duch ide proti telu a telo proti Duchu“ Gal. 5, 16-26. Mozog je dobrý sluha, ale zlý pán, má byť podriadený Božiemu Duchu. Tak ako vo firme riaditeľ (Duch) dá zamestnancovi (mozgu) úlohy a zamestnanec ich prepracuje (premýšľa) do detailov a zrealizuje pomocou nástrojov (úrov tel). No ak si zmyslí zamestnanec, že riaditeľa nepotrebuje, lebo on vykonáva úlohy, tak vo svojej obmedzenosti, tým že nevidí širšie súvislosti tak ako riaditeľ, tak firma skrachuje a namyslený zamestnanec skončí tiež.

Činnosť mozgu okrem riadenia telesných funkcií sa prejavuje myslením. Všetky vnemy cez zmysly ukladá, analyzuje a na základe predošlých skúsenosti triedi, vyhodnocuje a dáva

povely na akciu. Takto vzniká samostatný akoby riadiaci prvok myseľ ego, podobne ako UI umelá inteligencia, ktorá je obmedzená pôsobiť len v ohraničení svojich možností a senzorov zmyslov (zrak, sluch, čuch, hmat, chuť) a tak je odkázaná na programátora, Stvoriteľa. My sme ľudský duch, nie ego, ktoré sa usiluje o ovládanie, lebo sa bojí o svoju existenciu, keďže je len výtvorom mozgu tela, ktoré je len dočasné a z toho prameňa všetky strachy a skutky tela Gal. 5, 16-21. Ego je falošná identita, ktorá si vytvára svoj vlastný svet bublinu ilúzií mimo skutočnosti, ktorou je Božie Kráľovstvo, čo pochopia len prebudení oslobodení od klamu, ega. Preto sa ego tak snaží o prežitie a tým pôsobí sebecky v prospech seba ako rakovinová bunka na úkor celku, čím sa v konečnom dôsledku zničí samé, lebo sa svojou činnosťou dostáva mimo plánu Stvoriteľa života a tým stratí život, ako keď umelá inteligencia (napr. robot) sa v svojej obmedzenosti chce osamostatniť a sám sa odpojí od zdroja, minie sa mu energia. Preto Biblia hovorí, že keď ukrižujeme čiže umŕtvime žiadosti tela čiže klam ega, cez ktoré pôsobia temné bytosti (keď sa vedome odovzdáme pod kontrolu Ducha), len vtedy prijmemo späť stratený večný život vedomím sa napojením na Zdroj Stvoriteľa.

Protiklady sa priťahujú a majú sa navzájom dopĺňať, zjednotiť. Ten druhý partner (a nielen v manželstve, ale v každom medziľudskom vzťahu) by mal od teba prijímať to, čo jemu chýba a opačne ty od neho. Tomu sa hovorí projektovanie. Vtedy je to v poriadku. Vtedy obaja rastú. Len dnes málokto rastie, lebo každý je sebecký. A každý sa riadi heslom „podľa seba súdim teba“. A preto je taká spoločnosť, aká je. My sa potrebujeme naučiť to, čo ukázal Ježiš. Milujte aj svojich nepriateľov. A prijímať ľudí takých, akí sú. Čím komplikovanejší je človek, tým viac ho prijímať. Ak máme s niekým problém, tak tá časť, s ktorou máme u neho problémy, je v nás zablokovaná. Ježiš povedal:

„Ako to, že vidíš smietku v oku svojho brata, a brvno vo svojom oku nebadáš? Ako môžeš povedať svojmu bratovi: ‚Brat môj, dovoľ, nech ti vyberiem smietku z oka,‘ a pritom sám nevidíš brvno vo svojom oku? Ty pokrytec, najprv vyhod' brvno zo svojho oka, až potom uvidíš, ako vybrať smietku z oka svojho brata.“ (Luk 6,41-42)

Je stred a to je jednota, Boh, láska. A je okolo stredu kruh. A my ľudia tým, že sme hriešni, tak sme mimo stredu vyosení do hociktorej strany od stredu a tým sa medzi sebou odlišujeme alebo sme úplne rozdielni. A presne oproti nás, za stredom, je náš tieň. Čiže my to nevidíme. To je naše nevedomie. Tam je všetko, čo odmietame, potláčame a buduje sa to už od ranného detstva a vytvára tak naše vzorce správania aj v dospelosti. Čím sme viac mimo stredu, tým je väčší aj náš tieň. A to tvaruje najviac naše životy, to čo sa nám deje v živote, vzťahy, problémy. A my o tom nevedomí nevieme, preto sa to volá nevedomie. To má hlavný podiel na našom bytí, na našej existencii. Ale Boh je jednota.....

My ľudskí duchovia sme prišli z večnosti do tejto školy života, aby sme sa niečo naučili a pochopili. A vrátíme sa domov do večnosti. Ľudia žijú ako keby tento život bol všetko a potom nič. Zabývať sa tu, čo najviac si užiť. Ako keby si povedal žiak, ja nejdem domov, ani sa učiť, tu sa idem hrať s peračnikom, s tabuľou atď. Čo pôvodne je len pomôcka slúžiaca, aby sa mohol učiť. Ale žiak nie je pripútaný na školu, teší sa na svoj domov, tam sa bude mať dobre. Toto je škola života, keď to všetko, čo príde správne prežijete, tak prídete do nebies, tam je Váš domov. Rodina, deti, práca atď, to je všetko súčasť života ako učebné pomôcky, nie cieľ života.

Všetko v našom živote je len ako učebná pomôcka, aby sme v živote niečo pochopili. Nemôže sa ten žiak v škole zabávať, lebo sa nič nenaučí. Nezabávajte sa, nepremárnite čas v živote s týmito hmotnými vecami, aj tak si nič z toho na onen svet nezoberiete. Čím je to komplikovanejšie pre nás, tým to viac potrebujeme. Čím ťažšie učivo, tým lepšie pre žiaka jeho vedomosti, poznania. Tým ťažším predmetom potrebujeme viac času venovať. Tie, ktoré zvládame, tak skúšku urobíme raz, dva. Čo nezvládame, tak musíme venovať viac času. Tak aj v živote sú pre nás oblasti, ktoré zvládame ľahšie a sú oblasti, ktorým sa chceme vyhnúť, ale práve tým potrebujeme venovať viac času. Lebo keď neurobíme skúšku čo len z jedného predmetu, tak sme prepadli v škole, aj keby sme ostatné predmety zvládli na jednotky. Tak aj v živote potrebujeme zvládnuť všetky oblasti, ktoré nám život prinesie, spôsobené častokrát následkami našich nesprávnych rozhodnutí z dávnej minulosti, pre naše poučenie, očistenie a rast.

A keď žiak neurobí skúšku, tak dostane opravnú a musí sa ešte lepšie pripraviť, venovať viac času naučiť, prípadne si zavolať pomoc skúsenejšieho, aby mu vysvetlil učivo. A keď aj tak skúšku nespraví, opakuje celý ročník so všetkými predmetmi, skúškami aj tými, čo úspešne absolvoval. Čím si oddiaľuje cieľ. To je tá milosť, dostať ďalšiu šancu. Ale neodpustí sa mu skúška, že ty máš výnimku, a aj bez učenia môžeš ísť ďalej. Aký by to malo význam? Ostal by hlúpy, nenačený. Boh je spravodlivý, rovnaký ku všetkým a zároveň milostivý. Tak Ježiš nám pomáha, ale neurobí náš podiel, skúšku za nás, lebo my v živote musíme tým všetkým prejsť a správne sa zachovať v každej skúške, situácii pre naše očistenie ak chceme vojsť do večnosti tak ako Ježiš pri pokúšaní na púšti a v celom živote.....

Ale ak žiak nevyužije ani opakované šance, neurobí ani opakované skúšky, nie preto, že by boli príliš ťažké, lebo učivo je nastavené, aby každý žiak prešiel, ale za podmienky, že sa bude poctivo pripravovať a nie ľahostajne, uprednostňovať kadečo iné na úkor učenia. V takom prípade bude zo školy vylúčený, ale spôsobil si to sám. Tak aj v živote čokoľvek nám príde, vierou a pomocou Ježiša to zvládneme, no ak uprednostníme žiadosti tela (Gal 5,16-21), tak sme zlyhali a prišli o večný život svojou vinou. Pokušiteľ to vie a preto nás zvädza, klame a preto Ježiš povedal „Bdejte!“ My sa nepozerať na možnosť neúspechu. Pozerať sa len dopredu na Ježiša. Do života nám nepríde nič, čo by sme nezvládli, je to v našich rukách.....

2. Stvorenie sveta a záhrada Eden

Evanjelium vnímam na základe Biblie ako celok duchovného boja, ako to vzniklo, ako to prebieha, ako to prišiel Ježiš Kristus riešiť, ako nám dal možnosť a zbrane, aby sme aj my to dokázali vo svojom živote uplatniť a tak víťaziť, aby náš život bol víťazný.

Boh je zdroj všetkého, On je večný. Všetko vzniklo z Neho a bez Neho nie je nič. Keď On tvoril planéty, tvoril bytosti, tvoril anjelov, tak stvoril aj najvyššieho anjela, ktorý sa volal Svetlonos a on mal šíriť o Bohu svetlo. On bol najinteligentnejší, bol druhý po Bohu a zatúžil, keďže sa Bohu ako Stvoriteľovi klaňali nebeské bytosti, vzdávali mu slávu a on zatúžil, že by aj jemu tú slávu vzdávali, lebo on je vlastne najvyšší na tej postupnosti ako tí ostatní anjeli, ale jemu to neprináležalo, lebo to len Stvoriteľovi prináleží tá sláva. On si to chcel nasilu získať a to sa mu podarilo takým spôsobom, že postavil časť nebeských bytostí proti Bohu a oklamal ich, nahovoril im, že Boh vládne mocou a nie láskou. Tým pádom on pošpinil alebo znesvätil Božie meno a určitým spôsobom si zaistil akoby imunitu, lebo keby ho Boh zničil, tak sa v podstate potvrdí ten jeho výrok, že Boh vládne mocou a nie láskou, ale Boh vedel už dopredu, keď tvoril toho satana, že čo z toho vznikne, lebo Boh vie všetko dopredu, takže by ho aj tak nezničil... Lenže Boh je absolútny, takže On ho stvoril napriek tomu, že vedel čo bude a pripravil riešenie a to bola Golgota = Ježiš Kristus. To bolo riešenie celého vesmírneho konfliktu Satan bol tak inteligentný, že sa mu podarilo až jednu tretinu anjelov nahovoriť proti Bohu, na svoju stranu, ktorí sa mu začali klaňať, o čo vlastne satanovi išlo, aby sa cítil ako Boh, že sa aj jemu niekto klania. Terajší anjeli, tá tretina to sú démoni = nečistí duchovia, ktorí sú v jeho službách.

Boh, keď stvoril zem, tak stvoril aj človeka, lebo my sme tiež Božie deti ako aj tí anjeli. Človeka stvoril na rozdiel od anjelov v hmote a preto nás osadil vlastne do tejto hmoty. Zem a všetko čo tvoril stvoril krásne, lebo je písané v Genesis, že každý deň čo tvoril, že to bolo dobré. Všetko čo Boh stvoril bolo dobré a dokonalé a dal aj strom poznania dobrého a zlého. Keď Boh tvoril, tak stvoril najprv Adama. Stvoril ho z prachu zeme. Je napísané, že ho stvoril vlastnými rukami, lebo všetko tvoril slovom, ale Adama stvoril vlastnými rukami na svoj obraz a vdýchol mu do nozdier dych života a stal sa živou dušou (1.kniha Mojžišova 2,7). To sme už hovorili na skupinke, že nedostal živú dušu, ale doslova stal sa živou dušou. V momente, keď ožil ten prach a ožil tým, že mu do nozdier, do nosa vdýchol dych života, čiže Božiu moc, čiže stal sa živou dušou. Takže my nosom prijímame toho Božieho Ducha. Toto jogíni odhalili, tie dychové cvičenia a ja tiež ľuďom hovorím, že treba sa naučiť zhlboka dýchať nosom, lebo my nosom neprijímame len kyslík, ale prijímame aj toho Božieho Ducha a človek je na dýchaní závislý. Je tým živý a keď sme v strese, tak vtedy dýchame plytko a krátko a vidíme, že vtedy nedokážeme napríklad tak dobre rozmyšľať. Sami lekári doporučujú, že máme dýchať zhlboka nosom. Hlboké nádychy - vtedy sa ten organizmus dokáže upokojiť a dokáže veci vnímať ináč. To nie je len vďaka tomu kyslíku ako to lekári vysvetľujú, ale to je vďaka tomu, že ten Boží Duch môže v nás viacej pôsobiť.

Takže človek sa stal živou dušou, lebo je aj napísané, že vody sa hemžili živými dušami. To sú ryby (1.kniha Mojžišova 1,20-21). Takže všetko živé stvorenstvo sú živé duše. Hneď ako je niečo živé, tak je to duša, a keď človek zomiera, tak sa to zase rozkladá na tie zložky, lebo si z

prachu vzatý a na prach sa obrátiš (1.kniha Mojžišova 3,19), čiže sa zase rozkladá na ten prach, z ktorého bol vybudovaný a ten Dych Boží odchádza zase k Bohu, čo bol vdýchnutý do nozdier, ale už to nie je duša, ktorá vidí, už to nie je človek so svojim myslením, konaním a vnímaním, citmi, ale je to zase ten Duch Boží, tá energia. To si nájdeme aj v písme, keď Ježiš na kríži zomrel, tak je napísané, že vypustil ducha (evanjelium podľa Matúša 27,50). Čiže nevypustil dušu, ale ducha.

Boh stvoril aj ženu z Adamovho rebra (1.kniha Mojžišova 2,22), čiže sa stala súčasťou Adama. Vlastne Boh hovorí, že muž opustí rodičov, vezme si ženu a stanú sa jedným telom (1.kniha Mojžišova 2,24 a evanjelium podľa Matúša 19,4-5), lebo vlastne tá žena je telom Adama. Majú sa stať jedným telom. Majú sa navzájom podporovať. Čiže tie rozdiely medzi mužom a ženou nemajú byť na vzájomný zápas, ale na vzájomnú podporu ako celok by mali byť vlastne dokonalí. Ženu stvoril Boh citlivejšiu preto, aby mohla vychovávať deti a muža stvoril menej citlivého, aby sa o tú rodinu mohol postarať, ale ženskú citlivosť zase zneužil satan práve pri tom strome poznania dobrého a zlého. Ten strom poznania dobrého a zlého nám bol daný nie na skúšku, aby Boh vyskúšal človeka, lebo Boh vie všetko dopredu a preto nepotreboval skúšať človeka a nepotreboval mu robiť prieky a kláty hádzať pod nohy. Ten strom nám bol daný preto, lebo Boh je láska (1.list Jána 4,16) a kde je láska, tam je sloboda. Keď Boh miluje človeka, tak mu dal aj slobodu sa slobodne rozhodnúť, či mu chce odpovedať láskou. Deklarovanie toho rozhodnutia mal byť práve ten strom poznania dobrého a zlého. Keby človek odtrhol z toho stromu, tak ukáže, že nevolí Božiu cestu, ale že sa rozhodol ísť vlastnou cestou. V tom je daná tá sloboda. Boh upozornil človeka, že zo všetkých stromov v rajskej záhrade môžeš jesť, ale z tohto jedného nie, lebo by zomrel Satan toto vedel a on, aby ublížil Bohu, tak sa rozhodol ublížiť človeku. Sme hovorili, že satan sa už v nebi postavil proti Bohu (prorok Ezechiel 28,13-17) vzbúril sa proti Bohu. Ale satan si je vedomý toho, že proti Bohu nemá šancu bojovať, lebo satan je stvorený, a Boh je Stvoriteľ. To nie je rovnocenný boj a satan veľmi dobre vie, že proti Bohu nemá šancu. Satanova moc je daná v tom, že ak satan dokáže ublížiť ľuďom tým, že ich oklame, tak tým ublíži aj Bohu. My rodičia máme radi svoje deti, a keď niekto chce ublížiť rodičom a nevie nám ublížiť, tak ublíži našim deťom a tým ublížil aj nám. Čiže satan sa rozhodol ubližovať ľuďom, Božím deťom, aby ublížil aj samotnému Bohu, keďže on Bohu ublížiť nemôže. Urobil to spôsobom práve v tom raji, lebo vedel, že keď človek odtrhne z toho stromu, zomrie, tak on nahovoril človeka, aby z toho stromu jedol, ale aby človeka mohol na to nahovoriť, tak ho potreboval najprv oklamať.

Použil si na to ako médium rajskeho hada. Ten had na strome nebol, ako sa to v kresťanstve hovorí, lebo Boh, čo tvoril, bolo všetko pekné a dokonalé. Boh v Biblii hovorí hadovi, že zato, že si toto urobil, sa budeš odteraz plaziť po bruchu a žrať prach zeme (1.kniha Mojžišova 3,14). Čiže had do tej podoby, v akej ho poznáme dnes, sa premenil až po páde do hriechu. Predtým tak nevyzeral a keďže Boh tvoril všetko dokonalé a pekné, tak ten rajskejší had, a ja si predstavujem, že bol niečo ako vták napríklad páv, pekný, lebo bol v korune stromov a prihovoril sa Eve ľudským hlasom a Eva by sa nerozprávala s niečím, čo nie je pekné, čo by nebolo pre ňu lákavé, keďže dala na žiadosť očí. Lebo samotná Eva povedala na to ovocie, že je žiadúce pre oči (1.kniha Mojžišova 3,6). Ona ako žena bola stvorená citlivá, aby mohla

vychovávať deti, tak tú citlivosť satan zneužil pre žiadosť tela ako žiadosť očí a žiadosť chuti na jedenie, doslova ako je to v Biblii napísané, čiže na tomto Eva zlyhala.

Satan použil hada, čo ja si myslím, že to bol vták, a až po stretnutí so satanom sa to premenilo na to škaredé, čiže nie Boh potrestal nevinného vtáka, ale napísané je *zato sa ty budeš plaziť...* (1.kniha Mojžišova 3,14) To je rétorika Starého zákona, ale jednoducho Boh nikoho netrestá a nie to ešte to nevinné zviera, čo si ho satan použil, aby oklamal Evu. Jednoducho Boh stvoril všetko pekné a dokonalé a satan robí zase pravý opak. To dokonalé a pekné, čo stvoril Boh tak satan kazí. To mi vlastne vychádza z Biblie. Nemôžem to s istotou povedať, lebo to nie je vyslovene napísané, ale to mi vychádza z toho aký je Boh, že stvoril všetko pekné a dokonalé a bolo to v korune stromov a Eva sa s tým rozprávala a to niečo sa až potom premenilo na hada. Tam je vyslovene napísané, že tá premena už nastala. To ma vlastne k tomu vedie si toto myslieť, že tam bola nejaká premena, že predtým to bolo niečo iné.

Satan Evu oklamal tým, že sa jej spýtal, *či naozaj Boh povedal...* (1.kniha Mojžišova 3,1) Spochybnil Boží výrok. Tým, že spochybnil Boží výrok, tak zasial do Evy pochybnosť a tým, že mu Eva odpovedala, tak ju satan už vlastne získal. Eva mu povedala pravdu, že Boh povedal, *ak budete jesť, tak zomriete*, (1.kniha Mojžišova 2,17) ale tým, že sa so satanom rozprávala, tak sa mu dala do jeho moci.

Ježiš, keď chodil po zemi, a keď sa mu prihovárali démoni, tak On im stále hovoril: „*mlč a nehovor viac*“ (evanjelium podľa Lukáša 4,35). Ježiš sa nerozprával so zlom. Nekomunikoval so zlom. Akonáhle Eva začala komunikovať so zlom, v tom momente nemohla byť spojená s Bohom, lebo keď sa rozprávala so satanom, vtedy nemohla byť tak chránená. Toto bolo jej zlyhanie. Ak my dostávame pochybovačné myšlienky od satana a zaoberáme sa tými myšlienkami, tak my sa tým nevedome odvraciamy od Boha a vtedy padáme dole. Stávame sa zraniteľnými. Satan sa správne Evy opýtal a Eva mu správne odpovedala, ale problém bol v tom, že s ním vôbec komunikovala. Eva odtrhla z toho stromu a jedla. Problém nebol v tom, že odtrhla, že to jablko bolo otrávené, alebo ako keď niekto odtrhne niekomu zo záhrady, čo nemá a potom ten dotyčný ho za to vadí, ale ona tým odtrhnutím deklarovala, že chce ísť vlastnou cestou. Boh jasne upozornil dopredu, že netrhajte, lebo zomriete. Ona odtrhla a tým pádom ukázala, že Božie riešenie pre jej život je neprijateľné a rozhodla sa ísť inou cestou, ktorú jej ponúkol vlastne satan, čiže keď odtrhnete, budete ako bohovia, budete poznať, čo je dobré a čo je zlé (1.kniha Mojžišova 3,5). Eve bola bližšia cesta, ktorú jej ukázal satan, nie Boh, čiže tým odtrhnutím ona deklarovala v tej slobodnej vôli, že nejde za Bohom.

Je napísané, že dala aj Adamovi (1.kniha Mojžišova 3,6) a že jedol aj Adam. Problém Adama bol v tom, že on si mohol uvedomiť, že ženu mu stvoril Boh a keď sa žena rozhodla pre smrť, lebo obidvaja vedeli, že ak budú jesť, tak zomrú. Ak sa žena rozhodla pre smrť, tak on to mohol nechať tak a Boh mu mohol stvoriť druhú ženu. Lebo z jeho rebra mu stvoril ženu. Ale pre neho bola bližšia žena ako Boh a žena mu dala: „*na, jedz*“ (1.kniha Mojžišova 3,6) a on jedol. Pre Evu bol bližší satan, ktorý ju nahovoril a oklamal. Adama by neoklamal. Evu oklamal práve cez žiadosť tela, cez tú márnivosť, ktorá bola následkom tej citlivosti, lebo tak bola stvorená kvôli tej výchove detí. Zase Adam, ktorý mal ženu chrániť, lebo bol tak stvorený, aby ženu chránil, tak on jednoducho radšej uveril žene a jedol z toho stromu a neuveril Bohu. A to bola

porážka AdamaSatan doteraz tak funguje, že ženy väčšinou láme na citlivosti a žiadostiach tela a mužov láme zas na túžbe po ženách. Do dnešného dňa takúto osvedčenú taktiku využíva. Tým, že oni sa odklonili od Boha tým, že Ho neposlúchli, tak oni sa odpojili od zdroja života. Boh im dal večný život. Oni mali žiť večne, v dokonalosti, ale tým, že oni ako keby povedali: „*my ideme vlastnou cestou*“, zavrhl Boha - tým sa od Neho vzdialili a tým, že sa od Neho vzdialili, tak sa odpojili od zdroja večného života. Ako keď vytiahnem lampu zo zástrčky a zhasne. Tí ľudia boli závislí na Bohu. Boh vdýchol do nich dych života a oni mali tú Božiu slávu – Božiu silu veľkú, lebo tá Božia prítomnosť bola v nich. Tým, že oni žili, tak mali veľkú Božiu ochranu, ale tým, že oni sa od Boha vzdialili, tak im sa to zmenšilo. Vtedy nastala deštrukcia. Sme hovorili, že nedostatok tej energie má za následok choroby a smrť, tak nastala deštrukcia.

3. Ľudia pred potopou žili 900 rokov

Oni mali zomrieť hneď, ale Boh im dal druhú šancu a predĺžil im život. Čiže nezomreli hneď tým, že sa odklonili, ale Boh im predĺžil život. Pred potopou to bolo 900 rokov. Počas tých 900 rokov tí ľudia mali rozpoznať, že o čo prišli a mali sa navrátiť k Bohu. Boh im vlastne dal druhú šancu. On nedopustil, aby zomreli, ale vlastne ich udržiaval pri živote tých 900 rokov. Lebo On povedal, ak odtrhnete z toho stromu, zomriete, čiže oni by mali zomrieť hneď. Tým, že sa otočili Bohu chrbtom, tak sa vlastne oddelili od zdroja života a mali zomrieť, ale Boh, keďže ľudí má rád, dal im druhú šancu. Počas tých 900 rokov mali oni spoznať o čo prišli a mali sa navrátiť k Bohu. Pred potopou ľudia žili 900 rokov. Ten rodokmeň - Matuzalem a ďalší pred ním žili okolo 900 rokov. (1.kniha Mojžišova 5,1-32) Adam s Evou a mali 900 rokov, splodili synov a dcéry po potopu. Oni by zomreli po 900 rokoch, ale by získali večný život ako Matuzalem a Enoch pred potopou, čo chodil s Bohom. Oni keby prijali Božie riešenie, tak by získali večný život, ktorý nám bol daný v Ježišovi Kristovi. (evanjelium podľa Jána 3,14-16) V obeti Ježiša Krista. Teraz my žijeme priemerne nejakých 70 rokov, oni vtedy pred potopou mali 900 rokov.

Keď Boh stvoril človeka, tak mu dal, aby sa staral o zvieratá a o prírodu. Povedal: „*panuj*“ (1.kniha Mojžišova 1,28). Biblický pojem panuj nie je ako vládnuť a rozkazovať, ale starať sa. Aj Boh vládne vo vesmíre a stará sa o vesmír. Tú silu využíva nie na potláčanie, ale práve na pomoc. Aj človek sa má takto starať o prírodu a o zvieratá. Tým, že človek sa otočil voči zdroju života, prišiel o ten večný život, tak vlastne on uvrhol tú negáciu ako keby aj na prírodu a zvieratá, lebo od toho momentu začali rásť bodliao a trnie a zvieratá sa začali medzi sebou požíerať, čiže najprv to bolo stvorené ináč, ale tým, že človek to mal dané sa o to starať ale nesprávne sa rozhodol, tak následky toho nesprávneho rozhodnutia človeka sa prejavili v prírode a vo zvieratách v tom, o čo sa mal človek starať. Ak izraelský kráľ išiel za Bohom, tak sa mal dobre aj izraelský národ. Ak izraelský kráľ išiel za modlami, tak sa mal zle aj izraelský národ, lebo mal zaň zodpovednosť. Človek mal zodpovednosť za zvieratá a prírodu, Boh mu to dal do ruky a keď sa človek nesprávne rozhodol, tak to nesprávne rozhodnutie človeka sa negatívne prejavilo aj v prírode aj na zvieratách. To sa v konečnom dôsledku vypomstilo proti človekovi. Trnie a bodľacie rásťlo (1.kniha Mojžišova 3,18) a zvieratá začali človeka prenasledovať. To nesprávne rozhodnutie, tá negácia, to, že sa človek oddelil od Boha. Nie Boh odišiel od človeka. Človek sa skrýval po rajskej záhrade pred Bohom a tá Božia prítomnosť, tá Božia sila, ale v skutočnosti biblický pojem je to Božia sláva v nás, alebo Duch Svätý v nás. Človek pred prepadnutím do hriechu bol tým naplnený, bol v spoločenstve s Bohom, stretávali sa zoči – voči a tým, že človek sa rozhodol ísť cestou nie Božou, ale vlastnou, na ktorú ho zviedol satan, tak človek stratil prítomnosť na Božej sláve. Preto tá Božia sila mu výrazne klesla, čo spôsobilo to, že človek sa stal smrteľným, čiže nie Boh potrestal človeka, že ty teraz za to zomrieš, ale človek ako keď sa lampa vytiahne zo zástrčky tak zhasne, tak človek sa sám oddelil od možnosti mať večný život. Tým, že sa vzdialil. Ako keď sa vzdialim od ohňa mi je zima, človek sa vzdialil od Božej prítomnosti a tým pádom, ako keď je v počítači vírus, nastáva deštrukcia, chyby, tak aj v človeku, keď už nie je plná Božia prítomnosť, nastáva deštrukcia - choroby a smrť. Keď bol človek v Božej prítomnosti, tak bolo všetko dokonalé a zvieratá sa ani len medzi sebou nepožierali. Až pádom do hriechu sa tie zvieratá zmenili, lebo predtým smrť

neexistovala, čiže zvieratá sa nemohli medzi sebou požíerať, keď neexistovala smrť. Lebo smrť neexistovala ani pre zvieratá. Boh povedal človeku: „*panuj nad zvieratami a nad prírodou*“ (1.kniha Mojžišova 1,28), to znamená, že človek mal nad nimi zodpovednosť a keď sa človek nesprávne rozhodol, tak to nesprávne rozhodnutie ovplyvnilo aj zvieratá aj prírodu. Jedným slovom je napísané, že *trnie a bodľáč začali rásť* (1.kniha Mojžišova 3,18). Tu si treba uvedomiť réma, čiže Duch Svätý, keď nám ukazuje Bibliu ako celok, tak ako Boh stvoril dokonalé a neexistovala smrť, tak nemohla existovať smrť ani pre zvieratá. Čiže zvieratá vtedy neboli v tej podobe ako teraz, že sa navzájom požíerajú, a keď zvieratá začali potom zomierať, medzi sebou sa požíerať, to znamená, že to je následok zmeny, ktorá nastala tým hriechom, že ľudia dovolili, aby ten hriech prišiel na túto zem. Čiže ako kráľ svojim správaním a konaním ovplyvňoval poddaných a neboli na neho napojení, ale jeho rozhodnutia ovplyvňovalo ich, či už dobré alebo zlé. Tak aj človek, keďže bol kráľom stvorenstva, tu na zemi, tak jeho rozhodnutie ovplyvnilo aj prírodu aj tie zvieratá. A skutočne tá Božia prítomnosť, keď mohla cez človeka pôsobiť na tie zvieratá, tak aj tie zvieratá boli krotké - Boh je láska. Ale keďže človek sa oddelil od Boha, tak ako keby odviazal toho psa z reťaze. Tie zvieratá už neboli cez človeka napĺňané Božou láskou, pretože človek akoby to odsekol, ten tok Božej lásky. Odsekol, keď sa oddelil od Boha a tým pádom tie zvieratá ako keby zdivočeli. Začala sa prejavovať negácia, opak lásky sa začal prejavovať, lebo Boh už tam nemohol zasahovať. Prvé zviera, ktoré zabil človek, bol baránok, po hriechu, aby bol odetý (1.kniha Mojžišova 3,21), čiže to bola prvá smrť.

Boh bol natoľko láskavý, že dal najmenej - jeden strom poznania dobrého a zlého. Čiže menej ako jeden už nemohol dať. On to nesťažil, že tam dal viac stromov. On tam dal jeden jediný strom, aby sa naplnilo ten zákon lásky, že kde je láska, tam je sloboda sa rozhodnúť, či pôjdem za Bohom alebo nie, či mu odpoviem na tú lásku alebo nie. A ešte aj upozornil ľudí, že čo sa stane, keď odtrhnú, čiže Boh urobil všetko pre to, aby to zlo neprišlo. Niektorí ľudia obviňujú Boha, že keď vedel, že sa to stane, tak to tam nemal dať a mal to urobiť ináč a takéto veci. No nedá sa, lebo kde je láska je aj sloboda. Menej ako jeden strom už nemohol byť. A ešte dokonca im povedal jasne, ako keby tam dal veľkú ceduľu – netrhajte, lebo zomriete. Tak už nemohol ináč tomu zabrániť, ak nechcel obísť zákon lásky, že z nás urobí robotov, že budeme robiť to, čo on chce, bez slobodného rozhodnutia.

Hovorili sme, že človek mal tých 900 rokov pred potopou. Počas tých 900 rokov mal spoznať o čo prišiel a mal sa navrátiť k Bohu. Lenže človek počas tých 900 rokov robil stále viac a viac zla a je doslova napísané pred potopou, že ľudia boli zlí a skazení (1.kniha Mojžišova 6,5), až prišla potopa. Boh, keďže je absolútny v láske a má ľudí rád, tak On ich neutopil ako myši, že uvalil na nich potopu a potrestal ich, ale ľudia tým zlom tak rozvibrovali zem, že prišla prírodná katastrofa – tá potopa. Ako aj dnes máme prírodné katastrofy. Lebo sme hovorili, že zem bola závislá na konaní ľudí. Ľudia sa nesprávne rozhodli a zem na to zareagovala. Tým, že ľudia robili veľké zlo počas 900 rokov života. Čiže nie Boh potrestal ľudí. Boh vedel, že sa toto stane, lebo vie všetko dopredu, tak povedal Noemovi: „*postav si archu a povedz ľuďom, nech sa na tom zúčastnia*“ (1.kniha Mojžišova 6,14). Ľudia odmietli, tým pádom sa odmietli zachrániť, ale Boh vedel dopredu, že sa toto stane. Dal ľuďom možnosť záchrany. Ľudia ju odmietli. Oni si sami zničili zem a nakoniec sa sami potrestali.

Preto prichádza záver, koniec sveta, druhý príchod Ježiša Krista. A tie rany, čo sú opisované v Zjavení Jána, to zase nebude Boh trestať ľudí, ale my ľudia sa potrestáme sami, tým, že konáme zlo. Či už vojny, skleníkový efekt, hlad a ja neviem aké veci. Jednoducho my svojim konaním a tými negatívnymi energiami zase zemi škodíme a tie zemetrasenia, tsunami, prírodné katastrofy, hurikány... Jednoducho stále viac sa to proti nám obracia. To je presne to isté. Boh nerobí zle. My si robíme zle sami. Boh nám dal zem a spravil ju dokonalú a my ju ničíme a tým vlastne ničíme sami seba, lebo ako keby som píliť konár, na ktorom sedím. My na tej zemi žijeme a týmto svojim správaním ju ovplyvňujeme, čiže nie doslova len skleníkové efekty, vyrubovanie stromov, ale aj svojim negatívnym myslením tej zemi ubližujeme, lebo zem je tiež stvorená z nehmotného. My to vlastne rozvibrujeme. Meníme chod toho všetkého.

Po potope Boh povedal, že bolo priveľa človeku žiť 900 rokov, aj tak to nevyužil, takže mu skráti život na 120 rokov života (1.kniha Mojžišova 6,3). Biblia hovorí, že človek, ktorý je v spojení s Bohom, sa dokáže v zdraví dožiť 120 rokov života. Mojžiš, keď zomrel, mal 120 rokov a nezoslablo mu ani len oko (5.kniha Mojžišova 34,7), lebo žil s Bohom. Čiže tým, že žijeme s Bohom, sme napojení na ten zdroj života a tú Božiu silu máme natoľko veľkú, že nenastáva deštrukcia. My - ľudstvo, čo žijeme priemerne 70 rokov, tak zomierame na choroby alebo na úrazy. Tým, že žijeme s Bohom, tak tá choroba, o ktorej sme hovorili, že je následok zníženia Božej sily v nás, a ten orgán ochorie, a keď ochorie, tak sa rozpadne, čo je hniloba, zánik orgánu a vtedy človek zomiera. Zlyhá srdce, zlyhá taký orgán, taký orgán... Aj keď transplantujú, tak to je ako výmena súčiastky.

A úraz sme si hovorili, že keď nie je človek chránený Bohom, stane sa mu úraz. Sme si hovorili, že v raji úraz neexistoval, lebo nebola žiadna smrť, lebo človek bol chránený Bohom a k takému niečomu nedošlo. Keby sme boli chránení Bohom, tak my začujeme ten Boží hlas, ktorý nás vystríha ako, keď pastier vedie ovečky a nedovolí, aby tie ovečky padli niekde do priepasti, alebo vlkovi do pazúrov, alebo zomreli na nedostatok vody alebo trávy. Jednoducho ten pastier je natoľko inteligentný, rozumný, že sa o tie ovečky vie postarať. Čiže nebeský Otec je natoľko rozumný, že sa vie o nás postarať. Takže keď sa necháme ním viesť, tak nehrozí, že by nám niečo chýbalo, alebo že by sa nám niečo stalo. Lebo aj neveriaci ľudia majú zážitky, že ide na aute a zrazu mu niečo povedalo : „*spomal' v tej zákrute*“ a zrazu vyletelo auto z tej zákruty, alebo z nákladného auta niečo padlo. Jednoducho ten Boží hlas nám to stále pripomína, ale my, keď žijeme v hriechu, nevieme začuť ten Boží hlas, a preto nie sme ochránení a vyvarovaní z týchto vecí. Čiže človek má počas 120 rokov života po potope, zase šancu rozpoznať.

My sme hovorili, že Božia prítomnosť v nás sa vlastne prejavuje ako druhotný prejav tá Božia sila. Ako, keď horí oheň tak druhotný prejav je, že je teplo. Čím viac sme s Bohom, tým je tá Božia sila v nás väčšia a čím menej sme s Bohom, tým je menšia. Keď človek zomiera, tak nemá žiadnu. Ide o zánik. V podstate našim cieľom je, aby bola čo najväčšia a to je možné len v spoločenstve s Bohom. My potrebujeme čo najviac sa sýtiť tým duchovným. Modlitba, čítanie Písma, duchovné spoločenstvo, rozhovory ako teraz. To nás posilňuje, buduje, povzbudzuje. Vtedy sa zlo nemôže natoľko prejaviť, lebo tomu bráni ten energetický obal. Čím je väčší, tak

tým menej tých satanových striel, Biblia ich opisuje ako ohnivé šípy (list Efežanom 6,16), tým menej ich prejde. Len biblický jazyk pred 2000 rokmi to nemohol takto pomenovať.

4. Starý zákon – iné myslenie

V Starom zákone sú niektoré výroky písané iným spôsobom, lebo ľudstvo v tých časoch malo iné myslenie. To sme, myslím, si už aj na skupinke hovorili, že vtedy pohanské národy upaľovali svojich prvorodených, svoje prvorodené deti ako obeť božstvám. Keby Boh vtedy ľudstvu ukázal, že zlo robí satan, nie Boh, tak by ľudia prinášali obeť satanovi. Začali by sa mu klaňať. Takže Boh v tých časoch vlastne s tým myslením, aké ľudia vtedy mali, aj ich nazval, že to je ľud tvrdej šije (2.kniha Mojžišova 32,9 a 5.kniha Mojžišova 9,13), dopustil, aby si oni mysleli, že od Boha prichádza aj zlo. Preto je ten Starý zákon takým spôsobom písaný, ale Boh zlo nerobí. To prišiel Ježiš Kristus jednoznačne ľuďom ukázať.

Ľudstvo vo vývoji sa jednoznačne posúvalo ďalej a rástlo a v dobe, keď prišiel Ježiš Kristus, tak ľudstvo bolo už tým myslením schopné prijímať aj ďalšie pravdy, svetlo. Ježiš Kristus povedal, že bolo povedané „oko za oko, zub za zub, ale ja vám hovorím: „milujte svojich nepriateľov!“ (evanjelium podľa Matúša 5,38-44) Čiže mojžišovský zákon je viac - menej o príkazoch a zákazoch. Človek bol doslova manipulovaný. Ľudia sa Boha báli. Ľudia povedali Mojžišovi: „ty s nami rozprávaj, my sa Boha bojíme“ (2.kniha Mojžišova 20,19). Ľudia boli na tej nižšej úrovni. Aj dnešné kresťanstvo je veľa razy na tej mojžišovskej úrovni: toto smieš, toto nesmieš. Na úrovni obmedzovaní, príkazov a zákazov ako keby zo strachu k Bohu. Buď prídem o večný život, alebo skončím v pekle, ak nebudem poslúchať Boha. Motivované strachom ako v starozákonnej dobe, ale Ježiš prišiel ukázať, že On je našim priateľom. On hovorí: „Vy ste moji priatelia, nie sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán, ale ja som vám všetko povedal, čo robím“ (evanjelium podľa Jána 15,14-15). Ježiš nám prišiel ukázať slobodu. My sme slobodní. Ježiš nás v ničom neobmedzuje. Apoštol Pavol hovorí v Korintťanom, že všetko smiem, ale nie všetko mi prospieva. „Všetko môžem, ale ničím nebudem ovládaný“ (1.list Korintťanom 6,12). Ježiš nás posunul do vyššej úrovne vnímania Boha, kde je sloboda, ako pôvodne mala byť v raji. Čiže ja už nerobím niečo preto, že musím, alebo preto, aby som niečo získal, ale pretože si uvedomujem, že je to pre mňa dobré. A to iné konanie je pre mňa zlé nie preto, že ma Boh potrestá, ale potrestám sa sám.

Od čias Ježiša ďalších 2000 rokov prešlo a teraz vnímanie ľudí je zase na vyššej úrovni poznania. Duch Svätý je aktuálny v každej dobe ľuďom. Čiže Duch Svätý sa v dnešnej dobe zase prihovára určitým spôsobom k nám nie ako v Starom zákone pred 3500 rokmi. Pre nás je to nepochopiteľné preto, lebo to bola iná kultúra, iné myslenie ľudí. Nový zákon je pre nás bližší – Ježiš Kristus, preto Starý zákon treba vysvetľovať cez Nový zákon, cez Ježiša Krista, ale aj to je pre nás 2000 rokov, a Duch Svätý nás vedie v dnešnej dobe zase spôsobom, ktorému rozumejú ľudia dnešnej doby.

Preto sme na začiatku hovorili aj o tej Božej sláve = Božej moci, o energiách, lebo dnes ľudia sú na technickej úrovni a nemajú problém vnímať, že sú tu energie. Takže Boh sa snaží ľuďom prihovoriť v každej dobe spôsobom, ktorému ľudia budú rozumieť. V Starom zákone ľudia rozumeli tak, na základe tých pohanských božstiev, tak sa prihovoriť takým spôsobom. Za čias Ježiša už prichádzal helenizmus, grécka filozofia myslenia, logika, tak sa zase prihovoriť spôsobom slobody, ale dnes je obdobie éry, keď je tu energia, počítače a jednoducho Boh sa

dnešnému človeku vie prihovoriť spôsobom, ktorému dnešný človek rozumie a to je práve cez tie energie. Postupne ho priviesť k sebe, k Ježišovi Kristovi. Tak ako v Starom zákone ich cestou poznania, ktoré mali, priviedol k sebe, v Novom zákone ich priviedol k sebe cez poznanie aké mali v tej dobe. Apoštol Pavol priamo využíva tie božstvá a tie filozofické názory a smery na to, aby predstavil Ježiša Krista. Prihovára sa spôsobom, ktorému rozumeli vtedajší ľudia. Boh je stále aktuálny a vie, čo ľudia prežívajú. Ježiš hovoril podobenstvá zo života ľudí: o sejbe a žatve, o pastierstve... Stále Boh využíva spôsob, ktorému ľudia rozumeli, čiže v dnešnej dobe by Boh zbytočne rozprával spôsobom ako zo Starého zákona, alebo o sejbe a žatve. V dnešnej dobe ľudia vnímajú veci ináč. To, čo je v našom každodennom živote a to sú energie. Preto sa dokáže prihovoriť práve cez energie. Lenže Biblia nie je písaná v dnešnej dobe, preto je to pre nás cudzie, ale to neznamena, že to je nesprávne, lebo aj Ježiš, keď prišiel v čase Nového zákona, tak Nový zákon ešte nebol napísaný, keď prišiel Ježiš. Farizeji ho porovnali na základe Starého zákona a prišli na to: toto nám nesedí. Čiže aj my, keď porovnávame dnes na základe Biblie, tak nám to nesedí, ale nepopiera to Bibliu. To je dôležité, že to nepopiera Bibliu. To, čo Ježiš hovoril, nepopieralo Starý zákon. On vysvetľoval Starý zákon, alebo ho rozvíjal. Robil to aj Ježiš aj apoštol Pavol – v listoch. Čiže on tie starozákonné texty vysvetľoval tým spôsobom, toho vnímania, ktoré prišiel ukázať Ježiš Kristus.

Aj v dnešnej dobe Bibliu nám vysvetľuje Duch Svätý spôsobom, aby my, dnešní ľudia sme ju pochopili, a aby sme neboli ako farizeji, ktorí mali klapky na očiach a na základe Starého zákona, keď bolo v 5. Mojžišovej „*Šema Izrael, počuj Izrael, Boh je jediný Boh a iného Boha nebudeš mať*“ (5.kniha Mojžišova 6,6-7) a keď Ježiš Kristus sa prišiel predstaviť ako Boh a oni mu povedali: „*no, na základe Písíem ako im my rozumieme, nemôžeš byť Boh, preto ťa musíme ukameňovať.*“ (evanjelium podľa Jána 10,30-33) Ale oni na základe tých istých Písíem, na ktoré sa odvolávali, nevideli, že bolo predpovedané, že Ježiš Kristus príde a akým spôsobom sa narodí. Kde sa narodí, čo bude robiť, to všetko bolo podrobne opísané. Keby oni čítali celú Bibliu, tak by prišli ku správnej závere ako tí traja mudrci alebo tí traja čarodejníci, čo prišli.

Čiže aj v dnešnej dobe, ak budeme čítať Bibliu ako celok, tak toto, čo tu ja hovorím aj ohľadne tých energií a tej Božej sily, tak jednoducho Bibliu to nepopiera, lebo sme hovorili, že bol vdýchnutý dych života do nozdier, že nosom prijal človek dych života, že Mojžiš na hore Sinaj, keď sa vrátil bol rozžiarený z Božej prítomnosti (2.kniha Mojžišova 34,29-35), že Ježiš na hore premenenia bol naplnený Božou prítomnosťou (evanjelium podľa Matúša 17,2), že Ján, keď bol vo videní v Zjavení Jána, hore v nebi, tak Ježiš bol celý v žiare a tvár bola ako slnko (kniha Zjavenie 1,16), a že trón bol obklopený farbami dúhy, čo je zase energia - Božia sila a priamo to nazval Božou slávou. Dokonca v Starom zákone kniha Ezechiel hovorí, že sedel na tróne a okolo bola ako dúha, čo bola Božia sláva (list Efežanom 1,26-28). Biblia hovorí o energiách, ale keď my budeme brať len časť Biblie, ako farizeji brali, len časť Biblie, tak odsúdili samotného Krista, samotného Boha. Čiže aj my dnes ak budeme brať len časť Biblie a nie celú Bibliu ako celok, tak jednoducho sa dostaneme do toho istého problému ako farizeji v tej dobe. Čiže odsúdime Boha, ktorý cez Božieho Ducha a cez Svätého Ducha nám do života niečo vnáša.

5. Satan bojuje na troch úrovniach

Satan najčastejšie bojuje asi na takých troch úrovniach. Prvá úroveň je materiálne – hmotná, keď satanovi vyhovuje, aby nebol poznaný, aby ľudia nevedeli o Bohu, ani o satanovi, a len aby sa zaoberali len materiálne – hmotným životom, aby tomu venovali celý čas a energiu. A vtedy, tým, že nevedia o Bohu, prídu o večný život a vlastne satan získal to, čo chcel a ľudia pôjdu do večnej smrti a nezískajú večný život. Lebo my sme boli stvorení pre večný život. My sme sami o ten večný život prišli, ako už naši predkovia a my to dedíme. Genesis hovorí, že do tretieho až štvrtého pokolenia dedíme. Boh hovorí, že „*kto ma nenávidí, toho navštevujem do tretieho až štvrtého pokolenia*“ (2.kniha Mojžišová 20,5). Tie negatívne veci, to zlo my si vieme prenášať, dediť na tie ďalšie pokolenia, to aj veda potvrdzuje, ale hneď v tom verši Boh hovorí: „*ale činím milosť tisícom tým, čo ma milujú*“ (2.kniha Mojžišová 20,6). Čiže vlastne toto negatívne, čo sme hovorili, že tými dedičnými vecami alebo tými horoskopmi čo si nesieme, tak vlastne Boh to vie z nášho života odstrániť tieto negatívne vplyvy. Takže táto prvá materiálne – hmotná úroveň satanovi vyhovuje najviac. A sme si hovorili, že pri stvorení je do nás daný duch Boží, ktorý pôsobí cez svedomie. Duch Svätý stále pôsobí na nás. Aj na dobrých, aj na zlých. Stále, stále. Ježiš hovorí, že „*ako slnko svieti na dobrých aj na zlých, aj dážď padá na dobrých aj na zlých*“ (evanjelium podľa Matúša 5,45), tak aj Boží Duch, čiže Božia láska pôsobí na dobrých aj na zlých. Stále, stále.

A pod vplyvom toho Božieho Ducha si človek začína uvedomovať, že tu musí byť nejaké duchovné bytie. Že tu nemôže byť len nejaké materiálne – hmotné, človek sa narodí, trápi sa, potom zomrie a nič. Začínajú hľadať duchovno. Vtedy prichádza satan, lebo satanovi vyhovuje, keď je nepoznaný. Vtedy môže nepozorovane pôsobiť. Čiže prichádza satan a ponúka ľuďom rôzne formy duchovna. Či už reiki, Silvovu metódu, východné náboženstvá, pozitívne myslenie, pozitívne zákony a úplne kadejaká spleť, či už liečiteľia, veštice. A potom ľudia prežívajú rôzne duchovné zážitky, dokonca mimotelové výstupy a ostanú s tým spokojní. Začnú celý svoj život budovať, rozvíjať, ale nejdú ďalej sú na tom zabrzdení. Toto satanovi veľmi vyhovuje, lebo títo ľudia neprišli k tomu, že Ježiš Kristus im niečo priniesol. Ježiš Kristus priniesol večný život. Títo ľudia sú potom oklamaní. Oni sa uspokojia s touto formou duchovna, myslia si: tak sme lepšie na tom ako tí, čo sú na materiálne – hmotnej úrovni. A už sú takí spokojní a nadradení a tým pádom satanom oklamaní.

Ten Duch Boží v nás stále pôsobí a tí ľudia prichádzajú na to, že musí tu byť nejaký konkrétny Boh, nemôže tu byť len nejaká vesmírna múdrosť všehomíro - všehomúdro, ale nejaká konkrétna bytosť, Boh, ktorý má s nami konkrétny plán a má o nás záujem má nás rád. A vtedy prichádzajú k monoteizmu, k jednému Bohu, ktorý je zjavený v Ježišovi Kristovi. Lebo východné náboženstvá majú tiež jedného boha, ale ten boh nie je zjavený v Ježišovi Kristovi. Lebo Ježiš Kristus povedal: „*Boha nikto nikdy nevidel, ale kto videl mňa, videl aj môjho Otca*“ (evanjelium podľa Jána 12,45), čiže Ježiš Kristus prišiel ukázať skutočného Boha. Ten Duch Boží v nás pôsobí, aby sme spoznali skutočného Boha, ktorý je zjavený v Ježišovi Kristovi. A vtedy zase prichádza satan a hovorí: „*dobre, keď ste sa rozhodli ísť za Ježišom Kristom, ale nebudete prijímať alebo poznať moc Ježiša Krista*“. A tá je vlastne v tom víťazstve Ježiša Krista na golgotskom kríži. Je mnoho kresťanov, ktorí hovoria o Bohu a o láske, ale málo sa hovorí o

Ježišovi Kristovi a o Jeho víťazstve nad satanom na golgotskom kríži. Dokonca aj východné náboženstvá hovoria o bohu a o láske, ale to jediné, čoho sa satan bojí, víťazstva Ježiša Krista na golgotskom kríži, tak toto sa nehovorí. Práve z toho dôvodu, že satanovi to tak vyhovuje. Satan zámerne ľudí drží na prvej úrovni materiálne – hmotnej, potom ľudí klame na druhej úrovni, tej duchovnej, keď im dáva rôzne duchovné zážitky a rôzne skúsenosti, tak aj keď ľudia prešli do tej duchovnej úrovne, kresťanstva, poznania Ježiša Krista, tak tú najdôležitejšiu vec, pravdu, im zatajil a to je to, čo povedal Ježiš, že „*ľudské učenia, ľudské bremená na ľudí kladiete, a to, čo by ste ich mali učiť, to im nehovoríte*“ (evanjeliá podľa Lukáša 11,46 a podľa Matúša 23,4).

To, čo je podstatné je, že v Ježišovi Kristovi máme večný život a v Ježišovi Kristovi sme oslobodení a zbavení od zla, čiže Ježiš Kristus na golgotskom kríži toto pre nás vybojoval. Keďže satan sa bojí jedine Ježiša Krista, nebojí sa ani Boha, ani Márie, ani žiadnych Svätých, tak je cieľ satanov urobiť všetko preto, aby sa ľudia túto skutočnosť – túto pravdu nedozvedeli, lebo keď oni o nej nevedia, tak satan ich môže porážať. Preto vidíme v živote síce veľa kresťanov, ale ktorí žijú porazenecký život. A aj, keď oni hlásajú Ježiša Krista, vyznávajú, ale nevedia sa v moci Ježiša Krista brániť voči zlu. Keďže satan bol najvyšší anjel, tak on je veľmi inteligentný na to, aby vedel, čo má spraviť, lebo ak otrávi studňu, tak otrávi všetkých, ktorí z tej studne pijú.

Čiže po prvých kresťanoch, po prvých 100 rokoch toto učenie, ktoré dal Ježiš Kristus, postupne začalo ísť niekde inde. To, čo Ježiš Kristus hovoril, tak to sa začalo strácať a začali sa tam dávať ľudské učenia, ktoré sa zmiešali s pohanstvom. V podstate okolo roku 300 ten Konštantín a ten koncil, čo to mali, tak tam sa pospájali pohanské prvky s kresťanstvom, aby sa našiel súlad alebo kompromis medzi kresťanmi a pohanmi, lebo dovtedy kresťania boli ako cirkev, ktorú prenasledovali, tak oni ako keby to zoficiálnili, ale s tým, že tá cirkev sa stala vlašnou a prebrala niektoré pohanské prvky a niektoré vyslovene kresťanské, lebo kresťania sú kristovci. Čiže vyslovene nejaké prvky, ktoré niesol Ježiš Kristus, vynechali. To bola vlastne otázka oslobodenia a kresťanstvo sa stalo len nejakým náboženstvom, nejakým rituálnym náboženstvom, ktoré už nedokázalo ľuďom ponúknuť to, čo pôvodne prišiel Ježiš Kristus ukázať a čo chcel aj cez tých učeníkov priniesť.

Ježiš Kristus povedal, že ja odchádzam, ale vám pošlem Tešiteľa, ktorý vám bude ukazovať a hovoriť všetko, čo som robil ja (evanjelium podľa Jána 14,26). Tí prví učeníci, súčasníci Ježiša Krista, tí to poznali. Ešte aj tí ľudia, ktorí to prijali od tých súčasníkov Ježišových, tá generácia, Skutky apoštolov a tak, tá generácia Ježišova, čo ešte v tej moci chodili, ale postupne už sa to vytratilo a stalo vlašným a satan ako je napísané v Zjavení, že keď nemohol zjesť dieťa ženy, ten had v Zjavení, tak poslal riekou za cirkvou, ženou (kniha Zjavenie 12,15). V Zjavení je, že žena mala dieťa a to bol Ježiš Kristus. Tá žena to bola cirkev. To dieťa - Ježiš sa narodilo, ale had ho chcel zjesť, ale sa mu to nepodarilo, tak sa rozhneval na ženu - na cirkev a vyslal za ňou riekou.

On začal útočiť proti cirkvi. Aby cirkev nemohla hlásať Ježiša Krista, tak on ju oslabil. Dostal ju do stavu, o ktorom hovoril Ježiš Kristus, že slepí vedú slepých (evanjelium podľa Matúša 15,14), keď hovoril k náboženským vodcom, že bludy k ľuďom hovoria a hovoril, že máte kľúče od brán známosti, ale nielenže sami do nich nevchádzate, ale ešte aj druhým bránite, aby do

nich vošli (evanjeliá podľa Lukáša 11,52 a Matúša 23,13). A teda cirkevní vodcovia, ktorí sú zodpovední, aby druhých ľudí viedli k tomu pravému poznaniu, tak dokonca tých ľudí začali viesť do bludu a Ježiš Kristus hovorí, že od mora k moru pobeháte a hľadáte novovercov a urobíte z nich horších ako ste sami (evanjelium podľa Matúša 23,15). Čiže cirkev má aktivity, zbiera členov, ale čo z tých ľudí vyrastá? Ježiš Kristus hovorí o cirkvi, ktorá sa prejavuje aj dnes, tak zvlášť dnes. Podľa Zjavenia dnešná cirkev je Laodicea, si vlažný, nie si ani horúci ani studený, preto Ťa vyplujem zo svojich úst, lebo si myslíš, že si bohatý, že si zbohatol a nevieš, že si biedny, nahý a slepý (knih Zjavenie 3,15-17). Dnešná cirkev je v stave, keď si myslí, že niečo má, ale v skutočnosti to nemá. Nevie o tom, že je nahá, biedna a slepá, a preto sa dáva priestor pre rôzne falošné náboženstvá, či už východné náboženstvá, reiki, Silvovu metódu a takéto rôzne nové učenia, New age atď. Lebo cirkev neplní to, čo by mala. Prvá cirkev dokázala ľuďom priniesť slobodu, vnútorný pokoj a fyzické uzdravenie, ale to sa všetko dialo pod Božou mocou, ale dnešná cirkev, keďže je vlažná, nie je pod Božou mocou, a preto to nevie ľuďom priniesť a tým pádom ľudia hľadajú niečo iné, alebo vytvoril sa priestor pre niečo iné. Veštkyne, čarodejníci, liečitelia a takéto rôzne veci. Vlastne cirkev za to môže sama. Tým, že nedovolila Ježišovi Kristovi, aby sa prejavil tak, ako sa prejavil v prvotnej cirkvi, ako chcel, aby sa to stále ďalej a ďalej takto šíriло, lebo Božia moc pôsobila skrze Jeho učeníkov, ale keď sa tam začali vnášať falošné náuky, tak to nakoniec zašlo tak ďaleko, že dnes sa dokonca učí, že to len tí dvanásť apoštoli Božie veci robili, pritom je aj napísané, že ďalší sedemdesiat, ktorí neboli ani pomenovaní (a sedemdesiatka je plnosť, sedmička je v Biblii symbol plnosti), ktorí tiež tieto veci robili a tešili sa, že to funguje (evanjelium podľa Lukáša 10,1.17), takže to nebolo len pre dvanásť, to bolo pre každého, kto to bol ochotný prijať a ešte sa dostaneme do Marka, kde je napísané, že každý kto uverí, tak sa to bude cez jeho ruky diať (evanjelium podľa Mareka 16,17). Čiže Ježiš túto moc presunul na každého, kto to bol ochotný prijať a satan toto vedel, preto sa snažil tých učeníkov oklamať ako Evu v raji a presmerovať na niečo iné, na niečo nepodstatné, samonáboženstvo, ľudské náboženstvo, ktoré bolo zamerané na to, čo jesť, čo nejесť, čo sláviť, vieroučné body a cirkvi sa medzi sebou začali hádať, že kto má pravdu, ktorá je tá pravá, ale v podstate satan sa len tešil, lebo žiadna cirkev neplnila to, čo by mala plniť, ale začali medzi sebou hádať a súťažiť, že ktorá prevezme viac ľudí, viac členov získa ako politické strany.

Každá politická strana má nejaké programové vyhlásenie a snaží sa osloviť čo najväčší počet ľudí, členov. Toto robia aj dnešné cirkvi. Majú nejaké programové vyhlásenie a snažia sa osloviť čo najväčší počet ľudí a deklarujú sa, že my sme tí praví, že tamtí sú zlí, a my sme tí praví. Neuvedomujú si to, že tým, že už osočujú, iných posudzujú, tak odsúdili sami seba. A preto sa satan smeje, je to vlažnosť – Laodicea Satan doniesol rôznicu, rozštiepenie do cirkvi. Preto to bol dôvod, že prišli reformátori prišlo svetlo, tým, že ľudia začali skutočne hľadať Boha, tak cez určitých ľudí ako v Starom zákone bol Mojžiš, patriarchovia, proroci, čo dokázali rozpoznať to svetlo, tak prišlo obrodienie, očisťovanie a to bol ten Luther, Wicliffe a tí ďalší. Oni niečo spoznali, okolo nich sa zoskupila nejaká skupina ľudí a povedali: „*sme taká a taká cirkev*“ a potom sa stalo to, že sú evanjelici a rôzne iné cirkvi: baptisti, adventisti,... jednoducho rôzne cirkvi sú a to bolo dané tým, že ako ľudia získavali poznanie - svetlo tak to prijali, ale neboli ochotní ísť ďalej a zostali na tej úrovni. Preto ľudia sú na rôznych úrovniach, alebo cirkvi sú na rôznych úrovniach poznania, ale v podstate žiadna cirkev nie je pravá, lebo keby bola nejaká

cirkev pravá, tak to už je cirkev priamo Ježišova. A keďže my ľudia sme nedokonalí, tak my do tých cirkví vnášame nedokonalosti. Každá cirkev v podstate má časť pravdy a časť bludu a medzi sebou sa osočujú, že tá je celá v blude a my sme tí praví a my budeme spasení a pritom si neuvedomujú to, čo im Ježiš ukazuje v Zjavení, že nevieš o tom, že si biedny, nahý a slepý. Oni sa len vyvyšujú, ale si neuvedomujú, že sú v koncoch a satan sa na tom zabáva, lebo doniesol túto rôznicu a cirkvi sa v podstate ako sekty medzi sebou hádajú o nepodstatné veci. O nejaké vieroučné body, ale tu je dôležité to, čo urobil Ježiš Kristus a to bolo to evanjelium, ktoré Ježiš Kristus vniesol do sveta a ktoré niesli aj učeníci. To evanjelium bolo evanjelium moci, že za sebou aj niečo zanechávalo.

6. Charizmatici + hovorenie v jazykoch

Charizmatici, na rozdiel od ostatných cirkví, dokázali najviac prijať otázku, čo sa týka Božej moci, oslobodzovania a uzdravovania. Oproti tým ostatným cirkvám dokázali najviac prijať, ale v podstate ako každá cirkev má nejaké ľudské učenia, tak aj tam satan sa snaží... To je pochopiteľné, lebo keď satan vidí, že sa niečo prebudilo, tak to potrebuje zastaviť a pochopiteľne tam vnáša určité veci. Sú aj tam veci, ktoré určitým spôsobom brzdia tú cirkev ako takú a nemôže fungovať tak ako by mohla, lebo je niečím brzdená. Jedna z tých vecí je, to sme už na skupinke hovorili, hovorenie jazykmi je až príliš veľmi vyzdvihnuté, ako farizeji veľmi vyzdvihli dávanie desiatkov a koľko krokov sa môže v sobotu urobiť a takéto veci... Pripísali tomu nesprávny význam, tak aj hovorenie jazykmi niektorí členovia vnímajú tak, ako keby to bolo to najdôležitejšie, čo máme v Duchu Svätom samotným Ježišom dané. A pritom evanjeliá jednoznačne hovoria, a to budeme aj čítať, že Ježiš dal učeníkom moc vyháňať démonov, uzdravovať každú chorobu, každý neuh a kriesiť mŕtvych (evanjelium podľa Matúša 10,1.8). Hovorenie jazykmi tam nevyzdvihuje, nespomína, dokonca ani On sám nehovorí o tom a nie je tam ani zmienka, že by On sám hovoril v jazykoch. Čiže tým jazykom sa pripísal väčší význam ako je. Dokonca aj Letnice, čo je základ hovorenia v jazykoch pre charizmatikov, tak je napísané, že na Letnice začali hovoriť v jazykoch a tí, tie národy, čo tam boli, tak im rozumeli každý vo svojej reči. Čiže to boli jazyky ako my dnes poznáme, neviem koľko je ich na svete, 4000 alebo 5000 jazykov na celom svete, tak ako keby my sme tými jazykmi teraz hovorili, aby sme mohli nieť evanjelium. Čiže prvotná cirkev vďaka daru hovorenia v jazykoch, ktorým rozumeli tie ostatné národy, bez toho, že by sa učili niekde tie cudzie jazyky, lebo to bol dar od Boha daný, aby sa mohli dopočuť aj iné národy to evanjelium. Čiže tak fungovali jazyky podľa Skutkov apoštolských a potom sú ešte iné hovorenia jazykmi, anjelské jazyky, o ktorých hovorí apoštol Pavol (1.list Korinťanom 13,1), ale to sú dve rozdielne veci. Keď Ježiš hovorí u Mareka, že budú hovoriť novými jazykmi (evanjelium podľa Mareka 16,17), tak to sú tie jazyky, ktoré sa stali na Letnice, ale to boli jazyky, ktoré existovali, ako dnes keď poviem angličtina, ruština, portugalčina. Ľudia tomu rozumeli, aby rozumeli evanjeliu. Potom sú iné jazyky, ktoré boli dané na modlitbe a tým začali pripisovať veľký význam a apoštol Pavol v 1.liste Korinťanom 12.-14. kapitole to začína upravovať na pravú mieru a hovorí, že aj sám hovorím jazykmi, ale radšej, keby ste prorokovali (1.list Korinťanom 14,1-3) a potom vysvetľuje, dokonca niektorí zachádzajú tak ďaleko, že povedia, ak nehovoríš neznámymi jazykmi, nemáš Ducha Svätého a nemôžeš mať večný život. Tak ďaleko zachádzajú a oni určujú, kto bude spasený a kto nie. Toto sa stalo herézou a je to na potknutie. Apoštol Pavol už v tých časoch videl, že niektorí vyzdvihujú niektoré dary nad iné dary a začal to brzdiť a to bol práve dar jazykov podľa 1.list Korinťanom 12.-14. kapitoly. On doslova hovorí: „*ak niekto z vás hovorí jazykmi, tak nech nehovorí naraz a ak, tak dvaja - traja, nie viac a nech nehovorí, ak tam nie je vykladač jazykov*“ (1.list Korinťanom 14,27-28). On tam doslova hovorí, že ak niekto príde dnu a bude toto vidieť, tak čo povie: „*Bláznite*“ a odíde (1.list Korinťanom 14,23-24). Ale ak budete prorokovať..., on tam vyzdvihuje, že máme prorokovať. V podstate určitým spôsobom sa to ľuďom stáva brzdou.

7. Otázka pekla, podobenstvo o boháčovi

O otázke pekla – o posmrtnom živote. V podstate vďaka tomu človek vníma Boha ako takého až trestajúceho a určitým spôsobom to skresľuje rozmer Boha ako takého, keď človek túto otázku má. Bude vďaka tomu spasený, ale určitým spôsobom je Boh akoby skreslený a nemôže sa natoľko v živote toho človeka prejavovať, ako by sa chcel. Čím máme lepšie poznanie Boha, tak tým viac môže v našom živote pôsobiť. Vlastne na tom princípe je založené biblické vyučovanie a rast, posväcovanie, že čím viac poznávame Boha, tým viac sa k nemu blížime a tým viac v našom živote môže pôsobiť. To podobenstvo o boháčovi a Lazarovi (evanjelium podľa Lukáša 16,19-31). Je tam veľa vecí takých schovaných, ktoré sa dajú pekne vysvetliť.

Čo sa týka otázky pekla, tak to podobenstvo je jediný text, ktorý otvorene hovorí o existencii pekla. Sú ostatné texty, ktoré to popierajú a tých textov je viac. Biblia si nemôže protirečiť, ale ak zoberieme to podobenstvo, tak ak ho chcem brať doslova o existencii pekla, tak musím zobrať doslova celý text a jedna časť toho textu hovorí, že boháč, keď bol už v tom pekle, tak volal na Abraháma, aby poslal Lazara z neba mu omočiť jazyk, že tam trpí mukami. Predstava Boha, ktorý dovoľí, aby sa niekto z našich blízkych trápil, škvaril v pekle a volal na nás do neba, aby sme mu išli pomôcť, tak asi by to nebolo neviem aké dobré byť v tej večnosti, v nebi, keď by sme počuli náreky našich blízkych z pekla, ktorí na nás volajú o pomoc. Tam je princíp, že ak mám brať podobenstvo, lebo podobenstvo chce na základe určitých vecí vysvetliť nejaký duchovný princíp. Podobenstvo používa určité situácie alebo obrazy zo života ľudí, čiže v podobenstve Ježiš hovoril ľuďom o tom, čomu rozumeli. Či už z poľnohospodárstva – sejba, žatva, alebo z pastierstva – ovečky a pastier. Tým chce vysvetliť určité duchovné princípy ľuďom jazykom, ktorému ľudia v tej dobe rozumeli, čiže keď farizeji mali určité vnímanie o existencii pekla, tak tým farizejom chcel vysvetliť určité duchovné princípy, ktoré si potom vysvetlíme na skupinke, o aké išlo tým podobenstvom o boháčovi a Lazarovi. Tam nie je tým podobenstvom vysvetlenie vyslovene kvôli otázke pekla, ale to podobenstvo je vysvetlené kvôli úplne inej veci a to je tá, že farizeji si mylne mysleli, že ten, čo je bohatý a zdravý je spasený a ten, čo je chudobný a chorý, je Bohom prekliaty. Oni si mysleli, že ten spasený bude v nebi a ten prekliaty bude v pekle. Ježiš v tom podobenstve to náročky otočil naopak, že im ukázal - tým farizejom, že majú úplne mylnú predstavu, že vlastne ten, čo bol bohatý a zdravý, čo by mal skončiť v nebi, tak práve skončil v pekle a naopak ten Lazar skončil v nebi. Tam Ježiš vysvetlil tento duchovný princíp, ktorý farizeji mali mylný a na to použil obraz, ktorému oni rozumeli, že Abrahám bude v nebi, lebo oni Abraháma mali tak ako niektorá cirkev má svätého Petra, ktorý je pri bráne, ktorý rozhoduje o tom, kto bude v nebi, lebo farizeji sa odvolávali, že my máme otca Abraháma, tak On nepoukazuje na to, že ten Lazar v nebi bol pri Bohu, ale bol nakoniec pri Abrahámovi. Čiže ten text má veľa dôvodov, prečo my by sme ho nemali brať doslova tak ako bol napísaný. Ak by sme ho mali vziať doslova, tak by sme mali vziať doslova aj náreky tých ľudí, našich blízkych, na nás, ktorí budeme v nebi a malo by to trvať večne a Boh, ktorý je Bohom všetkých ľudí a má všetky deti rád, aj tie neposlušné, tak asi by sme ťažko prijali predstavu Boha, ktorý by sa dokázal pozeráť na to, ako tam jeho deti trpia.

Otázka pekla, ako sme hovorili na základe Zjavenia, je druhá smrť. Peklo bolo hodené do ohnivého jazera. „*Peklo a smrť boli hodené do ohnivého jazera a to je tá druhá smrť*“ (knih

Zjavenie 20,14). Čiže je to neexistencia. Tí ľudia neprijali večný život a tým, že neprijali večný život, tak sami sa rozhodli pre večnú smrť. Čiže to je neexistencia, je to večná smrť. Lebo keby človek celú večnosť horel alebo trpel v pekle, tak to je tiež večný život, len v iných podmienkach, mučivých podmienkach, lebo opak večného života je večná smrť. Ak by sme prijali peklo, tak to nie je opak večného života, lebo ten večný život človek bude mať, len bude večne v iných podmienkach. Potom sa ťažko prijíma myšlienka, ako by to človek vnímal tak, že je aj ten príklad, že ak je niekto z našich blízkych chorý a trpí a trpí v bolestiach, tak ľudia vnímajú ako oslobodenie, keď ten človek zomrie a prestane tie bolesti vnímať. Ľahšie je sa stotožniť s myšlienkou, že aj keď naši blízki nebudú s nami v nebi, ale ľahšie je stotožniť sa s tým, že tí ľudia už neexistujú ako s tým, že niekde večne trpia, lebo aj my vnímame určitú úľavu pre chorého, ktorý je nevyliciteľne chorý a niekoľko rokov leží na lôžku, napríklad s chorobou rakoviny a je mu pichané morfium, aby netrpel bolesťami a je to niekoľko rokov. A teraz predstavte si, že niekto by večne takto trpel a kričal by na nás, tak to by bola naozaj predstava krutého Boha a vieme, že Boh je absolútny v láske aj absolútny v moci a Boh sa zjavil v Ježišovi Kristovi a On nám hovorí, že milujte, milujte aj svojich nepriateľov (evanjelium podľa Matúša 5,44). Čiže Boh by nedokázal nikoho trestať ani takéto veci dopustiť a nemohli by sme sa radovať z večnosti. Čo by to bola za večnosť, keby sme mali vedomie, že niekto z našich blízkych takto trpí. Lebo tam doslova kričí ten boháč, že pošli mi Lazara, aby mi zvlažil jazyk, lebo trpím. To podobenstvo v podstate hovorí o niečom inom. Tu je aj zbytočné špekulovanie, lebo by sme popreli Bibliu ako takú, tieto texty nehovoria o existencii pekla. Toto je jediný text a je to podobenstvo, čiže to nie je výrok Boha, ktorý hovorí. To sme hovorili, že Ježiš za mŕtvych považuje tých, ktorí neprijali večný život. Ježiš hovorí jednému z apoštolov, že nechaj mŕtvych, nech pochovávajú svojich mŕtvych (evanjelium podľa Matúša 8,21-22), keď chcel ísť pochovať svojho otca. Poukazuje na tých, ktorí neprijali večný život. Tak z hľadiska večného života sú vlastne mŕtvi, lebo to je len otázka času, kedy zomrú, či budú žiť ešte 10 rokov alebo 70 rokov, ale neprijali večnosť. Čiže oni Boha neprijali. Ten text tiež budeme podrobnejšie vysvetľovať.

8. Biblia si nesmie protirečiť

Podľa princípov Biblie, ktorá je daná v zjavení Ježiša Krista, v evanjeliách, Jeho víťazstva na golgotskom kríži, tak podľa toho treba vysvetľovať každý text Biblie. Biblia si nesmie protirečiť. Každý text Biblie musí viesť k Ježišovi Kristovi. My sme hovorili, že Ježiš povedal, že Boha nikto nikdy nevidel, ale kto videl mňa, videl aj Otca (evanjelium podľa Jána 6,46 a Jána 14,9), lebo Boh nie je meno, Boh je titul – najvyšší Stvoriteľ, Vládca a Sudca. Boh hovorí Mojžišovi, že ty budeš bohom faraónovi.. (2.kniha Mojžišova 7,1). Takže ten titul ako sudcu, preniesol na človeka, na Mojžiša, čiže Boh nie je meno ako Peter, Stano. Čiže Mojžiš bol bohom a satan sa tiež snaží byť bohom tohto sveta, preto sa satan nebojí Boha v modlitbe k Bohu, ale sa bojí jedine Ježiša Krista, lebo Ježiš Kristus je konkrétny Boh, ktorý sa tu zjavil a ktorý niečo urobil. A On porazil na Golgote práve satana a preto satana vyháňame v mene Ježiša Krista, v moci Ježiša Krista. Nie v moci Boha ani žiadnych svätcov na zemi, len v mene Ježiša Krista. Preto sme hovorili, že satan sa snaží robiť všetko preto, aby ľudia túto skutočnosť alebo túto pravdu nepoznali a neprijali, lebo vtedy si on môže s ľuďmi robiť, čo chce. Môže na nich útočiť, môže ich zväzovať.

9. Následky nesprávných rozhodnutí

...akým spôsobom? Prostredníctvom našich životov. Prvé, tak najviac zla, čo je v našom živote, je spôsobené našim nesprávnym rozhodnutím. Ak ja sa nesprávne rozhodnem, tak prichádzajú následky, lebo náhoda neexistuje. Náhoda je chaos, chaos je deštrukcia, ale toto je všetko pevne vedené Bohom. My, keď veciam nerozumieme, tak to voláme: náhoda, osud, šťastie, smola..., lebo tým veciam nerozumieme, ale v skutočnosti je všetko príčina – dôsledok, akcia – reakcia. Niečo urobíme a to vyvolá následky. Eva sa nesprávne rozhodla a prišli následky, prišli následky pre celé ľudstvo. Čiže naše nesprávne rozhodnutia prinesú následky, ktoré sa prejavajú niekedy až po veľa rokoch. Až po desiatkach rokoch a my nerozumieme, prečo sa to stalo, lebo nevieme, že sme to my niekedy spustili, ale je to následok nesprávneho rozhodnutia. Napríklad vyberiem si školu, tá škola ovplyvňuje moje zamestnanie. Vyberiem si životného partnera, manželku, a to ovplyvňuje môj život. Čiže ak som sa nesprávne rozhodol, tak má to určité úskalia, čiže nebudem obviňovať Boha ani nikoho iného, ale ja som sa vtedy v nevedomosti, keďže som bol pankáč, nebol som vedený Duchom Božím, nedovolil som mu, aby mi radil a ja som sa nesprávne rozhodol a tie následky sú, ale tie následky nám pomáha Pán Boh mierniť.

Potom sú nesprávne rozhodnutia ľudí okolo nás. Ak sa zlodej rozhodne ma okradnúť, on sa nesprávne rozhodol, ale tie následky, tú škodu prežívam ja. Judáš sa rozhodol, že zradí Ježiša, ale tie následky, tú škodu prežíval Ježiš. Zlo do nášho života neprichádza len našim nesprávnym rozhodnutím, ale aj nesprávnymi rozhodnutiami ľudí okolo nás. Ako sme hovorili, že králi izraelskí sa nesprávne rozhodovali a to ovplyvňovalo celý národ. Adam s Evou sa nesprávne rozhodli v raji a to ovplyvnilo celé ľudstvo. Toto nás ovplyvňuje.

A potom za tretie nás priamo ovplyvňuje satan, ktorý na nás útočí Satan alebo padlí anjeli, čiže démoni. Útočia do nášho života, ovplyvňujú ho, ale v konečnom dôsledku za všetkým je satan, lebo za nesprávnym rozhodnutím Evy bol satan a za nesprávnym rozhodnutím Judáša, keď zradil Ježiša bol zase satan. Bolo napísané, že satan vstúpil do Judáša (evanjelium podľa Lukáša 22,3), takže v konečnom dôsledku satan sa nás snaží nahovárať a ovplyvňovať, aby sme ubližovali sebe a aby sme ubližovali ľuďom okolo nás. Týmto vlastne rozširuje zlo a skazu, náreky do ľudských životov, ale keďže sme hovorili, že on sa snaží byť nepoznaný, nepozorovaný, tak vtedy môže nerušene cez takzvané brány vchádzať do našich životov - Biblia to nazýva slabosti a žiadosti tela a môže nás ovplyvňovať a takýmto spôsobom nám škodiť.

10. Ježiš Kristus nám prišiel zjaviť skutočného Boha

Ježiš Kristus prišiel zjaviť skutočného Boha, lebo On sám je Bohom, prišiel sa nám ukázať. Prišiel narovnať pomýlené myslenie vtedajšej náboženskej obce alebo cirkvi. Svojim zjavením bol pre nich neprijateľný. Čo vlastne spravil Ježiš Kristus? Jedna z prvých vecí, čo urobil bolo, keď nastúpil do služby, tak čítal zvitok Izaiáša: „prišiel som navrátiť zrak slepým a oslobodiť uväznených“ (evanjelium podľa Lukáša 4,18 a prorok Izaiáš 42,7). To sú všetko veci, ktoré citujem, takže keby niekto chcel na základe Biblie porovnávať, že nehovorím od slova do slova, lebo ja to hovorím všetko spamäti, že ak by sa niekto chcel zadrapiť do toho, som ochotný s kýmkoľvek sa na základe Písma o čomkoľvek porozprávať.

Čiže On sa priamo uviedol do služby, že čo bude jeho služba – oslobodzovať a uzdravovať. Mnohé cirkvi toto popierajú, a Ježiš Kristus priamo týmto sa pasoval do služby a povedal: „dnes tento deň nastal“ (evanjelium podľa Lukáša 4,21).

Bol pokrstený, čiže nám ukázal príklad, že čo to bol krst, znovuzrodenie. Tá voda symbolizovala umytie od hriechov a holubica bolo naplnenie Duchom Svätým. Ján hovorí: „ved' Ty mne by si to mal urobiť, nie ja Tebe“ a On hovorí: „urob to!“ (evanjelium podľa Matúša 3,14-15) Jednoducho On nám týmto ukázal príklad. Potom nám ukázal ďalší príklad. Bol zavedený satanom na púšť. Bol pokúšaný a štyridsať dní nejedol a satan Ho pokúšal na prvej úrovni, materiálne – hmotnej, nasýť sa! Premeň si kameň na chlieb! (evanjelium podľa Matúša 4,3) Ako Ježiš zvíťazil? Tým, že poznal Bibliu, tak On rozpoznal útoky satana. Preto je veľmi dôležité poznať Bibliu, lebo vtedy rozpoznáme útoky satana. Nebudeme oklamaní. Čiže On pri každom pokúšaní povedal: „a napísané je:“ (evanjelium podľa Matúša 4,4), ale satan stále na Neho útočil. Tak čo urobil pri treťom pokúšaní? Ježiš Kristus nám ukázal, že na základe poznania Písma rozpoznal útoky satana, ale to nestačí. To ešte nezvíťazil nad satanom. Nad satanom zvíťazil, keď ho doslova vyhnal a povedal: „satan, odíď!“ (evanjelium podľa Matúša 4,10) Toto je otázka, ktorá je ako keby cirkvami pozabudnutá, a preto sú cirkvi vlašné. Preto sa satanovi podarilo v cirkvách akoby utuľtať otázku oslobodzovania. Ježiš Kristus nám ukázal, skôr ako začal službu, že On potreboval prejsť tým oslobodením. On by to v skutočnosti nepotreboval, ale nám ukázal príklad, ako s tým krstom.

Ak my ako znovuzrodení chceme pracovať a fungovať na Božej vinici a nebyť klátení nepriateľom, tak potrebujeme nad ním zvíťaziť. Tým, že ho On satana vyhnal zo svojho života, tak nám ukázal princíp. A stále, keď satan na Neho útočil, tak ho vyhánal, čiže to nebola jednorazová udalosť na celý život. Keď Mu cez Petra hovoril: „toto sa Ti nikdy nesmie stať“ Čo mu povedal Ježiš? „satan chod' za mnou!“ (evanjelium podľa Matúša 16,21-23) Ježiš sa vlastne stále vplyvu a útokom satana bránil a nám ukázal, že aj my jedine touto cestou môžeme víťaziť. V moci Ježiša Krista sa brániť útokom satana, tým, že ho budeme vyhánať priamo v Jeho moci.

Ježiš Kristus tým, že bol závislý na Bohu, na Otcovi, tak dokázal víťaziť. On nám ukázal príklad, že aj my, keď budeme takto závislí na ňom, tak dokážeme víťaziť.

11. Desatoro v Hebrejčine

V hebrejčine desatoro nie je, že nezabiješ, neukradneš, akože výkričník, futurum, budúci čas, Tam Boh hovorí, ak ja budem tvojim Bohom, ty nebudeš zabíjať, ty nebudeš kradnúť, ty nebudeš smilniť (2.kniha Mojžišova 20,1-15 a 5.kniha Mojžišova 5,6-21). To je priebehový čas, že pokým ja som s Bohom, tak toto v mojom živote nepríde. Je to cudzie. To je následok toho, že som odlúčený od Boha a vtedy sa to prejaví. Nemusí sa to prejaviť hneď, môže sa to prejaviť po nejakom čase ako v prípade Dávida a Batšeby, keď zhrešil s Batšebou (2.kniha Samuelova 11,3-4). Ten hriech sa roztiahol ďalej a napokon jej manžela – Uriáša poslal na smrť (2.kniha Samuelova 11,15). Klamal, zabíjal, smilnil, ale ten narušený vzťah s Bohom mal už skôr. To sa len prejavilo viditeľne. My do srdca ľuďom nevidíme. Boh vidí ľuďom do srdca. Čiže my môžeme vnímať, že ľudia sú svätí, ako farizeji sa javili na prvý pohľad svätí, ale Ježiš videl do ich srdca, že sú to obielené hroby (evanjelium podľa Matúša 23,27-28), že len navonok vyzerajú svätí, ale že vnútri je to prehnité.

Takže desatoro nie je ako príkaz, že ja ako kresťan nesmiem toto, nesmiem toto, nesmiem toto, lebo aj tak to vo vlastnej sile nedokážem urobiť, ale tým, že Boh vstúpi do môjho života, alebo dovolím Bohu, aby vstúpil do môjho života, tak vtedy On ma chráni od toho zlého, že sa to zlé vo mne neprejaví. Čiže desatoro v mojom živote. Takže nie ja, kresťan, sa mám snažiť vo vlastnej sile proti tomu bojovať, aby sa to nestalo, ale ja mám prísť za Ježišom Kristom a On porazí v mojom živote to zlé, čo sa deje. To niečo zlé v mojom živote čo spôsobuje to zlo – démon. A On ma potrebuje od toho oslobodiť, lebo ja sa nedokážem od toho oslobodiť. Je to jedno, či je to nejaká závislosť alebo čokoľvek a o tom sú aj listy apoštola Pavla.

Listy apoštola Pavla sú podobné ako desatoro. Oni poukazujú na to, čo kresťan robí a čo kresťan nerobí a teraz ak ja mám snahu to napodobňovať vo svojom živote, tak sa dostanem do stavu ako apoštol Pavol v Rimanom v 7. kapitole, keď on hovorí, že moja myseľ vie, čo mám robiť, ale moje telo robí niečo iné (list Rimanom 7,22-23) a neustále to tam opakuje, že sa to v ňom prieči a hovorí, že moja myseľ vie, čo mám robiť, ale iný zákon, cudzí zákon ma drží v rabstve, čiže v otroctve, zviazaného. „*Ó, ja biedny človek, kto ma vytrhne z tela tejto smrti?*“ (list Rimanom 7,24) Apoštol Pavol si uvedomuje, na základe kázní a poznania slova, že čo by mal ako kresťan robiť, ale vie, že jeho telo robí niečo iné, že on prehráva, zlyháva v tom, nevládze. Nedokáže naplniť ten zákon a on potom v 8. kapitole si uvedomuje, že napriek tomu, že jeho telo robí tieto veci, ktoré by nechcel robiť, on myslou prijíma, že Ježiš Kristus v jeho živote zvíťazil, že on v obeti Ježiša Krista je víťazom. A vtedy on začal víťaziť nad svojim telom, čiže sa už nezameriaval na to, že robí niečo iné, čo by nemal robiť, ale sa zameral na Ježiša Krista a vtedy umožnil, aby Ježiš Kristus v jeho tele konal. Nie on sám, lebo sám nedokáže poraziť apoštol Pavol = človek, ten cudzí zákon, čo ho drží v rabstve, lebo to je satan, čo ho drží zviazaného cez žiadosti tela. Preto to telo robí niečo iné, ale Ježiš Kristus dokáže jednoducho poraziť toho satana. Preto apoštol Pavol už prestal bojovať s tými negatívnymi vlastnosťami a s tými hriechmi, ktoré robil, už prestal s tým bojovať, ale sa zameral na Ježiša Krista (list Rimanom 8,1-4), aby vyvyšoval Ježiša Krista, že Ježiš Kristus na Golgote porazil to, čo robil a tým vlastne umožnil, aby skutočne v jeho živote to zlé odišlo, aby bolo porazené.

12. Na Golgote vzal Ježiš Kristus naše hriechy na seba

A späť na Golgotu. Tak sme hovorili, že Ježiš Kristus bol vzkriesený, lebo smrť nemala moc nad Ním, nemala nárok, On zobral hriechy na seba, ale nebol On hriešnikom. On bol vzdialený od Boha, pretože vzal tie hriechy na seba a preto zvolal: „*Otče, prečo si ma opustil?*“ (evanjelium podľa Matúša 27,46) Lebo On to subjektívne vnímal, pod ťarchou hriechu, že je Boh preč, ale nie Boh bol preč, Otec, ale On tými hriechmi bol vzdialený, tak ako my sa hriechom vzdiaľujeme od Boha, ale potom bol vzkriesený, lebo smrť nad Ním nemala moc. On bol prvotinou vzkriesenia a tým pádom On má moc vzkriesiť kohokoľvek, kto prijal tú jeho obeť. To, že vlastne On sa s ním vymenil a môže ho vzkriesiť. Čiže aj keď my zažívame prvú smrť, tak tá prvá smrť je ako spánok. To nie je konečná smrť. My budeme vzkriesení, ale vtedy, keď prijímame v Ježišovi Kristovi tú výmenu. Tak ako On bol vzkriesený, aj my budeme vzkriesení.

Potom ďalšia vec, čo sa stalo na golgotskom kríži, je zmierenie s Bohom. Sme hovorili, že hriechy nás oddelili od Boha a Ježiš Kristus nám ponúkol z Božej strany odpustenie, výmenu, čiže On za nami prichádza a hovorí: „*odpúšťam.*“ My, ak to odpustenie prijímame, tak sme zmierení s Bohom a keď som zmierený s Bohom, tak Boh je súčasťou môjho života. Vtedy to zlo, čiže tí démoni, ktorí v mojom živote to zlo spôsobujú, utekajú – keď je Ježiš Kristus v mojom živote. Sme hovorili, že choroby a tie protivenstvá spôsobujú démoni. To Ježiš Kristus prišiel ukázať. A keďže toto zlo uteká z môjho života, keď je Boh - Ježiš Kristus súčasťou môjho života, tak ja som vlastne oslobodený od tých démonov a keď som oslobodený od démonov, ktorí mi spôsobujú protivenstvá a choroby, tak tým pádom som duševne a fyzicky uzdravený.

To je krásna postupnosť. Ja keď prijímam odpustenie v Ježišovi Kristovi, som zmierený s Bohom. Keď som zmierený s Bohom, som oslobodený a keď som oslobodený, som fyzicky a duševne uzdravený. Čiže biblický pojem odpustenia je nie ako to my ľudia vnímame, že už sa nehnevám, zabudol som, ale biblický pojem odpustenia je - ozdravel som. Ježiš, keď uzdravil porazeného, tak mu povedal: „*odpustené sú ti hriechy, vstaň a chod*“ (evanjelium podľa Matúša 9,2.6) Čiže On ukázal, že odpustenie má súvis s prijatím uzdravenia. Človek, aby mohol byť uzdravený, potrebuje najprv prijať odpustenie, čiže byť zmierený s Bohom. Jednoducho to je posväcovanie, je to rast. Keď Ježiš Kristus pred 2000 rokmi za nás zomrel, pred 2000 rokmi nám odpustil a tým pádom, keď pred 2000 rokmi porazil satana aj démonov na golgotskom kríži, tak ich porazil aj v našom živote pred 2000 rokmi. Čiže my sme boli uzdravení pred 2000 rokmi. Nie teraz, keď ja prosím a chodím na púte a neviem, čo dodržujem a nedodržujem, na základe toho ma Boh bude uzdravovať, ale On ma už uzdravil v minulom čase. Ježiš Kristus nebude teraz zomierať na golgotskom kríži, aby porazil satana alebo démonov a choroby v mojom živote. On to spravil pred 2000 rokmi. Len ja si to môžem uplatniť teraz. Ako keď mám hodený v schránke list, že som zdedil majetok, a keď ten list zo schránky nevyberiem, tak zomriem chudobný a ten list v schránke môže byť aj 2000 rokov. Ak ja ten list vytiahnem a uplatním si ho vo svojom živote, tak budem dedičom. Čiže ja v Ježišovi mám odpustenie, zmierenie s Bohom, oslobodenie, duševné a fyzické uzdravenie a materiálne požehnanie a to v Ježišovi mám ako minulý čas. Je na mne, či si to uplatním. Čiže niekto si uplatní odpustenie a získa večný život, zomrie na chorobu, v trápení, ale večný život má, lebo prijal vo viere odpustenie, ale nedokázal vo viere prijať aj fyzické uzdravenie, lebo mu to ani nikto nevysvetlil,

ani to nedokázal prijať. To ešte budeme hovoriť v tom márnoträtnom synovi, že on si to musel uvedomiť, rozhodnúť sa a vykročiť. Čiže jedna vec je, že tí ľudia musia tomu najprv porozumieť, že je tu takáto možnosť, že nám to Ježiš dal, že nám to Ježiš priamo ponúka, že zato zomrel. Ďalšia vec je vierou sa rozhodnúť to prijať a vykročiť.

My sme si hovorili, že desiatim malomocným Ježiš povedal, že ste zdraví, choďte sa ukázať kňazovi ako dôkaz toho, že sú uzdravení, tak je napísané, že „*po ceste boli uzdravení*“ (evanjelium podľa Lukáša 17,14). Oni nepolemizovali nad tým. Oni jednoducho kráčali a malomocenstvo je vec, ktorú vidno a oni sa nepozerali na seba: „*híí, ja som stále malomocný, Ježiš sa pomýlil, alebo ma dokonca oklamal*“ Nie, oni to zobrali, že som zdravý, ideme! Po ceste boli uzdravení, čiže tá viera ich uzdravila, prestali sa pozeráť na svoje problémy a na to, čo prežívali, treba to vo viere zobrať - Ježiš Kristus povedal: „*takto je to a hotovo*“. Ježiš Kristus hovorí: „*uzdravil som, zomrel som za vás, odpustil som vám hriechy, spravil som to pre vás...*“ (evanjelium podľa Jána 15,13) Jednoducho sa chytím toho zaslúbenia a stane sa to realitou v mojom živote. A je to! Prijímam to vierou, čiže my to, čo prežívame, problémy a protivenstvá, my nemusíme tak hlboko padať, aby sme sa rozhodli prijať od Ježiša Krista to, čo dobrovoľne prišiel z neba sem zaplatiť pre nás. Ale musí naše ego padnúť. Ak to naše ego padne skôr, že nemusíme fyzicky padnúť ako márnoträtný syn, ale si to jednoducho na modlitbe vybojujeme, že naše ego padne a že všetko dáme Ježišovi Kristovi, tak vôbec nemusíme tieto protivenstvá prežívať.

Ježiš hovorí, že zober svoj kríž každodenný a nasleduj ma. (evanjelium podľa Lukáša 9,23) Čo je kríž každodenný? Ježiš niesol kríž a hovorí: „*nasleduj ma!*“ Čo Ježiš urobil na kríži? Niesol svoj kríž a čo sa stalo? Zomrel. Na tom kríži, ktorý niesol zomrel, čiže aj my máme niesť svoj kríž, na ktorom máme zomrieť pre svoje žiadosti a slabosti tela (list Galaťanom 5,16-21), ako zomrel Ježiš Kristus. A vtedy sa v našom živote to zlo nemôže prejaviť, lebo ak my sme mŕtvi pre žiadosti, tak to zlo sa neprejaví. Nemá pre koho, keď sme mŕtvi. Čiže nie sú problémy, choroby a starosti, kríž, ako sa to v kresťanstve hovorí. Kríž je nástroj, na ktorom my umŕtvujeme tie žiadosti tela, cez ktoré to zlo do nášho života vstupuje. Preto Ježiš hovorí: „*vezmi svoj kríž na každý deň a nasleduj ma*“ Ježiš na tom kríži zomrel.

Zomrel a bol vzkriesený, čiže aj my keď takto zomierame, každý deň, tak sme znovuzrodení, vlastne slabostiam a žiadostiam tela, ale aj vzťahom: matka, syn, otec, dcéra ako Ježiš hovorí: „*kto zanechá otca, dcéru, syna, muža, pole...*“ (evanjelium podľa Matúša 10,37-38) My potrebujeme zomierať tomuto svetu. Doslova tomuto svetu. Pole je robota. Čiže potrebujeme všetkému zomierať ráno na modlitbe, keď vstupujeme do dňa. Vtedy zlo sa nemôže v týchto veciach prejaviť, nemôže ísť zneužiť ako v prípade Jób proti nám, lebo je to pre nás mŕtve. A keď je to mŕtve, tak Ježiš Kristus môže do toho vstupovať a v tej oblasti nás chrániť a konať, požeňávať. Lebo pre nás je to mŕtve. Vtedy môže do toho vstupovať Ježiš Kristus, lebo my si to už nedržíme pevne v rukách, že moje, ja a vzťah k mojej žene, ale ja som ho jednoducho odovzdal Ježišovi Kristovi, čiže On do toho vzťahu vstupuje a ten vzťah je oveľa požeňanejší ako keď ho mám vo vlastných rukách. Ešte sa k tomu dostaneme. Ježiš hovorí: „*nestaraj sa, čo ješť, čo obuť, ale hľadaj najprv kráľovstvo Božie, lebo nebeský Otec vie, čo potrebujete a všetko toto vám bude pridané*“ (evanjelium podľa Matúša 6,31-33) K tomu sa ešte dostaneme.

Čiže tak je to umŕtvované, pre teba je to ako mŕtve, že sa prestaneš s tým zaoberať, trápiť sa nad tým a veríš, že Ježiš Kristus to za teba vyrieši. On to vyriešil už pred 2000 rokmi a ty si to môžeš uplatniť ako tá manna, ktorá padla z neba (2.kniha Mojžišova 16,10-36) cez noc a kto vyšiel, zbral, kto nevyšiel, tak sedel lačný v stane. Čiže Ježiš Kristus to spravil pred 2000 rokmi a je na tebe, na každom z nás, že či to berieme a či to berieme každý deň, alebo len raz do týždňa, raz do roka, raz za život. Pán dával mannu každý deň okrem soboty, ale v piatok padala dvojnásobne (2.kniha Mojžišova 16,29) a aj my môžeme každý deň prijímať tieto požehnania. Je to na nás. Ak to prijímame len sem – tam, tak nech sa nečudujeme, že sme ako rastlina, ktorá je sem - tam poliata a vysychá. Potrebujeme byť každý deň sýtení. Ježiš hovorí: „*Ja som vínnny kmeň, vinič, a vy ste letorasty*“ (evanjelium podľa Jána 15,5) Ak tie letorasty sú 24 hodín denne vo vínnom kmeni, vtedy prinášajú ovocie. Nieкто 30, nieкто 60, nieкто 100, ale ak nie sú vo vínnom kmeni každý deň 24 hodín, tak nečudo, že vysychajú.

To je to, čo sme už hovorili, že ísť na dve hodiny raz do týždňa do kostola, do zboru, to je málo. Treba každodenný vzťah mať s Ježišom Kristom. Ak nieкто si myslí, že v zbore sa bude sýtiť, tak je na omyle. Lebo do zboru sa chodí chváliť Boha za to, čo On v mojom každodennom živote robí. Čiže Ho vyzdvihovať a nie sa kŕmiť, lebo potom ten zbor vyzerá tak, že tam všetci prídu ubití a takto tam sedia, stiahnutí a čakajú, že kazateľ urobí zázrak, že ich nasýti, pozdvihne, ale ten kazateľ je sám ubitý z toho, čo vidí. Snaží sa tam nejakú liturgiu naplniť a splnili sme si bohoslužbu a ideme všetci domov ubití, takí ako sme prišli.

Takže zachytili ste tie rozmery, čo sa udiali na Golgote? Niekoľko rozmerov sa udialo na tom golgotskom kríži = čiže to, v čom spočíva to víťazstvo Ježiša Krista, a v čom je to oslobodenie a naše odpustenie. Tak odpustené máme, ale keď nerozumieme ako to prebiehalo, čo sa tam udialo tak je ťažké to prijať.

13. Čo je desiatok

Z čoho vznikol desiatok? Cirkvi sa odvolávajú na Malachiáša (prorok Malachiáš 3,8-10), kde je hovorené, že či je dovolené Boha okrádať? Ak si prečítame Malachiáša, tak Boh tam hovorí, myslím, o troch veciach. Ak chceme uplatniť desiatok do dnešnej doby, tak musíme uplatniť aj tie ďalšie veci, ktoré sú u Malachiáša písané. Prvá je klasická obeť (prorok Malachiáš 1,6-14) druhá a tretia sú obeť pozdvihnutia a desiatok (prorok Malachiáš 3,8). Jednoducho, nikto tie prvé dve neuplatňuje. Uplatňuje sa len ten desiatok, lebo sa to akože hodí. Ale v tom verši (prorok Malachiáš 3,8) sú dve veci písané – desiatok a obeť pozdvihnutia. Ale dnes sa zamlčuje obeť pozdvihnutia a z kontextu sa vytrháva a vyzdvihuje - zdôrazňuje iba ten desiatok. Inde o desiatku nie je ani zmienka, že by človek mal platiť, dokonca ani v Starom zákone.

Desiatok začal s tým, že Abrahám, keď vyhral, tak po boji dal jednorazovú desatinu Melchisedekovi (1.kniha Mojžišova 14,18-20). Jednorazovú desatinu. Nebolo to žiadne pravidelné odvádzanie. Pravidelné odvádzanie zaviedol až Mojžiš, čiže ak sa niekto odvoláva na Abraháma, tak je v probléme.

A napríklad Jákob povedal, že ak bude Boh s ním, bude ho chrániť a navráti sa v pokoji do domu svojho otca tak Mu dá desatinu zo všetkého. Tam nebola pravidelnosť – desiatok každý mesiac odovzdávaný. Jednoducho Jákob Mu sám ponúkol a rozhodol sa: *„Pane Bože, ja Ti z vďačnosti sľúbim, že toto Ti dám, túto desiatu čiastku, ak sa stane toto a toto (1.kniha Mojžišova 28,20-22)*, čiže to nebola žiadna pravidelná platba ako to je dnes v cirkvách - ľudia si myslia, že najprv dajú desiatok Bohu a On ich potom požehná, ako hodiť do automatu mincu a vydá im tovar.

Pravidelná platba začala od Mojžiša. Prečo od Mojžiša? Jednoduchá vec: začal kňazský systém. Mojžiš zaviedol obeť, zaviedol Levitov a povedal, (5.kniha Mojžišova 18,1) že Leviti nebudú mať podiel na území, ale budú živení z desiatkov ostatných kmeňov. Čiže Leviti, ktorí boli kňazmi, aby sa mohli venovať duchovnej činnosti - obetovaniu zvierat za hriechy celej komunity, takže nemohli byť živení z vlastných plodov práce, preto tam bol zavedený systém ako v dnešnom štáte sú zavedené dane, aby ten štát mal z čoho žiť, fungovať, tak ten systém, aby mohol fungovať, keďže to bol národ Boží, takže tí Leviti okrem prinášania obetí, oni aj vyučovali. Oni vlastne vnášali aj určitú kultúru do toho národa. A boli živení práve z tých desiatkov. A ešte samotní Leviti odovzdali desiatok z desiatku pre vyslovene kňazov. Čiže z tohto boli živení Leviti, izraelský národ podľa tohto fungoval, lebo tá obeť bola dôležitá ako predobraz Ježiša Krista. Preto boli potrební Leviti a obetný systém a museli byť živení z desiatkov.

Lenže jedna vec je, že to neboli desiatky finančné, ale to boli desiatky, ktoré boli naturálie, z plodov a z pastierstva. Všimnite si, ako ten desiatok fungoval: *„odrátaš palicou každé desiate“ (3.kniha Mojžišova 27,32)* Čiže keď mal niekto 19 oviec, tak nedal 1,9 ovce, ale dal jednu. Každé desiate odrátaš. Čiže to vôbec nie je desatina ako to vnímame my dnes, jednoducho to bolo každé desiate.

Keď už sa chceme rozprávať o desiatkoch, tak musíme zobrať celú Bibliu. Celú Bibliu ako celok treba brať, nie povyrhávať to, čo sa mi hodí, lebo satan to zneužije a potom nech sa nečudujem, že tá Božia moc a požehnanie je akosi niekde brzdené. Je to brzdené mojim nesprávnym poznaním. No a načo teda slúžili tie desiatky? Už sme povedali: aby Leviti žili. Oni žili a nekupovali si autá ani budovy. Oni mali misu obilia a pol ovce a z toho žili. Oni nemali peniaze. Nemali desiatky ako teraz, že si pastor kúpi auto, benzín, že sa postaví chrám, budova. Oni doslova žili, aby mohli slúžiť Bohu a to je totálny rozdiel. Chrám bol postavený za Šalamúna úplne z iných peňazí. Za Mojžiša tak isto z egyptských peňazí. Ich Egypťania nabalili. Takže toto sú úplne dve prehodené veci a pokračujeme ďalej - sme hovorili, že Levijci boli živí preto, aby prinášali obete za hriechy Izraelcov - aby boli spasení, v predobrazie Ježiša Krista ako baránka.

V momente, keď Ježiš Kristus bol obetovaný, sa naplnil obetný systém a opona sa v chráme roztrhla (evanjelium podľa Matúša 27,50-51). Obetný systém skončil raz a navždy obeťou Ježiša Krista. Vtedy skončil systém Levitov a tým pádom skončila aj potreba kŕmenia Levitov z princípu desiatkov. Ten systém úplne padol a zaviedol sa iný systém: dobrovoľné dary učeníkov ako komu Boh uloží na srdce. Golgotou sa to premenilo. Čiže ak mám brať desiatky, tak ich musím zobrať, že prečo boli dané, za akým účelom a ten účel Golgotou skončil.

Ja, zobrať niečo zo Starého zákona a nútiť ľudí, priam vydierať, že ty okrádaš Boha, tak je také rúhanie, že sa pozrite na tých pastorov ako žijú, takí, čo to vyslovia zo svojich úst. Oni sa priamo postavili proti Bohu ako farizeji a to je veľmi vážna vec. Lebo oni majú kľúče od brán známosti a nielen, že sami nevojdú, ale aj druhým bránia (evanjelium podľa Lukáša 11,52 a Matúša 23,13). Oni vlastne kŕmia ľudí niečím otráveným. Nepredkladajú ľuďom to, čo by mali, ale ich priam ubíjajú a ľudia sú potom vnútri týraní, že prišiel som o robotu, nemám z čoho užiť rodinu, ale musím dať desiatok aj z toho „nič“ a ľudia sú takto vnútorne trápení a satan to zneužíva a takto ich bije a človek si povie: „*dal som desatinu a som poslušný Bohu aj keby moje deti pomreli*“, ale toto s Bohom nemá nič spoločné. A sme hovorili, že satan vchádza do cirkvi, aby ju otrávil, čiže sú rôzne učenia cirkví. V niektorej také, v niektorej iné, jednoducho nepriateľ to zneužíva. Ak niekto dáva desiatky dobrovoľne ako dar Bohu, tak je to v poriadku, ale ak niekto padá vo viere kvôli tomu, že musí dávať, tak to už nie je na slávu Božiu.

14. Treba brať bibliu ako celok

Každá časť Biblie sa dá vysvetliť, len treba zobrať Bibliu ako celok. Čokoľvek sa dá otvorím Bibliu a ľudia, keď seriózne chcú hľadať... Biblia je najčastejšie študovaná spôsobom, že ja som prijal nejaký názor, s ktorým som sa stotožnil a v Biblii hľadám verše, ktoré mi ho potvrdia. Vtedy prídem do bludu ako farizeji, ale ak sa postavím k Biblii tak, že nechám, nech Biblia ku mne prehovára, a ja zomieram na tom golgotskom kríži nielen každý deň, nielen pre rodinu, pre žiadosti tela, ale aj pre moje poznanie Boha, aby ma mohol nanovo budovať a rásť. Tak vtedy môžem rásť, ale ak ja si budem kŕčovito držať to, čo som doteraz poznal, tak sa dostanem do stavu ako päťročné dieťa, ktoré má topánočky a nohavice a rastie a má desať rokov a ono povie: „*nie, ja tieto topánočky a nohavice si ponechám, lebo mi boli doteraz dobré. Nechcem to meniť.*“ Takto žiaľ zakrpatelo veľa kresťanov.

Neuvedomili si, že ako rastieme duchovne, tak Boh nám dáva svetlo a apoštol to nazýva mliečna a pevná strava (list Židom 5,12). Malé dieťa rastie na mliečnej strave. Pevnou stravou by sme ho zabili. Nemôžete dať šesťmesačnému dieťaťu zemiaky, lebo by ste ho zabili, ale to dieťa, keď dorastie do veku, to vy matky lepšie viete: dva roky alebo koľko to... Najprv dávate postupne kašičku, potom pevnú stravu, ale keby ste mu povedali: „*Doteraz ti bolo mlieko dobré, tak ty pevnú stravu nepotrebuješ*“, tak to dieťa zakrpatie a zomrie. Musí prejsť zákonite na tú pevnú stravu, ale na začiatku musí mať mliečnu, lebo tou pevnou by ste ho zabili, ale to neznamená, keď prejde to dieťa na pevnú stravu, že vám bude vykrikovať ako pätnásťročné: „*vy ste ma mliekom kŕmili*“. To mlieko bolo nevyhnutné pre určitú etapu vývoja.

Tak je to aj v duchovnom. Na určitú etapu vývoja my potrebujeme mať určité pravdy alebo poznania, ktoré sa časom menia, ale na začiatku by sme ich nedokázali prijať, ale postupne ako my v Bohu rastieme, ako Abrahám vyšiel z Úru, tak postupne sa nám veci ozrejmuju. Tak buď chcem ostať sedieť v Úre, uspokojiť sa s tým čo je, ale nech sa potom nečudujem, že na mňa nechodia pozhnania a že má na mňa satan nábeh, lebo som mu dal tú možnosť, nie som plne pod ochranou Božou, alebo sa rozhodnem ísť plne za Ježišom Kristom, ale beriem to, čo sme hovorili, že aj v cirkvi tá môžu ináč zobrať, keď začneš mať poznanie, svetlo v určitých veciach. Na každom je dobrovoľné rozhodnutie, či chce ostať tým dieťaťom. Apoštol Pavol to vyčíta židom: „*a dokedy chcete byť na tej mliečnej strave? Vy ste už mali byť na pevnej, vy ste už ďalším mali dávať.*“ (list Židom 5,12) Čiže ja chcem na jednej strane Bohu slúžiť a viesť ďalších k Ježišovi, ale stále chcem zostať na mliečnej strave - som ešte nedorástol. To sa mení a každý deň. Ja každý deň zomieram pre to poznanie Boha ktoré mám a viem, že On mi to bude nanovo budovať, a keď mi chce niečo zmeniť, tak mi to zmení. Preto ja stále hovorím, že to, čo hovorím, ja tak momentálne vnímam na základe toho poznania, ktoré prežívam momentálne s Ježišom Kristom na základe slova – Biblie a na základe skúsenosti, ktorú prežívam v praxi v službe. Čiže ja sa jednoducho nedržím kŕčovite toho, čo hovorím, ja si to nemusím za každú cenu obhajovať, keď mi niekto povie: „*A Stano vtedy si to hovoril tak*“ a ja sa teraz budem cítiť: „*ej, mýlil som sa*“. Nie, nemýlil som sa. Ja rastiem a každý rok to dieťa potrebuje nové a nové oblečenie, lebo rastie. To oblečenie staré nebolo zlé. Ono bolo potrebné, aby ho počas toho rastu, počas predošlého roku, chránilo, ale ak si to oblečenie bude kŕčovito držať, tak ho bude tesniť - zväzovať.

15. Zabudnúť na staré

V prvotnej cirkvi to fungovalo tak (list Jakuba 5,14-20): trpí niekto medzi vami, je nemocný niekto medzi vami? Nech si zavolá starších a modlitba viery uzdraví (list Jakuba 5,14-15). Tí prvotní učeníci, tam bolo bežnou praxou, že ako tu, keď je niekto chorý, že ide za lekárom, tam bolo bežnou praxou, že si zavolali starších zboru. To neboli funkcionári, ale to boli silní vo viere a jednoducho ľudia boli oslobodzovaní a uzdravovaní. A prečo vznikli tie komunity ako farárske komunity, lebo obec alebo zoskupenie obcí takého učeníka chceli mať po ruke ako kmene šamanov v Afrike. Oni potrebovali mať tam toho 'šamana', niekoho, kto im dokáže pomôcť, vyliečiť ich. Oni si tých učeníkov potrebovali tam udržať. A oni ich krmili: nechod' preč, nechod' inde, my si ťa tu dokážeme udržať. Lebo ten učeník naplňoval ich potreby, vyučovanie ako Leviti v Starom zákone a zároveň aj naplňal potreby aj mocou Božou na duši aj na tele. Čiže oni si s radosťou takých krmili. Lenže my sme hovorili, že s odstupom času sa táto Božia moc strácala, lebo tí ľudia, z generácie na generáciu, učeníci neprijímali to skutočné svetlo a postupne sa to zdeformovalo. Strácala sa Božia moc a vtedy si tam ľudia už nepotrebovali držať farárov, tých učeníkov, lebo boli pre nich nefungujúci, a učeníci ak chceli prežiť, farári, tak začali vymýšľať predpisy. Vtedy si začali budovať chrámy, druhé, tretie storočie, chrámy stále honosnejšie a honosnejšie a od ľudí ťahali. Musíte dať, musíte dať, lebo to chce Boh. Nie. Boh nič nechce. On chce len, aby sme prišli za Ním. Toto satan úplne otočil, spotvoril. To je tá milosť, to sú tie obete. Izaiáš hovorí: „*kto chce od vás, aby ste šliapali nádvoria a prinášali obete. Ja chcem milosrdenstvo a milosť voči vdovám a sirotám...*“ (prorok Izaiáš 1,10-17) Vidíme, že stále nánosy sú aj keď je snaha z toho vyjsť, ale Ježiš hovorí, že dať novú záplatu na staré vreco...tá kožica, to vreco sa roztrhne a to víno sa vyleje. Taká škoda... Nie je lepšie zobrať novú kožicu, nové vreco? (evanjelium podľa Lukáša 5,36-37) Budovať nové poznanie na starom poznaní, to je ako dom na piesku (evanjelium podľa Matúša 7,26-27), to sa zrúti, to je o ničom. Jednoducho staré pochovať, zomrieť pre to a dovoliť znovuzrodenie novému poznaniu. To je pevné. To je dom postavený na skale, to obstojí (evanjelium podľa Matúša 7,24-25).

Potrebujem sa každý deň k tým veciam tak postaviť, lebo ak ja si chcem ponechať aj staré, ako farizeji a Nikodém, že aj to, čo som doteraz poznal, ale aj kus z toho, čo Ty, Ježiš hovoríš, sa mi páči (evanjelium podľa Jána 3,1-21). No nedá sa. Ježiš mu hovorí: „*ty musíš byť znovuzrodený*“ (evanjelium podľa Jána 3,3) Ježiš mu to otvorene hovorí. Ty nemôžeš časť doterajšieho starého poznania a časť tohto, jednoducho učeníci opustili všetko a išli za Ježišom. Nemohli si časť starého potiahnuť. Tak ako Ježiš hovorí, že nemôžeš dvom pánom slúžiť. Buď toho jedného budeš milovať a druhého nenávidieť.. (evanjelium podľa Matúša 6,24). Jednoducho buď – alebo. To je cesta kresťana, to je cesta víťaziaceho kresťana. Žiadna polovičatosť ako Laodicea ako je dnešná cirkev pomenovaná. Ani horúci ani studený (kniha Zjavenie 3,16). Buď sa rozhodnem byť horúci, alebo radšej nech som studený, lebo ten studený je osloviteľný. Ježiš tých pohanov dokázal osloviť, ale farizejov nie, lebo farizeji mali nejaké poznanie a ťažko sa im cez to ich staré poznanie prijímalo niečo nové, ale keď pohania nemali žiadne poznanie, zobrali to.

Tak to vnímam aj ja. To už som hovoril na skupinke. Ja sa väčšinou s neveriacimi stretávam a tí neveriaci príjmu to evanjelium, uveria a Božia moc sa v ich živote prejaví a oni úplne žijú iný

život. Idú za Ježišom. A keď sa stretávam s veriacimi, veľa času je venované vysvetľovaniu, a keď nie sú ochotní sa niektorých vecí vzdať, tak tá Božia moc sa nemôže natoľko prejaviť a oni vlastne povedia: „nič sa vlastne ani neudialo, bolo to zbytočné“ a žijú si po starom. Obvinia Pána Boha a obvinia toho, skrze koho bolo slovo hovorené. Preto ľuďom hovorím: „*aspoň teraz, počas oslobodzovania zoberte veci tak ako boli povedané, nech sa Božia moc prejaví a už uvidíte potom ďalej sami.*“

16. Všetko smiem no nie všetko mi prospieva

Aj toto, čo teraz ideme vysvetľovať, tak je v tej skupine, čo hovoril apoštol Pavol, že on má slobodu v jedení obetovaného modlám (1.list Korintňanom 8,1-13), ale niektorí ľudia majú s tým problém. Sú rôzne veci. Apoštol Pavol to hovoril, už sme to spomínali, to je 1Korintňanom 6kapitola, že všetko smiem, ale nie všetko mi prospieva, všetko môžem, ale ničím nebudem ovládaný (1list Korintňanom 6,12). A potom o pár kapitol znova toto isté spomína, on to dupľuje – a keď Biblia niečo dupľuje považuje to za dôležité. Človek čo robí, mal by robiť slobodne a nie nasilu. Apoštol Pavol hovorí v podstate, že ja si môžem myslieť, že tá vec mi robí dobre, ale nemusí mi to prospievať. Ak si niekto uvedomuje, že robí nejakú činnosť, tak svojim uvážením si môže myslieť, že áno, mám v tom slobodu, môžem to robiť, ale v skutočnosti mi to nemusí prospievať. Čiže to je tvoj postoj a nemusíš mať vedomosť, že ti to v skutočnosti nepospieva. Ale ten niekto, kto ti o tom hovorí, to môže vidieť, že táto vec na základe určitej úrovne rastu nie je dobrá. Lenže tam je ďalšie „ale“, že ten, kto ti to predkladá, musí veľmi zvážiť, že akým spôsobom ti to predloží, a čo bude od teba očakávať, lebo my sme hovorili o tom, že keď márnratný syn (evanjelium podľa Lukáša 15,12-13) odchádzal od otca, otec vedel, že to nie je dobré čo márnratný syn robí, ale on mu nepovedal ani slovo o tom, že nechod' alebo že ti dokonca nedám majetok alebo tak. V podstate informáciu treba povedať. Rozsievач rozsieval a padlo na takú pôdu, na takú, na takú, (evanjelium podľa Matúša 13,3-8)... informáciu treba povedať. Takže, keď niekto, vedúci zboru, spoločenstva, v svojom raste a v svojom myslení myslí, že „tak“, tak nech to na modlitbe predloží. Na modlitbe sa treba modliť za to najlepšie spolu a potom, nech ti to predloží, ale nemôže naliehať a nemôže klásť podmienky, lebo tam vzniká silná negácia. Čiže ty to v sebe zasiat máš. Možno tú činnosť budeš robiť ešte ďalej týždeň, mesiac, rok, dva, tri, ale Duch Svätý bude na teba pôsobiť. A ten niekto by sa mal za teba intenzívne modliť a ty to potom v duchu postupne rozpoznáš, že čo je naozaj správne a čo nie.

Všetko môžem, ale nie všetko mi prospieva (1.list Korintňanom 6,12). Ty si uvedomíš, že táto vec, ktorú si robil možno desať, dvadsať rokov nie je správna a čím viac rastieš v Pánovi, tak tým rýchlejšie si to uvedomuješ: „*tak toto nemusí byť*“. Ako aj ja napríklad, čo som bol v tom alkohole, počúvaní punku, trénovaní karate. Ja som čítal Bibliu a ako kresťan som rástol v Ježišovi a tieto veci som robil, lebo som našťastie nemal pastora ani kazateľa, ktorý by mi povedal, že toto nesmieš robiť, ale Duch Svätý sám mi postupne ukazoval a viac a viac mi ukazoval: „*nie, nie, nie!*“ a ja vtedy v tej svojej slobode poznania Pána som povedal: „*dobre*“ a nerobil som to preto, že mi to povedal kazateľ, lebo ak ty niečo prestaneš robiť, síce je to správne, že to prestaneš robiť, ale ty si na to ešte nedorástol, a vtedy to je ako predčasne odtrhnuté jablko. Proste to ešte nedozrelo. To satan dokáže nenormálne zneužiť. Čiže radšej nech ten človek tú činnosť robí a súčasne rastie a keď dorastie na určitú úroveň ako to jablko, keď dozrie, tak to jablko odpadne samé, ale ak má byť predčasne odtrhnuté preto, že si to myslí kazateľ, že nastal čas, tak nastane veľká, veľká chyba. A toto je problém spoločenstiev a toto som povedal, že na skupinke sa tohto varujeme, lebo som povedal, že skupinka je formou diskusie, že každý povie ako veci vníma a ľudia si z toho zoberú veci tak ako ich Duch Svätý vedie. Čiže tú informáciu potrebuješ, ale čo s tým urobíš, to už je na tebe. Nikto ťa do toho nemôže nútiť a nikto ti nemôže dávať výčitku, že niečo nie je v poriadku, lebo to je negácia a to

automaticky zneužíva satan. Čiže ten dotyčný miesto naliehania by mal využiť Božiu moc, aby sa za teba modlil a ak ovláda Božiu moc, tak to môže rovno z teba vyháňať. Takže, keď ťa démon na niečo nahovára, napríklad démon závislosti na tom, na tom, na tom, ty potrebuješ sa modliť za oslobodenie. A v tej službe jednoducho ty sám to potom rozpoznáš a je to úplne iný rozmer a pre teba veľká skúsenosť víťazstva. Ale ak niečo prestaneš robiť, alebo ak niečo začneš robiť ako sme hovorili, desiatky, len preto, že sa to od teba očakáva, tak je to horšie ako keby si nerobil nič. To ti môžem garantovať. A vôbec to nie je, že časom sa s tým človek zmieri, to nie je pravda. To je rana, ktorú satan môže kedykoľvek zneužiť. Preto som hovoril, že Ježiš Kristus nám ukazuje slobodu a On tým ľuďom pomáhal, aby sa aj pre niečo rozhodli. Nie aby ich určitým spôsobom donútil, alebo neviem ako nepriamo vydieral. Toto je nevýhoda spoločenstiev.

Je to skutočne tak, že môže ťa niekto vidieť a máš nejakú funkciu a môže to vyvolať zlé svetlo a tým pádom to zlé svetlo vrhne na cirkev. Tak to bolo aj v našej cirkvi, že keď niekto robí niečo, tak ho musíme vylúčiť, lebo si budú myslieť, že to všetci v cirkvi tak robia, zlé svetlo na cirkev. No dobre, ale ten vylúčený je stratený tým pádom. Čiže toto je vec, ktorá sa nedá jednoznačne riešiť. Toto sa nedá riešiť, lebo je to pravda. Ty si ešte do toho nedorástol, aby si s tým prestal, ale tá mládež a tí ostatní si budú myslieť: „aha, tak asi je to normálne, keď to tak môže.“ Oni nevidia tento tvoj duchovný postup. Čiže on to bral z pozície, že ja chránim cirkev, lenže ja sa staviam do vecí a preto som povedal, že ja nechcem žiadne spoločenstvo, žiadnu cirkev zakladať, lebo tu mám absolútnu slobodu. Čiže ja nemám potrebu chrániť cirkev, aby som ja teraz ľudí do niečoho tlačil, alebo niekoho niečím lámal. Ja to nechávam na Bohu. V tomto mám výhodu a v tomto skupinky majú totálnu slobodu a preto je tu daný priestor, aby ľudia skutočne rástli v Ježišovi tempom, ktorému sami stíhajú a ktoré sami udávajú. Ja mám zodpovednosť za to, aby som tým ľuďom dával pravý pokrm. Pravý pokrm a aby som sa ja modlil za nich, ale či tí ľudia príjmu alebo nie ...? Ježiš nemal zodpovednosť za to, že Ho odmietli ľudia a že Ho odmietli farizeji. On robil, čo mohol, ale to bolo ich rozhodnutie. On neplakal, ale išiel pomáhať ďalším. A povedal učeníkom: „*vytraste si prach zo sandál a chodte ďalej*“ (evanjeliá podľa Matúša 10,14 a Mareka 6,11) keď vás neprijmú, nenariekajte nad tým a nelámte ich, vôbec nie, „*chodte ďalej*“. Sú ďalší ľudia, ktorí sú pripravení, ale tie životy môžu meniť jedine pod Božou mocou. My sme už hovorili o tom, že ľudia sú dnes veľmi informovaní. Majú veľa teórií, veľa informácií. Božia moc je tá, ktorá tým ľuďom dáva uvedomenie alebo to víťazstvo, aby sa tie informácie stali súčasťou, aby sa ten chlieb vstrebal, aby človek tým žil a rástol, aby to nebola len informácia tu uložená, že čo mám a čo nemám.

Ja nie som vyučený v žiadnej teologickej škole, nie som vyučený za pastora, ja veci vnímam tak ako ma vedie Ježiš Kristus na tej úrovni, na ktorej ma vedie. Ja mám v Ňom slobodu a On ma neláme na ničom, ani ma nelámal na ničom. Tak ja jednoducho to, čo prežívam s Ježišom Kristom, tak to prenášam na ľudí. Keď mňa Ježiš Kristus do ničoho nenúti, len mi poukazuje, že toto by mohlo byť tak a tak a je na mne kedy to prijmem a či to prijmem, ale to je dané vlastne v každom spoločenstve, v každom zbore. Ty keď uveríš, tak to nejaký čas trvá... Ježiš na teba vplýva, tak ty chceš v tom dobrom tým ľuďom pomôcť a chceš, aby rýchlo uverili. Stále je dobre si uvedomiť a povedať komukoľvek, aj kazateľom aj tým, ktorí sú horliví niekomu pomáhať, aby si uvedomil, že ako dlho trvalo tebe, kým si uveril a kým si nad niektorými

vecami vyzápasil a ty teraz očakávaš od druhých, aby to hneď vyriešili, lebo ty si to myslíš, že je to tak správne? Tým druhým nedáme slobodu a nemáme trpezlivosť. Jednoducho oni by boli najradšej, keď človeka osloví na ulici, aby hneď prišiel do cirkvi, aby sa hneď stal z neho stopercentne fungujúci kresťan. To by najradšej chceli vidieť. Ale je to ľudské myslenie. Hneď ako Ťa niekto do niečoho tlačí, je v tom negácia a sme hovorili, že tá negácia ti znižuje Božiu slávu a to nenormálne využíva satan. To je pravý opak, čo by sa malo robiť. Ježiš dokonca hovorí: „*milujte svojich nepriateľov, modlite sa za nich*“ (evanjelium podľa Matúša 5,44). A to hovoril o nepriateľoch, nie o spolubratoch. O čo viac spolubratov by sme mali podporovať, lenže podporuje sa v moci a ak niekto tú moc nemá, tak mu nič iné nezostáva, len palica a prút, ale ak má niekto moc, tak nepotrebuje nikoho do ničoho tlačiť, lebo vie, že Božia moc to spraví. Jednoducho toto je úloha Ježiša, aby ťa niekde viedol, nie pastora. Ten pastor sa má stať hovorcom.

Tak ako sa Elíhu u Jóba, lebo Jób bol pod tlakom a nepočul Boží hlas, lebo bol pod tlakom hriechu = Božiu moc/Božiu silu mal maličkú. Tak ten Elíhu, keďže bol s Bohom = El, jednoducho on sa stal médiom ako v raji sa stal ten vták médium satana, tak Elíhu sa stal médiom Boha a ľudským slovom prehovoril k Jóbovi a Jóbovi to pomohlo. Čiže kazateľ, pastor, učiteľ, ale aj ty, učeník, člen zboru, hocikto, je médiom Ducha Božieho, aby prehovoril a zasial. A moc Božia robí, aby to vyrástlo, nie človek. Ten kazateľ môže tlačiť ako chce, ak to Božia moc neurobí, dokonca vyvolá pravý opak: zatvrdenie srdca.

17. Márnokratný syn + rast vo viere

Duch Svätý nám nedáva výčitky svedomia. Výčitky svedomia, to je stav, keď sa vzdialime od Boha a cítime, že nám niečo v živote chýba a to je tlak nepriateľa. Boh nám nič nevyčíta. Márnokratný syn odišiel od Otca, ale Otec mu nič nevyčítal. Sú dva rozdiely. Duch Svätý vyučuje čiže ukazuje, ale nerobí výčitky svedomia. Výčitky svedomia sú trápenie, človek sa trápi – ubíja, tak toto Duch Svätý nerobí. Jednoducho On ti ukáže: v tomto a v tomto je problém. Je na tebe, čo s tým spraviš. Výčitky nie sú dané od Boha, ale výčitky sú dané tým, že ty si od Boha vzdialený, lebo si neurobil niečo, čo by ťa k Bohu posunulo. Čiže výčitka svedomia je následok ako napríklad, keď sa vzdialíš od ohňa, je ti zima. Nie je ti teplo, odišiel si od ohňa ďalej, lebo si niečo neurobil na tej ceste ako si kráčal - oddialil si nejaké rozhodnutie. Ako Izraelci po púšti, keď kráčali z miesta na miesto. A jednoducho, ty ako rastieš, tak si pred nejakým rozhodnutím – na nejakej križovatke. Ako Adam s Evou. Buď prijmem Božie riešenie alebo prijmem ľudské riešenie, aj keď mi je bližšie, lebo mi ho satan nahovára a krásne mi ho vykreslí, aké je lákavé a chutné. A ty, keď neprijmeš Božie riešenie, tak tým pádom na tej ceste s Bohom ako keby tá ovečka išla iným smerom ako ten pastier. A ty to začneš cítiť. Ale nieže by ti to Boh dával. To je prirodzený následok toho, že si sa od Boha vzdialil. A tu je veľký rozdiel v tom, či mi to dáva Boh, lebo potom niekto vníma, že Boh ho trápi – dáva mu výčitky svedomia. A zase na Boha uvalil niečo, čo Boh nerobí - nejakú negáciu. Všetko závisí od toho akého Boha poznáme. Ak aj tieto detaily rozoberáme, tak to len preto, aby sme vedeli vidieť správnym obrazom, aký má Boh na tom podiel, že čo v tom Boh robí. Lebo satan veľmi rád Bohu pripíše veci, ktoré robí satan. Ak my máme zdeformovaný obraz Boha, tak Boh nemôže v našom živote tak pôsobiť, ako by chcel. Na to je to dôležité. Možno sa to povie: *„Detail, že áá tak výčitka.. či mi to dáva Boh alebo či je to následok toho, že som odišiel od Boha, to nie je až tak podstatné..“*. Ale je to podstatné v tom, že si uvedomujem akým spôsobom ma Boh vychováva, aký má Boh voči mne postoj.

No a čo sme začali hovoriť na začiatku o týchto veciach, že v podstate pastor niečo hovorí a tu je ďalšia vec, že treba eliminovať, či ten pastor žiada od nás niečo správne. Lebo ten pastor v niektorých veciach nemusí mať to poznanie. On sám rastie v poznaní. Ako ty si napríklad hovoril o tej sobote. Pokým to jeho nadriadený nemal zjavené, tak on tvrdil jedno. Ale, keď to mal nadriadený zjavené, tak on to zrazu poslušne prijal. To bol nesprávny postoj. Jednoducho, on to musí pochopiť a nie za to, že nadriadený povedal... A toto je to slovo – autorita cirkvi, ktoré mi určitým spôsobom vadí ako som na začiatku hovoril, že toto sa niektorým ľ udom nemusí páčiť. Treba dávať pozor na to, komu sa to hovorí, lebo to môže vyznievať ako rebelovanie.

Jednoducho márnokratný syn urobil veľkú chybu, že odišiel od Otca a akým spôsobom. (evanjelium podľa Lukáša 15, 11) Bol doslova rebel. Bol nazvaný aj márnokratným synom, ale Otec mu vôbec v tom nebránil. Otec vedel, že je to jeho vnútorný postoj a tým, že On nasilu bude niečo robiť, tak veciam nepomôže, iba ich zhorší. Lebo syn tým, že padol na dno, tak si uvedomil: *„Aha, tak ten môj Otec je dobrý..“* Ale keby mu Otec robil nejaké kázne a výčitky, tak ten syn by nemal rozmer a takýto pohľad na Otca, že je dobrý aj za cenu toho, že ten syn sa nesprávne rozhodol. Toto bol totálne milosrdný Boh - milosrdný otec... Syn si uvedomil, že sa

nesprávne rozhodol, ale ten Otec ho nevyhrešil a nepovedal mu: „*Tak už sa nevracaj a už si nie mojím synom.*“ Sám syn si uvedomoval: „*Nie som hoden sa volať tvojím synom.*“ V podstate ten Otec sa úplne ináč zachoval. Na základe Biblie je to extrémne, ale vnímame, že keď sa takto Boh k nám správa, tak vnímame, že vlastne my, ako Boží učeníci – a Božie nástroje, by sme sa mali presne takýmto spôsobom správať k ľuďom okolo nás.

A preto nechcete byť všetci učiteľmi, je od nich priveľa žiadané a je to zodpovedné (list Jakuba 3,1). Zodpovedné v tom, čo ľuďom dáme, čo zasejeme. Nieže ja mám za človeka zodpovednosť ako sa rozhodne. Nemusím si robiť výčitky a nespávať preto, že ten človek sa nesprávne rozhodol. Ale to, čo zasejem, to je dôležité. A keď ja zasejem niečo nesprávne, ako čo si ty hovoril, že oni celé roky masírovali ľudí „*nedeľa, недеľa*“ a potom si po čase vyznali „*aháá, tak sobota*“, tak to je nesprávne, že oni tých ľudí doslova masírovali tou nedeľou. Oni to mohli predložiť: „*Ja to momentálne vnímam tak...*“ a nechať ľudí ako sa rozhodnú. Ale keď oni to do nich vtláčali a potom zrazu povedali „*ahá, tak je to nakoniec ináč a mnohí z vás ste mali pravdu, keď ste hovorili o sobote...*“ Toto je nebezpečné. Ten pastor by mal ľuďom povedať: „*takto veci vnímam v Duchu Svätom...*“ a jednoducho on tiež je človek a tiež to vníma na určitej úrovni a tiež je omylný ako ten pápež, ako hociktorý kazateľ, ako hociktorý pastor. Niečo svetlo svete povedať je veľmi odvážne a vlastne lámať nalomenú trstinu (prorok Izaiáš 42,3 a evanjelium podľa Matúša 12,20), ten človek bude dosť zodpovedný nie za toho človeka, ktorého nalomil, ale za to, čo spravil. Lebo ak ja poviem bratovi hlupák a som vinný smrti (evanjelium podľa Matúša 5,22), tak o čo viac, keď ja svojim mylným výkladom alebo naliehaním človeka vo viere zložím dole. Človeka, za ktorého zomrel Ježiš Kristus ja zložím dole. Vieš čo sa stane? že ten pastor sa uvrhol satanovi ako farizeji – končí. On môže pastorať tak ako farizeji – od mora k moru behať (evanjelium podľa Matúša 23,15), ale nie pod Duchom Božím.

Rodičia posväcujú svoje deti. Ten syn bol už dospelý a on sa takto rozhodol. Otec mu tie peniaze nemusel dať, lebo to sa jednalo o dedičstvo, čo je po smrti. Ale On jednoducho vedel, že nemôže robiť nič nasilu, aj keď riskoval, že syn zomrie od hladu. Ale tam nešlo o otázku terajšieho života, či zomrie od hladu alebo nie. Tam išlo o večný život. A ten Otec, keďže bol Boh, tak vedel, že ak si ten syn niečím neprejde, aby si sám uvedomil, kým to jeho ego nepadne, tak je zbytočné, aby tam pri Ňom nasilu bol. Lebo hneď na to ten príbeh hovorí o druhom - staršom synovi, ktorý síce pri Otcovi bol a slúžil mu, ale pritom nebol spasený. Lebo povedal, že „*tolko rokov ti slúžim a žiadneho prikázania som neprestúpil a nedal si mi ani len kozlaťa, aby som sa s priateľmi poveselil*“ (evanjelium podľa Lukáša 15,29). Ten syn bol pri Otcovi a napriek tomu prišiel o spasenie, lebo ho neprijal. Otec vedel, že zbytočne si ho tu bude držať a chrániť, keď on aj tak to spasenie neprijal. Jednoducho syn sa poučil, keď bol preč od Otca. Dokonca sám apoštol Pavol hovorí v Korintňanoch: „*Ak niekto hreší, tak ho vyvrhnite von diablovej, aby jeho telo zahynulo a duša bola zachránená*“ (1.list Korintňanom 5,5). Čiže nie za každú cenu udržiavať tlejúci ohník, to je vlastne vlašnosť. Lebo ak mám niekoho udržiavať vo vlašnosti, tak to nikam nevedie. Také sú teraz zbory. Ten človek nech je horúci alebo studený. Lebo, keď je studený, tak má šancu vrátiť sa ako márnotrpný syn.

Tam išlo o rozmer, že syn chcel odísť od Otca – že chcel odísť od Boha. Ten príbeh na takéto konkrétne situácie treba správne aplikovať. Tam išlo o to, že ten syn odišiel od Boha, rozhodol sa zavrhnúť Boha – rozhodol sa pre smrť. Lebo Boh je život. On išiel tou cestou ako Eva v raji – cestou smrti. A Otec vedel, že zbytočne mu bude v tom brániť, kým si on sám niečo neuvedomí. Lebo on ho ani neprijal. On od začiatku vnímal Otca ako prísneho, u ktorého musí slúžiť, aby si niečo zaslúžil. A Otec mu hovorí: „*Syn môj, čo je moje, to je aj tvoje*“ (evanjelium podľa Lukáša 15,31). Čiže syn u Otca slúžil toľko rokov a nepochopil, že kto Otec v skutočnosti je. Že to, čo je Otcove, tak je aj jeho. On vnímal Otca ako prísneho, že „*ja si musím odrobiť, zaslúžiť a preto som neprestúpil žiadneho prikázania...*“ ako keby tým mravným životom si zaslúžim to, že budem raz dedičom. Tento starší syn vôbec nepoznal Otca. On s ním fyzicky bol, ale vôbec ho nepoznal. Nepoznal ho ani márnotravný syn – ten mladší. Len ten to vyjadril tým, že sa vzbúril a odišiel. Ten starší zaťal zuby a povedal si: „*Nejako to vydržím, Otec zomrie a toto ja zdedím.*“ Mladší vyjadril vzburu tým, že odišiel. Čiže on sa stal studeným a to bola jeho záchrana. On bol vyvrhnutý von a tým si niečo uvedomil, jeho ego začalo zomierať. A on zbadal, že jeho Otec je úplne iný – milosrdný, odpúšťajúci a dal mu naspäť majetok. A to sa nepáčilo staršiemu. Lebo starší si myslel, že keď mladší odišiel a svoj diel premrhal, tak ten diel, čo zostal automaticky patrí jemu - staršiemu, keďže boli dvaja. A keď ten starší videl, že mladší sa vrátil a zase dostal majetok, vtedy sa vzbúril proti tomu a bolo vidno, že bol s Otcem kvôli majetku. On to vnímal tak, že Otec dal mladšiemu z toho dielu, čo patrí jemu - staršiemu. A to nebolo rozdelené mladší – starší, to bolo všetko Otcove – všetko Božie. To všetko patrí Bohu. Boh nám to dáva. Čiže ja si nemôžem zaslúžiť ako ten starší nejakým náboženským životom nejakú priazeň Božiu.

Väčšina kresťanov žije v tom, že si nejakým správnym náboženským životom zaslúžia večný život alebo sa vyhnú mukám v pekle. Dve motivácie. Buď získať alebo sa vyhnúť trápeniu – pekle. Toto je pre väčšinu kresťanov motivácia. Nepoznajú skutočného Boha a preto ich satan zlomí. Lebo oni nie sú zasadení na pevnej skale, ktorou je Ježiš Kristus. Lebo strach je negácia a tým pádom oni sa nemôžu vyhnúť útoku nepriateľa. Lebo tam je potom vypočítavosť, že robím niečo pre to, aby som niečo získal. To opisuje presne príbeh o márnotravnom synovi – to o tom staršom. On niečo očakával. A keď sa vrátil ten jeho mladší brat, tak ho ani nenazval bratom, ale ho nazval: „*tamten premrhal majetok so smilnicami*“ (evanjelium podľa Lukáša 15,30). Čiže on tým, že mal motiváciu niečo získať pre seba – zachrániť sa pred zatratením, tak nepoznal Boha ako lásku. Tým pádom, keď nepoznal Boha ako lásku – svojho Otca, tak tu lásku nemohol dať ďalším a preto ich posudzoval a odcudzoval.

A toto žiaľ robia veriaci a dokonca kazatelia a pastori, že posudzujú a odcudzujú. Ježiš však hovorí: „*Neodsudzuj, lebo budeš odsúdený*“ (evanjelium podľa Matúša 7,1). Lebo ak ja, na druhých pozerám takýmto okom, tak som odsúdil sám seba. Ak sa niekto pozerá na teba z vrchu, že čo robíš by si nemal robiť, aj keď má pravdu, tak sa dostáva do problému. Lebo Ježiš hovorí: „*Druhému hľadáš ívierko v oku a sám pre brvno nevidíš*“ (evanjelium podľa Matúša 7,3). Ak sa niekto pozerá zvrchu na niekoho, za koho Ježiš Kristus zomrel (aj keď je zatiaľ maličký aj v poznaní aj v konaní), tak seba dostáva do pozície, ako sa dostali farizeji – zatvrdzuje svoje srdce voči Duchu Božiemu a tým pádom môže byť v náboženstve a môže byť aj aktívny člen alebo dokonca ako predstavený, ale už sa sám vyvrhuje z toho, aby bol

nástrojom Božím. On už vlastne robí a hovorí to, čo sa naučil v škole a to, čo si myslí, že by malo byť správne. Lebo Duch Svätý vedie takto cik - cak ako pastier ovečky. A on už má naučenú líniu a podľa nej pôjde. A človek, keď ide bez Božieho Ducha, tak ide líniou, ktorou on si myslí, že je správna – podľa svojich očí. Toto robili farizeji. Oni na základe zákona vedeli, čo je dobré a preto odcudzovali smilnice a hriešnikov, ale tým pádom oni zatvrdili svoje srdce voči Bohu. A mohli mať čistý náboženský život, dvakrát do týždňa sa postiť a dávať desiatky zo všetkého a v synagógach denno - denne vysedávať, ale jednoducho oni sa týmto odcudzili Bohu. Lebo odcudzili svoj postoj voči svojim blíznym, tam je aj podobenstvo o milosrdnom samaritánovi (evanjelium podľa Lukáša 10,25-37). Ježiš veľmi často o tomto princípe hovorí.

Apoštol Pavol takisto hovorí: „*Sme spasení z milosti, a nie zo skutkov*“ (list Efežanom 2,8-9). Naše správanie musí byť výsledok nášho prežívania vzťahu s Ježišom Kristom – už som spasený. A keď som spasený, teším sa a vtedy Ježiš Kristus vo mne a cezo mňa koná. Ale ak mám robiť niečo pre to, aby som bol spasený, aby som si zaslúžil priazeň Božiu, aby som si zaslúžil nejaké požehnanie – tak to je veľký omyl. Lebo sú presne situácie ako Ježiš hovoril farizejom a aj apoštol Pavol. A toto je také nenápadné, že človek si to normálne ani neuvedomí, čím je motivovaný.

Toto je moja skúsenosť na základe toho, čo som prežil. Ja som čítal písmo, hľadal Ježiša Krista napriek tomu, že som trénoval karate, vyvolával duchov, bol závislý na alkohole, bil sa s ľuďmi, počúval punk... Ale prežíval som život s Ježišom Kristom, rástol som v ňom a On ma fyzicky uzdravoval. Pre mňa bola skúsenosť, že nie svojim chovaním a správaním si nakloním Boha v prospech seba, ale moje správanie je výsledok toho, akého Boha do svojho života pustím. A keďže ja som si uvedomil, že ten Boh je milosrdný a napriek tomu, čo som robil zle, mi pomohol a má ma rád, tak potom vo mne prirodzene prestávala tá túžba robiť zlé veci – bola umŕtvovaná. A tam je úplne iné poradie. Čiže ten kazateľ mohol predčasne vo mne vidieť že „*Tak by si nemal punk a takéto a takéto veci...*“ Ale našťastie, ja som na začiatku nebol v žiadnej cirkvi, čiže mňa nemal kto na tomto lámať. Bol som v tom slobodný a tým, že som rástol, tak som dozrel ako to jablko do momentu, keď to jablko dozrelo a samé odpadlo. A tak ja som prirodzene s radosťou a s chválením Boha s tými vecami prestal. Ale nie naraz, ale postupne. Čiže aj ty máš v sebe niečo, čo má v tebe nejakú pevnosť, lebo si to robil X – rokov a máš k tomu nejaký vzťah, nejakú väzbu, nejakú skúsenosť. A jednoducho nemusí to byť správne a ja si tiež myslím, že to nie je správne. Správne.. to nie je správny výraz. Myslím si, že tým, že rastieš v Ježišovi, tak v podstate ťa to brzdí. Sám apoštol Pavol hovorí: „*nerobte telesné cvičenia, radšej robte duchovné.*“ (1.list Timotejovi 4,7-8) Ja som tiež posilňoval s činkami aj karate. Postupne človek príde do momentu, že prichádza na to, že ten čas je lepšie venovať inému a nielen čo sa týka času, ale aj tá samotná činnosť vo mne vyvíja ako keby nejaké také bloky, ktoré ma brzdia aby ma posunulo ďalej. Povedzme 1., 2., 3. ročník v pohode, do 4. – 5. ročníka už ma to brzdí, už ma to brzdí ísť ďalej. Takže ak v tej duchovnej úrovni chceš rásť ďalej, tak určité veci, ktoré dovtedy boli ešte „*okay*“, ale už ťa začínajú brzdiť, by si mal zanechať.

Napríklad Izraeliti na púšti – boli tam určité veci, ktoré neboli správne, ale Boh to toleroval. Čo mal s nimi urobiť? Izraelci chceli kráľa a On im povedal: „*Kráľ vám bude brat mládencov do*

vojska, dievky za slúžky, bude od vás dane vyberať,...“ ale oni: „My chceme kráľa, lebo majú aj okolité národy.“ No tak dobre, keď sa rozhodli mať kráľa, tak mali kráľa... (1.kniha Samuelova 8,11-20) Ale kde ich králi dovedli? Do skazy. Ale čo mal s nimi urobiť? Jednoducho Boh je taký ako ten Otec márnotravného syna. On povie „*Toto a toto je riziko*“. Ako aj Eve povedal v raji „*Ak odtrhnete zo stromu, zomriete*“. (1.kniha Mojžišova 2,17) On vysvetlí, nenechá nás v nevedomosti, ale na nás je naše rozhodnutie a keď budem tvrdohlavý, tak idem proti sebe. Ak nechcem vstúpiť do Kanaánu, tak zostanem na púšti na moju škodu. On ma nebude presviedčať. On vie, že to nikam nevedie. Ak sa na tej púšti poučím, tak poviem „*Aha Pane Bože, mal si pravdu. Už sa k tomu nabudúce inak postavím*.“ Toto On potrebuje. Aby sme si ako márnotravný syn niečo uvedomili. A On bude s nami na tej púšti, aby sme nezomreli. My ľudia vnímame veci inak ako Boh (prorok Izaiáš 55,8). A tam ľudia vyvyšovali kult tela a kvôli tomu boli ochotní urobiť veľa. Ako v dnešnej dobe modelky alebo kulturisti veľa času venujú tomu, ako vyzerajú. A On im hovorí že „*To ničomu neprospieva, len telu. A čo sa týka duchovného spasenia a v duchovnom raste, tak im to nepomôže. Je to strata času*.“ (1.list Timoteovi 4,7-8) Čiže On im hovorí, že by mali robiť duchovné cvičenia.

Biblia hovorí, že sa nemali ženy ozdobovať stuhami (1.list Timoteovi 2,9). V tých časoch ozdobovanie sa stuhami bolo skôr doménou prostitútok. A keď sa kresťanka ozdobovala stuhami, tak už to mohlo druhých lámať. Ona to mohla vnímať inak – „*Ved' je to len stuha*.“ (Ako apoštol Pavol, keď hovorí o mäse obetovanom modlám (1.list Korinťanom 8,1) ...) A hlavne keď niekto nový prišiel do zboru a tam niekto mal stuhu, tak ten nový si to môže zle vysvetliť s tou stuhou (ako aj pri hovorení v jazykoch (1.list Korinťanom 14,23)). A nevníma to ako chrám Ducha Božieho, ale môže to vnímať ako bordel, keby tam boli ozdobované stuhami. Napríklad ja osobne vnímam podľa seba a podľa skúseností, keď sa rozprávam s ľuďmi, že keď sa to ľuďom správne vysvetlí a je to pod Božou mocou + modlitba atď., tak ten človek to inak prijme, ako keď sa mu to len tak šplechne že „*Ja som autorita a jednoducho ti to hovorím takto, aj Biblia to hovorí takto a keď to tak neurobiš, tak to znamená, že robíš niečo zle*.“ A v tom človeku satan vyvolá taký odboj – ako keby zatvrdenie, že ten človek sa buď zatvrdí alebo má z toho výčitky. Ale určite nie je z toho nadšený. Je veľmi dôležité, akým spôsobom sa to podá. Preto ja som za trpezlivosť, aj keď to dlhší čas trvá, ale jednoducho ten jemný spôsob je úplne niečo iné, ako keď pastor nemá čas a urýchli to. Tu sa na 10 minút zavolá jedného, tu na 10 minút druhého a šplechne im to. To je určitá komunita, je to uzatvorené a sú tam mantinely, ktoré človeka chránia. Ale tie mantinely zároveň aj brzdia – jeden účinok aj druhý. Chránia ťa pred vonkajškom, ale zároveň ani nemôžeš ísť do toho vonkajška si akoby stále dnu. Aj v myslení, názoroch a učení. Ako na začiatku je to pre ľudí dobre, lebo ich to chráni. Ako malé dieťa je chránené rodičmi. Je chránené v tej drevenej klietke, po ktorej chodí a tak. Ale to dieťa ako rastie, tak potrebuje stále viac a viac voľnosti, aby mohlo mať vlastnú skúsenosť, aby sa mohlo budovať a rásť. Potom už človek, keď prechádza na pevnú stravu (1.list Korinťanom 3,2) a je na pevnej strave, tak ho to môže obmedzovať. Lebo v podstate rodina funguje tak, že to dieťa je chránené rodičmi a vychovávané, ale čím je to dieťa samostatnejšie až prichádza moment, že to dieťa sa osamostatní a odíde od rodičov – je samostatné. Čiže ja vnímam zborové spoločenstvo v tom, že chráni to duchovné dieťa a vychováva ho a to dieťa je stále samostatnejšie a samostatnejšie a k tomu potrebuje aj adekvátny pokrm. Nie stále na tej mliečnej strave. Ale ako to dieťa duchovne rastie, tak mu treba aj taký pokrm predkladať. To je

na zodpovednosti toho kazateľa, aby to rozpoznal. Aby to dieťa nezakrpatievalo alebo naopak, aby zas nedal tomu dieťaťu príliš tvrdý pokrm, keď ešte potrebuje mlieko. Aby ho nezadusil. V podstate si uvedomujem, že toto je dosť ťažké v spoločenstvách, kde je viac ľudí a ktorý kazateľ toto všetko stíha. To je nevýhoda takého „*velkoodkrmu*“ – dokázať sýtiť toľko ľudí spôsobom, aby sa všetci rozvíjali. A keď ten kresťan dozrie duchovne, tak on by mal byť samostatný a mal by k Pánovi sám viesť ďalších ľudí. Ak pôjde do spoločenstva, tak preto, aby chválil Ježiša a aby povzbudzoval druhých. Čiže už nepotrebuje byť odkázaný na to vychovávanie. Dokonca to vnímam práve na základe Biblie – skutkov apoštolských, (Skutky apoštolov 2,42-47) že tí ľudia by sa mali postupne štiepiť ako tie bunky – založiť spoločenstvo a k Ježišovi viesť ľudí, aby tá soľ (evanjelium podľa Matúša 5,13) bola rozptýlená všade po celej Zemi. Tak by sa to malo šíriť (evanjelium podľa Mareka 16,15).

Napríklad ako sme tu, vy vyrastiete a Pán vás bude viesť k tomu, že oslovíte nejakých ľudí a budete mať nejaké spoločenstvo, nejakú skupinu a tak... Tak ako jedna bunka – tá sa rozdelí na dve – tie sa rozdelia na štyri a násobí sa to – šesťnásť a viacnásobne... a tak vznikne život – človek. Takto to vnímam aj v duchovnom živote a fungovalo to niekedy aj v cirkvách. Že oni sa nezgrupovali do veľkých spoločenstiev, lebo tie zakrpatievali. Oni sa stretávali po domoch. Ale tam hrozí riziko, ak sa to dá nazvať rizikom, že to nie je úplne jednotné. Napríklad cirkvi sú celosvetové – napr. adventisti, baptisti atď. Majú ústredie niekde napríklad v Amerike a to učenie by malo byť rovnaké na celom svete, či Afrika, Európa, Slovensko, Brezno, Banská Bystrica,... Všade by to malo byť rovnaké. Takže oni musia byť organizovaní, čo vyžaduje veľa času, peňazí a veľa námahy a lámania ľudí. Ako ja vnímam v slobodnom Duchu Božom, že ľudia rastú každý svojou rýchlosťou, ako sú schopní rásť a tým pádom sú tam rozdiely. Ale netreba sa báť tých rozdielov, tie rozdiely majú byť na vzájomné doplnenie – ako údy tela (list Rimanom 12,4-5) ruka, noha, oko, nos, srdce - sú navzájom od seba odlišné, ale vzájomne sa dopĺňajú a fungujú ako celok. Aj zbory ako také, či tam alebo tam, ak sa to dá nazvať zbormi. Ja to nechcem ani vyslovovať, lebo sa to potom mýli s klasickými zbormi – proste zoskupenia – skupina kresťanov, fungujú nejakým spôsobom akým to vedie Duch Boží. Ten vedúci je na nejakej úrovni a nechá sa použiť Duchom Božím, aby dával ďalším. Každá tá skupina je niečím špecifická, lebo v inej skupine je vedúci s inými skúsenosťami na inej úrovni. Tam je iná skúsenosť. A teraz nemôže jeden o tej druhej povedať, že tam nie je niečo v poriadku...

18. Čo je spoločenstvo

Toto si treba vysvetliť, že čo je spoločenstvo? Lebo ak ja budem vnímať spoločenstvo ako cirkev, tak potom všetko, čo je mimo cirkvi, je choré alebo nie správne. Ale ak vnímam spoločenstvo ako Ježiš povedal: „*kde ste dvaja alebo traja zidení, som medzi vami*“, (evanjelium podľa Matúša 18,20) tak vtedy sme už zoskupenie, kde sú dvaja, traja, už Duch Boží pôsobí a tí ľudia navzájom rastú. Duch Svätý ma vedie, že už mám niekoľko skupín a stále sa stretávam s novými ľuďmi a kde sme dvaja, traja, už je zase spoločenstvo. A takýmto spôsobom sa šíri evanjelium. Lebo za čias Ježiša bolo spoločenstvo – farizeji, s oficiálnou cirkvou. A teraz učeníci a všetci ostatní, keby nemali opustiť to spoločenstvo, tak kresťanstvo ani nevznikne. Čiže oni sa spojili dvaja, traja s Ježišom a postupne to rástlo, boli dvanásť a potom zas, zas, zas. V podstate ja nemôžem brať spoločenstvo, že toto je tak a hotovo a nemôže to byť inak, lebo Duch Svätý by to nemohol viesť ďalej. Nemohli by vzniknúť ani z katolíkov evanjelici, potom ďalšie protestantské cirkvi, lebo by sa držali jednoducho tohto: neopúšťajte svoje spoločenstvo (list Židom 10,25). Takže vidíme, na základe Biblie a na základe historického vývoja cirkvi, že nie je možné toto vysvetľovať takým spôsobom, že neopustiť spoločenstvo ako cirkev, lebo by nemohlo vzniknúť obrozenie. No, ale ľudia nejako tak veci vnímajú, že v tom svojom ľudskom presvedčení si myslia, že tak je to správne. Preto, sa selektujú skupiny, cirkvi, lebo sa s nimi spoja ľudia, ktorí s ich názormi súhlasia a tak.

Ja sa učím vnímať v Ježišovi slobodu a ako ju mám v Ježišovi, tak ju vidím aj v iných ľuďoch, čiže sa viem stretnúť a porozprávať a tráviť čas a rozprávať o Pánovi s kýmkoľvek, nech je z takého spoločenstva, z takej cirkvi, s takými názormi... Mne je to úplne jedno. Pre mňa je dôležité, že sme zjednotení v Ježišovi Kristovi, lebo v tom momente sa dáva priestor, aby nás Ježiš Kristus budoval. A tým, že ja som slobodný v tom, že nie som zodpovedný za nikoho, tak nemám potrebu nikoho lámať a hodnotiť a proste nejaké veci riešiť. Nemám tú potrebu. Povieť veci tak ako vnímam, zasejem a Duch Boží nech pracuje. Potom sa horlivo za ľudí modlím, lebo viem, že Duch Boží pracuje. Je to Jeho práca. Ako tí ľudia to príjmu, ako to pochopia, to nie je moja starosť. Ja potrebujem byť Božím nástrojom a potrebujem to potom tou modlitbou podporiť, čiže sa za tých ľudí vytrvalo dennodenne modlím, aby ich Duch Svätý viedol. Duch Svätý im to dá pochopiť spôsobom, ktorým to tí ľudia momentálne potrebujú, aby sa posunuli ďalej. Ja neviem, čo tí ľudia prežívajú, neviem, čo momentálne na svoj rast potrebujú riešiť. Ale Duch Boží to vie, On vidí veci dopredu. Tak ja potrebujem dať priestor Jemu a nie ja - ľudsky to riešiť, ale Jemu dať priestor. Len tam treba určitú trpezlivosť a určitý risk rôznorodosti u ľudí. Ako sme hovorili, že otec pri márnoträtom synovi riskoval. Ľudia sú uponáhľaní, chcú čo najrýchlejšie a aby bolo všetko jedným metrom strihnuté. Tak ako z výrobnéj linky v tej cirkvi, aby všetci mali rovnaký názor, rovnako veci brali. Veci sú urýchľované, ľudia sú lámaní, je uberané na slobode a potom sa dostávame do stavu, že ľudia síce vedia odrapotať rovnaké vieroučné body, vedia ich rovnako v Biblii nájsť, ale nevedia, že čo to je vnútorné prežívanie s Ježišom Kristom. Oni si myslia, že žiť s Ježišom je to, že chodím do zboru, toto robím, toto nerobím, dodržiavam desatoro, nerobím zlé veci a myslia si, že to je život s Bohom, a nevedia čo je to vnútorné prežívanie s Ježišom Kristom. Myslia si, že keď ja takéto veci robím, budem spasený, lebo poslúcham Boha, lenže to nie je o poslúchaní, to je o tom, spojiť sa s Bohom.

Jednoducho my musíme byť s ním spojení - byť súčasťou Jeho a vtedy môžeme byť zachránení. Vtedy sa ho držíme, vtedy sme zachránení. Nie preto, či veci robíme alebo nerobíme ako farizeji. Farizeji, čo sa týka dodržiavania vecí, tí by nám mohli byť príkladom. Mnohým by mohli byť príkladom, lebo dokázali tie veci naozaj poctivo dodržiavať a dostali sa kde? Takže ja ľuďom hovorím, že základ je Ježiš Kristus, vykašlite sa na to, čo máte robiť, čo nemáte robiť, aké veci.. Ježiš Kristus je základ a postupne Duch Svätý bude sám viesť ľudí k tomu, že čoho sa majú zbaviť, čo ich brzdí ísť k Ježišovi. Nie preto, že by sa Ježiš hneval, že ty niečo také robíš, ale ty sám začneš vnútorne cítiť nedostatok ako sme hovorili, túžbu prísť bližšie k Ježišovi - túžbu živej vody. Ako Ježiš hovorí, že budeme žízniť (evanjelium podľa Jána 4,13), proste nás to bude samé ťahať a potom ja sa s radosťou zbavím toho, čo ma celé roky živilo, ten punk, karate, ... bez čoho som si nevedel predstaviť život. S radosťou sa toho zbavím, lebo Ježiš mi posunie niečo lepšie a toto je veľký problém, čo chýba cirkvám. Ježiš ľuďom, hriešnikom, nebral to, čo mali, aj keď to bolo zlé, On im to nebral. On im dával niečo lepšie a oni potom sami pustili hada a zobrali chleba. Sami to urobili, ale ak my im chceme zobrať hada a nedáme im náhradu, tak oni sa o to budú biť, lebo nič iné nepoznajú. Čiže my potrebujeme ľuďom posunúť Ježiša Krista a Ježiš Kristus ich svojou mocou a svojim vnútorným prežívaním presvedčí. Oni sami prídu k rozhodnutiu, že to, bez čoho si doteraz nevedeli predstaviť život, bude pre nich len ziskom, keď sa toho zbavia, keď to zanechajú. Lenže to, kedy sa to stane, to nevie žiadny človek ani žiadny kazateľ, že kedy je ten moment, keď sa ľudia toho vzdajú. Úlohou vedúcich je tých ľudí kŕmiť. Kŕmiť Ježišom Kristom v moci Božej. To je ich jedinou úlohou. Vtedy môžu urýchliť veci. Keď budem rýchlejšie tú rastlinu zalievať, tak bude rýchlejšie rásť. Toto je jediné, čo sa nedá predávkovať. Modlitby. Tým sa nedá predávkovať. Toto je to, čo môžeme tým ľuďom dať.

To je to „starší“, (list Jakuba 5.kap.), že starší sa modlili - zavolajte si starších, keď máte problémy (list Jakuba 5,14). Čiže to nie je ten, čo bude ľuďom hovoriť, čo má robiť, čo nemá robiť, ale sa bude modliť. V tom je dané staršovstvo. V tom je daná vedúca úloha starších zboru, tých vedúcich, čo sa majú starať o to stádo, že ich budú zahŕňať mocou Božou, modlitbami. To je podstata. Dnes sa zbory zúžili, obmedzili na to, že je veľa študovania, veľa kázania slova, veľa hovorenia toho, čo máš robiť a čo nemáš robiť. To sme už hovorili o tom, že je veľa ľudí informácií, ale chýba Božia moc. Božia moc presvedča ľudí. My vidíme, keď čítame evanjeliá, že Ježiš ľuďom ani nevysvetľoval, rovno konal a to ich presvedčalo – Božia moc. Keď my zoberieme pomer Ježišovej služby slovom voči oslobodzovaniu, uzdravovaniu, tak to bolo v prospech, že oveľa viac uzdravoval ako kázal. Keď zoberieme dnešné cirkvi, nech je to ktorákoľvek, je oveľa viac kázania ako Božej moci. Prečo? Lebo keď nie sú pod Božím vedením, pod Božou mocou, tak ju ani nemôžu dávať, budú len hovoriť. Niektoré cirkvi sú úplne bez Božej moci. Oni hovoria, že Božia moc je to, že niekto prišiel do zboru. No ale veď aj politické strany vedia agitovať ľudí a sám Ježiš povedal, že od mora k moru pobeňujú farizeji a hľadajú novovercov a urobia z nich horších ako sú oni sami (evanjelium podľa Matúša 23,15). To, že niekto príde do zboru, to ešte neznamená, že to je víťazstvo. Víťazstvo je, keď ten človek prijme Ježiša Krista.

19. Keď vyjde nečistý duch z tela (Matúš 12, 43–45)

Čítame v Biblii, evanjelium podľa Matúša 12,43-45: „*Keď nečistý duch vyjde z človeka, blúdi po vyschnutých miestach, hľadá odpočinok, ale ho nenachádza. Vtedy si povie: Vráťm sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. Keď tam príde, nájde ho prázdny, vyzametany a vyzdobeny. Vtedy odíde a vezme so sebou 7 iných duchov, horších ako on, vojdú dnu a usadia sa tam. A stav toho človeka býva na konci horší ako na začiatku. Takto to bude aj s týmto zlým pokolením.*“

Ježiš poukázal na to, že keď je vyhnaný nečistý duch - keď je človek oslobodený, čo sme hovorili, že nám ukázal príklad ako On vyhnan zo svojho života satana, a vtedy mohol byť požehnaný, tu poukazuje na to, že aj my potrebujeme byť takto oslobodení, a že keď je vyhnaný nečistý duch, tak blúdi po miestach, kde nieta vody ani odpočinutia. Tí ľudia v tej dobe nerozumeli energiám, samozrejme, že duch nepotrebuje vodu ani odpočinutie, on nežije v tele ako my. Sme hovorili, že keď človek padol do hriechu, že sa oddelil od Boha - chýbala mu tá Božia prítomnosť, tá energia. V Božej prítomnosti sa tá energia – Božia sila zvyšuje (pri modlitbe, čítaní Biblie a pri duchovnom rozhovore). Temné bytosti démoni slúžia satanovi a takisto sú oddelení od Božej prítomnosti a im to chýba tá energia - tá Božia prítomnosť. Tak oni majú snahu tú energiu hľadať, alebo parazitovať na ľuďoch a tú silu im brať.

Lekár a liečiteľ - oni uzdravujú choroby takým spôsobom, že odčerpávajú vodu z deravej loďky, ale tú dieru nezapchajú. Čiže voda sa naberá naspäť, ale neodstráni sa príčina problému, lebo oni tomu nerozumejú. Lekár, vidí, len keď je zmena už patologická – tkanivo, telo, ale liečiteľ to vidí cez tie energie - vidí, že ten orgán je energeticky oslabený, že nie je nabitý energiou, tak ochorie fyzicky, čo potom zbadajú už aj lekári. A ten liečiteľ to vidí skôr, tak ten ho nabije energiou a ten orgán sa uzdraví. Ale ani v jednom prípade, ani ten lekár, ktorý to rieši liekmi alebo chirurgicky (vyrezaním), ani ten liečiteľ, ktorý to nabíja energiou, tak nevedia odstrániť príčinu, že prečo vôbec je ten orgán energeticky oslabený, a tým, že je energeticky oslabený, tak ochorie a začne sa rozpadať, čo je vlastne zápal a choroba... A príčina je práve ten nečistý duch – démon. Ten tým, že potrebuje energiu pre seba, tak ti sadne napríklad na pečeň a odtiaľ ti začne čerpať energiu a ten orgán energeticky oslabne. A vtedy to už ten liečiteľ zbadá a keď fyzicky ochorie ten orgán, tak to zbadá už aj ten lekár, ale príčinu, čo spôsobí ten démon, čo sme hovorili, že Ježiš vyhánal – démon slepoty, hluchoty, nečistoty - čo je malomocenstvo atď., tak tú príčinu oni jednoducho nevedia odstrániť. Ježiš poukázal na to, že tu je konkrétna príčina, čo spôsobuje tie choroby a Ježiš odstraňoval tie príčiny tak, že vyhánal tých démonov, keď uzdravoval ľudí. V tomto verši nám Ježiš poukazuje na to, že ten démon má snahu byť v živote toho človeka, lebo on potrebuje tú energiu na to, aby mohol prežiť. To je akoby potreboval tú vodu. A démon sa môže v tom človeku presúvať, čiže ty keď si uzdravená lekárom alebo liečiteľom, tak znova môžeš na ten orgán ochorieť alebo ochorieš na inom mieste alebo budeš mať smolu, nešťastie v živote, lebo to zlo je stále v tvojom živote. Alebo pôsobí na fyzickej úrovni, čo je tá choroba alebo pôsobí na mentálnej úrovni, čo je psychika, duševno, ale stále je v živote toho človeka a liečiteľ ho nedostane stade, to len v moci Ježiša Krista sa vyháňa, lebo ten démon sa bojí len Ježiša Krista (list Filipanom 2,8-10). Takže Ježiš, keď uzdravuje, tak nielen odčerpáva vodu z deravej loďky, ale on tú dieru najprv zapchá a

preto je to zdĺhavejšie – to evanjelium a celý ten proces, ale je to ako stavanie domu na skale (evanjelium podľa Matúša 7,24), nie je to len krátkodobá záležitosť, sú to iné výsledky. Ten človek má život zmenený úplne ináč, do budúca je oveľa silnejší a je chránený pred rôznymi zlými vplyvmi, lebo už sme v Ježišovi, už nie sme tými zlými silami rozoberaní.

No, ale démon má snahu vrátiť sa naspäť, a keď nájde dom vyzametáný, vyzdobený, ale prázdny, tak to znamená, že sú v ňom pripravené podmienky na bývanie, to znamená, že ten kto vyhnal toho démona, Ježiš Kristus tam nie je. Keď aj človek prežije oslobodenie, tak vždy Ježiš Kristus povedal: uzdravený si - nehreš viacej! (evanjelium podľa Jána 5,14) Čiže tí ľudia, ktorí boli oslobodení, uzdravení a ďalej žili s Ježišom, tak sa im to do života nevrátilo. Ale ako náhle žili bez Ježiša, tak sa to jednoducho vrátilo, lebo nemalo to dôvod prečo sa nevrátiť. Takže toto je dôležité si uvedomiť, že to nie je ako, keď zoberiem nejaké tabletky, uzdravím sa z choroby a žijem si po starom, lebo ak nežijeme s Ježišom, človek zas ochorie a je to dookola a dookola.. Ale Ježiš poukazuje na to, že keď budeme žiť s Ním, tak to zlo sa nevráti, lebo má strach pred Ním, keď Ježiš Kristus je v našom živote. No a ďalej poukazuje na to, že dokonca ten démon je kamarátsky a nielenže on sa vráti – ten nečistý duch, ale s ním ďalších sedem. A sedmička je v Biblii symbol plnosti, to znamená, že to je nekonečné množstvo - to je plnosť. Ježiš z jedného človeka vyhnal naraz 2000 démonov. Toľko sa ich vie do jedného človeka nasťahovať. Ich je 1/3 zo všetkých anjelov, to sú vlastne títo padlí anjeli - démoni. Miliardy miliárd - ich je hromada. Takže do každého človeka, sa ich môže hromada nasťahovať. Ich je všade veľa, oni číhajú, lebo sme si vysvetlili, že potrebujú, na tom človeku parazitovať. Takže ten jeden démon otvorí bránu ďalším démonom. Ak ty máš napr. vnútorný nepokoj, je to démon nepokoja, on tú oblasť v tvojom živote zasiahol a za ním príde napr. démon závislosti na alkohole, lebo ten vnútorný nepokoj riešiš alkoholom, potom príde napr. démon vraždy alebo samovraždy. Ono to má postupnosť, ono to nadväzuje a tie spúšťače sú veľakrát nenápadné. Ľudia to prehliadajú a preto my sa snažíme prísť k tým spúšťačom, k tej podstate toho, z čoho vznikol problém. A potom, keď sa vyhádza tá príčina toho, tak sa rieši to, že sa to už nevráti. Toto robia aj psychológovia, že sa snažia s ľuďmi ísť až do detstva a tam hľadajú určité príčiny nejakých tráum a prežitkov, od ktorých sa odvíjajú ďalšie veci, ktoré poznačili toho človeka. Čiže sú určité spúšťače alebo sa to nazýva aj bránami, cez ktoré vstupujú démoni. Biblia poukazuje na to, že tie spúšťače sú naše slabosti a žiadosti tela (listy Galaťanom 5,19-21 a Jakuba 1,14-15). To vlastne vedia využiť tí démoni. To bolo aj v prípade Evy, že satan využil jej slabosť a už ju dostal. A táto taktika platí dodnes.

Biblia aj keď bola pred veľa rokmi písaná, tak je stále aktuálna. Lebo stále hovorí o veciach, ktoré sa dejú dnes. Biblia vie tie veci pomenovať a vie nám dať aj riešenie ako sa proti tomu brániť. Tam sa potom ďalej hovorí, že ten človek je horší ako predtým, úplne ho to rozožerie. Ale už vidíme, čo je príčina tých problémov a tým pádom vieme ako sa proti tomu brániť, že Ježiš to vyhádza. Tým pádom sa viacej sústreďíme na Ježiša. Už sme o Ježišovi hovorili, v čom bola podstata toho, čo On nám ukázal, čo konal. Hovorili sme o tom, že v Ježišovom odpustení máme záchranu, to oslobodenie.

20. Otče náš = Modlitba Pána (Matúš 6, 8–15)

Ježiš poukazuje na to, že ako sa dá brániť proti tomu démonovi neodpustenia. Začnime čítať Bibliu od evanjelia podľa Matúša 6, 8-15: „*Teda nebuďte im podobní, lebo váš Otec vie, čo potrebujete, prv než by ste ho vy prosili. Vy sa tedy modlite takto: Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväť tvoje meno! Nech príjde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa jako v nebi, tak aj na zemi! Daj nám dnes náš každodenný chlieb a odpusť nám naše viny, jako aj my odpúšťame svojim vinnikom, a neuvod' nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Ameň. Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.*“

Modlitba začína tým, že skôr ako prosíte, vie Otec o čo prosíte. Tak v podstate už sme hovorili o tom, že modlitba nie je o tom, informovať Boha o svojich potrebách, ani prehovárať Boha, aby mi tie potreby naplnil, jednoducho On vie o tom, čo potrebujem, čiže ja na tej modlitbe prichádzam k nemu, aby ma mohol požehnať, aby mi to pomohol naplniť. Potom ide modlitba, ona je krásna tá modlitba Otče náš i keď sa to môže povedať fráza, lebo niektorí ľudia sa len Otče náš modlia, ale ten Otče náš, keď pochopíme, tak sme pochopili celú Bibliu. Tam sú nádherné veci, len teraz nemáme priestor to rozoberať, na dvoch skupinkách, to je za 4 hodiny sa to dá pekne rozobrať. Ono sú tam aj pekné veci v origináli, v gréčtine. Čo je tam dôležité, tak je tam 12. verš to je že Odpusť nám naše viny, v origináli v gréčtine je to minulý čas, že ODPUSTIL, pre nás je to minulý čas, pred 2000 rokmi sa to stalo na Golgote, čiže nie teraz my prehovárame Boha, aby nám odpustil, on nám už odpustil pred 2000 rokmi v Ježišovi Kristovi, smrťou Ježiša Krista. 13.verš v origináli, nie je neuvod' nás v pokušenie, čiže ako futúrum = budúci čas, že ja prehováram Boha, aby ma neuviedol v pokušenie, ale je to zase minulý čas NEUVIEDOL v pokušenie, to je už úplne iný pohľad na Boha, lebo v liste od Jakuba sa píše, Boh nikoho nepokúša, ani Boha nemožno pokúšať (list Jakuba 1,13). Biblia poukazuje na to, že z Božej strany nie je pokušenie. Boh nepokúša. Takže aj keď nepoznáme originály, lebo nemáme tú možnosť, tak v podstate sa to dá pochopiť, keď vezmeme Bibliu ako celok. Ono nie je to tak, že keď človek nemá originál, tak nemôže skutočného Boha spoznať, lebo Biblia sa sama vysvetľuje, len tu je dôležité, že akým spôsobom Bibliu čítame, žiaľ väčšina ľudí, číta Bibliu s tým, že chce potvrdiť svoj názor alebo to, čo niekde počuli, svoju predstavu. Je dobré sa naučiť čítať Bibliu s tým, že nech Biblia sa sama prihovára k nám, nech ona prehovorí k mojej momentálnej potrebe, lebo tým, že ja rastiem, mám aj rôzne potreby, čiže nech Biblia prehovorí k tej potrebe akú ja mám.

Takže je to neuviedol nás v pokušenie a zbavil nás zlého – minulý čas. On nás nielenže neuviedol do pokušenia, ale už nás zbavil toho zlého! Slovko zlého v origináli znamená: bolesť pôsobiaceho, potom ešte nejaké slovká a konečne slovko je satan. Čiže On nás zbavil, všetkého zla! Ono je to odchýlka v prekladoch, aj z toho dôvodu, že tie originálne jazyky, hebrejčina, gréčtina sú cudzie a prekladať z jedného jazyka do druhého nie je také jednoduché, ale oni sú aj staré. Hebrejčina je 3500 rokov, a tá gréčtina alebo aramejčina v čom bol písaný Nový zákon to je pre nás 2000 rokov. Tam vznikajú odchýlky, a v tom origináli ja vidím, že to originálne slovko má 8-10 slovenských významov, a ten prekladateľ si potreboval nejaké to jedno slovko z

toho vybrať. A vybral si také slovko, ktoré sa mu zdalo najvhodnejšie, čiže v podstate preklad Biblie je výklad. Ten prekladateľ nám v podstate podsúval to, čo on si myslel, že je správne. No a odhalil som to tak, že v knihe Zjavenia Jána v tretej kapitole 19. verš, som čítal, že Ježiš hovorí koho milujem toho trestám (knihy Zjavenie 3,19), a mne to nesesedelo, keď ja poznám Boha zjaveného v Ježišovi ako milujúceho a odpúšťajúceho, že On koho miluje, toho trestá. Tak som si otvoril gréčtinu originál a tam bolo napísané, koho milujem, toho vychovávam, vediem, povznášam, vyvádzam a posledné slovko bolo trestám. Plno slovíčok tam bolo, ktoré úplne menia pohľad, ako starostlivý rodič, keď sa stará o to dieťa. Koho miluje, tak sa o neho stará, a to posledné slovko použil trestám, tak som si povedal, že treba čítať celú Bibliu, lebo keď čítame celú Bibliu a potom, aj keď nemáme originály, tak tá Biblia nám poukazuje jeden celok, a nie že len niektoré veci budeme z nej vyťahovať, ako sa to v niektorých cirkvách robí. Len ako celok nám ukáže správny pohľad. Ako som hovoril, že aj keby som nemal originál, tak v liste Jakuba je napísané, že Boha nemožno pokúšať, ani Boh nikoho nepokúša (list Jakuba 1,13). Hoc viem, že v tom Otčenáši to nesesdí, aj keby som nemal originál, tak viem to takýmto spôsobom nájsť. Preto je dobre čítať celú bibliu - ako celok. Lebo Biblia si nesmie protirečiť. Nemôže tam byť niečo napísané tak, a niečo tak. Ak to niekedy tak vyznieva, tak to znamená, že je problém vo výklade. Biblia si nesmie protirečiť. Hádky medzi cirkvami sú v tom, že niekto si zoberie tú časť, niekto tú časť Biblie... a už sa potom sa medzi sebou hádajú, ale nikto sa nepozrie na to ako na celok. Celok, vedie k Ježišovi Kristovi. Keď sa správne pochopí Biblia, tak výsledok je Ježiš Kristus. Evanjelium Jána začína, že Slovo bolo u Boha, to Slovo bol Boh to Slovo sa stalo telom a bolo medzi nami! (evanjelium podľa Jána 1,1) A to Slovo je Ježiš Kristus. Keď sa povie Slovo alebo Slovo Božie, to je v podstate Ježiš Kristus. Tieto písmenká, to by nás malo viesť k Ježišovi Kristovi. A skutočné poznanie Písma, alebo Boha je Ježiš Kristus. On je živý, preto sa písmo číta cez Ducha Svätého, aby to človek správne pochopil pre svoj momentálny život. A tak človek rastie a buduje sa! Nie robiť z toho vieroučné body, pre roky až desaťročia a ľudí tým zväzovať.

Keď končí tu modlitbu AMEN, tak on sa zase vracia k otázke odpúšťania. Ježiš otázku odpúšťania považuje za veľmi dôležitú. Ak Biblia niečo dupľuje, zdôrazňuje, tak to znamená, že to je dôležité. A Ježiš k otázke odpúšťania sa po modlitbe znova vracia, a hovorí, lebo ak vy odpustíte ľuďom, tak aj vám bude odpustené. A zase hovorí, že ak vy neodpustíte, tak ani vám nebude odpustené (evanjelium podľa Matúša 6,14-15). My sme hovorili, že máme odpustené už pred 2000 rokmi. To nie je tak, že Boh nám neodpustí, ale čo sa stane? Ak ja dokážem odpustiť ľuďom, tak ja dokážem prijať Božie odpustenie, lebo Boh mi odpustil už pred 2000 rokmi, ale ak ja neodpustím ľuďom okolo mňa, ktorí mi ublížili, tak ja mám v srdci neodpustenie čiže nenávisť a tým pádom, nedokážem prijať Božie odpustenie. A tým si sám ubližujem. Ak tým ľuďom dokážem odpustiť, tak dokážem prijať aj Božie odpustenie. Ježiš toto vysvetľuje na podobenstve (evanjelium podľa Matúša 18,21-35), že bol kráľ, mal sluhu, a ten sluha mu dlžil veľa peňazí. Kráľ sluhovi odpustil tie peniaze a ten sluha chytil spolusluhu, ktorý mu dlhoval oveľa menej a drhol ho, aby mu ich vrátil. Kráľ sa to dopočul, a zavolať si ho a povedal mu: ja som ti tak veľa odpustil, a ty si mu tak malo nedokázal odpustiť? Ani tebe ja neodpustím! Ježiš tu poukazuje na tento princíp. V Ježišovi mám oveľa viac v tom odpustení, získavam dokonca večný život. Ale ja potrebujem odpustiť to málo, čo mi ublížili ľudia, aby som to odpustenie Božie dokázal prijať. Ja si to zjednodušene vysvetľujem tak, že akoby som

mal na srdci nejakú čiernu škvrnu a kým ju ja neodstránim, tým že niekomu odpustím, kým sa s ním nevysporiadam, tak nedokážem prijať niečo oveľa viac. Akoby to niečo blokovalo. V Božom odpustení mám oveľa viac. Na inom mieste Ježiš hovorí, že ak nesiem dar večerný obetný a rozpomenieš sa, že máš niečo so svojím bratom, tak polož ten dar, večerný dar obetný (evanjelium podľa Matúša 5,23-24), to znamená modlitba. Vráť sa zmieriť s tým bratom a potom sa vráť obetovať. Ježiš poukazuje na to, že ak ja nemám niečo vysporiadané v srdci, a modlím sa, je tá modlitba zbytočná. Lebo ja chodím k Bohu na modlitbe, aby som mohol od Boha prijať to, čo potrebujem na každý deň. Ale ak ja niečo nemám vysporiadané v srdci, tak ja to od Boha prijať nedokážem. Čiže sú to len prázdne modlitby, ako to Ježiš nazval žvatlanie dookola (evanjelium podľa Matúša 6,7). Potom poviem, že Boh mi to nechcel dať a dokonca poviem, že Boh chcel, aby sa mi to stalo a tak vlastne uverím satanovi, ktorý mi to nahovoril a úplne otočil. Ale jednoducho sme nepochopili princíp, že prečo sa to stalo. Aj to, čo sme hovorili, že ľudia nerozumejú veciam, a volajú to osud, náhoda, šťastie, smola to len preto že nerozumejú tomu, čo sa deje. Ale Ježiš Kristus nám ukazuje čo sa deje, všetko je príčina -následok, akcia - reakcia. Náhoda neexistuje. Náhoda je chaos a chaos je deštrukcia. Čiže my svojím myslením a konaním ovplyvňujeme to, čo do nášho života príde, čo sa stane. Potrebujeme sa správne rozhodovať, ale najprv potrebujeme veciam porozumieť, aby sme sa vedeli správne rozhodovať. Poznať pravdu, Slovo Božie, ale živé, nielen literu, lebo literu hocikto vysvetľuje, ale Ježiša Krista On je Slovo Božie, čiže nejde o poznanie Písma, ale o poznanie Ježiša Krista. Sme hovorili, že učeníci nepoznali Písmo, ale Ježiša Krista a mali všetko.

21. Démon neodpustenia (Matúš 5,44)

Ježiš nám poukazuje na to, akým spôsobom sa dá odpúšťať. A je to v evanjeliu podľa Matúša 5,44: „*Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú.*“

Dobrý verš, nie? Najradšej by ho niektorí vytrhli! Milovať nepriateľov, dokonca sa modliť za nich, činiť im dobre... a práve toto je kľúčový verš, tento verš 44. Ježiš poukazuje na to, že každé negatívne myslenie nám škodí. Ježiš ide do takej krajnosti, že hovorí, že aj svojich nepriateľov milujte. Čiže žiadne negatívne myslenie!

Milovať znamená, mať s nimi pozitívny vzťah. Čítali sme o odpustení, že Ježiš hovoril, odpúšťajte svojim vinníkom. Sme hovorili, že biblický pojem odpustenia, nie je len „*už som zabudol, už sa nehnevám*“, ale biblický pojem odpustenia, aby sme skutočne boli zbavení toho démona neodpustenia, lebo možno ste sa stretli s tým, že ste niekomu odpustili a potom ten človek, keď vám znovu ublížil, zase sa vám pripomenulo aj to predošlé - sa to vrátilo naspäť. Teda to nebolo skutočné odpustenie, ale keby sme odpustili spôsobom ako hovorí Ježiš, milujte nepriateľa, tak jednoducho to už je navždy odpustené, to už sa nevráti, lebo vy k tomu človeku už máte pozitívny vzťah. Ježiš úplne zachádza ďaleko, pozri sa ako sa tomu venuje: „*Ale ja vám hovorím, milujte svojich nepriateľov, dobrorečte tým ktorí vás preklínajú.*“ čo je to dobrorečiť - žehnať, čiže on hovorí, ľudia ktorí ti prajú zle, ktorí ťa preklínajú, ty naopak im žehnaj. Čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia. On hovorí o aktivite, čiže ty ak máš možnosť rob ešte dobré skutky, čiň dobre tým ľuďom, ktorí ťa nenávidia, modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú. On tu ukázal veľký princíp. Toto je jedna z najdôležitejších vecí.

My sme hovorili už na začiatku napríklad o tvojej šéfke. Tvoja šéfka, keď myslí na teba negatívne tak ti ubližuje. A teraz sa niekto spýta, ako sa mám tomu brániť. Tak tu nám Ježiš hovorí, že ak sa ja za toho človeka začnem modliť, a dokonca mu žehnať, žehnanie je silnejšie ako modlitba, žehnanie je druhé najsilnejšie po vyhánaní. Tak ja keď tomu človeku začnem žehnať, tak nielen že seba chránim, ale zároveň aj v tom človeku, akoby som uhášal ten oheň zla. Lebo tým, že sa za toho človeka modlím, tak vlastne modlitbou vnášam do neho Božieho Ducha, a tým že je v ňom prítomnosť Božia, tak ten človek už prestáva robiť zlo. Umŕtvujem v ňom to zlo. Ja jednou ranou zabíjam 2 muchy, zároveň ja sa chránim a aj v tom nepriateľovi uhášam to zlo. Takýmto spôsobom sa dá nielen brániť, ale zároveň aj toho človeka zastaviť, aby nepokračoval v tom zle. A nielen voči mne, ale aj voči iným ľuďom, lebo ja ho vlastne tými modlitbami postupne otáčam na Božiu vieru k Ježišovi Kristovi. To mám veľa skúseností, napríklad aj v robote, čo mi ľudia chceli ubližovať, som sa za nich modlil a nakoniec uverili.

Ježiš hovorí o pozitívnej aktivite za každých okolností. Lebo v tých časoch nepriatelia boli Rimania, ktorí zabíjali. V dnešných časoch takého nepriateľa nemáme, myslím, že my teraz nemáme taký problém, aký riešil Ježiš v tých časoch. To znamená, že za každých okolností, nech myslíme pozitívne, za nijakých okolností, nech sa nenecháme strhnúť myslieť negatívne. Keď myslíme pozitívne máme aj pozitívny život, keď myslíme negatívne, máme aj negatívny život. Tu potom človek pochopí nielen to, že pán farár povedal, milujte svojich nepriateľov, ale už chápe, že prečo! Že hlavne, pre moje dobro, aby som si neubližoval a neoslaboval sa,

potrebujem milovať svojich nepriateľov. Takýmto spôsobom skutočne odpúšťam. A sme hovorili, že ja keď takýmto spôsobom dokážem odpustiť ľuďom, tak dokážem prijať aj Božie odpustenie, v ktorom mám večný život, zdravie a materiálne požehnanie. Ale ľudia sa modlia, robia skutky, každý deň sedia v kostole, evanjelizujú do mikrofónov na ulici a jednoducho v ich živote akoby niečo ich brzdilo, ako keby sa neposúvalo ďalej. Len oni nevedia že spúšťač je kdesi inde. Že niekomu neodpustili alebo majú v niečom hriech. A tým pádom oni bránia, aby sa do ich života prenieslo požehnanie. A potom ich to unaví, také kresťanstvo a povedia, že to nefunguje a pritom im to len nebolo riadne vysvetlené, že čo by mali urobiť.

22. Oblečte si celú zbroj Božiu (Efežanom 6, 11-12)

List Efežanom 6 kapitola 11-12 verš: „*Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasiť s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.*“

Ako sa odpúšťa nepriateľom?? Biblia nám ponúka riešenie. Budeš tomu rozumieť a budeš môcť aj druhým povedať na základe Písma. List Efežanom 6,11-12. „*Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.*“ Diabol je taktik a úskočný, čiže on je prefíkaný a rafinovaný. Snaží sa nás oklamať a my sme už hovorili, že oklamani nebudeme len vtedy, keď budeme s Ježišom Kristom a v Písme. Musím podotknúť, že s Ježišom Kristom, lebo aby to nebolo len ako byť znalý Biblie. On poukazuje na to: oblečte si celú výzbroj Božiu a hovorí prečo: aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Tam treba celú zbroj si obliecť, nielen čiastočne. Určite poznáte kresťanov, ktorí v niektorých oblastiach života víťazia. Dokonca môžu byť príkladnými kresťanmi, ale v niektorých oblastiach života zlyhávajú, lebo si neobliekli celú výzbroj Božiu. Tu apoštol Pavol potom vymenúva časti tej výzbroje: prilba, štít, pancier a tak...a poukazuje na to, že ja môžem byť celý v tej zbroji Božej, ale keď mám napríklad ruku nechránenu, tak nepriateľ ma tým ohnivým šípom trafi do tej ruky a aj tak ma z boja vyradí - čiže ja môžem byť až na 90% s Ježišom Kristom, ale stále má tých 10% nepriateľ, aby mi mohol v živote robiť problémy. Preto apoštol Pavol hovorí, že je najlepšie, keď máme oblečenú celú zbroj Božiu. To znamená, že každú oblasť života odovzdáme Ježišovi Kristovi. Každú oblasť, nielen niečo, aby som bol na tom lepšie ako ostatní, lebo som potom zraniteľný.

A ďalej hovorí Pavol, že nie je nám zápasiť s krvou a telom, ale s kniežatami, mocnosťami, svetovládcami temnosti tohto veku a s duchovnými mocnosťami v ponebeských oblastiach. Biblia jednoznačne hovorí, čo je telo a krv. Telo a krv je človek. Čiže on hovorí, že my nezápasíme s človekom, ale s duchovnými mocnosťami, čiže s Diablom a s jeho démonmi. Čo to znamená? Že keď tebe niekto ublížil a ty máš problém s odpustením, tak na základe tohto textu si uvedomíš, že ten človek ti neublížil. Ten človek ti skutočne neublížil. On sa stal len nástrojom satanovým, aby vás obidvoch proti sebe postavil. Aby on na tom získal. Ako je napísané, že satan vstúpil do Judáša (evanjelium podľa Lukáša 22,3), aby zradil Ježiša, tak takisto satan alebo jeho démon môže vstúpiť do každého, kto nemá celú výzbroj Božiu a popudí ho, aby vyvolal rozpor a tým, že vyvoláva rozpor sa obidvom zúčastneným znižuje tá Božia sláva, ktorá nás ako sme hovorili chráni a to chce satan dosiahnuť – oddeliť nás od Boha. Satanovi je jedno, kto v zápase vyhrá, či ty alebo šéfka. Jemu je to jedno, lebo obidvoch vás získava. On je vlastne Božie dieťa ten človek, tak ako my. On je Božie dieťa, ale v nevedomosti je použitý nepriateľom na to, aby vyvolal konflikt. Čiže, keď my si túto skutočnosť uvedomujeme – že je tu duchovný zápas, tak sa nenecháme vtiahnuť do konfliktu s ľuďmi. Lebo sme nad vecou - rozumieme, čo sa tu deje, že je to duchovný zápas a to zlo ten taktik a úskočník sa snaží tých ľudí použiť na to, aby vyvolal konflikt. A o to viac sa snaží v životoch veriacich, lebo tých zo sveta má získaných, ale v životoch veriacich sa snaží umelo vyvolať konflikt a potom prídeš na to, že ti niekto nespravodlivo ubližuje a neprávom... satan to

jednoducho chce. Jeho to nezaujíma. Tak ako Judáš neprávom Ježišovi ublížil, keď ho zradil Satan to jednoducho potrebuje pre svoje ciele a jednoducho bude v našom okolí takéto konflikty vyvolávať. A to, či my budeme v Ježišovi pevní, tak nás sa to potom nebude dotýkať. A potom platí to, čo sme hovorili, že tým, že si v Ježišovi a modlíš sa za tých ľudí, tak vlastne tí ľudia nemôžu už byť tak použítí tým nepriateľom na to, aby ti ublížili. Je v nich Božia sláva. Tým, že sa za nich modlíš, tak im dávaš aj priestor pochopiť.

Ďalšia vec je, že určite máte skúsenosti, že keď vám ľudia chceli ublížiť a vy ste sa nedali vyprovokovať, tak tým ich to zastavilo. Normálne ich prekvapilo, že ste nereagovali tak, ako by sa očakávalo, teda zlo za zlo. Apoštol Pavol hovorí, že odplácajte za zlé dobrým a tým im zhrniete žeravé uhlie na hlavu (list Rimanom 12,21). Čiže on poukazuje na to, že keď my Božími zbraňami - dobrým budeme odplácať zlo, tak skutočne ako keby sme im žeravé uhlie zhrnuli na hlavu. My ich zastavíme, privedieme k zamysleniu nad svojim konaním, svojim správaním, svojim životom. Ono sa to nemusí udiť ihneď. Teda aby nás to nevedlo k sklamaniu. Pre nás je dôležité, že my rozumieme danej veci, a že sa nenecháme nepriateľom zraziť dole. Ono to tak funguje.

Teda my svojou myslou skutočne programujeme veci, že keď ja pri tej modlitbe uverím, že ten človek je zdravý, tak ja tou modlitbou skutočne umožním, aby bol ten človek uzdravený. Ale ak ja myslím na toho človeka, že je chorý, tak ja ho programujem, aby bol chorý. Ak ja na svojho šéfa myslím, že je zlý a prísny, tak ja ho programujem, nabádam k tomu, aby sa stále viac a viac správal podľa toho vzoru aký mám v hlave – že je zlý a prísny. Ale ak ho vnímam, že je v Ježišovi spasený a šťastný, a že ho Ježiš má rád tak ako mňa, tak ja mu vysielam pozitívny signál a on postupne sa skutočne tak ako ho mám v mysli, začne správať a pripravím ho na to, že bude schopný prijať už aj nejaké duchovné slovo. My skutočne svojou myslou tvarujeme svoje okolie a čím som viac v Ježišovi, tým som silnejší a moja modlitba má väčšiu moc ovplyvňovať. V Biblii čítame, že Eliáš na tri a pol roka zastavil dážď, aby nepršalo (1.list Korintánom 17,1 a list Jakuba 5,17). Čiže až tak ďaleko má modlitba moc ovplyvňovať veci okolo nás.

Ten démon neodpustenia je najhorší v tom, že nám bráni, aby sme prijali Božie odpustenie. Ak nemáme Božie odpustenie, tak nemáme ani spasenie. Toto je veľmi dôležitá vec, preto sa tomu Ježiš tak veľa venuje.

23. Démon zamerania sa na hmotné (Matúš 6, 19-34)

Teraz by sme si povedali o ďalšom démonovi– zameranie sa na hmotné. Čítame v evanjeliu podľa Matúša 6, 19–34: „*Nezhromažďujte si pokladov na zemi, kde mol' a hrdza kazí, a kde sa zlodeji prekopávajú a kradnú; ale si zhromažďujte poklady v nebi, kde ani mol' ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Sviecou tela je oko. Keby tedy bolo tvoje oko prosté, celé tvoje telo bude svetlé; ale keby bolo tvoje oko zlé, celé tvoje telo bude tmavé. Ak tedy svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, jaká veľká bude sama tma? Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridržať a druhým pohrdať - nemôžete slúžiť Bohu i mamonu. Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú ani nezhromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete? A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden lakeť? A o odev prečože sa staráte? Povážte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty ako jedna z nich. Ak tedy poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Bôh tak odieva, či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané. Teda nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň sa bude starať o svoje veci. Dosť má deň na svojom trápení.“*

To je najdlhší úsek na čítanie. On tu hovorí to čo možno nie je pre začiatok ľahké, že sa nedá dvom pánom slúžiť. Takže buď som svojou myslou zameraný na hmotné – to pozemské, čiže tá prvá úroveň satanovho útoku je zameranie sa na hmotné - snaží sa pozornosť ľudí zamerať na to. Tak, keď sa zaoberám tým, nemôžem prijať Ježiša Krista. Nemôžem pochopiť tie veci duchovné. Čiže On poukazuje na to, že sa máme zaoberať duchovným, a tam je potom problém, že ten nepriateľ sa snaží našu pozornosť zaujať na to, čo si obliecť, čo jesť. My keď žijeme v hmote, teda v tele, tak my potrebujeme také veci ako obliekať sa a jesť - potrebujeme to Satan sa tým snaží zaujať našu pozornosť, ale Ježiš hovorí, že starosťami si nič nepridáme. Poukazuje na to, že ustarostením, čiže negatívnym myslením veci nevyriešime. Aj keď mám problém nejaký, hocijaký..., ale tým, že sa budem nad tým trápiť, tak ja tie veci nevyriešim, ba naopak, ešte viac to zhorším, lebo mám pozornosť zameranú na to. Ježiš Kristus poukazuje na to, že ak ja dôverujem Bohu... On to pomenúva tak, že váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Čiže On poukazuje na to, že sa nemáme nad tým trápiť, negatívne myslieť, ale máme svoju pozornosť zamerať na Boha a On to pomenúva: hľadajte najprv kráľovstvo Božie a všetko ostatné vám bude pridané. Pojem kráľovstvo Božie je zase Ježiš Kristus, lebo On prišiel ukázať kráľovstvo Božie a povedal, že ak ja prstom Božím vyháňam démonov (evanjelium podľa Lukáša 11,20), tak je tu kráľovstvo Božie. Ak my zameriame pozornosť na Ježiša Krista, umožníme, aby tie problémy, ktoré nás trápia On vyriešil. A On má takú moc, že rozmnožoval chlieb a ryby, aby nasýtil tisíce ľudí (evanjelium podľa Jána 6,1-15). Keď je to potrebné, tak On dokáže aj takúto vec spraviť, ale to je biblický paradox. Namiesto toho, aby som sa ja nad tými vecami trápil a riešil ich vo vlastnej sile, tak mám dôverovať Ježišovi Kristovi, že On to už

vyriešil pred 2000 rokmi. On má spočítaný každý vlas na našej hlave (evanjelium podľa Matúša 10,30). On vie, čo ja potrebujem a vtedy umožním, aby On mi to dal. A zase poviem, aby sme to pochopili: ak ja sa trápim, že v živote niečo nemám, tak si tou negáciou tú Božiu slávu znižujem a tým pádom bránim Bohu, aby mi pomohol, ale ak ja hľadám Ježiša Krista, čím si Božiu slávu zväčšujem, tak tým dávam priestor, aby mi pomohol. Ako sa to v praxi deje? Tým, že dôverujem Ježišovi Kristovi, tak som v správnom čase na správnom mieste, lebo som vedený Duchom Božím, teda sa stretám so správnymi ľuďmi, dostávam správne informácie: ohľadne roboty, ohľadne záležitostí, ktoré riešim. Týmto spôsobom ma Boh v živote vedie a chráni. Ak ja sa prestanem zaoberať tými vecami, ktoré mi bránia, aby mi Boh pomohol urobím pravý opak, čiže akoby to bolo pre mňa mŕtve, vykašlem sa na to, ale nie takým spôsobom, že vykašlem sa na to a pečené holuby mi do úst padajte, ale že dôverujem Ježišovi Kristovi a vtedy rozoznám ten hlas, ako ja čo mám tie niekoľko hodinové modlitby, že dostávam rôzne informácie, čo ľudia, ako sa mám pohnúť a tak... a tým pádom som v živote chránený a požehnaný. Takto to v praxi funguje.

A Ježiš ide ďalej a hovorí: nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň bude mať dosť starať sa o svoje veci. On poukazuje na to, že sa nemám starať o to, čo zajtra bude v robote, čo budem jesť a čo skúšky a takéto veci, lebo tým mám negatívne myslenie a tým negatívnym myslením ja spôsobujem, že naozaj sa mi to nepodarí. On hovorí, že mám žiť aktuálne, čiže dneska mám žiť naplno. Už sme o tom hovorili. Ja myslením, ako rozmýšľam o tom teraz – v tejto chvíli, tak budujem svoj zajtrajšok. Čiže ak ja dnes dôverujem Ježišovi a radujem sa v ňom, chválim Ho, tak ja si tak vybudujem Božiu prítomnosť, že aj ten zajtrajší deň, kedy je skúška alebo nejaký problém, tak ho prekonám. Lebo sa v ňom dnes nabijem, nasýtim, naplním. Vlastne čím viac takto zameriavam pohľad na Ježiša, tým viac On môže v mojom živote konať. Ja Mu tým dovoľm, aby v mojom živote konal, lebo tá Božia sila – Božia moc je druhotný prejav Božej prítomnosti. Nie je cieľom zvyšovať si Božiu silu. To je len výsledok. To je ako, keď horí oheň, tak je teplo. To je zákon. Keď horí oheň, tak musí byť svetlo a teplo. Tým, že je Boh – Ježiš Kristus v mojom živote, tak vedľajší produkt, prejav alebo činnosť, je to, že je aj Božia sláva – Božia sila. Teda aby sme tomu rozumeli, že to je len výsledok prejavu Božieho v nás. Podstatné je, aby bol Ježiš Kristus v našom živote. Toto má niečo spoločné s pozitívnym myslením, o čom sa v niektorých prúdoch hovorí, že pozitívne myslenie, lenže tam je rozdiel v tom, že pozitívne myslenie má nejaký strop a ďalej nemôže ísť. Ja môžem pozitívne myslieť, zväčším si určitým spôsobom Božiu slávu, niekto to mylne nazýva aura alebo biopole a nejaké veci sa mi začnú dariť, ale tým pozitívnym myslením nezabránim tým nečistým duchom, aby ma rozložili a rozleptali. Jednoducho nezabránim a toto je klamlivé, že tí ľudia majú potom hlboké pády. Veľa ľudí za mnou prišlo, čo boli v pozitívnom myslení a potom chceli vyskakovať z okna, lebo boli sklamaní. Určitú časť života sa im darilo, nahovorili si pred zrkadlom, že som pekný, som úspešný... Začalo sa im v určitých veciach dariť, ale jednoducho pred zlom sa nevedeli ubrániť a nerozumeli tomu, čo sa stalo. Tam treba celý základ prestavať a postaviť na Ježiša Krista. Ja som spoznal Boha zjaveného v Ježišovi Kristovi a viem, že je absolútny v moci a absolútny v láske, tak tam je také *“pozitívne myslenie”*, že ma už nič nemôže prekvapiť, lebo viem, že pre Boha nie je problém v čomkoľvek mi pomôcť a viem, že ma nekonečne miluje, až tak, že život za mňa položil. Čiže určite mi pomôže a nesklame ma.

A tým, že mám nádej na večný život, teším sa, že mám večný život, tak to je veľmi silný motivačný faktor pozitívneho myslenia. Čiže ja viem, že ma čaká niečo lepšie, teda keď aj momentálne sa borím s niečím, zápasím, ale viem, že to je len dočasné a bude niečo lepšie a to mi dáva silu. Tým, že mi to dáva silu myslieť pozitívne, čiže prijímať Ježiša Krista, tak umožním, aby sa to už teraz zmenilo, to zlo, nie raz niekedy, ale teraz. Čiže takto ja si tvorím budúcnosť. Minulosť je za nami. To nezmeníme a trápiť sa nad minulosťou nemá zmysel (prorok Izaiáš 43,18-19), lebo to nás len oslabuje a trápenie nad budúcnosťou tiež nemá zmysel, lebo to je niečo budúce, ale to, čo môžeme riešiť je to, čo prežívame momentálne, aktuálne. Tým, že to prežívame aktuálne, tak si budujeme budúcnosť, čiže vieme ju ovplyvňovať, meniť.

24. Démon smilstva (1.list Korintánom 6, 12-20)

Démon smilstva. 1.list Korintánom 6. kapitola od 12 do 20 verša: „Všetko smiem, ale nie všetko prospieva; všetko smiem, ale ja nebudem ničím ovládaný. Pokrmy bruchu a brucho pokrmom, ale Bôh skazí i brucho i pokrmy. No, telo nie smilstvu, ale Pánovi a Pán telu. A Bôh vzkriesil i Pána i nás vzkriesi svojou mocou. Či neviete, že vaše telá sú údmi Kristovými? Či tedy mám vziať údy Kristove a urobiť ich údmi smilnice? To nech sa nestane! Alebo či neviete, že ten, kto sa pripojuje k smilnici, je s ňou jedným telom? Lebo, hovorí, tí dvaja budú jedno telo. A ten, kto sa pripojuje k Pánovi, je s ním jeden duch. Utekajte pred smilstvom! Každý hriech, ktorý by vykonal človek, je mimo tela. Ale ten, kto smilní, hreší proti svojmu vlastnému telu. Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svojí? Lebo ste vykúpený za veľkú cenu. Nože tedy oslavujte Boha svojím telom a svojím duchom, čo je oboje Božie.“

Pavol hovorí, že všetko smiem, ale nie všetko mi prospieva, čiže on hovorí o slobode, teda my nemáme zakazované. Toto je ten nový rozmer, ktorý priniesol Ježiš Kristus. Sme hovorili, že v dobe Mojžiša, Boh cez Mojžiša, vlastne vtedy boli ľudia neuvedomelí, na nízkej úrovni, tak Boh im zakazoval a prikazoval, ale v dobe Ježiša Ježiš hovorí, že vy ste moji priatelia, nie sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán, ale Ja som vám všetko oznámil... (evanjelium podľa Jána 15,15) Čiže Ježiš nám všetko vysvetlil a nechal na našej slobode, lebo Boh je láska a kde je láska tam je sloboda, aby sme sa sami rozhodovali. Apoštol Pavol hovorí, že môžem všetko, ale nie všetko mi prospieva, čiže prichádzajú aj následky do môjho života. On to potom dupľuje, keď hovorí, že všetko smiem, ale ničím nebudem ovládaný. Čiže Boh naozaj nebráni robiť čokoľvek, ale to niečo nás môže stiahnuť, zbytočné problémy nám v živote narobiť, ovládať nás. Tam hovorí o pokrmoch a potom prechádza k smilstvu a sme hovorili, že ten démon smilstva dokáže ľudí v dnešnej dobe ovládať.

On poukazuje na to, že zo všetkých hriechov je len jeden hriech, ktorý je proti telu a to je práve to smilstvo a poukazuje na to, že muž a žena boli stvorení ako jedno telo. Alkoholizmus, pálenka sa nestane jedným telom, ale muž a žena sa stanú jedným telom. S fľašou alkoholu sa človek nestane jedným telom. Keď sa v záhrade Getsemane Ježiš modlil, aby sme boli zjednotení (evanjelium podľa Jána 17,21), ale keď sa oni potom rozídu, tak to telo potom akoby sa trhalo a keď to zjednodušíme z toho energetického hľadiska, tak ten ochranný obal, ktorý je okolo nás - tá Božia sila – božia sláva v nás ako keby mala v sebe dieru. Keď človek takúto vec urobí – smilstvo, tak akoby mal tú Božiu slávu oslabenú a tým pádom tí démoni, nech sú akíkoľvek, tak majú potom ľahšiu priechodnosť do života toho človeka. Ježiš Kristus hovorí, že nám odpustil všetko. Niektoré cirkvi hovoria, že napríklad smilstvo je neodpustiteľný hriech a Biblia hovorí, že Ježiš nám odpustil úplne všetko. Lebo odpustenie je dané tým, že či to dokážem prijať. Takže z Božej strany nie je problém, nech sa jedná o čokoľvek. Aby som to ja mohol prijať, tak na to potrebujem dostatočnú silu, ale tým, že je oslabujem svoje telo napríklad tým smilstvom, tak ja tú silu strácam a som ľahšie zraniteľný tým zlom, nech už sa jedná o akúkoľvek oblasť. Ja sa zbytočne týmto oslabujem, lebo telo je chrámom Ducha Svätého (1.list Korintánom 6,19 a 3,16), a keď ja ten chrám ničím, tým, že vlastne trhám ten ochranný obal tým, že robím to smilstvo s niekým, čo by som nemal, tak potom sa stávam

zraniteľným, čiže v tom je to nebezpečnéSatan dokáže ľudí nalákať, tak ako Evu, na žiadosť očí, čiže na chťič, na niečo lákavé, ale je to krátkodobé a z dlhodobého hľadiska to človeka oslabuje.

Tá dobrá správa je, že nech sa v našom živote deje čokoľvek, keď sme s Ježišom, tak sme chránení. To je to, čo sme hovorili, že keď sme s Ježišom, tak sme dostatočne silní – tá Božia sláva – Božia moc je dostatočne silná nato, aby nás chránila. Keď ľudia v minulosti narobili čokoľvek zlé, ale keď sme s Ježišom každý deň, nestane sa to, čo sme čítali, že ten dom ostal prázdny (evanjelium podľa Matúša 12,43-45), bez Ježiša, tak sme pred tým zlom chránení. Ak človek má možnosť pochopiť tieto veci, tak je lepšie vyvarovať sa týchto vecí a neoslabovať sa zbytočne, lebo to je ako chodenie s rozbuškou vo vrecku, že nevieme, kedy sa to otočí proti nám, keď si robíme viac a viac týchto dier a tým pádom sa viac oslabujeme.

25. Moc vyhánať nečistých duchov (Matúš 10, 1-8)

Biblia hovorí v evanjeliu podľa Matúša 10,1–8: „A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. A mená tých dvanástich apoštolov sú tieto: prvý Šimon, zvaný Peter, a Andrej, jeho brat, a Jakob Zebedeov a Ján, jeho brat. Filip, Bartolomej, Tomáš, colný Matúš, Jakob Alfeov, Lebeus, ktorému bolo dané prímene Taddeus, Šimon Kananitský a Judáš Iškariotský, ktorý ho i zradil. Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov neodídte a do mesta Samaritánov nevojdite; ale radšej idte k strateným ovciam domu Izraelovho. Idte a kážte hovoriac, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte; darmo ste dostali, darmo dajte.“

Tu je napísané a je to v začiatkoch, keď Ježiš začal s učeníkmi chodiť a v 9. kapitole je, že videl problémy ľudí, uzdravoval celé dediny a je napísané, že zaplakal, že žatvy je mnoho a robotníkov málo (evanjeliá podľa Matúša 9,36-37 a Lukáša 10,2) a si uvedomil, že sám to nemôže robiť a pripravil učeníkov na to. Je napísané, že ich zavolať a dal im právo a moc nad nečistými duchmi a aby vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. Tam jasne povedal, že akým spôsobom majú učenici pracovať. Dal im právo a moc vyhánať nečistých duchov a uzdravovať každú chorobu, každý neduh, čiže ak niekto povie, že Boh mu dopustil chorobu, aby ho vychovával, tak ho vypískajte, to je nezmysel. Tu je jasne napísané, že každý neduh a každú chorobu majú učenici uzdravovať a spôsobom takým, že vyhánali nečistých duchov.

No a potom je napísané, že mená tých dvanástich sú... a vymenoval ich. Tam je zámerne napísané najprv, čo učenici robili a potom ako sa volali. Tým chcelo byť povedané, že nie je dôležité to, čo cirkvi robia dnes, že chcú ukázať svoju identitu, svoje vieroučné body, svoje hranice, ale je dôležité to, čo má cirkev robiť. Čo má robiť pre ľudstvo, to je dôležité. Nie je dôležité ako sa tá cirkev volá... nie je dôležité ako sa oni volali, ale čo robili: vyhánali a uzdravovali. To je dôležité, ale dnešné cirkvi to robia opačne. Najprv potrebujú seba zviditeľniť: my sme takíto, máme takýto plán a zámer, ale to, že oni majú pomáhať ľuďom, majú oslobodzovať a uzdravovať, tak to je akosi ujednené vedľa. Ale Ježiš vedel, že sa časom na to zabudne, a keď sme hovorili, že keď Biblia považuje niečo za dôležité, tak to dupľuje a Ježiš o pár veršov ďalej hovorí to isté, že idte a kážte hovoriac, že sa priblížilo kráľovstvo nebeské. Čiže On hovorí, že najprv treba ohlasovať evanjelium a potom: nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. Ježiš poukazuje na to, že evanjelium bez Božej moci je mŕtve. On hovorí, že tak ako On počas služby kázal a ľudí uzdravoval a oslobodzoval, tak takisto to majú robiť aj Jeho učenici. Nedá sa oddeliť Božie slovo - zvestovanie evanjelia od Božej moci. Tá Božia moc ľudí oslobodzuje. Keď Ježiš bol tu na zemi, tak je napísané, že ľudia žasli nad Jeho učením, lebo hovoril ako taký, ktorý má právo a moc a nie ako zákonníci a farizeji (evanjelium podľa Matúša 7,28-29). Ľudia rozpoznali, že Ježišove slová síce neboli také ako ich, krásne kázne, boli jednoduché, ale potvrdené Božou mocou a to je to, čo ľudia potrebovali, aby sa ich životy menili. Preto Ježiš a Jeho učenici, aby boli odlíšení od tých farizejov a zákonníkov, ktorí vedeli krásne za kazateľnicami rozprávať, ale to bolo všetko čo vedeli, ľuďom to nič nedalo, tak On dal

učenikom právo a moc, aby robili to isté, čo robil On. Znova to tam zopakoval - dupľoval, že toto je to vaše poslanie. No a niekto povie, že to mali len tí dvanásti, že to dnes nefunguje. To som už počul také názory. No nie je to pravda, ono to funguje aj dnes.

26. Ako vyhnať satana

Ježiš nám ukázal, keď bol pokrstený, keď začal službu, hneď bol na púšti pokúšaný satanom. On nám ukázal, že už od začiatku našej cesty s Ježišom Kristom bude satan na nás útočiť. A my ho potrebujeme vyhnať, keď chceme nad ním zvíťaziť, lebo on bude stále na nás útočiť. Na začiatku to Biblia ešte nedoporučuje, lebo je napísané, že keď ľudia boli ešte slabí, tak tí démoni na nich skočili a dotrhali ich (Skutky apoštolov 19,13-17). Keď ešte nie je človek v Ježišovi, tak je na to slabý, lebo nie je pod Božou mocou a ten démon ho jednoducho premôže. Ty potrebuješ silnieť, čiže to nie sú slová, to je vnútorný stav - naše vnútorné rozpoloženie. To nie sú slová, zaklínacia formulka, ale to je tvoje srdce, tvoja viera. Čím máš väčšiu vieru a si viac v Ježišovi, tak tým viac sa prejaví Božia moc a tým skôr dotyčnému pomôžeš, a aj tým ťažšie veci dokážeš vyriešiť- pomáhať. Démoni sú rôzne silní, hovorí Ježiš (evanjelium podľa Matúša 17,21), v niečom môžeš pomôcť hneď, v niečom postupne a tak...

Modlitba viery je o radovaní sa a o ďakovaní.

27. Význam a dôležitosť krstu

Na základe biblie poznáme krst vodou a krst Duchom Svätým. Ján Krstiteľ robil krst vodou - to bol krst pokánia. Viete čo je pokánie? Je to oľutovanie hriechov - spytovanie svedomia, keď si človek uvedomuje, že urobil nejaké chyby, je vlastne Duchom Svätým - svedomím oslovený. Duch Svätý cez svedomie pôsobí a človek to potom oľutuje, odovzdáva to Ježišovi Kristovi. Ešte predtým, ako Ježiš Kristus vstúpil do služby, tak Ján Krstiteľ už polroka predtým činil tento krst pokánia a robil to v Jordáne tak ako potom neskôr aj Ježiš krstil v Jordáne. Všimnite si, že ten krst pokánia čo robil Ján, mal pre ľudí veľký význam, lebo sám Ježiš tým krstom prešiel. Čiže možno by si niekto povedal, že to bolo niečo menej to, čo robil Ján, lebo to nebolo ako ten krst, ktorý dal Ježiš Kristus, ale to nie je pravda – sám Ježiš prešiel tým istým krstom, ktorý robil Ján Krstiteľ. A keď mu ešte Ján hovoril, aby sa mu nedával krstiť, žeby to malo byť nasopak, tak Ježiš mu povedal, že to má veľký význam, aby bol Pán Ježiš Jánom pokrstený (evanjelium podľa Matúša 3, 13-17).

A prečo vodou? Prečo sa to robilo vodou? Starý zákon sa tomu venuje už od čias Mojžiša – kniha Leviticus to bola kniha pre levitov – pre kňazov a tam boli rôzne obrady a boli to aj očisťujúce obrady. A jeden z tých obradov bolo, že keď mal niekto vstúpiť do chrámu, tak sa potreboval umyť, po lakte si potreboval umyť ruky a to symbolizovalo, že umyl svoje celé telo a to nebola len symbolika, lebo teraz vieme, že hygiena – vtedy nebola bežná vec. Boh už vtedajší ľud viedol k hygiene - umyť si ruky, ale to bolo aj umytie rúk od tej nečistoty – ako od toho zla, nie len od špiny ako takej. Umývaním dlaní v tečúcej vode sa umýva aj od toho negatívneho - toho zlého. Lebo človek to nachytá behom toho dňa, behom toho života, či už podávaním rúk alebo chytaním rôznych predmetov, lebo tie veci tu sú. Tak vlastne ten krst pokánia – tým, že človek bol celý ponorený, pokrstený, tak vlastne bol očistený od toho zlého a vynoril sa ako čistý.

O tomto je zmienka v Starom zákone (2.kniha Kráľov 5, 1-19), keď Náman Sýrsky, ktorý bol pohanské knieža a bol malomocný, nevedeli ho uzdraviť. A židovské dievča – slúžka, ktorá bola uňho v zajatí mu povedala, že v ich zemi je prorok Elizeus, ktorý má moc od Boha. A Náman tomu uveril a precestoval veľkú diaľku aj s darmi a prišiel k tomu prorokovi. Stalo sa, že tento prorok Elizeus mu nešiel oproti, ale poslal svojho služobníka. Náman sa urazil na to, že takú diaľku za ním cestuje, nesie mu dary a on sa neunúva ani za ním výjsť, privítať ho a len mu po svojom služobníkovi posielala odkaz, že: „*chod' do Jordána ponoriť sa 7 krát a budeš očistený*“. A Náman v tom svojom hneve a urazenosti, že mu nevyšiel prorok Elizeus oproti, hovoril, že: „*či nie sú naše rieky Damašku lepšie, ako rieky Izraela?*“ Že prečo takú diaľku cestoval, aby sa ponoril v tejto vode. Obrátil sa a chcel ísť späť. A vtedy mu jeho sluhovia povedali, že keď už toľkú diaľku precestoval, tak už to nie je tak veľa ponoriť sa v tej vode 7 krát, že nech to spraví. A keď sa siedmy krát ponáral, tak je napísané, že bol okamžite uzdravený z malomocenstva. Čiže bol uzdravený svojou vierou. Ale tam je vlastne ukázané, že tá voda ho ako keby očistila, lebo malomocenstvo znamená byť nečistý. A tam bolo ukázané, tá symbolika, že voda ho očistila z toho malomocenstva. Tam nezáležalo na tom, či tá voda bola špinavá. Tam to krásne vidno. Lebo niektorí mi hovorili, že či je tá voda špinavá a ja hovorím, že to nezáleží na tom aká tá voda je, dôležité je, že je tam s nami Ježiš a Ježiš nemá problém čokoľvek uzdraviť, tak vôbec

nehrozí, že by tá voda niekomu uškodila. Vlastne aj tento príbeh v Starom zákone poukazuje na to, že tá možno špinavá voda ho vlastne uzdravila z malomocenstva, ktoré bolo v tej dobe neliečiteľné. Ale urobila to Božia moc, na pokyn Božieho proroka, Náman tým poslúchol vlastne Boha a preto bol uzdravený. A vôbec nešlo o to aká bola tá voda a to, že 7 krát sa ponoriť ani nič iné pre to netreba robiť stačí poslúchnuť Boha.

Takže my keď berieme vierou to, čo nám Ježiš dáva, tak Ježiš koná. A keď nám Ježiš dal tento odkaz, aby sme prešli týmto svätým krstom, tak On bude konať. Takže to vôbec nie je dôležité, aké je to kultúrne. Práveže ja vediem ľudí preto do prírody, lebo Ježiš to robil v tých časoch v prírode a vlastne niekto to robí aj vo vani, v bazéne. A mne to pripadá také, že bežne sa tam človek kúpe, tak to berie ako takú všednú vec a už toto, že sme tu v prírode, tak už vám dáva takú atmosféru, takú, že je to niečo iné, že to nie je niečo bežné, že vám to pomáha tak sa tomu otvoriť - tomu, že nie je to bežná vec. Je to príroda – je to tečúca voda. Jordán bola rieka tečúca. Lebo sa robia krsty v cirkvách väčšinou ako v bazénoch a tak ja vlastne uprednostňujem tú tečúcu vodu. Lebo tečúca voda, ako sme už spomínali, zbavuje toho zla, tých negatívnych vecí a počas toho krstu, keď pôsobí Božia moc, tak ako keď počas modlitby oslobodenia je vypudzované zlo z človeka, tak tá voda zjednodušene v symbolike povedané to pomáha odobrať, zmyť, naviazať na seba.

Častokrát majú ľudia pred krstom útoky. Ale to je vlastne takým potvrdením, toho, že to satan chce prerušiť, lebo sa toho krstu bojí. A keď sa toho bojí, tak to znamená, že vie, že človek len získa v Ježišovi. Tak ešte to je takým povzbudením. Ale netreba sa zľaknúť, treba si to vybojovať. Čo som spomínal, že aj keď za mnou prídu ľudia kvôli evanjeliu, kvôli Ježišovi a prídu prvý raz a nevedia do čoho idú – pôvodne za uzdravením a ja im potom hovorím o Ježišovi a tí ľudia po ceste majú problémy, pred vycestovaním majú problémy a to sa to zlo – satan snaží, aby sa vôbec nemohli dozvedieť o Ježišovi. A ja im hovorím – toto je potvrdením, znamením toho, že ste sa vydali na správnu cestu a satan sa toho bojí a preto sa vám snaží brániť. A v Biblii plno čítame vecí, keď Ježiš niečo robil alebo Boh v Starom zákone, tak satan sa to snažil najprv tých ľudí odradiť.

A toto je vec, ktorú zasľubuje Ježiš. Toto je fakt dôležitá vec, čiže v tejto veci netreba ustupovať. Treba si to vybojovať, lebo Ježiš hovorí: „*dnes keď počuješ môj hlas, nasleduj ma*“ (evanjelium podľa Matúša 4, 17-22 a 9, 9) a čítame v evanjeliách, keď volal učeníkov, tak On povedal: „*pod*“ a oni hneď išli. Oni nešpekulovali „*ešte si vysporiadam veci*“ a tak... ale išli hneď!

Takže my, keď nám Ježiš niečo ukazuje, treba byť rozhodný a urobiť to hneď. Lebo ako náhle my to odkladáme, tak vtedy zatvrdzujeme svoje srdce voči Duchu Svätému. Čiže tým odkladaním vlastne spôsobíme to, že my postupne nebudeme na ten hlas reagovať, že vlastne my si škodíme nie len pre tú konkrétnu vec, ale pre celkovú komunikáciu s Bohom, lebo dovolíme satanovi aby nás odrádzal, aby satan mal hlavné slovo. Ježiš nám niečo hovorí a my ešte špekulujeme okolo toho alebo to odkladáme... (list Židom 3,7) A potom sa môže stať, že sa naučíme počúvať satana a nie Ježiša a potom sa čudujeme, že neprichádzajú odpovede, že ako keby to nefungovalo, že nám Boh nepomáha. Lebo dávame prednosť niekomu inému. Treba byť rozhodný, jednoducho si to vybojovať a stále, viete o tom, že hovorím o duchovnom

boji, stále – bojovať, vybojovať. Biblia hovorí často o duchovnom boji. Stále je to boj a boj je v tom našom vnútri.

V záhrade Getsemane keď sa Ježiš modlil.. (evanjelium podľa Mareka 14,32-39) Vybojovať si.. Mám ísť na tú Golgotu? Vedel, že je to Božia vôľa, ale z ľudského pohľadu by sa tomu radšej vyhol a tak bojoval, až krv potil (evanjelium podľa Lukáša 22,44). Čiže v našom vnútri je boj, v sebe si to vybojovať, áno? Jednoducho viem: toto je pre mňa dobré, ale žiadosť tela, (či už čo sa týka jedenia, alebo rôznych iných závislostí a ďalších vecí). Jednoducho satan to cez nás podnecuje a teraz ide o to, čo uprednostníme. Ak uprednostníme Ježiša, tak On nám pomôže to vybojovať, lebo to nebojujeme my. My si len vybojujeme to, koho budeme počúvať - ako Eva v raji – či budeme počúvať satana, toho hada, alebo či budeme počúvať Božie slovo, keď Boh ešte predtým povedal, že nebudete z toho stromu trhať a jesť. Potom prišiel satan a začal jej niečo iné hovoriť (1.kniha Mojžišova 3.kap.)

Takže je na nás či si to vybojujeme, s týmto krstom je to to isté – vybojovať si to. A je to dosť vážna vec a preto mnohokrát satan na to útočí, aby to znehodnotil. Preto my si ideme teraz vysvetliť krst na základe Biblie, ako to Ježiš vysvetľuje. Ja sa zvyknem tak ľudí spýtať, či chcú cirkevný krst alebo biblický krst. Lebo cirkevné krsty sú o tom, že človek odsúhlasí vieroučné body tej cirkvi, do ktorej vstupuje a keď s tým súhlasí, tak ho pokrstia na znak, že sa stáva členom tej cirkvi. Ja viem ľudí k tomu, že ideme podľa Biblie a že je dôležité, aby sme sa stali súčasťou Božieho kráľovstva. Bez ohľadu na to, či sa stávame členom nejakej cirkvi alebo nie. Dôležité je, aby sme sa stali členom Božieho kráľovstva.

Tak si otvoríme v Biblii evanjelium podľa **Matúša 3. kapitulu, od 13. verša po 17. verš:**

„Vtedy prišiel Ježiš od Galilee k Jordánu, k Jánovi, aby bol pokrstený od neho. Ale Ján mu veľmi bránil a hovoril: Mne je treba, aby som bol pokrstený od teba, a ty ideš ku mne? Ale Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak nám sluší, aby sme naplnili všetku spravodlivosť. Vtedy ho nechal. A keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorily sa mu nebesia, a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica a prichádzal na neho. A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.“

Všímame si tu, že Ježiš sám prišiel k Jánovi, aby bol pokrstený. Sám Pán Ježiš to považoval za potrebné, aby nám to ukázal. A Ján rozpoznal a veľmi mu bránil a hovoril: „*mne je treba, aby som bol pokrstený od teba a ty ideš ku mne?*“. Ján rozpoznal, že Ježiš je ten pomazaný pod mocou. Ježiš mu povedal: „*nechaj teraz tak, lebo nám to sluší, aby sme naplnili všetku spravodlivosť*“. Vtedy ho nechal. Čiže Ján mu povedal to, čo si myslel, ale potom už sa viacej nebránil a poslúchol Ježiša. A vlastne Ježiš ukázal, že sa to patrí, lebo tým ukázal nám tú cestu, ktorou prechádzal On. A keď tú cestu prechádzal Ježiš, ktorý nepotreboval byť krstený, a Ján, ktorý bol naplnený Duchom Božím v tej službe krstu Ježišovi povedal že: „*teba netreba krstiť*“, tak mu Ježiš hovorí, že je to potrebné. Takže tým zdôraznil, že je to potrebné pre nás všetkých nastúpiť túto cestu.

Všimnite si, že Ježiš nastúpil túto cestu hneď na začiatku služby, keď bol povoláný.. Nie v strede ani na konci. Lebo najprv bol tesárom a keď mal 30 rokov tak začal slúžiť. Ale prvú vec, ktorú spravil bol tento krst. A čo sa stalo, keď bol pokrstený? Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z

vody a hľa otvorili sa mu nebesia a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica na neho. Tu je dôležitá vec. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. To znamená, že musel aj vstúpiť do vody, čiže bol to krst nie kropením, ako sa to robí v niektorej cirkvi, že pokropí malé dieťa – to nie je krst. On jednoducho bol vo vode a bol vo vode ponorený. Čiže krst ponorením, to je biblický krst. A vtedy keď vystúpil – a hľa otvorili sa mu nebesia. Čiže bezprostredne po tom krste, keď to absolvoval, tak vtedy sa niečo udialo. A otvorili sa nebesia. Čiže Ján mu hovorí „*ty nepotrebuješ byť krstený*“. Ale napriek tomu On získal tým krstom niečo – otvorili sa nebesia a zostúpil naňho Duch Svätý v podobe holubice. On bol aj predtým tým Duchom Svätým vedený, ale počas toho krstu tým Duchom Svätým bol ešte viac naplnený – zostúpil. A vlastne aj Boh sa k nemu priznal, tam čo hovorí, že hlas bolo počuť.. Aj k nám sa takto Boh priznáva a počas toho krstu sa z toho tak isto nebesia tešia ako v prípade Ježiša.

A vidíme, keď bol Ježiš naplnený Duchom Božím, tak bol zavedený na púšť. A na tej púšti bol pokúšaný. (evanjelium podľa Matúša 4,1-11) Vidíte, že Ježiš, ako náhle prešiel tým krstom a bol taký posilnený, lebo bol naplnený Duchom Božím, bol posilnený a mohol si myslieť „*háá už je svet gombička, už sa mi nič nemôže stať*“, ale my vidíme, že práve vtedy prišlo naňho veľké pokúšenie – trojaké pokúšanie, to, čo sme si predtým vysvetľovali. Ale vieme, že Ježiš obstál preto, lebo poznal písmo. Rozpoznal tie útoky a pri tom treťom pokúšaní prikázal diablovej, aby odišiel – vyhnal ho. A tým nám Ježiš ukázal, že aj po krste, keď sme členmi Božieho kráľovstva – Božej rodiny, tak satan môže útočiť na nás. To neznamená, ako v niektorých cirkvách hovoria, že už satan na vás nemôže útočiť. Vidíme na samého Ježiša keď útočil, tak čo sme potom my, že by nás to obišlo? Útočil na Ježiša satan, ale na základe poznania písma, pevného stáťia na písme a na základe toho, že ho vyhnal, čiže modlitba oslobodenia – vyhánanie, vyhnal ho od seba. Ježiš nám ukázal cestu, ktorou treba kráčať, len aby nás potom neprekvapilo, že po krste alebo aj neskôr po krste môžu prísť rôzne útoky. Aby potom človek nebol sklamaný „*áá krst nezafungoval, nepomohol, lebo mám útoky...*“ To nie je pravda. Vidíme, že Ježiš tým prešiel a napriek tomu bol Bohom tak posilnený, že obstál v tej skúške, v tom pokúšaní a potom šiel slúžiť. A už čítame čo robil – uzdravoval, oslobodzoval, kriesil mŕtvych - už slúžil. Skutočne tá moc, ktorú počas krstu získal, v ňom pôsobila. A vďaka tej moci dokázal aj odolať a zvíťaziť nad tým zlom.

Tak si otvorte evanjelium podľa **Mareka 16, 15-20**:

„A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. A tak Pán Ježiš, keď dohovoriť s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzaly divy. Ameň.“

Tak, toto je zase záver Markovho evanjelia a tam Ježiš hovorí učeníkom: „*idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu*“ Čiže oni mali kázať evanjelium a **16. verš**, čo sa týka nášho krstu „*ten kto uverí a pokrstí sa, bude spasený a kto neuverí, bude odsúdený*“. Čiže na základe toho evanjelia – hlásania toho evanjelia ľudia uverili. Ale nie len to že uverili. Ježiš

hovorí: „*a keď sa pokrstia, budú spasení*“. On tu ako keby poukazoval na to, že ten krst je pre spasenie človeka veľmi dôležitý. Možno je to pre vás také nové, prekvapivé, ale vidíte, že Biblia hovorí – sám Ježiš o tom hovorí, že kto uverí a pokrstí sa, bude spasený. A ďalej hovorí: „*a kto neuverí, bude odsúdený*“. Týmto veršom to vyrovnáva, lebo niekto si povie: „*a čo s takým, čo sa nestihol pokrstiť a zomrel? Napríklad nejaká tragédia, nehoda a také..*“ Tak tu Ježiš hovorí, že nie kto uverí a nepokrstí sa bude odsúdený, ale kto neuverí. Čiže keď niekto uveril, tak skrze vieru je spasený aj keď sa nestihol pokrstiť.

Ježiš vyzýva k tomu, aby človek prešiel krstom. Vidíme, že Ježiš ukázal krst vlastným príkladom a potom to aj ľudia aplikovali. Krstili sa. Dá sa povedať, že hneď po uverení. Nie niekoľko rokov po prijatí Ježiša, ale hneď po uverení. Kto uverí a pokrstí sa, tak potom bude spasený. Vidíme, že tu poukázal Pán Ježiš na dôležitosť krstu.

A pokračuje v **17. verši**: „*a uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať a keby vypili aj niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre.*“

On poukazuje na to, že tí, ktorí uveria a pokrstia sa, tak ich budú sprevádzať tieto znamenia. Keď bol Ježiš pokrstený, tak bol naplnený mocou Ducha Svätého – Duchom Svätým, a potom išiel do služby. Ľuďom slúžil. Vyháňal, uzdravoval, kriesil mŕtvych... A tu hovorí, že aj tí jeho učeníci, jeho nasledovníci, ktorí na základe toho evanjelia uveria a pokrstia sa, tak takisto sa v ich živote budú prejavovať tieto dary. Toto čo sme vymenovali. Takže vidíte, že ľudia sú tým krstom posilnení a zmocnení k tomu, aby sa Božia moc v ich živote viacej prejavovala. Pre ich dobro a nie len pre ich dobro - aj pre ostatných ľudí sa potom Božia moc prejavuje. A tu potom čítame: A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzaly divy. Čiže Ježiš toto slovo v nich naplnil. Tým, že oni išli hlásať evanjelium, tak On svojou mocou potvrdzoval ich slová a skrze nich išla Božia moc. Uverivších toto sprevádzalo, tých uverivších čo uverili a pokrstili sa. Takže keď niektorí aj túžia mať dary a pomáhať, slúžiť, tak vidíte že cesta toho je prejsť tým krstom. Ježiš to ukázal a potom viedol k tomu aj svojich učeníkov.

Takže teraz si otvoríme evanjelium podľa **Jána 3, 1-10** :

„*A bol istý človek z farizejov, ktorému bolo meno Nikodém, židovské knieža. Ten prišiel k Ježišovi v noci a povedal mu: Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha jako učiteľ, lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré ty činiš, keby nebol s ním Bôh. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Ameň, ameň ti hovorím. Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie. A Nikodém mu povedal: Ako sa môže narodiť človek, keď je starý? Či azda môže po druhé vojsť do života svojej matky a narodiť sa? Ježiš mu odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova. Vietor, kam chce, tam veje, a čuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha. A Nikodém odpovedal a riekol mu: Ako sa to môže stať? Ježiš odpovedal a riekol mu: Ved' si ty učiteľ Izraelov a toho nevieš?“*

Evanjelium Jána je odlišné od tých predchádzajúcich troch evanjelií Matúš, Marek, Lukáš... Ono je viac duchovne zamerané. Nie je tak chronologicky zapísané. A tu poukazuje na tu hĺbku podstaty krstu. Nikodém, to bol farizeus - učiteľ. To bol ako keď sa povie teológ v dnešnej dobe. On mal učiť druhých ľudí a on sa prišiel pýtať Ježiša. A on prišiel za ním v noci, tajne, aby ho nikto nevidel. Duch Boží ho viedol, len prišiel tajne, lebo nechcel, aby ho druhí videli. Lebo títo rabíni odsudzovali Ježiša. A potvrdil, že: „*vieme, že je s tebou Boh*“. Nikodém ako keby uveril Ježišovi. Povedal: „*vieme, že je s tebou Boh*“, a ešte hovorí nieže viem, ale vieme. Takže povedal aj za tých druhých ľudí, ktorí to síce vedeli, len neprišli za ním a to bola chyba. Lebo jedna vec je poznať Ježiša ako že je Boh a druhá vec je prísť za ním, čiže byť s ním. Ako prišli napríklad učenici. Nestačí, že napríklad niekto povie: „*verím, že je Boh*“. To nestačí. Treba s tým Bohom aj žiť, lebo u Jakuba je napísané, že aj démoni veria, že je Boh a trasú sa (list Jakuba 2,19). Aj démoni vedia, že je Boh, ale sú v opozícii – trasú sa pred ním. Takže nestačí povedať „*áno, verím, že je Boh, som veriaci, lebo verím, že je Boh*“. Treba s ním žiť. Každý deň treba s ním žiť. Vtedy sa môže v našom živote prejaviť. Nikodém - to knieža za ním prišiel a povedal že: „*Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha jako učiteľ, lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré ty činiš, keby nebol s ním Bôh.*“ Tu Nikodém poukazuje, že Ježiš je ako učiteľ a to učiteľstvo má potvrdené nekom, že z neba dostal moc na tie divy, ktoré činí. On rabi ako učiteľ povedal: vieme, že si učiteľ poslaný od Boha lebo sám Boh tými divmi, zázrakmi potvrdzuje, že ťa poslal. A pritom nebol vyučený v ich školách, v ktorých sa vyučovali oni.

Božia moc keď sa vo vašom živote prejavuje, tak potvrdzuje tie Božie slová ako sme čítali pred chvíľou u Marka, keď sme čítali, že Ježiš svojou mocou potvrdzoval slová tých učeníkov aj keď nebol vyučený v školách rabínskych. Boli vyučení Ježišom v jednoduchosti, ale mocou potvrdzoval ich slová, že oni sú poslaní od Boha, že je Boh s nimi. Že to nie sú ich slová ľudské, ale že to sú Božie slová.

Aj v dnešnej dobe môžu byť rôzne kázne, môžu byť rôzni učelia, teológovia, ale Boh svojou mocou potvrdzuje slová, podľa toho vieme či sú poslaní od Boha alebo nie. A Ježiš mu na to hovorí: „*Ameň, ameň ti hovorím.*“ Čiže dvakrát to potvrdzuje: ameň, ameň. Dáva tomu vážnosť. „*Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.*“ A tu už hovorí o narodení, o znovuzrození. Poukazuje mu na to, že potrebuje niečo vo svojom živote urobiť. Ako keby mu Ježiš poukazoval, že toto aj v tvojom živote môže byť - to, čo ty vyzdvihuješ u mňa, že som poslaný ako učiteľ od Boha, lebo to Boh potvrdzuje mocou, tak toto sa môže aj v tvojom živote prejaviť. Lebo Ježiš toto dal aj svojim učeníkom. A môže sa to prejaviť aj v živote toho Nikodéma, ale potrebuje sa najprv znova narodiť. Keď sa stane súčasťou Božieho kráľovstva, tak sa tieto dary v jeho živote budú prejavovať. Ale musí sa najprv do toho kráľovstva znovunarodiť. A tu ešte je ďalšia vážna myšlienka, že nemôže vidieť kráľovstvo Božie. To znamená, že nebude spasený, ak sa nenarodí znova.

Je skutočne potrebné sa znova narodiť. A on sa tam potom pýta, že ako. Že či môže vojsť do života matky. A Ježiš mu odpovedá: Ameň, ameň - zase to potvrdzuje, považuje to za dôležité: „*ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho.*“ Všimajte si? Dvakrát povedal, že nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Tam hovoril, že ak sa nenarodí znova a potom mu znova potvrdzuje, že ak sa nenarodí z vody a z Ducha. Vidíte akú

vážnosť tomu Ježiš kladie? A hovorí to učiteľovi – učiteľovi zákona. On to vlastne vyučuje. On to ako keby, to čo im chýbalo, tak to dopĺňal, že toto je dôležitá vec – narodiť sa znova. Narodiť sa znova z vody a Ducha. A pokračuje: „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch.“ Poukazuje na to, že normálne narodenie, to čo si myslel Nikodém, či má znova vojsť do tela matky, že či sa má znova narodiť, tak On hovorí, že to nepomôže, lebo to je telo – je to telesné narodenie. Ježiš hovorí o duchovnom narodení – čo sa narodilo z Ducha je Duch. „Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.“ On hovorí o duchovnom narodení a pritom hovorí o krste vodou. „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha“. Hej? Vody. Narodiť z vody. Prečo hovorí o narodení z vody? Práve to má spojenie s tým ponorením. Je to vlastne ako vodný hrob. Starý človek sa ponára do vody a vynára sa nový človek a to je to znovuzrodenie. Znova sa narodil – znova sa zrodil. Staré zostáva tam vo vode, je tu umyté, očistené ako ten malomocný Námán a vynoril sa nový človek. To knieža už nebolo malomocné, choré. (2.kniha Kráľov 5,14) Malomocenstvo bola smrteľná choroba, a nie len to, malomocný človek bol vylúčený zo spoločnosti, bol vyhnaný preč. A on ako kráľov verný vojenský veliteľ vyhnaný preč? Úplne zmarený celý život a v bolestiach čakať kým zomrie. On sa narodil znova, dostal druhý život.

A takto aj my dostávame. Keď sa ponárame do vody, tak ten vodný hrob – tam zomierame, naše staré JA zomiera so všetkým zlým čo je v nás, to zomiera a to zostáva tam v tej vode. Tečúca voda to zoberie, obmyje počas tej modlitby, počas toho krstu to z nás odchádza a vynorí sa nový človek, ktorý je už narodený do Božieho kráľovstva – znovuzrodený, znova narodený. Hovorí, že čo sa narodilo z Ducha je Duch. My sme hovorili, že Ježiš počas krstu bol naplnený Duchom Svätým hneď ako vyšiel z vody. Čiže väčšinou alebo takmer vždy počas vodného krstu umožňujeme, aby nás naplňal Duch Svätý. Lebo tým, že je to zároveň krst pokánia, že my vlastne oľutujeme naše hriechy a všetko odovzdávame Ježišovi, tak otvárame srdce, aby nás mohol naplniť Duch Svätý a aby sme boli očistení.

V Biblii je zmienka, keď učeníci dostali Ducha Svätého aj bez toho, aby prešli vodným krstom, že Ježiš na nich dýchol. (evanjelium podľa Jána 20,22) Ale to boli jeho učeníci, ktorí boli stále s ním, pochopili veci a aj bez vodného krstu dokázali prijať Ducha Svätého.

Potom v Skutkoch môžeme čítať zase ďalší príbeh, keď niekto už bol naplnený Duchom Svätým, ale ešte mu chýbal vodný krst, tak ešte aj tak urobil vodný krst, lebo je to potrebné, aj keď bol naplnený Duchom Svätým. (Skutky apoštolov 10,44-48)

Nestačí keď si niektorí povedia, že sú naplnení Duchom Svätým, a povedia si „*tak sme naplnení Duchom Svätým, už nepotrebujeme vodný krst*“. Biblia hovorí, že ten vodný je potrebný, lebo vtedy sme obmývaní. Ak sa to aplikuje správne, ak to ide podľa písma a máme pre to otvorené srdce, tak vtedy sa udejú veci o ktorých čítame v písme. Nie je to len rituál, ktorý je v dnešnej dobe dosť vidieť.

Na začiatku som spomínal, že aj Izraelci prešli tým krstom v Starom zákone. Tiež prešli tým znovanarodením. Najprv boli v zajatí v Egypte a Egypt v preklade po hebrejsky je vlastne byť mimo Boha – v hriechu. Lebo tam boli iné božstvá v Egypte. Tam bolo veľa božstiev, ktoré neboli od Boha - ale boli proti Bohu, to bola alternatíva Boha. To smilstvo čo v Starom zákone

čítame, že smilnili s inými bohmi (kniha Sudcov 2,17). A keď bol izraelský národ vyslobodený z toho hriechu, tak vidíte, že nestačilo len to, že Boh ich mocnou rukou cez 10 egyptských rán vyslobodil. Desať egyptských rán, to bolo vlastne niečo ako vojna. Jednoducho to zdrvilo egyptský národ a tým pádom Izraelcov pustili. Hlavne tá desiata rana, keď zomreli všetci prvorodení, ešte aj zvieratá. Ľudia, zvieratá - všetko prvorodené zomrelo. Tak to bola taká rana, že už potom Izraelcov prepustili. (2.kniha Mojžišova 12,29-33) A tí Izraelci prechádzali cez Červené more. To Červené more bolo rozostúpené, čiže oni neboli fyzicky ponorení, ale boli vlastne hlboko pod hladinou a to bol pre nich krst. (2.kniha Mojžišova 14,22) Prešli cez Červené more a tým pádom tá minulosť, ten Egypt a to všetko zlé zostalo za nimi. A pred nimi bola už len zaslúbená krajina – Kanaán.

Aj my tým, že sme pokrstení, tak to všetko zlé zostáva za nami. Netreba sa k tomu vracieť. Znovuzrodenie je nový život, netreba sa vracieť k minulosti, netreba sa zaoberať minulosťou. Je to jednoducho preč, je to odpustené, je to zmazané z nášho života. Toto je taký medzník, od ktorého začína nový život. Takže nech sa nenecháme do tej minulosti vťahovať. Ježiš aj Nikodémovi potvrdzuje: „*Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.*“ Poukazuje mu, že je to potrebné, až nevyhnutné. „*Vietor, kam chce, tam veje, a čuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.*“ Poukazuje, že tí, čo sa už narodili z Ducha, tak sú vedení Duchom ako bol Ježiš vedený Duchom. A taký človek mu nemôže rozumieť, ktorý sa nenarodil z Ducha. „*A Nikodém odpovedal a riekol mu: Ako sa to môže stať?*“ Ježiš odpovedal a riekol mu: „*Veď si ty učiteľ Izraelov a toho nevieš?*“ Čiže poukázal na to: „*vy ste vyštudovaní učiteľia, ale nerozumiete to, čo je vlastne dôležité. Vyučujete niečo, čo nie je dôležité pre ľudí – zákazy, príkazy, obmedzenia, dodržiavania...*“ . To ľudí učili títo rabíni, farizeji a zákonníci, ale neučili to dôležité. A Nikodém bol ešte knieža, vrchný a hovorí, že to nevie. Aj v dnešnej dobe automaticky to, že niekto si povie pastor, kazateľ, teológ – ak je učený rukou človeka, to ešte automaticky neznamená, že je zmocnený k tomu, aby vykladal. A to poznať po ovocí. Ježiš hovorí, že strom sa pozná po ovocí, (evanjelium podľa Matúša 7,15-20) poukazuje na to čo sú to za ľudia. Koná v ich živote Ježiš Kristus alebo sú to ľudia zviazaní, ktorí sa len umárajú, trápia dodržiavaním a napíňaním rituálov? Vedú ľudí k živému Ježišovi a tí ľudia sú potom živí ?

A potom v Starom zákone je ďalší krst. Izraelci, sme hovorili, prešli Červeným morom. A boli tým pokrstení pred vstupom do novej zaslúbenej zeme - to bol Kanaán. Lenže poznáte ako to skončilo, že oni sa báli vstúpiť do Kanaánu. Čiže neuverili v to, čo na vlastné oči videli – tých 10 egyptských rán, aký je Boh mocný a že nakoniec v tom Červenom mori utopil celú egyptskú armádu. (2.kniha Mojžišova 14,23-28) Bez toho, aby oni sami - Izraelci prstom kývli, tak bola porazená najmocnejšia egyptská armáda vo vtedajšom svete. A oni mali strach pred ďalšími bojovníkmi, ktorí boli v tom Kanaáne (4.kniha Mojžišova 13,32-34). Izraelci neuverili a pre ich neveru nemohli vstúpiť do zaslúbenej zeme a zostali na púšti 40 rokov, kým nepomreli (kniha Jozue 5,6). Len dvaja prežili – Kálef a Jozue, lebo oni dvaja uverili. Povedali: „*a veď si rozpomeňte že Boh čo urobil v Egypte, toto urobí aj tu.*“ (5.kniha Mojžišova 1,34-39 a 4.kniha Mojžišova 13,31) Tak oni uverili, ale pre neveru tých ostatných oni nevstúpili do Kanaánu, ale zostali s nimi na púšti. Ale s tým, že nezomreli na tej púšti, ale potom vošli do toho Kanaánu. Čiže mali predĺžený život.

Vidíte, že rôzne zvláštnosti sú v Biblii, len pri tomto sa nechcem teraz zastavovať. Takže do nášho života, ako ho Boh vedie, vstupujú rôzne faktory. Aj naša viera alebo nevera, ale aj nevera ľudí, ktorí sú okolo nás. Nevera tých ľudí okolo Kálefa a Jozueho spôsobila to, že aj oni ako keby utrhli na tej rane a zostali na púšti a nemohli zobrať to zaslúbené. Museli 40 rokov na to čakať kým mohli zobrať to zaslúbené. Takže aj to, v akom kolektíve sa my zdržujeme, medzi akými ľuďmi sme, s akými ľuďmi spolu obcujeme.. tak to nás ovplyvňuje, náš život. Ak sa držíme s ľuďmi, ktorí sú ako to Biblia hovorí pohania, publikáni a takýto smilníci, proste ktorí nejdú za Bohom, tak to nás ovplyvňuje. A potom aj také rany sa na nás zúčastňujú spolu s ich ranami. Ale keď sa držíme so svätým ľudom, s Božím ľudom – a tým krstom sa vlastne včleňujeme do Božej rodiny, tak potom aj na nás pôsobí to požehnanie. Aj Izraelci boli všetci a tým pádom to požehnanie išlo na všetkých Izraelcov. A boli všetci vyslobodení a ak si všimame tie egyptské rany, tak ich sa tie egyptské rany nedotýkali, len tých Egypťanov naokolo. Ale Izraelcov nie. Tí Izraelci boli zjednotení vo viere.

Aj my, keď budeme zjednotení v Ježišovi, tak to požehnanie bude na nás všetkých plynúť. Ale zase keď budeme zjednotení s nejakou inou skupinou ľudí, ktorí neprijímajú Božie požehnanie alebo ho odmietajú, tým pádom sa otvárajú pre to zlo, pre tú kľatbu a potom aj na nás sa to prejaví. Napríklad ak sa zúčastňujeme na obecných a prázdnych rečiach, to čo bolo vlastne u Timotea písané (2.list Timoteovi 2,16-17 a 2,23-26; 1.list Timoteovi 4,7; list Títovi 3,9-11), tak na nás to pôsobí tie prázdne a bláznivé reči, ako to je popisované. A tam je napísané, že my ich máme vlastne odbiť a my máme viesť reči, ktoré sú na Božiu slávu. A to nás buduje a buduje všetkých čo sa na tých rečiach zúčastňujú.

Izraelci po tých 40-tich rokoch, keď sa obnovila nová generácia mali zase vstúpiť do Kanaánu, ale museli prejsť zase cez Jordán a to bol krst (knihy Jozue 3,14-17). Ak to poznáte ten príbeh – s truhlou zmluvy prechádzali cez Jordán a Jordán sa zastavil a vody sa rozostúpili takisto ako za čias Mojžiša sa rozostúpilo more. A prešli cez rozvodnený divoký Jordán. Boli medzi vodou, prešli zase tým krstom. Tá stará generácia čo prešla krstom Červeným morom vymrela, narodila sa nová generácia a musela prejsť tým krstom, aby dostali zaslúbenie, požehnanie. Museli. Vidíte, že ten krst to nie je len výmysel Nového zákona, Ježiša Krista, ale je to od počiatku. Odvtedy ako Boh viedol svoj ľud, tak ich viedol tým krstom. Takže vidíte, že ten krst je aj v Starom zákone a je to vec dôležitá. Biblia poukazuje na to, že bol obnovený krst aj pre tých nových Izraelcov, čo sa narodili už na tej púšti. Po 40-tich rokoch, keď vchádzali do toho Kanaánu, tak znova prešli cez Jordán tým krstom na čele s truhlou zmluvy. Božia moc pôsobí. Božia moc to sprevádza a podporuje, aby sa prešlo tým vodným krstom.

Tak si teraz môžete otvoriť **Skutky apoštolov 2. kapitola od 37 po 41:**

„A keď to počuli, boli hlboko dojatí, až do srdca, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť, mužovia bratia? A Peter im povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-daleko, ktorých- a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Bôh. A tiež aj inými viacerými slovami dôrazne svedčil a napomínal ich a hovoril: Zachráňte sa od tohoto pokolenia krivoľakého. A tak tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa toho dňa okolo troch tisícov duší.“

Čítame tu, že: „*A keď to počuli*“ – čiže Peter mal predtým kázeň. Tam keď si pozriete od štrnásteho verša, tak Peter mal kázeň, ktorá sa hlboko dotkla ľudí. Zase sa potvrdzuje to, čo sme čítali to Ježišove zaslúbenie napríklad u Marka – že chodte kázať evanjelium a ja svojou mocou budem potvrdzovať vaše slová (evanjelium podľa Mareka 16,15-18). Peter mal kázeň a Ježiš pôsobil na srdcia ľudí. Ľudia boli zasiahnutí, keď to čítame: „*A keď to počuli, boli hlboko dojatí, až do srdca*“. A boli otvorení pre Božiu moc a pýtali sa a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: „*Čo máme robiť, mužovia bratia?*“ Oni si uvedomili, že chcú zmeniť svoj život, na základe kázni skrze ktorú pôsobila Božia moc. Tak ako to bolo zaslúbené, tak tí ľudia boli dotknutí a potrebovali niečo vo svojom živote zmeniť. A Peter im odpovedal: „*Čiňte pokánie*“. Už na začiatku sme hovorili, že Ján robil krst pokánia (evanjelium podľa Mareka 1,4). Pokánie je – oľutovať svoje hriechy. „*A nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista*“ – jeden každý, každý jeden sa musí pokrstiť. On im tam odpovedal, čo majú robiť. On nepovedal, že niektorí sa nemusíte krstiť. On povedal každý jeden sa musí pokrstiť - na meno Ježiša Krista. Pokrstiť sa nie kadejakým krstom, ale na meno Ježiša Krista – v mene Ježiša Krista. A to nie je, že len povedať v mene Ježiša Krista, ale je to ako keby sa zjednotiť s Ježišom Kristom, žiť s Ježišom Kristom, ako keď učeníci išli za Ježišom Kristom. Prijatť ho do svojho života, spraviť ho Pánom svojho života, aby bol Ježiš Kristus Pánom celého nášho života. V každej oblasti nášho života, aby On bol na prvom mieste. Či už v práci, rodine, čokoľvek v našom živote máme na prvom mieste, tak to odovzdať Ježišovi, nech je Ježiš na prvom mieste v našom živote (evanjelium podľa Matúša 6,33). A Ježiš v týchto ostatných veciach, ktoré sme mu odovzdali bude konať. A On ich bude rozmnožovať, požehnávať a chrániť.

„*A nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha*“ – Uvedomujete si, čo je tu napísané v tých pár slovách? Čo je napísané ?

Slovo Božie zmocnené mocou spôsobil, že tí ľudia – ich svedomie bolo pohnuté a to v nich vyvolalo túžbu činiť pokánie. Hriechy nám budú odpustené, keď budeme najprv činiť pokánie... Čo sa potom ďalej dialo? Po pokání sa majú pokrstiť a hovorí: „*na odpustenie svojich hriechov*“. Vidíte, že počas toho krstu, lebo aj bez krstu máme odpustené, nie? A vidíte, on tu hovorí: „*pokrstite sa na odpustenie svojich hriechov*“. Čiže skutočne ten krst nám pomáha, aby sme boli očistení od toho, čo nás ťaží.

Nielenže písmo o tom hovorí, že mnoho ľudí prežilo vo svojom živote, že keď sa im vracali veci z minulosti, nejaké hriechy, opakovane, že to vyznali Ježišovi, prežili aj modlitbu oslobodenia a zase sa to vrátilo. Či závislosť – alkohol, drogy, cigarety alebo proste čo v živote s niečím zápasíte ako keby sa vám to vracalo, ako keby ste sa toho nevedeli zbaviť a ako keby ste volali spolu s apoštolom Pavlom v Rimanom 7. kapitole, že: „*moja myseľ vie čo je dobré, ale moje telo robí to opačné, to zlé, čo ja nechcem. Ó, ja biedy človek, kto ma vytrhne z tohto tela smrti?!*“ Tak vlastne aj Ježiš a potom jeho apoštoli a nasledovníci hovorili, že treba prejsť krstom. A vtedy je človek zbavený toho zlého. Čiže je to niečo zaslúbené, niečo silné pre pomoc, pre záchranu, aby sme boli zbavení toho čo nás ťaží z minulosti, čo nás brzdí, aby sme mohli ísť za Ježišom a aby sme mohli od neho prijímať požehnania, dary, ktoré pre nás vybojoval na Golgotskom kríži, keď za nás zomrel. „*Na odpustenie svojich hriechov, a*

dostanete dar Svätého Ducha“ Tak ako Pán Ježiš počas krstu dostal dar Ducha Svätého, tak jeho apoštoli učili, že keď urobíte pokánie a pokrstíte sa na odpustenie hriechov, tak vtedy dostanete dar Ducha Svätého.

Vidíme, že kým nie sme zbavení hriechov, kým nás to ťaží, brzdí, tak ani nemôžeme prijať ten dar Ducha Svätého, lebo sme obtiažení a máme ešte nečisté srdce. My sami si bránime tým hriechom, aby sme mohli dostať niečo viac, to požehnanie ako sme hovorili na začiatku, že Ježiš dostal Ducha Svätého a potom išiel slúžiť (evanjelium podľa Mareka 1,9-15).

Ten dar Ducha Svätého je nielen pre nás, lebo on pokračuje – *„dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí to zaslúbenie“*. Čiže pokračuje Peter a hovorí, že vám patrí toto zaslúbenie. Vám patrí ten dar Ducha Svätého, vy to máte zaslúbené, ale vy to neviete prijať. Prečo? Lebo ste ešte hriešni. A tu hovorí, že počas toho krstu je človek zbavovaný toho. A pokračuje: *„Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-d’aleko, ktorých - a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Bôh“*. Čiže vidíte, že my dostávame ten dar Ducha Svätého, ale nie je to len pre naše osobné dobro, pre naše požehnanie, ale dokonca ešte aj pre naše deti alebo pre našich blízkych. Skrze nás to pôsobí na tých ľudí. Ak chcete pomôcť svojim blízkym a zápasíte za nich na modlitbách, tak vidíte, že tým, že umožníte aby Duch Svätý mohol ešte viac vo vás pôsobiť skrze ten krst, krst vodou a Duchom, tak ste naplnení a ešte aj vaše okolie. Ešte aj pre nich je to plus.

A on hovorí, nielen pre vašich blízkych - *„a všetkým na široko-d’aleko.“* Skrze nás sa to šíri na všetkých ľudí, s ktorými sa stretávame. Vidíte, akú to má ďalekú pôsobnosť ten krst. Že to nie je len tak, že: *„no dobre, tak je to napísané a povedali nám to, tak podme, no dobre, aby nebolo že nejdeme.“* To si treba uvedomiť, že to je pre nás dar, pre nás zaslúbené. To by sme sa za tým mali trhať. Ľudia sa dali pokrstiť, lebo si uvedomili, čo to v ich živote urobí. Lebo zistili, že po krste ich život bol naozaj požehnaný. Ľudia, keď krst absolvovali zistili na vlastnej koži, že skutočne to má význam, že to nie je len nejaký rituál, aby sme naplnili písmo, ale že skutočne to pomáha pre život človeka. Ako je zaslúbené, tak to zaslúbenie platí, že je ten človek požehnannejší a viac sa mu darí, lebo je znovazrodený do toho Božieho kráľovstva a ten dar Ducha Svätého pôsobí. A potom pokračuje text: A tiež aj inými viacerými slovami dôrazne svedčil a napomínal ich a hovoril: Zachráňte sa od tohoto pokolenia krivoľakého. A tak tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa toho dňa okolo troch tisícov duší. Ježiš hovorí, že: *„dnes keď počuješ môj hlas, nasleduj ma“ (list Židom 3, 15)* a sme to aplikovali aj na krst, že keď nás vedie k tomu krstu, tak vidíte, že priamo písmo hovorí aj čo sa týka krstu – hneď keď počuli, tak povedali: *„čo máme urobiť?“*. Apoštoli povedali pokrstiť sa a pokrstili sa hneď v ten deň. To je razantné a nie špekulovať a nechať sa odrádzať. Treba byť rozhodný v živote, treba byť rozhodný, bojovný, nie slabý a nerozhodný.

Ako Ježiš hovorí podobenstvá - keď našiel perlu alebo poklad na poli, išiel a všetko predal. Všetko predal, aby mohol kúpiť to pole kvôli tomu pokladu (evanjelium podľa Matúša 13,44-46). Pochopil akú to má preňho hodnotu. Alebo v tom zmysle iné podobenstvá hovorí a vždy to nazval: Božie kráľovstvo je ako... keď ten nájde perlu, ako podobenstvo, keď žena stratí mincu a vyzametá celý dom, aby tú mincu našla a podobne tam hovorí podobenstvá (evanjelium podľa Lukáša 15,8-9). Tým zdôrazňuje aké je to kráľovstvo dôležité, že tí ľudia si to

uvedomovali, že sú ochotní všetko dať preto, aby to získali. A sme my ochotní všetko dať preto, aby sme to získali? Odovzdať všetko Ježišovi, aby sme mohli získať to, čo sme tu čítali, to zaslúbenie ?

A je viacej textov, ktoré hovoria o krste, len pre krátkosť času nemôžeme všetko prebrať. Toto je vlastne to zhruba a to dôležité - to základné, čo treba ohľadom krstu. Že už v Starom zákone boli Izraelci k tomu vedení, že Ježiš sám svojim príkladom to ukázal za potrebné, že potom v tom pokračovali jeho apoštoli a viedli k tomu ľudí, aby prešli tým krstom. A čo počas toho krstu získavali – Ducha Svätého, ktorý sa v ich životoch prejavoval a to je ten dar, to je ten dar pre nás.

My máme dar v Ježišovi – večný život. (evanjeliá podľa Matúša 19,29; Ján 3,14-15; Ján 3,16; Ján 5,24; Ján 6,40; Ján 6,47; Ján 10,27-28; Ján 17,1-2; list Rimanom 6,22; 1.list Timoteovi 6,12; 1.list Jána 2,25; 1.list Jána 5,11; 1.list Jána 5,13) To je ten najväčší dar, čo môžeme získať. Ale aj počas tohto života máme zaslúbené dary, požehnania. A to je vlastne ten dar - Duch Svätý, ktorý nám potom dáva ďalšie dary (1.list Korinťanom 12,8-11) skrze Ducha Svätého v nás pôsobí Boh. Duch svätý je tretia Božská osoba. Ježiš je na nebi a Duch Svätý pôsobí v nás - Ježiš skrze Ducha Svätého. Keď nás naplní Duch Svätý, tak my dovoľíme, aby vstúpil do nášho života Ježiš, aby v našom živote konal Ježiš. To nie je len nejaký duch, ale Ježiš skrze Ducha Svätého. Lebo Ježiš keď odchádzal, je u Jána písané, že: *„ja odchádzam, ale vám posielam Tešiteľa, ktorý vás bude viesť a učiť, čo som vás ja učil“*. (evanjelium podľa Jána 14,16-17; Ján 14,25-26; Ján 15,26) Ducha Svätého nám Pán Ježiš poslal.

Pre kresťana je krst ešte väčšia udalosť ako je svadba, lebo z ľudského pohľadu svadba je udalosť pre terajší život a vidíme, že aká je rozvodovosť, že to neznamena neviem akú vždycky výhru. Že veľa ráz prichádzajú problémy do života a potom to aj má následky pre tú rodinu. Ale toto je svadba s Ježišom Kristom, lebo my sme jeho nevesta – cirkev je jeho nevesta. Ako svadba baránkova ako je v Biblii písané (knih Zjavenie 19,7). Krstom sa stávame nevestou Ježiša Krista. ženích si chráni svoju nevestu.

Tu tieto pozemské manželstvá môžu zlyhať, lebo ľudia sú hriešni, nedokonalí, ale s Ježišom to nemôže zlyhať, lebo Ježiš je dokonalý. On je Boh. Mať manželstvo s Ježišom je najväčšia výhra. On nás chráni, požehnáva, stará sa o nás... Napríklad keď si berieme niekoho za manžela alebo manželku, tak to nie je len na chvíľu a potom si žijeme sami po svojom, každý ako chce. Ale sme už s ním, spolu, ako jedno telo. Ako už Boh na začiatku zaslúbil, že muž a žena sa stanú jedným telom (1.kniha Mojžišova 2,24). Splynú, sú súčasťou a navzájom sa podporujú. Aj my sa krstom stávame Ježišovou nevestou. Ježiš je náš ženích On s nami chce byť stále. Ale aj my potrebujeme byť s ním stále. Odovzdať mu svoj život, s ním byť každý deň, stále s ním žiť. Tak ako keď sú manželia spolu. Vtedy On ako manžel sa môže o nás starať a chrániť nás. Ale keď my sa s ním zoberieme a potom si žijeme po svojom bez neho, tak to sme ako to, čo boli tie manželstvá z vypočítavosti – len aby bol papier.

Príklad keď sa chcel Vietnamec stať občanom Slovenskej republiky musel uzatvoriť manželstvo so ženou-občiankou Slovenskej republiky, zaplatil jej, urobili si svadbu a už si žil každý po

svojom. Ale žili oddelení od seba a nemohli si navzájom pomáhať, nemohli mať z toho požehnanie. Potrebujeme byť s Ježišom každý deň, aby z toho plynulo požehnanie.

Týmto krstom sa nestane nejaká jednorazová udalosť ako keď už hovoríme o tej svadbe, že sa dá sobášny list, obrúčky a už sme svoji. Každý deň to treba rozvíjať, každý deň to treba budovať. Takže aj tu tým krstom, aby sme viac dokázali prežívať prítomnosť Ježiša Krista skrze Ducha Svätého potrebujeme to rozvíjať, budovať. Potrebujeme sa tomu vedome každý deň otvárať, každý deň žiť s Ježišom Kristom. Nepovedať si: „už som pokrstený, už to mám za sebou“. Práve o tom to je, že týmto to začína – znovuzrodenie. Začína nový život, ale nový život – nie stagnovanie.. Každý deň potrebujem žiť nový život s Ježišom Kristom. Som súčasťou Božieho kráľovstva. A tým pádom sa môže Ježiš Kristus vo mne prejavovať aj tými darmi ako sme už hovorili. A potom prichádza to požehnanie po ktorom mnohí ľudia túžia a lamentujú, že neprichádza - aj napriek tomu, že boli pokrstení. Lebo nechali ženícha tak. Nešli za ním. Lebo Ježiš povedal, že On je pastier a my sme ovečky a ovečky nasledujú svojho pastiera (evanjelium podľa Jána 10,27) ako aj nevesta nasleduje svojho ženícha. Ježiš povedal učeníkom „*pod*“ tak išli.

Tak aj my aby sme každý deň išli za Ježišom. A ráno keď vstupujeme do dňa, tak aby sme na tej modlitbe vstupovali do dňa s Ježišom Kristom, aby sme mu všetko odovzdávali a aby sme nešli do dňa na behu. Nie že nechce sa mi vstať z postele, tak si natiahnem budík neskôr, potom ešte neskoršie vstanem ako budík zazvoní a potom už letím do zhonu každodenného dňa, do pracovných povinností – neposvätený, bez Ježiša. A tak ide jeden deň, druhý, tretí a potom sa čudujem, že akosi sa mi niečo vzdáľuje.

A to je ešte dobre, že to zbadám, lebo sa môžem zbadat' dosť neskoro, keď už je to dosť poriadne vzdialené a potom dosť ťažko sa navracia ako v prípade márnokratného syna (evanjelium podľa Lukáša 15.kap. od 11. verša = podobenstvo o márnokratnom synovi) Lebo potom človek prežije zbytočné rany, bolesti, útoky. To je stále ešte ten lepší prípad, keď sa človek spamätá ako márnokratný syn. Ale nemusíme tou cestou prejsť ako márnokratný syn. Nemusíme padnúť, nemusíme od Otca odísť. Môžeme s ním stále byť v Jeho požehnaní a ochrane.

28. Chodte a kážte evanjelium (Marek 16, 15-20)

Evanjelium podľa Marka 16, 15–20: „A povedal im: *Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzali divy. Ameň.*“

Toto je text, keď Ježiš bol už vzkriesený, oslávený a odchádzal do neba. Tu dáva odkaz všetkým. Hovorí: idte po celom svete a kážte evanjelium. Zase tu začína tým, že sa má kázať evanjelium, čiže oslobodzovanie bez evanjelia je nanič. Ak by ľudia nepochopili, neprijali a nepoznali Ježiša Krista, tak to je potom zbytočné, lebo tí démoni sa potom navracajú ako sme čítali (evanjelium podľa Matúša 12,45). Tí ľudia potrebujú pochopiť evanjelium, aby vedeli čo je vo veci.

Ten kto uverí a pokrstí sa bude spasený. Spasenie na základe uverenia. A kto neuverí, bude odsúdený, On hovorí, že kto neuverí, bude odsúdený, nie ten kto sa nepokrstí. To znamená, že ak niekto uverí a nestihne sa pokrstiť, tak stále bude spasený. Spasení sme skrze vieru v Ježiša Krista. Zjednodušene povedané: ja tým, že prijmem Ježiša Krista, tak prijímam Jeho vibráciu. On sa stáva súčasťou mňa. Pavol hovorí, že už nie ja žijem, ale žije vo mne Kristus (list Galaťanom 2,20). Ja sa s ním zjednocujem a tým mám večný život, lebo sa stávam súčasťou Ježiša Krista. Nie ako sme hovorili za skutky, a správne správanie, ale tým, že ja dokážem prijať Ježiša Krista. Ak Ho prijmem ako lotor na kríži, na poslednú chvíľu, aj tak mám večný život. Potrebujem sa s Ním zjednotiť. A On hovorí, že tých, ktorí uveria, budú sprevádzať tieto znamenia. On nehovorí „niektorí“, On hovorí, že „všetci, ktorí uveria budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, novými jazykmi budú hovoriť, hadov budú brať, na chorých budú klásť ruky a budú sa mať dobre.“ On tam poukazuje na to, že všetci, nielen zvlášť vybraní ľudia, ktorí uveria a príjmu túto Božiu moc, tak cez nich sa bude prejavovať toto uzdravovanie a oslobodzovanie. Toto povedal Ježiš Kristus, keď odchádzal. A tam vidíme, že oni to poslúchli a išli hlásať evanjelium. Hlásali evanjelium – to je ľudská aktivita. Božia aktivita je, že On to potvrdzoval zázrakmi a divmi. Ja napríklad vydám evanjelium a to, že je niekto uzdravený, oslobodený, je už aktivita Ježiša Krista. Ak ty vierou prijmeš to, čo sme hovorili, v tom evanjeliu, tak sa to v tvojom živote aj skutočne stane, že budeš oslobodený a uzdravený. A na tomto princípe sú ľudia zachraňovaní. Je na každom, či to prijme. Je to dobrovoľné. Podobne je to s vysokou školou. Môže si každý urobiť vysokú školu, keď sa rozhodne, ale nie každý, kto sa rozhodne ju aj dokončí. Práve v tejto službe má každý tú možnosť, ale nie každý sa pre to rozhodne a nie každý sa dozvie o tejto možnosti, lebo spoza kazateľníc to nie je celkom takto hlásané. Potom ľudia o tejto možnosti ani nevedia, potom tým pádom nie sú v tejto službe a tieto dary sa nemôžu ani ďalej v ich živote prejaviť. Potom nie sú až takí požehnaní kresťania, alebo oslobodení. Lebo kto je v službe oslobodzovania tak aj sám je potom oslobodzovaný.

Ono je to tak: apoštol Pavol židom hovorí – mliečna strava a pevná strava (list Židom 5,12). Je mliečna strava, ktorú dieťa potrebuje, aby mohlo rásť, lebo keby sme dieťaťu dali pevnú stravu, tak zahynie, ale príde moment, kedy dieťa potrebuje prejsť na pevnú stravu, lebo keby sme ho nechali na mliečnej strave, tak zakrpatie a zase zahynie. Tam je určitý správny moment. Ja teraz nemôžem povedať, že tá mliečna strava bola nanič. Mliečna strava bola pre danú etapu života nevyhnutná. Potom človek rastie a prechádza na pevnú stravu. Takisto je to s duchovným pokrmom. Tu apoštol Pavol hovorí o duchovnom pokrme, čiže on hovorí, že sú určité veci, ktoré kresťan potrebuje ako mliečnu stravu. Také základy, také niečo jednoduché. Ale ako kresťan rastie, potrebuje prejsť na pevnú stravu, na pevný duchovný pokrm. Ten pevný pokrm, on sa môže v niečom odlišovať od tých základov, od toho, čo ho učili na začiatku, a to neznamená, že tie začiatky boli zlé. Tie začiatky boli nevyhnutné, aby to duchovné dieťa mohlo vôbec porásť, ale ako rastie, prechádza na iný pokrm. To je ako keď malým deťom hovoríme, že ich nosí bocian. Je to nezmysel, ale deťom sa nedá vysvetliť ako to funguje, ako to naučili teba na výške, ale keď dieťa vyrastie, tak už je to schopné prijať aj iným spôsobom. Takto nás vedie aj Ježiš Kristus, cez cirkvi, cez rôzne učenia sa nás snaží priviesť k tomu, aby sme Ho dokázali aspoň v tých základoch prijať a potom nás posúva ďalej, na ťažší a ťažší pokrm, čiže na veci, ktoré nám viac do života dajú.

To je ako so školstvom. Nieкто je na základnej škole a naučí sa čítať a písať. Môže sa s tým uspokojiť, ale nemusí, môže ísť ďalej, ale ak ide ďalej, prechádza ročníky, ktoré musí zdolávať, aby pochopil viac, lebo keby išiel hneď dopredu, na výšku, tak to nepochopí. Príde do určitého momentu, kedy musí tú základnú školu opustiť a prejsť na strednú školu. Už tá základná mu nemá čo dať. Aj kazatelia a učitelia môžu len to dať, čo sami prijali, čiže do určitej úrovne. Ďalej už nedokážu dať. Aj ten učiteľ na základnej škole môže dať to, čo sám dokáže, ale ak ten žiak na základnej škole by chcel viacej, tak musí zmeniť prostredie – ísť na strednú školu. Zmena prostredia, zmena učiteľov. Tí učitelia sú pripravení na ťažšie učivo, ale ty si sa s tým neuspokojil, ty si chcel ísť ďalej, tak si išiel ešte na vysokú školu, ale zase si musel zmeniť prostredie a učiteľov, ktorí ti dokážu dať ešte viac ako na tej strednej. To neznamená, že tí učitelia na základnej sú nanič, slabí, nehodní, ale oni ti dali tie základy, aby si mohol ísť ďalej.

Takto je to aj v duchovne, že človek prechádza cez rôznych učiteľov, cez rôzne cirkvi, cez rôzne oblasti, aby sa dostal ďalej. Netreba lamentovať, že nieкто je na takej úrovni, nieкто na inej. Jednoducho je to rast. Každí sme na nejakej úrovni. Netreba sa posudzovať a odsudzovať, netreba sa porovnávať, lebo porovnávaním prídem na dve veci. Buď na to, že som lepší ako tí druhí a tam porastie pýcha, alebo prídem na to, že som horší ako tí druhí, že mi niečo chýba a tam je zase ubitosť, zmalomyseľnenie. Ja sa potrebujem stále pozerať na Ježiša Krista, nikdy nie na ľudí okolo seba a vtedy dokážem rásť, lebo sa sýtím Ježišom Kristom.

29. Stále treba pozeráť na to čo je na nebi, a nie na zemi

Keď som s Ježišom, môžem byť naozaj taký, že som napríklad v takom kostole, potom idem do iného, potom idem do takého spoločenstva, s takým človekom sa stretnem... To nás posúva a neznamená to, že je to v podstate zlé. Keď je človek v Ježišovi, tak rastie. Ježiš sám nám dáva na ceste tých správnych učiteľov, ktorí nás vedia posunúť ďalej a ďalej, ako sme už skôr hovorili.

List Kološanom 3,1-5: *„A tak jestli ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu, a keď sa zjaví Kristus, náš život, vtedy sa aj vy s ním zjavíte v sláve. Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom.“*

Tu Pavol poukazuje na to, čo už aj Ježiš Kristus hovoril, že sa máme pozeráť na to, čo je na nebi, nie na to, čo je na zemi. Tým, že zameriame svoj pohľad na to, čo hovoril, že hľadajte najprv Kráľovstvo nebeské a všetko ostatné vám bude pridané (evanjelium podľa Matúša 6,33). My v danom momente sa môžeme pozeráť len na jednu vec. Buď na to, čo je na nebi, alebo na to, čo je na zemi. Nedá sa pozeráť na oboje. My máme sa pozeráť na to, čo je na nebi a nie na to, čo je na zemi a tým umŕtvujeme svoje údy. A vieme, čo sú údy. Tam ich začal vymenúvať a že aké veci sa prejavujú, negatívne vlastnosti a tak..., čiže on hovorí, že nie tým zvíťazíme nad tým zlom, že sa proti tomu postavíme a poviem si napríklad, že už sa nechcem hnevať, alebo smilniť, ale poukazuje na to, že keď sa ja zameriam na Ježiša Krista, tak On tým svojim svetlom dokáže v mojom živote víťaziť ako keď svetlo vytláča tmu (evanjelium podľa Jána 1,5 a list Efežanom 5,8), takže to zlo z nášho života vytlačí, čiže tých démonov, čo ma ťahajú do tých zlých vecí ako je aj moja skúsenosť v tých začiatkoch. Ja som si ako kresťan nemusel hovoriť, že ja nesmiem fajčiť, počúvať punk, fajčiť, že sa nesmiem biť a podobne. Ja som si to nemusel hovoriť. Ja som jednoducho chcel byť stále viac a viac s Ježišom Kristom a On zo mňa prirodzene tie veci vytlačil. Umŕtvil to. Presne toto je písané v Kološanoch. A hovorí, že tak umŕtvujte svoje údy, čiže on hovorí o nejakom procese, postupe (list Rimanom 8,13). To nie je udalosť „zrazu“. Pre Boha to nie je problém urobiť to zrazu, len my máme problém to prijať zrazu, lebo je to postupnosť ako keď beriem tabletky a tá choroba je stále viac a viac ubíjaná, tak aj v Ježišovi postupne to zlo z môjho života je odstraňované. Netreba sa zľaknúť počiatkových neúspechov, že sa nenaplnili moje predstavy, lebo aj dieťa, keď sa učí chodiť, tak padá. Dieťa na začiatku je viac na zemi ako na nohách. Ale keďže sa nevzdá, tak sa chodiť naučí. Treba jednoducho ísť dopredu. Aj vy ste sa chodiť naučili. Chodiť viete, nevzdali ste sa toho. Takže takto to funguje aj v našich životoch v duchovných veciach. Treba napredovať. Čím viac sa pozerám na Ježiša Krista, tým viac sa v mojom živote prejavuje. Ale satan sa snaží o pravý opak. Peter, keď Ježiš kráčal po mori (evanjelium podľa Matúša 14,22-33), tak Mu povedal, že aj on chce kráčať po mori. Ježiš mu povedal: pod'. Peter uveril a aj on kráčal po mori. A je napísané, že vtedy povstal vietor a rozbúrilo sa more. To znamená, že satan rozbúril more, aby utopil Petra. Je napísané, že Peter sa začal ľakať, keď uvidel tie vlny. To znamená, že Peter svoj pohľad z Ježiša Krista presmeroval na rozbúrené more. A už sa začal topiť, lebo už sa nepozeral na Ježiša Krista. Čiže satan sa snaží v našom živote rozbúriť more: rôzne problémy,

vždy voľačo, sú rôzni ľudia, rôzne okolnosti. Keď my sa začneme tými okolnosťami zaoberať a už sa nezaoberáme Ježišom Kristom, tak sa v tom začneme topiť, začne nás to premáhať. Preto sa musíme naučiť tak ako Peter, ktorý sa topil potom sa začal pozeráť na Ježiša Krista a volal o pomoc a bol zachránený. Čiže my sa musíme naučiť práve v tých problémoch naučiť pozeráť na Ježiša Krista, lebo ak sa tých problémov zľakneme, budeme sa nimi zaoberať – na ne sa pozeráť, tak sa v nich utopíme, lebo Ježiš Kristus je potom vedľa. Keď sa nepozerať na Neho, to znamená, že Mu nedovolíme aby do nášho života zasiahol. Tak ako sme čítali o tom starostení sa (evanjelium podľa Matúša 6,25-34). Jednoducho tieto princípy platia v celej Biblii. Stále je to o tom istom, buď som naplnený Božím Duchom a tým som chránený, alebo dovolíme, aby ma prevalcovalo niečo iné a tým pádom som bez ochrany.

30. Nes svoj kríž a ukrižuj na ňom svoje vášne a žiadosti

List Galaťanom 5,16-25: „Ale hovorím: Chodte Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli. Ale ak ste vedení Duchom, nie ste pod zákonom. A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva. Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť; proti takým veciam nieta zákona. A tí, ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami. Ak žijeme Duchom, Duchom i chodme.“

Ono to zase začína tým duchovným bojom o našu myseľ, že čomu dáme prednosť. My máme slobodnú vôľu. Buď dáme telu prednosť, to sú žiadosti tela, čo urobila Eva v raji, alebo dáme prednosť duchu. To sa potom v našom živote prejaví. On tam hovorí, že zase je tam napätie. Buď jedno alebo druhé sa v našom živote prejaví. Záleží na tom, čomu dáme v živote prednosť. Ja ako veriaci prežívam život každý deň s Ježišom Kristom, ale nikdy ho s ním nežijem naplno. Jednoducho to nedokážeme. Niektorý deň môžeš byť s Ježišom na 30%, niekedy na 60%, 70%, ale vždy ten zvyšok je telo, ktoré dokáže vypudiť žiadosti tela. Preto sme si hovorili v Efežanom, aby sme si obliekli celú výzbroj Božiu (list Efežanom 6,12-17), že my potrebujeme čo najviac byť s Ježišom Kristom. V tej Kološanom, pozeráť sa na to, čo je na nebi znamená, modliť sa, čítať Bibliu a mať duchovné spoločenstvo (1.list Timoteovi 4,5-6). Len tieto tri veci nás dokážu nabíjať. Toto ja sa potrebujem naučiť uplatňovať každý deň vo svojom živote. Modlitbu, to môžem každý deň, vlastne aj Bibliu môžem čítať každý deň a aj spoločenstvo sa dá, lebo tým, že sa stretávame alebo rozprávame máme duchovné spoločenstvo (evanjelium podľa Matúša 18,20 a 1.list Korinťanom 14,26) a to nás naplňuje. Ja sa potrebujem naučiť týmto sýtiť. Tak ako, aby som fyzicky mohol fungovať – žiť potrebujem trikrát denne jesť, tak aj týmto duchovným sa potrebujem sýtiť, aby som mohol na tomto duchovnom obstáť a byť obživený.

Nieko sa opýta, či sa má modliť od rána do večera, že či potom nemôže ísť do roboty, nemôže nič iné robiť... Ono to funguje tak ako s jedlom. Tiež nejem od rána do večera. Najem sa, a to jedlo nejaký čas pretrvá v mojom živote. Potom sa zase najem a zase a tým vlastne žijem. Takto to funguje aj v duchovnom živote. Ja sa pri tej modlitbe nasýtim a potom môžem ísť do roboty, môžem robiť rôzne činnosti, potom sa zase duchovne nasýtim a takto to funguje, čiže nemusím sa modliť neustále. Ja sa potrebujem skutočne nasýtiť, lebo ak by som jedol napríklad len plevy, tak ostanem lačný. Podobne aj v duchovnom živote sa potrebujem tým skutočným nasýtiť a potom obstoím.

Tu je vymenovaných mnoho žiadostí tela. Určite sme sa s niektorými vecami vo svojom živote stretli. On hovorí „a tomu podobné“, čiže toho by bolo veľmi veľa, keby mal všetko vymenúvať. Potom je tam vymenované ovocie ducha, prejavovanie sa toho dobra. Tam je dôležitý verš 24: „tí, ktorí sú v Kristovi, ukrižovali si svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami“, čiže umŕtvili svoje telo a vtedy sa to zlo nemôže prejaviť, keď je telo mŕtve. Ja keď svoje telo ukrižujem, tak vtedy

sa to zlé nemôže ani prejavíť. Čo to znamená ukrižovať si svoje telo? Umŕtviť. Doslova ukrižovať znamená umŕtviť, čiže zabiť, lebo ukrižovaním sa zabíjalo. Dám vám pomôcku. Čo Ježiš myslel tým, keď povedal: „vezmi svoj kríž na každý deň a nasleduje ma“? Kríž v tej dobe bol popravný nástroj a ľudia na tom kríži boli popravení, čiže zabíjaní a Ježiš bol tiež zabitý na tom kríži a musel si ten kríž sám niesť. A On povedal svojim učeníkom: „zoberte si svoj kríž a nasledujte ma“ (evanjeliá podľa Lukáša 9,23 a Matúša 16,24), čiže tak ako On si zobral svoj kríž, bol na ňom ukrižovaný a zomrel, ale On tam hovorí učeníkom, že majú brať ten svoj kríž na každý deň, čiže každý deň majú na tom kríži zomierať, teda ukrižovať svoje telo. A to je ten text, ktorý sme teraz čítali, že tí, ktorí sú v Kristovi ukrižovali svoje telá so svojimi vášňami a žiadosťami. Čiže ukrižovať - umŕtviť svoje telo, žiadosti a vášne, telesné veci. To sa mi nepodarí vo vlastnej aktivite, ale tým, že nasledujem Ježiša Krista, vtedy sa mi to podarí, lebo Ježiš Kristus to vo mne spraví. To je ten text, kde apoštol Pavol hovorí, že to už nie som ja, ale žije vo mne Kristus (list Galaťanom 2,20), takže sa zjednotíš s Ježišom Kristom. Ježiš Kristus zomrel na kríži a tak aj ty zomieraš tiež na kríži a potom prichádza znovuzrodenie. Pojem, ktorý veľmi radi používajú hlavne charizmatici. Aby človek mohol byť znovuzrodený najprv musí to staré zomrieť a až potom sa môže narodiť niečo nové. Staré musí zomrieť, musí to byť ukrižované. Na to sa akosi zabúda. Čiže najprv tie moje staré, falošné predstavy, to mylné myslenie o Bohu, o sebe samom a o rôznych veciach musí byť ukrižované, mŕtve, a až vtedy môže prísť niečo nové. To je skutočné znovuzrodenie, ale Ježiš o tom hovorí, že na každý deň, čiže ja sa rodím nanovo do každého dňa.

Napríklad ja ráno, keď vstanem, tak sa hodinu modlím a až potom idem do roboty. Preto si večer o hodinu skôr nastavím budík, na pol piatu, lebo pre mňa je lepšie hodinu sa modliť ako o hodinu dlhšie spať. Vtedy ja umŕtvujem svoje telo, prežívam spoločenstvo s Ježišom Kristom, ktorý ma vedie do dňa a ten deň je potom hneď inej kvality, lebo som s Ježišom Kristom. Pán mi dáva múdrosť, toto rob tak, toto tak a život ide potom oveľa lepšie. Čiže toto je ukrižovať telo so svojimi žiadosťami a vášňami. Je potreba to robiť každý deň, to nie je jednorazová udalosť. Ja potrebujem byť každý deň s Ježišom Kristom. Ale aby On mohol v mojom živote robiť, tak musím to telo umŕtviť, nemôže sa to telo prejavíť, lebo tu čítame, buď sa prejaví telo alebo duch. Ak sa prejaví telo, nemôže sa duch prejavíť. Čiže ja musím to telo umŕtviť, aby sa mohol prejavíť Kristov Duch – Ježiš Kristus. „Ísť na Golgotu.“ Len ako to naplniť? - dá sa to. Ako sa dieťa učí recitovať alebo chodiť tak postupne si to vie stále viac a viac v živote uplatniť... a potom to ovocie, tie výsledky, to stojí za to.

Sú určité veci, ktoré sa ľuďom nepovedia. Pritom je to logika, lebo Ježiš na tom kríži zomrel, bol usmrtený. Tak prečo tam vsúvať niečo iné, o čom Ježiš nehovorí, veď na inom mieste v Biblii sa píše, že vy, ktorí ste obťaženi, vložte všetky bremená na Neho a On ich poniesie (1.list Petra 5,7). Písmo hovorí pravý opak: dajte to Jemu, a nie že vy si to nese. To je úplným protirečením Biblii, preto som povedal, že treba čítať celú Bibliu a vtedy sa nemôže stať, že ti niekto niečo vysvetlí zle. Jednoducho toho človeka nebudeš počúvať, lebo to nesedí s Bibliou, ale keď nepoznáš Bibliu, tak zhltnieš všetko. Preto treba čítať Bibliu celú.

Ježiš ide ďalej a hovorí, že kto zanechá otca, syna, dcéru, muža, ženu, čo je vlastne práca, a ide za Mnou, tak získa oveľa viac a k tomu večný život. (evanjeliá podľa Lukáša 18,29-30 a

Matúša 19,29) On poukazuje na to, že aj vzťahy s ľuďmi potrebujeme akoby mŕtviť, zanechať. On nehovorí vykašľať sa na nich, ale nemôžu byť pre mňa dôležitejšie ako Pán Ježiš Kristus. Lebo príde satan a to otočí, zneužije, on rozbíja tie vzťahy a zloží, rozbije aj nás – to znamená aj spasenie. Ale keď ja ráno na modlitbe odovzdávam ženu a deti Ježišovi Kristovi, tak to neznamená, že ich nemám rád. Ja ich mám rád, ale viem, že v Ježišovi Kristovi sa im bude oveľa lepšie dariť. A ten vzťah je potom daný: ja, manželka, Ježiš Kristus. Možno ste počuli, že v cirkvi sa robia také rebríčky, že kto je na prvom mieste, na druhom, na treťom... Každý hovorí, že na prvom mieste je Boh, na druhom manželka, alebo deti, práca atď. Taký rebríček sa robí, ale ja hovorím, že prvé miesto je Boh – Ježiš Kristus, na druhom mieste Ježiš Kristus a moja manželka, na treťom Ježiš Kristus a moje deti, na štvrtom Ježiš Kristus a moja práca a tak, lebo satan nemá problém to poradie prehodiť, ale keď sa každé poradie začína Ježišom Kristom, tak nech to satan prehadzuje akokoľvek, vždy je na prvom mieste Ježiš a vtedy ma nemôže zložiť. Toto je jedna z vecí, na ktorej padá veľa ľudí, lebo tí ľudia sú nám blízki, žijeme s nimi, rozprávame sa s nimi. Ježiš Kristus je pre nás taký neviditeľný, ale Ježiš ide na to tvrdsie. On hovorí, že kto nezanechá otca, syna, dcéru, ženu, muža a nejde za mnou, nie je ma hoden. On akoby poukazoval na to, že ak tých ľudí nezanecháme, tak s ním nemáme nič spoločné. To je všetko o tom princípe, ako sme hovorili, že ak sme zameraní na Ježiša Krista, tak On cez nás koná a aj v prospech tých ľudí, rodiny, ale ak nie som zameraný na Ježiša Krista, ale napríklad viac na rodinu tak sa môže prejaviť to zlo, o ktorom sme tu čítali, tie žiadosti tela a to vlastne rozbíja aj tú rodinu. Aj Abrahám mal nezdravý vzťah so svojim synom, lebo dar-syn mu bol dôležitejší ako darca-Boh. Preto Boh povedal Abrahámovi, aby mu obetoval syna, čiže v srdci odovzdal a tak Abraháma vyliečil, aby mohol Boh naplniť svoje zaslúbenia a mocne požehnať aj Abraháma aj jeho syna a vznikol z nich silný národ. To je biblický paradox, že ak chcem žiť, tak musím najprv zomrieť a ak chcem mať vzťahy v poriadku, tak potrebujem, aby boli pre mňa mŕtve. Potom je to v poriadku v Bohu. V manželstve, vo vzťahoch, všade. Keď je tam Ježiš Kristus, tak tie vzťahy sa budujú, rastú, sú na pevnom základe a nemôže prísť zlo, ktoré tie vzťahy rozsype, rozbije. Je žiadúce, keď sú dvaja na tom istom základe – na Ježišovi Kristovi (kniha Kazateľ 4,12), lebo obidvaja rastú a podporujú sa ako to jedno telo čo sme čítali (1.kniha Mojžišova 2,24 a evanjelium podľa Matúša 19,5), ale ak je len jeden a druhý nie, tak cez toho druhého tam môže nepriateľ vnášať rozbroje, nepriateľstvá a rozbušky a nie je to potom kvalitný vzťah. A keď nie je ani jeden, tak to už je veľmi zle. Tam už veľmi ľahko to satan rozsype. To vidíme podľa toho, ako sú rozvody na dennom poriadku a keď nie je rozvod, tak tí ľudia nežijú normálne. Ten nepriateľ to využíva. Treba mať pravý základ, pevný základ a ten život je úplne iný. V každej oblasti. To je to, čo sme hovorili, že každú oblasť treba odovzdať Ježišovi Kristovi, čiže nielen niečo, ale všetko a ten život je potom iný.

31. Viac s tým nezápas, Ježiš to vyrieši (Rimanom 7,15-25 a 8,1-4)

Vy tiež zápasíte s tým, že si niečo uvedomujete, že je to dobré, ale akoby sa vám to nedarilo? Ono to začína tým, podľa listu Rimanom 7, od 15. verša, ale pokračuje v 8. kapitole od 1. po 4. verš, aby ste vedeli. Biblia niekedy nebola rozdelená na kapitoly ako to máme my teraz. On to bol nejaký celok. Nieкто to nešťastne rozdelil, ale ono to patrí dohromady, tie verše.

List Rimanom 7, 15-25: „*Lebo čo robím, neuznávam; lebo nerobím toho, čo chcem, ale činím to, čo nenávidím. Ale ak činím to, čoho nechcem, súhlasím so zákonom, že je dobrý. A tak teraz už nerobím toho ja, ale hriech, ktorý prebýva vo mne. Lebo viem, že neprebýva vo mne, to jest v mojom tele, dobré. Lebo chcenie leží pri mne, ale robenia dobrého nenachádzam, lebo nečiním dobrého, ktoré chcem, ale to zlé, ktorého nechcem, to robím. Ale ak činím to, čoho nechcem, nerobím toho už viacej ja, ale to robí hriech, ktorý prebýva vo mne. Tak tedy nachádzam zákon sebe, ktorý chcem činiť dobré, že leží pri mne zlé. Lebo sa spolu radujem so zákonom Božím podľa vnútorného človeka; ale vidím iný, cudzí zákon vo svojich údoch, ktorý bojuje proti zákonu mojej mysle a ktorý ma zajíma v rabstvo zákonu hriechu, ktorý to zákon je v mojich údoch. Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?! Ďakujem Bohu skrze Ježiša Krista, nášeho Pána! A tak tedy ja, ten istý, slúžim myslou zákonu Božiemu a telom zákonu hriechu. 8, 1 – 4: A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha. Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti. Lebo to, čo bolo nemožné zákonu, nakoľko bol slabý skrze telo, to vykonal Bôh poslušného Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele, aby bolo naplnené právo zákona v nás, ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha.*“

Apoštol Pavol, zdá sa, ako keby stále dookola hovoril, opakoval to isté, že jeho myseľ vie, čo je dobré, ale jeho telo robí zlé a stále sa s tým zaoberal. To znamená, že keď Biblia niečo dupľuje, tak to pokladá za dôležité. Apoštol Pavol tu poukazuje na fakt, ktorý stretá kresťanov, lebo toto je už fakt kresťana. Apoštol Pavol s tým zápasí už ako veriaci a hovorí, že on si na základe zákona uvedomuje, čo je dobré, ale akosi nevie podľa toho žiť, akoby to nevedel naplniť a stále dookola s tým zápasí. On si uvedomuje, ako keby iná sila v jeho vnútri ho držala v rabstve, čiže v otroctve. On si uvedomuje, že spoza kazateľnice intelektom pochopil, že čo ako kresťan má robiť, ale nevie to vo svojom živote naplniť, lebo je iná sila, silnejšia ako on a to je to zlo - ten diabol, ktorý ho drží v otroctve, čiže on nebol v určitej veci oslobodený. On sa dostal do depresí, keď hovorí: „*biedny ja človek, kto ma vytrhne z tela tejto smrti*“, čiže on sa dostáva do takej hlbokkej depresie, že vlastne rozmyšľala nad siahnutím si na život. Úplne je na dne. Je veľa kresťanov, ktorí sa dostali do stavu, že oni vedeli, čo majú robiť, ale nevládali to robiť a ešte keď im „*dobrý*“ bratia hovorili: „*ty ako kresťan by si nemal toto robiť*“, tak ich ešte viac ubíjali v tom. Nedali im riešenie, východisko. Nezložili na nich ruky, neoslobodzovali ich. Len im stále rozprávali a ukazovali, akí sú nehodní. Apoštol Pavol si našťastie uvedomil, že je zachránený v Ježišovi Kristovi, čiže on sa dostal do momentu, kedy sa prestal zaoberať tým, že prehráva - zlyháva, a začal chváliť Ježiša Krista. On hovorí v tom 25. verši: „*ďakujem Bohu skrze Ježiša Krista, nášeho Pána! A tak teda ja, ten istý slúžim myslou zákonu Božiemu a telom zákonu hriechu*“. On si uvedomuje, že aj keď zlyháva, že telom robí veci, ktoré nie sú v poriadku, ale on

sa prestal nad tým trápiť, ale radšej chváli Ježiša Krista za to, že je s ním. To je aj moja skúsenosť, keď som vôbec nevedel čo je to Biblia. Ale som sa tešil, že som s Ježišom Kristom a pritom som bol závislý na alkohole, počúval som punk, trénoval som karate a bol som hriešny. Ale som hovoril, že našťastie mi nijaký kresťan nehovoril, že toto nemám robiť. Ja som chválil Ježiša Krista a On v mojom živote tieto zlé veci postupne odstránil, čiže ja som sa nedostal do depresii, ja som nebol sklamaný, lebo som nemal byť z čoho, lebo som to ani nevedel. Apoštol Pavol presne toto prežíva, že už s tým prestáva zápasieť, že zlyháva, a začína chváliť Ježiša Krista. Tým, že chváli Ježiša Krista sa dostáva do stavu, o ktorom sme už čítali: pozerajte sa na to, čo je na nebi a nie na to, čo je na zemi a tak umŕtvujte svoje údy (list Kološanom 3,1-3). On sa už prestal zaoberať tým, že som chorý, som biedny, robím takúto chybu a takúto chybu, lebo to je pozeranie sa na to, čo je na zemi, ale sa pozeral na to, čo je na nebi - na Ježiša Krista, lebo sme čítali, že kde sedí Ježiš – po pravici Boha. Takže sa máme pozeráť na Ježiša Krista a ten Ježiš v ňom umŕtвил tie údy. Vidíme, že Biblia stále hovorí o tom istom - Ježiš Kristus umŕtvuje tie údy.

Ak máš nejakú konkrétnu vedomosť, že niečo robíš, a nechceš to robiť, ale stále to robíš, tak sa tým prestaň zaoberať, prestaň sa tým trápiť, ale chváľ Ježiša Krista, že si v ňom spasený, oslobodený. Chváľ Ho a postupne naberieš takú silu, tak sa ti zväčší Božia sláva, že jednoducho to, čo je zlé bude vytlačené. Ty to postupne umŕtviš, ubiješ. To je postupnosť, ako keď leješ na oheň vodu, postupne to zahasíš. Takto to funguje. Lebo ak sa budeš zaoberať tým problémom, tak nikdy nad ním nezvítaziš, lebo len Ježiš zvíťazí a On vyháňa toho satana, ktorý sa nebojí mňa, ale Ježiša. Ak pustíš Ježiša do svojej mysle tým, že Ho chváliš, tak Ježiš satana vytláča. Lebo zmierenie s Bohom je, že sa s Bohom spojíš a vtedy to zlo z môjho života odchádza, čiže som oslobodený. Ja nemusím ani doslova vyháňať satana, ale keď sa spojím s Ježišom Kristom tým, že ho chválím, že je živý v mojom vnútri, tak vlastne tak je to zlo z môjho života odstraňované.

32. Treba pozeráť na darcu, nie na dar

Ono sú určité spúšťače, ktoré sa tak prejavujú, a to sme hovorili, že ten duch ide za ďalším duchom (evanjelium podľa Matúša 12,45). Ten strach bol len následok alebo návaznosť niečoho, čo si predtým prežil: vnútorný nepokoj, nevysporiadanosť s Bohom alebo nepochopenie vecí, v nás následne spôsobí strach. To mohla byť aj nejaká udalosť - spúšťač. Toto sa veľmi týka aj uzdravenia. Kresťania robia chybu, že sa zamerajú len na uzdravenie nejakej konkrétnej veci a tým, že sa zamerajú na tú chorobu, alebo na ten úd, ktorý je chorý, tak už sa nepozerajú na Ježiša Krista. Je to veľmi jednoduché. Ak ja sa pozerám na dar a nie na Darcu, tak ten dar nedokážem získať. Ak sa budem pozeráť na darcu, tak získam aj ten dar. Nesmiem sa zamerať na dar, nech je akýkoľvek svätý, čiže uzdravenie, požehnanie, spasenie. Nech sa o čokoľvek jedná ak sa zameriam na dar, tak už svoj pohľad nezameriavam na Darcu – na Ježiša Krista. Čiže ak sa modlím za uzdravenie a budem sa zároveň pozeráť na ruku, alebo na to, čo mám choré, že či sa to uzdravuje, tak sa zameriavam na dar a dostávam sa do problému, ale ak ja v Ježišovi uverím, že som bol uzdravený...

Je príbeh, kedy Ježiš uzdravil desiatich malomocných (evanjelium podľa Lukáša 17,11-19) a Ježiš im povedal, že sú uzdravení, aby sa išli ukázať kňazovi a je napísané, že ako oni kráčali, tak boli uzdravení. To znamená, že oni najprv uverili a až potom boli fyzicky uzdravení. Rozumieme tomu? Čiže najprv oni uverili: sme zdraví, áno a ideme sa ukázať kňazovi, tak ako to bolo v tej dobe potrebné, a potom boli uzdravení. Takto to funguje. Ak ja najprv vierou vo svojej mysli uverím, že to telo je zdravé, tak postupne budem uzdravený. To sme ešte čítali v Galaťanoch, že duch ide proti telu (list Galaťanom 5,17), takže ak ja v duchu uverím, že som uzdravený, tak to telo jednoducho podľahne. Musí kapitulovať. Keď ja uverím, že Ježiš ma obeťou na golgotskom kríži uzdravil, dal mi požehnanie, dal mi večný život tak jednoducho v mojom živote sa to prejavuje a ja Ho môžem za to chváliť. Ja osobne, keď sa za niečo modlím, tak ja raz za to prosím, a potom už len ďakujem. Aj keď skutočne fyzicky ešte nie som uzdravený, ale ďakujem Ježišovi, že som uzdravený tak ako keby som naprogramoval svoju myseľ, že tá myseľ postupne uverí tomu, a to telo je potom skutočne uzdravené, lebo tá myseľ dovoľí, keďže uverím, aby sa tá Božia moc prejavila, aby som bol skutočne uzdravený, všetko je o mojej mysli. Takto je to aj keď sa modlím za niekoho iného. Ja uverím, že Ježiš Kristus ho uzdravil, lebo sme čítali, že Ježiš dal učeníkom právo a moc každú chorobu a každý neduh uzdravovať (evanjelium podľa Matúša 10,1). Keď ja dokážem tomuto uveriť a modlím sa za niekoho a ten niekto tiež uverí, lebo Ježiš povedal, že tvoja viera ťa uzdravila (evanjeliá podľa Mareka 5,34 a Matúša 9,22), tak ak aj on uverí, tak je uzdravený, nech sa jedná o čokoľvek. Ľudia boli z nemocnice domov poslaní na zomretie a boli uzdravení. Už mám také svedectvá, nech sa jedná o čokoľvek. Len vždy záleží na viere, čiže čím ťažšia vec, čím ťažšia choroba alebo problém, tak tým väčšiu vieru na to treba. A tá viera sa prejavuje aj cez toho, kto sa za človeka modlí a zároveň cez toto, za koho sa modlí.

Ja si to tak zjednodušene predstavujem, že napríklad nejaká choroba má váhu 50 kíl. Čiže potrebujeme zdvihnúť 50 kíl, je taká ťažká. Ten dotyčný, keď sa za teba modlí, tak svojou vierou dokážeš prijať 20 kíl, čiže je to nedostatočné na tých 50 kíl. Nemôžeš byť uzdravený, lebo si nedokázal toľko Božej moci prijať. A keď nemáš na to, tak si zavolaš kamaráta a ten ti

pomôže a zdvihnete spolu 50 kíl. Ten kamarát musí minimálne tých 30 kíl zdvihnúť, lebo potom by musel prísť ešte ďalší kamarát..

Takto to funguje zjednodušene vo viere, že aby sa tá Božia moc mohla prejavíť na konkrétnom prípade, tak treba nejakú veľkosť viery. Keď ten človek to nedokáže prijať na modlitbe, priamo od Ježiša Krista, sám, tak potrebuje niekoho pomoc. Preto dal Ježiš učeníkom túto moc, lebo tí učeníci boli silnejší na modlitbe a oni mali tomu dotyčnému pomôcť. Ja potrebujem potom ten zvyšok tých kíl zdvihnúť, ale keď je váha napríklad 100 kilo a ja mám len nejakú kapacitu, povedzme 50 kilo, tak ja potrebujem práve týmto rozhovorom vzbudiť tú vieru minimálne na 50 kilo, aby sme mali istotu, že sa to stane. Preto taký dlhý rozhovor a preto o Ježišovi Kristovi, aby človek uveril a prijal Ježiša Krista, aby sa to mohlo naplniť a zároveň, aby sa to zlo nevrátilo (evanjelium podľa Matúša 12,44). Takže to evanjelium je naozaj dôležité - preto potrebujeme správne veci pochopiť.

Čo je to vlastne viera, alebo veľkosť viery, ako sa to získava? Ježiš povedal svojim učeníkom, keď nemohli z posadnutého vyhnáť démona, že vy malej viery, dokedy budem s vami ? (evanjelium podľa Matúša 17,17) Oni sa ho pýtali: „*ó, a prečo my sme to nevedeli?*“ (evanjelium podľa Matúša 17,16) A On im povedal, že tento druh démonov nevychádza nijakým činom, iba modlitbou a pôstom (evanjelium podľa Matúša 17,21). On im poukázal, že tí démoni sú rôzne silní, preto som to aj tak v kilách hovoril, lebo rôzne váhy sú. Na niečo človek stačí, na niečo nestačí a učeníci jednoducho nestačili na to. Modlitba a pôst znamená nie pôst, čo niektorí majú radi, že nejесť, držať diétu, aby boli štíhli zároveň a schovávajú to za duchovné veci. Jednoducho pôst je oddelenie od sveta, k tomu môže patriť aj jedlo, ale nie je to len o jedle. Takže oddelenie sa od sveta. Modlitba vieme čo je - priblíženie sa ku Ježišovi Kristovi, čiže modlitba. Vtedy sa dokáže tá Božia moc viac prejavíť. Je dôležitá aj viera učeníka, cez ktorého je niekto uzdravovaný. Aby ste nedospeli k tomu, ako niektorí prišli, že keď sa za niekoho uzdravenie modlili a dotyčný nebol uzdravený, tak povedia: „*Á, Pán Boh chcel, aby si nebol uzdravený.*“ Tak toto je totálny nezmysel, lebo sme čítali v Biblii, že Pán Boh povedal, aby každú chorobu a každý neuh bol uzdravený, takže On nám to uzdravenie dal už pred 2000 rokmi, ale aby sa to mohlo stať, tak ja si to potrebujem uplatniť skrze vieru. Keď ja to nevládzem, tak mi niekto pomáha modlitbou, ale keď ani oni - dohromady na to nestačia, tak jednoducho nestačia, ale nie je na vine Boh. Tí ľudia si to jednoducho nedokázali osvojiť, uchvátiť, to požehnanie. Takže potrebujeme vo viere rásť, alebo si zavolať niekoho ďalšieho. K tomu sa ešte dostaneme u Jakuba, že zavolajte si starších zboru, nech sa modlia (list Jakuba 5,14), čiže starší zboru majú byť silnejší vo viere a v modlitbe. Tam bolo myslené starší zboru nie ako dnes, že sú to funkcionári, ktorí sa volajú starší zboru, ale sú to silnejší vo viere. To boli starší zboru.

33. Viera je odvaha, naša odpoveď na Božie volanie

Ako viera rastie? Ježiš hovorí vojakovi stotníkovi: „*Ó, aká veľká viera, takú som v Izraelovi nenašiel.*“ (evanjelium podľa Matúša 8,10) Akú mal stotník vieru, keď sa len prvýkrát s Ježišom stretol. Jednoducho stotník na základe poznania, aké mal malé poznanie, dokázal to poznanie plne prijať ako veľkú vieru. Čiže čo je viera? Poznanie a následné prijatie. Niektorí môžu mať veľké poznanie a neprijme to, čiže má malú vieru, lebo má len poznanie, a neprijal ho. Ja potrebujem to poznanie prijať. Niektorí majú malé poznanie, ale prijme ho celé a je na tom lepšie ako ten, čo má veľké poznanie a ho neprijal. Môže niekto poznať celú Bibliu naspamäť, ale nežije podľa toho, neprijal to a je na tom horšie ako ten, kto v podstate Bibliu až tak dobre nepozná, ale Ježiša Krista áno a vlastne to málo, čo spoznal, žije podľa toho. Zjednodušene povedané: Nejaký úprimný katolík v kostole vie málo o Biblii, ale žije naplno podľa toho, čo prijal, čo pozná a je na tom lepšie ako niekto z protestantskej cirkvi, napríklad niekto od charizmatikov, čo sa hrdí, že vie všetko, a nežije podľa toho.

No a potom ďalšia definícia viery je - viera je naša odpoveď na Božie volanie. Takže neverte tomu, že viera je dar, že Boh dáva vieru komu ako chce. Potom by som musel povedať, že niekomu dal Boh vieru malú, alebo žiadnu a tým pádom ho odsúdil na večnú smrť, keďže nemá žiadnu vieru. Na začiatku sme hovorili, že poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí (evanjelium podľa Jána 8,32), čiže v Ježišovi Kristovi poznávame pravdu. Čím viac Ho poznávame a prijímame to, tým máme väčšiu vieru (evanjelium podľa Jána 14,6).

Ďalšia definícia viery je, že viera je odvaha. Abrahám mal odvahu vyjsť na púšť (1.kniha Mojžišova 12.kap.), do neznáma, Peter mal odvahu vyjsť z loďky. Abrahám bol v Úre (1.kniha Mojžišova 15,7) a tam bol v nejakom náboženskom zoskupení, a jednoducho mal odvahu ísť za neznámym Bohom a na púšť, čo znamenalo smrť. Tá odvaha sa mu oplátila. Aj Peter mal odvahu, vystúpiť z člna na more (evanjelium podľa Matúša 14,28-31) a prežil skúsenosť, pri ktorej sa skoro utopil ale zvíťazil v Ježišovi, keď sa na Neho obrátil a na základe toho bol silným apoštolom. Treba mať odvahu napredovať aj do neznámych vecí, aj keby sme riskovali, že sa potkneme. Ježiš nás vždy podvihne. Jednoducho treba ísť za Ježišom aj do neznáma, aj na púšť. Aj „*manna bude na tej púšti padať*“, lebo Boh sa o nás postará, lenže ľudia majú strach vyjsť z istoty, z cirkvi, v ktorej sú. Majú strach ísť do neznáma. Treba ísť do neznáma za Ježišom Kristom. Vtedy získame požehnanie, Kanán, ako zaslúbil Boh Izraelcom. Čiže viera je odvaha. Nie je to žiadna ustráchanosť, bojzlivosť. Viera je odvaha – nebát sa, hľadať, skúmať. Apoštol Pavol povedal, že hľadajte a to, čo je dobré, toho sa držte (1.list Tesaloničanom 5,21), čiže to je hľadanie, aj keď sa dieťa učí chodiť alebo napredovať, tak ide do neznáma. Aj ty keď si šiel na novú školu a novú..., to je krok do neznáma, ale sa ti to oplátilo. Takže človek vo svojom živote potrebuje hľadať a napredovať. To je život, život viery. Nie zostať stáť na tom istom mieste, skostnatieť, zabetónovať sa v nejakej cirkvi. Jednoducho treba s Ježišom kráčať, tam kde ide Ježiš, aj keď idete cez nebezpečné veci. Ježiš je ako Pastier (evanjelium podľa Jána 10,1-18) a my sme ako ovečky a ten Pastier chráni svoje ovečky, ale tie ovečky veľa razy nevedia, kade ten Pastier ide. Pastier neukáže ovečkám mapu, kadiaľ ide. Tie ovečky potrebujú dôverovať tomu Pastierovi, lebo ak ovečka si povie: „*Ó, ja poznám skratku*“ a odbehne, tak ten vlk tú ovečku ľahko zožerie.

34. Mnoho zvládze modlitba spravodlivého (Jakub 5,13-20)

List Jakuba 5, 13-20: „*Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí. Je niekto veselej mysle? Nech spieva žalmy. Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších sboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom. A modlitba viery uzdraví chorého, a Pán ho pozdvihne, a jestli urobil hriechy, odpustí sa mu. Teda vyznávajte si jeden druhému hriechy a modlite sa druh za druhu, aby ste boli uzdravení. Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca. Eliáš bol človek, ktorý trpel podobným ako my, a modlil sa horlivo, žeby nepršalo, a nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov. A zase sa modlil, a nebo dalo dážď, a zem vydala svoju úrodu. Moji bratia, keby niekto medzi vami zablúdil od pravdy, a keby ho niekto obrátil, nech vie, že ten, kto obrátil hriešnika od jeho bludnej cesty, zachránil jeho dušu od smrti a prikryje množstvo hriechov.*“

Tu je povedané, že ak niekto trpí, alebo je chorý, tak si má zavolať starších zboru. Hovorili sme, že starší zboru, to boli silnejší vo viere, to neboli funkcionári a on hovorí, že modlitba viery uzdraví chorého a potom zase hovorí, že vyznávajte hriechy jeden druhému, modlite sa a zase hovorí, že veľa zmôže modlitba spravodlivého. Zase to dupľuje - hovorí o tom istom. Modlitba spravodlivého a modlitba viery je o tom istom, je to silná modlitba – modlitba viery. Spravodlivý je vlastne veriaci. Abrahám bol otcem viery a bol uznaný za spravodlivého, tým, že uveril. On tam poukazuje, že si máme vyznávať hriechy, to znamená, že ja keď mám nejaký problém a o tom niekomu poviem, tak ten mi s tým problémom vie pomôcť, ale nemám to každému vešať na nos. Ja to potrebujem povedať tomu, kto mi s tým vie pomôcť. Katolícky systém s tým dobre začal, tie spovede, že sa to povedalo farárovi, teda tomu staršiemu zboru, silnejšiemu vo viere, tomu sa povedalo: „*mám takýto problém...*“ a ten farár položil ruky na neho a mal to vyhnať z neho, lenže farári túto moc stratili a potom si vymysleli, že odpúšťajú ľuďom hriechy a my vieme, že hriechy sme mali odpustené pred 2000 rokmi. Takže ja potrebujem tomu staršiemu zboru povedať: „*mám takýto problém, potrebujem pomôcť...*“ a on sa modlí a vyženie to. Pôvodne je to dobrá myšlienka s tou spoveďou, lenže postupne sa to kdesi zvrhlo. Tu je jasne napísané, že keď je niekto chorý alebo trpí, nech si zavolá staršieho zboru a nech mu povie aký má problém - to je to vyznávanie hriechov, ale nie hocikomu, ale práve tomu, čo ti s tým vie pomôcť, lebo akonáhle rozprávaš niekomu o hriechoch, tak si vytváraš negáciu. Keď to hocikomu zavesíš na nos, tak si len ubližuješ. To treba povedať tomu, kto ti s tým pomôže. A ten kňaz ti s tým nepomôže. On ťa pošle domov, tak ako si prišiel. Keď ideš raz za mesiac na spoveď, to akože celý mesiac žiješ s tou negáciou, s tým hriechom? Ježiš hovorí, že skôr ako zapadne slnko to treba odovzdať Bohu (evanjelium podľa Matúša 5,23-24 a list Efežanom 4,26). To som hovoril, že v tichosti, v komôrke (evanjelium podľa Matúša 6,6), každý deň, keď idem spať, tak pred spaním, počas dňa, čo som prežíval, to odovzdávam Ježišovi. Potom mám ukludnenú dušu a mám pokojný spánok. Potom sa čudujeme, že ľudia chodia na spovede celý život a ich život sa akosi nemení. Dajú sa veci odfláknuť a nechať ľudí v nevedomosti, alebo dá sa tomu venovať čas. Takto to funguje.

Takže sme hovorili, že potrebujeme zo srdca odstrániť neodpustenie, ak sme neodpustili niekomu a potrebujeme zo srdca odstrániť hriech, ktorý máme. Ten ma blokuje, aby som mohol prijať Božie požehnanie. Ak ja toto odstránim, tak nemám prekážky, aby sa to Božie

požehnanie mohlo prejavíť v živote. Tu povzbudzuje Jakub, že Eliáš bol človek, čo trpel podobne ako my, čiže on poukazuje na to, že Eliáš, Abrahám, Mojžiš, to neboli ľudia, ktorí boli zvlášť obdarovaní. To boli ľudia s problémami ako my, ale oni sa dokázali tak upnúť na Boha, že ich modlitba bola taká mocná, že na tri a pol roka zastavil dážď (1.kniha Kráľov 17,1 a list Jakuba 5,17). Jakub nás povzbudzuje, že keď Eliáš na tri a pol roka zastavil dážď, tak o čo ľahšie my na modlitbe môžeme byť uzdravení. On nás vlastne týmto povzbudzuje, že to nie je problém. On tu nehovorí, že každý piaty, alebo každý desiaty bude uzdravený. V tej dobe to bola normálna prax ako keď dnes chodíme automaticky za lekárom, tak v tej dobe veriaci ľudia vedeli, že keď je nejaký problém, či už choroba, alebo na duši, tak idú za starším zboru a boli uzdravení. Jednoducho to bola vtedy taká prax. Tá moc sa ale postupne stratila, lebo ľudia už neboli takí živí v Ježišovi. To bola tá prvá generácia po Ježišovi. Potom už sa to vytratilo, lebo satan sa snažil tú cirkev od Ježiša oddeliť. Už to bolo o ľudskom učení, o rituáloch, už tam nebola tá Božia moc. Teraz je ale hojné vyliatie Ducha Svätého (Skutky apoštolov 2,17 a prorok Izaiáš 44,3 a prorok Joel 2,28) ako bolo na začiatku a zase sa tá moc začína prejavovať, ale zase cez ľudí, ktorí to dovoľia, ktorí tomu uveria. Ak my to pochopíme a dovoľíme, aby sa to prejavilo, tak sa to prejaví.

35. Ako Ježiš vyzeral (Zjavenie 1,12-18)

Sme hovorili, že čím je človek bližšie pri Ježišovi, čím viac Ho spoznáva, tým je väčšia viera. Tá viera sa prejavuje nejakou mocou. Sme hovorili, že čím som viac v Ježišovi, tým mám silnejšiu ochranu pred zlom – Božiu slávu, Božiu moc. Keď sa za niekoho modlím, tak aj jeho tým ochraňujem a to je prejav Božej prítomnosti a tá mocná energia dotyčného uzdraví alebo ochráni od niečoho konkrétneho, za čo sa modlí. Apoštol Pavol hovorí, že radujte sa a ďakujte, modlitba viery teda nie je o prosíkaní a o nariekaní, lebo ak ja o niečo prosím, to znamená, že ja to ešte nemám v živote, ale ak ja za niečo ďakujem, to znamená, že ja to už mám. Keď ja vo viere ďakujem, že už som uzdravený ako tí desiatí malomocní (evanjelium podľa Lukáša 17,14), tak vlastne ja som už uveril, že som uzdravený. My máme zjavenú Božiu vôľu, že On už uzdravil, čiže my nepotrebujeme Boha prehovárať, aby niekoho uzdravil. My máme vo viere ďakovať, že ho Boh už uzdravil a vtedy sa to stane skutočnosťou. Stane sa to realitou, prejaví sa to, čiže to už nie je ako to Ježiš nazval, žvatlenie a mnohomluva (evanjelium podľa Matúša 6,7), ale je to skutočná modlitba viery, ktorá funguje a ktorá sa aj v živote človeka aj prejaví. Viditeľne. A človek v tom postupne rastie, zdokonaľuje sa v tej modlitbe viery.

Čiže k akému Bohu sa modlíme? Už sme hovorili na začiatku, že k akému Bohu sa modlíme, lebo skutočný Boh je zjavený v Ježišovi Kristovi. V knihe Zjavenie je opísané, ako Ježiš Kristus vyzeral. Ak sa modlíme, tak akého si Ježiša Krista predstavujeme?

Kniha Zjavenie Jána 1,12-18: „A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov a v prostriedku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. A jeho hlava a jeho vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh, a jeho oči boli ako plameň ohňa, a jeho nohy boli podobné mosadzi, ako rozžeravenej v peci, a jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd. A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a jeho tvár bola jako slnko, keď svieti vo svojej moci. A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Ameň. A mám kľúče pekla i smrti.“

Nikde nie je napísané, ako Ježiš Kristus vyzeral (prorok Izaiáš 53,2). V evanjeliách nie je napísané, ako Ježiš Kristus vyzeral. To je zámerne tak napísané, aby sa ľudia nemodlili k Ježišovi, ktorý bol v pozemskom tele, čiže neoslávený. Tie obrazy, ku ktorým sa ľudia modlia sú zbytočné (2.kniha Mojžišova 20,4 a 4.kniha Mojžišova 4,16). Jedna zmienka, ako Ježiš vyzeral je na hore premenenia (evanjelium podľa Matúša 17,2), kde bol zase v žiare, čiže bol oslávený. Tu v knihe Zjavení je rovnako, ako v Starom zákone – v Ezechielovi napísané, ako Ježiš vyzeral. On je duchovná bytosť, tak sa to nedá pozemským hmotným jazykom vyjadriť. Ján to vyjadroval takýmto spôsobom: zlatý pás cez hrud' to je ako vojvoda, víťaz. Tvár ako slnko v svojej moci, to je totálna žiara, čiže my mu nevidíme do tváre ako vyzerať, ale vieme, že je v žiare. Tak isto aj nohy ako mosadz, to je zase žiara. My môžeme vnímať, že Ježiš Kristus je bytosť, ktorý je celý v žiare a Božia sláva je zjavená, ako farby dúhy v Starom zákone (prorok Ezechiel 1,28). Tak si ho môžeme predstaviť. Nevidíme mu konkrétne do tváre, ale vieme, že sa

usmieva, lebo nás má rád a má rozťahnuté ruky a volá nás: „*pod*“, tak ako tu kladie na Jána ruku a hovorí: „*neboj sa*“. K takémuto Ježišovi Kristovi, keď sa naučíme modliť, tak to je veľmi mocná modlitba. To je energia, to je žiara a jednoducho, keď sa za niekoho modlím, tak si ho takto predstavím, že je pri Ježišovi Kristovi, že je obklopený žiarou, že sa usmieva, že je šťastný a že je zdravý. Keď si takto predstavím človeka, že je pri takomto Ježišovi, tak tá modlitba jednoducho funguje a uzdravuje ho. Toto je modlitba viery. Takto si potrebujem pri modlitbe predstaviť Ježiša Krista a že som v ňom, v Jeho žiare a že ma chráni, že je so mnou šťastný a takisto je potrebné aj ľudí, za ktorých sa modlím, si takto predstaviť. To je modlitba, ktorá funguje.

36. Zhrnutie

Protiklady sa priťahujú a majú sa navzájom dopĺňať, zjednotiť. Ten druhý partner (a nielen v manželstve, ale v každom medziľudskom vzťahu) by mal od teba prijímať to, čo jemu chýba a opačne ty od neho. Tomu sa hovorí projektovanie. Vtedy je to v poriadku. Vtedy obaja rastú. Len dnes málokto rastie, lebo každý je sebecký. A každý sa riadi heslom „podľa seba súdim teba“. A preto je taká spoločnosť, aká je. My sa potrebujeme naučiť to, čo ukázal Ježiš. Milujte aj svojich nepriateľov. A prijímať ľudí takých, akí sú. Čím komplikovanejší je človek, tým viac ho prijímať. Ak máme s niekým problém, tak tá časť, s ktorou máme u neho problémy je v nás zablokovaná. Ježiš povedal:

„Ako to, že vidíš smietku v oku svojho brata, a brvno vo svojom oku nebadáš? Ako môžeš povedať svojmu bratovi: ‚Brat môj, dovoľ, nech ti vyberiem smietku z oka, a pritom sám nevidíš brvno vo svojom oku? Ty pokrytec, najprv vyhod' brvno zo svojho oka, až potom uvidíš, ako vybrať smietku z oka svojho brata.“ (Luk 6,41-42)

Je stred a to je jednota, Boh, láska. A je okolo stredu kruh. A my ľudia tým, že sme hriešni, tak sme mimo stredu, vyosení do hociktorej strany od stredu a tým sa medzi sebou odlišujeme alebo sme úplne rozdielni. A presne oproti nás, za stredom, je náš tieň. Čiže my to nevidíme. To je naše nevedomie. Tam je všetko čo odmietame, potláčame a buduje sa to už od ranného detstva a vytvára tak naše vzorce správania aj v dospelosti. Čím sme viac mimo stredu, tým je väčší aj náš tieň. A to tvaruje najviac naše životy, to čo sa nám deje v živote, vzťahy, problémy. A my o tom nevedomí nevieme, preto sa to volá nevedomie. To má hlavný podiel na našom bytí, na našej existencii. Ale Boh je jednota. Ježiš sa modlil v Getsemane:

„Aby boli všetci jedno, ako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.“ (Ján 17,21)

Ak sa my naučíme to, čo je od nás, našich predstáv odlišné (na opačnej strane za stredom, čo sme zatlačili do nevedomia, tieňa) prijímať, tak už to nie je nevedome, lebo my to integrujeme do seba, prijímame, stáva sa to súčasťou nás, sme s tým zjednotení a tým sa dostávame do stredu, k jednote, láske, k Bohu. Už to nie je tieň, lebo to presvetlíme svetlom čiže láskou, lebo Ježiš je svetlo, láska, všetko a všetkých prijíma. A tým pádom to už nie je zatláčané. Už to neorganizuje náš život skryte. Už to potom nie je akože skrytý nepriateľ, ktorý organizuje náš život smerom, ktorým nechceme. Ono to nie je nepriateľ, lebo vďaka tomu si uvedomujeme s čím máme problém. A keď to prijmeme, tak rastieme a tak postupne ako žiak v škole prejdeme všetkými predmetmi, všetkými skúškami, všetkými ročníkmi čiže obtiažnosťami. Preto sme na tento svet prišli ako do školy, aby keď uspejeme (čiže v každej situácii sa zachováme správne) a tak sa dostali k Bohu do večnosti. A toto kázal Ježiš a dokonca prijal aj smrť. On vedel, že ide na smrť. Prijal ju, pohltil láskou z lásky k Bohu a z lásky k nám a tým porazil smrť a bol vzkriesený. Láska, keď čokoľvek pohltí, tak tým pádom víťazí nad tým, zjednotí sa. Lebo láska nemá hranice (my jednota, ego má hranice (ja, ty, moje, tvoje). Prijímať všetko, aj chorobu, aj čo si myslíme, že je zlé. Lebo čo odmietame, to zatláčame do toho tieňa nevedomia. Akonáhle my proti tomu bojujeme, to vracia ranu späť. Lebo tlak robí protitlak. Ako ide lekárstvo dopredu, aké sú špičkové prístroje? Je stále viac chorôb a

horšie nové zmutované choroby. Ako vymetáva ľudstvo chorobnosť? Ide nesprávnym spôsobom. Neintegruje to, aby pochopilo, že cez chorobu sú zviditeľnené duchovné príčiny. Ale naopak, bojuje proti následku, nie príčine. Ľudstvo sa vyzbrojuje, aby sa obránilo, akože zabránili vojne, ale tým vojny podnecujú. To, čomu chceme zabrániť, to práve príde. To je duchovný princíp. To, čo my považujeme za zlé a chceme sa toho zbaviť, tak sa nám to ako bumerang vracia. Neriešme ľudstvo, ale riešme seba. Čokoľvek Vám príde do života, to jednoducho prijmite, ako Ježiš prijal od Boha všetko. Aj to, že ide byť umučený, lebo povedal:

*„Otče, ak chceš, odnes odo mňa tento kalich; avšak nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane!“
(Luk 22,42)*

Prijmime to, čo nám život dáva pre naše poučenie a tým pádom to nebude našim nepriateľom. Je napísané v Rim 8,28:

„A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.“

Všetko prijať láskou ako ukázal Ježiš, Daniel v jame levov, traja mládenci v ohnivej peci, atď. Keď všetko, aj to čo si myslíme, že je pre nás zlé, prijmemo pokorne, s láskou, vtedy Boh, láska bojuje a rieši situáciu za nás úplne iným spôsobom a s inými výsledkami.

Ježiš povedal: „Miluj svojho nepriateľa (Mat 5,44) a milovať budeš svojho bližneho ako samého seba!“ (Mar 12,31)

Každý je náš blížny, prijať, pohltiť ich láskou. Keď rozdelíte niečo, sú 2 polovice, ktoré sú opačné. Náš svet je dualita. Boh je jednota. Ale my sme v dualite, kde je hmota, čas a priestor. Sme stvorení ako muž – žena, tma – svetlo, zima – teplo, magnetické póly plus-mínus alebo choroba-zdravie, vojna-mier, atď napr. ľudské správanie, vlastnosti. To je dualita, polarita. A ľudia vždy uprednostnia jednu z tých dvoch častí a tá ďalšia časť automaticky je zatláčaná. Ak my niečo považujeme za zlé, tak sme to práve zatlačili do toho tieňu, ktorý je vlastne súčasťou nás, či chceme alebo nie. My sme ako pštros, ktorý strčí hlavu do piesku a tvári sa, že to tu nie je. A to tu je a ovplyvňuje nás to viacej. Vedomie nám oveľa menej tvorí život ako nevedomie. A my sa potom čudujeme, čo nám to vstupuje do života. To je psychológia alebo aj jang a jing. Psychológia sa dá krásne doplniť tým, čo hovorí Ježiš. Ježiš išiel ešte ďalej. Všetko rieši cez lásku, lebo láska zjednocuje. To, že my sme oddelení, tak láska zjednocuje.

Ako to bolo v raji? Boh najprv stvoril človeka na svoj obraz ako jednotu ale potom človeka rozdelil na polaritu muža a ženu. Muž a žena sú jedno telo. Každý má v sebe ženský a mužský princíp. Muž má viacej mužského, ale aj ženského má. A žena naopak, má viacej ženského, ale aj mužského má. Keď sa muž a žena duševne, duchovne v Bohu spoja (nie len telesne ako je to v dnešnom satanom ovplyvnenom svete) tak doplnia si chýbajúce časti a stanú sa jednotní v Bohu, čo je skutočné a trvalé šťastie. Takže rozdiely medzi mužom a ženou nemajú viesť k boju, ale naopak k doplneniu a spojeniu. U človeka je „Ja, Ego“ čiže polarita, u Boha je „My“ čiže jednota. Diabol, aby mohol ovládať svet cez utrpenie, tak potreboval, aby sa rozpadali rodiny, ktoré založil Boh už v raji ako základ pre výchovu detí a tým základ spoločnosti. Diabol ovplyvnil mužov, aby miesto ochrany utláčali ženy. A zároveň, najmä v poslednom storočí, cez

rôznych aktivistov, aby ženy začali bojovať o nezávislosť. Ženy začali mať náročnú prácu a stávali sa nezávislé a čoraz menej sa venovali deťom, čím vyrastali deformované osobnosti a nastal rozpad funkcie rodiny a rapídne stúpila rozvodovosť. Ženy reagovali na to, že pádom do hriechu muž bude nad nimi vládnuť. Riešili to ľudsky, ako ich nahovoril pukušiteľ tak ako Evu v raji. Neriešili víťazstvo nad útlakom, ako ukázal Ježiš, čiže láskou, prijatím a tým by dali priestor, aby to riešil nadprirodzene Boh (viac o tom v závere). Ženská vlastnosť je odovzdanosť a prijatie, je citlivá, aby vychovávala deti. Muž je aktivita, menej citlivý, ale silnejší, aby chránil rodinu. Zo žien urobili „mužov“. Ženy majú stíhať prácu, rodinu, všetko. Tým ale strácajú ženskosť. Ako reaguje telo, vedomie na stratu ženskosti? Napr. choroby ženských vecí, vyčerpanosť, potlačenie citu lásky, podráždenosť konflikty atď.

My dnes máme vysoko nastavený životný štandard. K životu chceme veľa vecí, ktoré častokrát v skutočnosti nepotrebujeme. My sme sa dostali do pasce. Samá dlžoba, hypotéka, lebo my chceme mať nejaký štandard, ktorý dáva tento svet. Ešte pred 100 rokmi boli ľudia v rodine uskromnení v jednej miestnosti. A tí ľudia to nebrali za problém ako my dnes, že taká malá chatrčka. Oni boli šťastní s tým, čo mali. A tak sa žilo tisícky rokov. To len pukušiteľ a priemyselná revolúcia dopomohla, že sme konzumní, nároční, chceme veľa mať, čo núti ťažko pracovať aj ženy a pod tlakom vyššie opísaným sa rozpadáva rodina a ak žena ostane s deťmi sama, ešte nahrádza aj muža . Pre zdravý vývoj potrebujú deti vzor matky aj otca. My nemusíme v dnešnej dobe žiť systémom sveta matrixu. Ježiš nebol súčasťou sveta. Povedal v Zj 3,21:

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, jako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcem na jeho tróne.“

On sa telom nachádzal vo svete, ale neprijal myslenie a otroctvo sveta. Ježiš povedal:

„Nenoste ani mešca ani kapsy ani sandálov a nepozdravujte nikoho na ceste.“ (Luk 10,4)

„Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú ani neshromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete?“ (Mat 6,25-26)

Ježiš ukázal ako to funguje. Nebeský Otec aj vrabce kŕmi. Možno to môže vyzeráť ako extrém. Ale chcem ukázať , že čo my prijímame od narodenia ako samozrejmosť, že zelená je zelená a červená je červená, mať dobrú školu, aby si mal dobrú prácu, aby si sa nenadrel a čo najviac zarobil a tým si kúpil po čom ti srdce túži, aby si mohol mať to a to, tak to je podvod satana. To je tretie pokúšanie na púšti, keď Ježišovi hovorí u Mat 4, 8-9:

„Opäť ho pojal diabol na vrch, veľmi vysoký, a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a pokloníš sa mi.“

To zasiahlo aj cirkev. Preto Ježiš nazval poslednú cirkev Laodica, t.j. vlažná. Zj 3,17:

„Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.“

Ešte aj cirkev je vtiahnutá do myslenia tohto sveta. A keď je niekto ako hlas volajúceho na púšti čo volá k celkovému nasledovaniu Ježiša, ako volal Ján Krstiteľ, a keď im toto povieš, tak povedia, že biblia bola napísaná pred 2 000 rokmi, že to dnes už neplatí, že to sa dnes tak nedá žiť. Ako by sa nedalo. To nie je extrém, len je potrebné srdcom sa oddeliť od sveta ako Ježiš. Čo správne k životu potrebujeme, to dostaneme. U nás dnes skoro za každým slovom vyznieva podtón musím...do roboty, do školy, musím zaplatiť, musím stihnúť...samé musím musím. Človek je otrokom. Nechcem tým povedať tak ako Ježiš Petrovi, prestaň loviť ryby a pod' za mňou. (Mat 4,19). Ale vedomím, srdcom sa oddelíte od sveta matrixu. Chodte do roboty, ale nebudte v stave, že musím. To potom skladáte účty tomu, kto matrix ovláda. Ruské slovo rab čiže otrok, rabotať, robiť, otročiť. Všetko je musím, musím a to nás duchovne ubíja, zväzuje, vyvoláva nepokoj, strach, choroby, smrť. Všetko čo robíme, máme robiť s láskou, radosťou, ďakovaním ako pre Pána a to nás buduje, dáva silu, požehnanie.

„A všetko, čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša ďakujúc Bohu a Otcovi skrze neho.“ (Kol 3,17)

Láska pohlcuje strach. Buď máte lásku alebo máte strach. Strach je opak viery.

Matúš 8:26: „A on im povedal: Čo sa bojíte, ľudia malej viery? Vtedy vstal, pohrozil vetrom a moru, a nastalo veľiké ticho.“

Marek 4:40 „A povedal im: Čo ste takí bojzliví? Či ešte nemáte viery?“

2Tim 1,7: „Lebo nám nedal Bôh ducha bojzlivosti, ale moci a lásky a zdravého rozumu.“

A keď väčšina ľudí má o niečo strach, to znamená, že sa máme naplňať láskou Kristovou. Keď budeš pozeráť na obeť Ježiša Krista na kríži, že z lásky k nám to spravil, tak budeš naplnený láskou a prekonáš strach, žiaľ, bolesť.

Čo sme vyššie spomínali dualitu, dve polovice sa potrebujú spojiť. My nehľadajme pre nás tú ľahšiu cestu, ale tú správnu cestu. Hľadajme v tom komplikovanom človeku to, že vďaka nemu prijímame to, čo nám chýba, čo my sme zatlačili do nevedomia, čím sme mimo stred tak, aby sme prijatím sa dostali do stredu, do jednoty. Tak ako ukázal cestu Ježiš u Mat 5,39-42:

„Ale ja vám hovorím, aby ste sa neprotivili zlému; ale tomu, kto ťa uderí po tvojom pravom líci, nastav i to druhé; a tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať tvoju sukňu, nechaj mu i plášť. A kto ťa bude nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, idi s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj; a od toho, kto si chce od teba niečo vypožičať, sa neodvracaj.“

Kedže žijeme v tele, duchovno môžeme vnímať len prežívaním cez telo a to aj cez „zlé“, lebo už sme povedali, že čo my vnímame ako zlo - opak dobra, nešťastie - opak šťastia, chorobu - opak zdravia atď. sú len polarity, ktoré nás naopak vyučujú, kde v nás je nedostatok (ktorý zneužíva satan) a posúvajú nás tak dopredu, až dôjdeme ku skutočnému sebazpoznaniu, kedy sa nám otvoria oči a budeme zjednotení s Bohom vidieť všetko skutočné bez skreslenia mysle

nášho Ega. Jednota, žiadna polarita, čiže skutočné šťastie, sloboda, pokoj, zdravie, aké vie len Boh dať.

Nebráňte sa! My, keď sa naučíme tú druhú stránku prijímať, lebo láska nemá hranice, tým je temno pohltené. Ježiš pohltil smrť. On na prvý pohľad prehral, z ľudského pohľadu, ale v skutočnosti vyhral. On sa nevyhol smrti. A mohol, mal na to moc. A tým, že tú smrť prijal, keď bol bez viny, pohltil láskou, tak tá smrť stratila moc. A bol vzkriesený a každému dal večný život. Kto ho prijme tým, že ho bude nasledovať, čiže prijímať láskou všetko a tak lásku rozširovať a tým spolupracovať na spáse ľudí. u Mat 16,24:

„Ak chce niekto prísť za mňou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mňou!“

Nielen ústami vyznávať, Ježiš prijímam ťa, ale nasledovať Ježišovú cestu až do konca, až po smrť. Čokoľvek je na tej ceste, treba správne prijímať, tak ako prijímal Ježiš. On mohol mať víziu, že ľahšia cesta, mal len 33 rokov a život pred sebou a zomrieť takouto smrťou by nechcel nik. Ale rozhodol sa pre Božiu cestu to, čo je správne pre všetkých čiže láska. Naproti tomu ego hľadá len na seba, sa mať dobre. A toto sa učme. My nie sme v takej situácii ako on, byť mučení. Ale to, čo nám do života prichádza, to jednoducho prijímajme s vďačnosťou ako žiak v škole skúšku. Čím ťažšia skúška, tým väčší posun. Tento život je ako škola, nie sa báť o život, aby si čo najviac užiť akoby už potom nič nebolo. My ľudskí duchovia sme prišli z večnosti do tejto školy života, aby sme sa niečo naučili a pochopili. A vrátíme sa domov do večnosti. Ľudia žijú ako keby tento život bol všetko a potom nič. Zabývať sa tu, čo najviac si užiť. Ako keby si povedal žiak, ja nejdem domov, ani sa učiť, tu sa idem hrať s peráčikom, s tabuľou atď. Čo pôvodne je len pomôcka slúžiaca, aby sa mohol učiť. Ale žiak nie je pripútaný na školu, teší sa na svoj domov, tam sa bude mať dobre. Toto je škola života, keď to všetko, čo príde správne prežijete, tak prídete do nebies, tam je Váš domov. Rodina, deti, práca atď, to je všetko súčasť života ako učebné pomôcky, nie cieľ života. Všetko v našom živote je len ako učebná pomôcka, aby sme v živote niečo pochopili. Nemôže sa ten žiak v škole zabávať, lebo sa nič nenaučí. Nezabávajte sa, nepremárnite čas v živote s týmito hmotnými vecami, aj tak si nič z toho na onen svet nezoberiete. Čím je to komplikovanejšie pre nás, tým to viac potrebujeme. Čím ťažšie učivo, tým lepšie pre žiaka jeho vedomostí, poznania. Tým ťažším predmetom potrebujeme viacej času venovať. Tie, ktoré zvládame, tak skúšku urobíme raz, dva. Čo nezvládame, tak musíme venovať viac času. Tak aj v živote sú pre nás oblasti, ktoré zvládame ľahšie a sú oblasti, ktorým sa chceme vyhnúť, ale práve tým potrebujeme venovať viacej času. Lebo keď neurobíme skúšku čo len z jedného predmetu, tak sme prepadli v škole aj keby sme ostatné predmety zvládli na jednotky. Tak aj v živote potrebujeme zvládnuť všetky oblasti, ktoré nám život prinesie, spôsobené častokrát následkami našich nesprávnych rozhodnutí z dávnej minulosti, pre naše poučenie, očistenie a rast.

Galatským 6:7: „Nemýľte sa, Bohu sa nebude nikto posmievať. Lebo čokoľvek seje človek, to bude i žať.“

Jakub 2,10: „Lebo ten, kto by zachoval celý zákon a klesol by v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým.“

A keď žiak neurobí skúšku, tak dostane opravnú a musí sa ešte lepšie pripraviť, venovať viac času naučiť, prípadne si zavolať pomoc skúsenejšieho, aby mu vysvetlil učivo. A keď aj tak skúšku nespraví, opakuje celý ročník so všetkými predmetmi skúškami aj tými, čo úspešne absolvoval. Čím si oddaľuje cieľ. To je tá milosť, dostať ďalšiu šancu. Ale neodpustí sa mu skúška, že ty máš výnimku, a aj bez učenia môžeš ísť ďalej. Aký by to malo význam? Ostal by hlúpy, nenaučený. Boh je spravodlivý, rovnaký ku všetkým a zároveň milostivý. Tak Ježiš nám pomáha, ale neurobí náš podiel, skúšku za nás, lebo my v živote musíme tým všetkým prejsť a správne sa zachovať v každej skúške, situácii pre naše očistenie, ak chceme vojsť do večnosti tak ako Ježiš pri pokúšaní na púšti a v celom živote. Lacná milosť, hlásaná častokrát dnešnými cirkvami, zhrešil si, odpustí sa ti, akoby sa nič nestalo a žije ďalej častokrát v hriechu...a pritom celá biblia je o skutočnom hlbokom pokání, oľutovaní hriechov, čo vedie k zmene života a napravení chýb a krivdy voči blíznym a očisteniu pošpineného Božieho mena napr. márnotravný syn, Zacheus:

Lukáš 19:8: „A Zacheus si stal a povedal Pánovi: Hľa, polovicu svojho majetku Pane, dávam chudobným a jestli som niekoho v niečom oklamal, vraciam štvornásobne.“

Ale ak žiak nevyužije ani opakované šance, neurobí ani opakované skúšky, nie preto, žeby boli príliš ťažké, lebo učivo je nastavené, aby každý žiak prešiel, ale za podmienky, že sa bude poctivo pripravovať a nie ľahostajne, uprednostňovať kadečo iné na úkor učenia. V takom prípade bude zo školy vylúčený, ale spôsobil si to sám. Tak aj v živote čokoľvek nám príde, vierou a pomocou Ježiša to zvládneme, no ak uprednostníme žiadosti tela (Gal 5,16-21), tak sme zlyhali a prišli o večný život svojou vinou. Pokúšiteľ to vie a preto nás zvádza, klame a preto Ježiš povedal „ Bdejte!“ My sa nepozerať na možnosť neúspechu. Pozerať sa len dopredu na Ježiša. Do života nám nepríde nič, čo by sme nezvládli, je to v našich rukách.

„Ale Bôh je verný, ktorý vás nedá pokúšať nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokúšením aj východ z neho, aby ste mohli zniesť.“ (1Kor 10,13)

„A jeho, Lotova, žena sa obzrela spoza neho a obrátila sa na soľný stĺp.“ (1Moj 19,26)

„Ale Ježiš mu povedal: Nikto položivší svoju ruku na pluh a ozerajúci sa naspäť, nie je súci do kráľovstva Božieho.“ (Luk 9,62)

Pozerať sa na Ježiša! On prešiel najťažšiu cestu. Hovorí Ja som tou cestou prešiel, prejdete aj vy. Ja Vám ju urovnávam pomôžem prejsť, ale Ježiš neprejde tú cestu miesto nás, preto ho máme nasledovať.

To, čo považujeme za problém v našom živote, treba prijať. My tým potrebujeme prejsť. Lebo my sa budujeme na prežívaní. Farizeji boli rozumoví. Ovládali teoreticky veľa vecí. Vedeli mať krásne reči pri vykladaní písma, ale nevedeli prežívať Boha v praktickom každodennom živote a preto boli mimo. Prijímajme s pokorou, vďačnosťou aj to „zlé“ čo prináša život, lebo ak obstojíme, zachováme sa správne (urobíme skúšku), tak zvíťazíme. Pohlíme to láskou a nevolajme to, že je to zlé. Je to niečo, čo my sme to pomenovali zlé, ale tak to vytlačáme do tieňa, nevedomia, kde to bude späťne na nás pôsobiť, tak ako nechceme. Je to všetko v našej hlave. Ale ak to premeníme, že láskou, ak prijímame situácie a ľudí takých, akí sú, tak sa začnú

meniť. Láska pohlcuje zlo, čiže nelásku, integruje do seba, mení na lásku. Ježiš láskou menil ľudí. Čo sa týka vibrácií, frekvencií, tak láska je oveľa vyššia ako hnev, strach. A tou láskou, keďže je vyššia frekvencia, sa všetky nižšie frekvencie pohltila. Ježiš tak bol naplnený láskou, že keď mu chceli ublížiť, nedokázali to alebo hladné levy nezožrali Daniela. Ten ich hnev a nenávisť bola jednoducho slabšia ako on. A tí ľudia, ktorí sú pod hnevom, zrazu prestanú byť pod hnevom, lebo ten hnev je pohltený láskou. Inými slovami ako to kázal Ježiš, ten démon strachu, agresivity atď. je vytlačený a človeka prestane ovládať. Naplňajte sa láskou a netrápajte sa pre veci pozemského charakteru. Buďte v Ježišovej láske za akýchkoľvek okolností. Rozsievajte lásku všade a tak budete chránení a rásť a získate život večný.

Položili ste si otázku : prečo chcem byť šťastný, zdravý, požehnaný? Je len jedna správna odpoveď, aby ste to mohli dosiahnuť - a to, aby sa vo Vás naplnili skutky Božie. Čo to je? Aby ste odovzdávali lásku každému a v každej situácii ako náš najväčší vzor, Pán Ježiš Kristus. Ak toto pochopíte, vyhrali ste a získate oveľa viac, než si viete predstaviť. Ale ak to nepochopíte, zbytočne ste premárnili svoj život. Dovoľte, aby Boh obnovil Vaše srdce na čisté, priame, pokorné a bude aj telo chrám Ducha Svätého obnovený, čiže uzdravený na konanie skutkov Božích.

Cieľ nášho bytia je to pochopiť, stať sa vedomými a vrátiť sa domov k Stvoriteľovi a pomáhať ostatným zblúdeným pochopiť tento cieľ . Všetko ostatné, čo je súčasťou nášho života, sú len prostriedky k dosiahnutiu tohto cieľa.

Trilógia, film Matrix tiež zhruba ukazuje zápas medzi zviazanosťou mysle matrixom (agentmi-démonmi, satanom) a oslobodením slobodnými v Sione Morfeusom a Neom (Ježišom). Je prínosné rozpoznať inšpirujúce podobnosti s biblickým duchovnom, hlavne čo sa týka zviazanosť klamu systému sveta diablom a oslobodenie i prenasledovanie. Je na čase sa prebudiť . Je sebaklam si myslieť, že konáme na základe nášho slobodného rozhodovania. Sme manipulovaní-zvádzaní zlom. Slobodný môže byť len ten, čo je oslobodený Ježišom.

Stvoriteľ stvoril nás a svet, ako programátor (Boh) stvoril program, do ktorého hacker (satan) dostal, infikoval vírusy (hriech, démoni) a ten program pracuje chybné čiže neplní svoj účel. Na napravenie, očistenie je potrebný antivírusový program (Ježiš). Choroba je následok chybného programu. Aby sa chyba v programe (choroba) materializovala, pôsobí cez našu myseľ na náš životný štýl a správanie sa a tak sa prejaví hmotne, somatizuje napr. ako choroba, úraz, životné problémy. Zákon sejby a žatvy.

Poznámka:

Toto Zhrnutie načrtáva pohľad z viacerých uhlov, aj „netradičných“ aby oslovilo čo najširšiu rôznorodú skupinu hľadajúcich. Aj Ježiš používal na vysvetľovanie duchovných právd podobenstvá z každodenného života jeho súčasníkom, ktorým dobre rozumeli. Niektoré témy sa môžu sa zdať na prvý pohľad náročné (je dobré viackrát prečítať) ako doktorantská práca a

miestami nebiblická, ale tu ide o poukázanie, že dnešná najmodernejšia hlbinná psychológia, ktorú materialisti považujú ako náhradu, alternatívu biblického učenia čo sa týka duševnej stránky človeka, tak je tu ukázané, že Ježiš už pred 2 000 rokmi riešil duševnú stránku človeka, ale nepotreboval to tak zložito rozoberať, do hĺbky analyzovať, hľadať príčiny. Ale na rozdiel od dnešnej psychológie, dal jednoduché riešenia na uzdravenie celého človeka, duše aj tela.

A nie len to, ale ide ešte ďalej a poukazuje, že počiatok všetkého akože „zla“ sú temné bytosti, ktoré na našom „utrpení“ sa priživujú a Ježiš ich porazil na Golgote svojou láskou a tým nám ukázal a dal jedinú cestu záchrany. Buď Mu večná sláva.

Rozložte slová jednoduchý a zložitý:

Jedno-duchý, čiže byť jedno zjednotený v jednom Duchu, Kristovom Duchu, jednota láska bez hraníc.

Zlo-žitý, čiže zlo žité , zlo žijeme , žijeme následky zla, čiže nášho odklonu od stredu, od Boha, od lásky, jednoty.

VERŠE POUŽITÉ V TEXTE

1. Svedectvo brata Stanislava

Matúš 7,7-8 = *Proste, a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klepte, a otvorí sa vám; lebo každý, kto prosí, berie; kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klepe, sa otvorí.*

Marek 11,23 = *Lebo ameň vám hovorím, že ktokoľvek by povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a hod' sa do mora! a nepochyboval by vo svojom srdci, ale by veril, že sa stane, čo hovorí, bude mu, čokoľvek by povedal.*

Matúš 10,19-22 = *A keď vás vydajú, nestarajte sa o to, jako alebo čo by ste mali hovoriť. Lebo vám bude dané v tú hodinu, čo budete mať hovoriť. Lebo nie ste to vy, ktorí hovoríte, ale vašeho Otca Duch, ktorý hovorí vo vás. Lebo brat brata vydá na smrť a otec dieťa, a povstanú deti na rodičov a usmrtia ich. A budete nenávidení od všetkých pre moje meno, ale ten, kto zotrvá do konca, bude spasený.*

Matúš 10,1 = *A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu.*

Marek 6,13 = *A vyhánali mnoho démonov a mazali mnohých chorých olejom a uzdravovali.*

Ján 14,26 = *Ale Tešiteľ, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.*

2. Stvorenie sveta a záhrada Eden

1.Moj 2,7 = *A Hospodin Bôh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou.*

1.Moj 1,20-21 = *A Bôh riekol: Nech sa hemžia vody hemživými tvory, živou dušou, a vtáctvo nech lieta nad zemou, na tvári nebeskej oblohy. A Bôh stvoril tie veľké ryby a všelijakú dušu živú, hýbajúcu sa, ktorými sa hemžia vody, podľa ich druhu, a všelijaké vtáctvo okrýdlené podľa jeho druhu. A Bôh videl, že je to dobré.*

1.Moj 3,19 = *V pote svojej tvári budeš jesť chlieb, až dokiaľ sa nenavrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa navrátiš.*

Matúš 27,50 = *Ale Ježiš zase vykrikol veľkým hlasom a vypustil ducha.*

1.Moj 2,22 = *A Hospodin Bôh vybudoval rebro, ktoré vzal z Adama, v ženu, a doviedol ju k Adamovi.*

1.Moj 2,24 = *Preto opustí muž svojho otca a svoju mat' a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.*

Matúš 19,4-5 = A on odpovedal a riekol im: Či ste nečítali, že ten, ktorý ich učinil, od počiatku učinil ich muža a ženu a povedal: Preto opustí človek otca i mať a bude sa pridržať svojej ženy, a tí dvaja budú jedno telo?

1.Ján 4,16 = A my sme poznali a uverili lásku, ktorú má Bôh v nás. Bôh je láska, a ten, kto zostáva v láske, zostáva v Bohu, a Bôh v ňom.

Ezechiel 28,13-17 = V Édene, v zahrade Božej, si bol; všelijaký kameň drahý ťa pokrýval, rubín, topaz, diamant, taršiš, (chryzolit), onyx, jaspis, zafír, karbunkul a smaragd i zlato; práca tvojich bubnov a tvojich píšťal bola v tebe; v deň, v ktorý si bol stvorený, boli pripravené. Ty si ten veľký cherub zastierajúci, a odkedy som ťa dal, bol si bohom na svätom vrchu; prechádzal si sa medzi ohnivými kameňmi. Bol si dokonalý vo svojich cestách odo dňa, v ktorý si bol stvorený, dokiaľ sa nenašla pri tebe nepravosť. Od množstva tvojho kupectva je tvoje vnútro plné ukrutnosti, a zhešil si. Preto ťa poškvrním a odpracem s vrchu Božieho a zahubím ťa, zastierajúci cherube, a odstránim zprostred ohnivých kameňov. Tvoje srdce sa povýšilo v tvojej kráse; zkazil si svoju múdrosť pre svoju skvelosť. Na zem ťa hodím: dám ťa pred kráľov, aby sa dívali na teba.

1.Moj 3,14 = A Hospodin Bôh riekol hadovi: Že si to urobil, zlorečený budeš nad každé hovädo a nad každé zviera poľné; na svojom bruchu sa budeš plaziť a budeš žrať prach po všetky dni svojho života.

1.Moj 3,6 = A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadosťou očíam a že je to prežiadúcný strom, aby urobil človeka rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojmu mužovi, a jedol.

1.Moj 3,1 = A had bol najchytrejší zo všetkých zvierat poľných, ktoré učinil Hospodin Bôh. A povedal žene: Či naozaj riekol Bôh: Nebudete jesť z niktorého stromu rajského?

1.Moj 2,17 = ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš.

Lukáš 4,35 = A Ježiš ho pokarhal a povedal: Umlkni a vyjdi z neho! A démon vrhnúc ho do prostredku vyšiel od neho a nič mu neuškodil.

1.Moj 3,5 = Ale Bôh vie, že toho dňa, ktorého by ste jedli z neho, otvoria sa vaše oči, a budete jako bohovia, ktorí vedia, čo je dobré i zlé.

1.Moj 3,6 = A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadosťou očíam a že je to prežiadúcný strom, aby urobil človeka rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojmu mužovi, a jedol.

3. Ľudia pred potopou žili 900 rokov

1.Moj 5 = Toto je kniha rodov Adamových. V deň, v ktorý stvoril Bôh Adama, učinil ho na podobu Boha. Muža a ženu ich stvoril a požehnal ich a nazval ich meno Adam, v deň, v ktorý boli stvorení. Adam žil sto tridsať rokov a splodil syna na svoju podobu a podľa svojho obrazu a

nazval jeho meno Set. A bolo dní Adamových po splodení Seta osemsto rokov, a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Adamových, ktoré žil, deväťsto tridsať rokov, a zomrel. A Set žil sto päť rokov a splodil Enoša. A Set žil po splodení Enoša osemsto sedem rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Setových deväťsto dvanásť rokov, a zomrel. A Enoš žil deväťdesiat rokov a splodil Kénana. A Enoš žil po splodení Kénana osemsto pätnásť a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Enošových deväťsto päť rokov, a zomrel. A Kénan žil sedemdesiat rokov a splodil Mahalaléla. A Kénan žil po splodení Mahalaléla osemsto štyridsať rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Kénanových deväťsto desať rokov, a zomrel. A Mahalalél žil šesťdesiatpäť rokov a splodil Jareda. A Mahalalél žil po splodení Jareda osemsto tridsať rokov, a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Mahalalélových osemsto deväťdesiatpäť rokov, a zomrel. A Jared žil sto šesťdesiatdva rokov a splodil Enocha. A Jared žil po splodení Enocha osemsto rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Jaredových deväťsto šesťdesiatdva rokov, a zomrel. A Enoch žil šesťdesiatpäť rokov a splodil Matuzalema. A Enoch chodil s Bohom po splodení Matuzalema tristo rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Enochových tristo šesťdesiatpäť rokov. A Enoch chodil s Bohom, a nebolo ho, lebo ho vzal Bôh. A Matuzalem žil sto osemdesiatsedem rokov a splodil Lámecha. A Matuzalem žil po splodení Lámecha sedemsto osemdesiatdva rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Matuzalemových deväťsto šesťdesiatdeväť rokov, a zomrel. A Lámech žil sto osemdesiatdva rokov a splodil syna. A nazval jeho meno Noach povediac: Tento nás poteší a oddýchne si od svojho diela a od bolestí práce svojich rúk, od zeme, ktorej zlorečil Hospodin. A Lámech žil po splodení Noacha päťsto deväťdesiatpäť rokov a splodil synov a dcéry. A bolo všetkých dní Lámechových sedemsto sedemdesiatsedem rokov, a zomrel. A Noachových bolo päťsto rokov, a Noach splodil Sema, Chama a Jafeta.

Ján 3,14-16 = *A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka, aby nikto, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život. Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život.*

1.Moj 1,28 = *A Bôh ich požehnal a Bôh im riekol: Plodte sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju a vládnete nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom i nad každým živým tvorom, ktorý sa plazí na zemi.*

1.Moj 3,18 = *Tŕnie a bodľač ti bude rodiť a budeš jesť poľnú bylinu.*

1.Moj 3,21 = *A Hospodin Bôh učinil Adamovi a jeho žene odev z kože a odial ich.*

1.Moj 6,5 = *A Hospodin videl, že sa množí zlosť človeka na zemi, a že všetko, čokoľvek vytvorila myšlienky jeho srdca, je len zlé po všetky dni.*

1.Moj 6,14 = *Učiň si koráb z dreva gófera; a spraviš koráb s priehradami a pokryješ ho zvnútra i zvonku smolou.*

1.Moj 6,3 = *A Hospodin riekol: Nebude sa môj Duch prieť s človekom na veky v jeho blúdení; je telo, a bude jeho dní sto dvadsať rokov.*

5.Moj 34,7 = A Mojžišovi bolo sto dvadsať rokov, keď zomrel. Jeho oko nebolo zoslablo, ani nebola ušla od neho jeho sila.

Efežanom 6,16 = A pritom pri všetkom vezmite štít viery, ktorým budete môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého.

4. Starý zákon – iné myslenie

2.Moj 32,9 = A Hospodin riekol Mojžišovi: Videl som tento ľud, a hľa, je to ľud tvrdej šije.

5.Moj 9,13 = A ešte mi riekol Hospodin takto: Videl som ten ľud, že hľa, je to ľud tvrdej šije.

Matúš 5,38-44 = Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko a zub za zub. Ale ja vám hovorím, aby ste sa neprotivili zlému; ale tomu, kto ťa uderí po tvojom pravom líci, nastav i to druhé; a tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať tvoju sukňu, nechaj mu i plášť. A kto ťa bude nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, idi s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj; a od toho, kto si chce od teba niečo vypožičať, sa neodvracaj. Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť budeš svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú,

2.Moj 20,19 = A povedali Mojžišovi: Hovor ty s nami, a budeme počúvať, a nech nehovorí s nami Bôh, aby sme nezomreli.

Ján 15,14-15 = Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem. Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám.

1.Korintánom 6,12 = Všetko smiem, ale nie všetko prospieva; všetko smiem, ale ja nebudem ničím ovládaný.

5.Moj 6,6-7 = A tak budú tieto slová, ktoré ti ja dnes prikazujem, na tvojom srdci. A budeš im dôrazne učiť svojich synov a budeš o nich hovoriť, keď budeš sedieť vo svojom dome i keď pojdeš cestou i keď budeš líhať i keď budeš vstávať.

Ján 10,30-33 = Ja a Otec sme jedno. Vtedy zase zodvihli Židia kamene, aby ho ukameňovali. Ale Ježiš im odpovedal: Mnoho dobrých skutkov som vám ukázal od svojho Otca, pre ktorý z tých skutkov ma kameňujete? Židia mu odpovedali: Za dobrý skutok ťa nekameňujeme, ale za rúhanie sa a preto, že ty súc človek robíš sa Bohom.

2.Moj 34,29-35 = A stalo sa, keď schádzal Mojžiš s vrchu Sinai, (a dve dosky svedoctva v ruke Mojžišovej, keď schádzal s vrchu), že nevedel Mojžiš o tom, že sa skveje koža jeho tvári, pretože hovoril s ním Bôh. A keď videl Áron a všetci synovia Izraelovi Mojžiša a videli, že, hľa, skveje sa koža jeho tvári, báli sa priblížiť sa k nemu. Ale Mojžiš zavola na nich, a vrátili sa k nemu Áron i všetky kniežatá v obci, a Mojžiš hovoril s nimi. Potom sa priblížili aj všetci synovia Izraelovi, a prikázal im všetko, čo s ním hovoril Hospodin na vrchu Sinai. A tak dohovoriť Mojžiš s nimi a bol si dal závoj na svoju tvár. Keď potom vchádzal Mojžiš pred tvár Hospodinovu, aby

hovoril s ním, odstraňoval závoj, dokiaľ zase nevyšiel. A keď vyšiel, hovoril synom Izraelovým to, čo mu bolo prikázané. A synovia Izraelovi videli tvár Mojžišovú, že sa skveje koža jeho tvári, a Mojžiš vše zase dal závoj na svoju tvár, dokiaľ nevošiel hovoriť s ním, to jest s Bohom.

Matúš 17,2 = a premenil sa pred nimi, a jeho tvár sa skvela jako slnce, a jeho rúcho stalo sa bielym ako svetlo.

Zjavenie 1,16 = A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a jeho tvár bola jako slnko, keď svieti vo svojej moci.

Ezechiel 1,26-28 = Zhora nad oblohou, ktorá bola nad ich hlavou, bola podoba trónu, na pohľad ako kameň zafír a na podobe trónu bola podoba na pohľad ako človek, na ňom shora. A videl som niečo jako farbu žeravého kovu, niečo na pohľad ako oheň, čím bola obňatá dookola, od vidu jeho bedier a hore; a od vidu jeho bedier a dole som videl čosi na pohľad ako oheň, a ten na pohľad ako človek mal žiaru dookola. Na pohľad ako dúha, ktorá býva na oblaku v deň dažďa, taká bola na pohľad tá žiara dookola. To bol zjav podoby slávy Hospodinovej. A keď som to videl, padnul som na svoju tvár a počul som hlas hovoriaceho.

5. Satan bojuje na troch úrovniach

2.Moj 20,5 = Nebudeš sa im klaňať ani im nebudeš slúžiť, lebo ja Hospodin, tvoj Bôh, som silný Bôh žiarlivý, ktorý navštevujem nepravosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia,

2.Moj 20,6 = a činím milosť tisícim tým, ktorí ma milujú a ostrihajú moje prikázania.

Matúš 5,45 = aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach, lebo svojmu slncu velí vychádzať na zlých aj na dobrých a dáva dažď na spravdivých aj na nespravdivých.

Ján 12,45 = a kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal.

Lukáš 11,46 = A on povedal: Aj vám, zákonníkom, beda, lebo kladiete na ľudí neznesiteľné bremená, ale sami sa ani jedným svojím prstom tých bremien nedotýkate.

Matúš 23,4 = A viažu ťažké bremená a neznesiteľné a uvalujú ich na plecía ľudí, ale oni sami nechcú ich pohnúť svojím prstom.

Ján 14,26 = Ale Tešiteľ, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

Zjavenie 12,15 = A had pustil zo svojich úst za ženou vodu jako rieku, aby ju odniesla rieka.

Matúš 15,14 = Nechajte ich; sú slepými vodcami slepých. A keď slepý povedie slepého, obidvaja padnú do jamy.

Lukáš 11,52 = Beda vám, zákonníkom, že ste vzali kľúč známosti; sami ste nevošli a vchádzajúcim ste bránili.

Matúš 23,13 = Ale beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože zavierate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi, lebo vy do neho nevchádzate ani tých, ktorí vchádzajú, nenecháte vojsť.

Matúš 23,15 = Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho ako ste sami.

Zjavenie 3,15-17 = Znáam tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Bárš by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst. Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.

Lukáš 10,1-17 = Potom vyvolil Pán aj iných, sedemdesiatich, a poslal ich po dvoch pred svojou tvárou do každého mesta a na každé miesto, kde mal sám prísť. A vrael im: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo. Preto proste Pána žatvy, žeby vypudil robotníkov do svojej žatvy. Idte, hľa, ja vás posielam ako baránkov medzi vlkov. Nenoste ani mešca ani kapsy ani sandálov a nepozdravujte nikoho na ceste. A do ktoréhokoľvek domu vojdete, najprv tam povedzte: Pokoj tomuto domu! A jestli tam bude syn pokoja, váš pokoj odpočinie na ňom, ináč sa navráti k vám. A v tom istom dome ostaňte jediac a pijúc to, čo je u nich; lebo robotník je hoden svojej mzdy. Neprechádzajte z domu do domu. A do ktoréhokoľvek mesta vojdete, a prijmu vás, jedzte, čo sa vám predloží, a uzdravujte nemocných, ktorí sú v ňom, a hovorte im: Priblížilo sa k vám kráľovstvo Božie. Ale do ktoréhokoľvek mesta by ste vošli, a neprijali by vás vyjdúc na jeho ulice povedzte: I ten prach, ktorý sa nás prichytil z vášho mesta na nohy, vám stierame. Avšak to vedzte, že sa k vám bolo priblížilo kráľovstvo Božie. Ale hovorím vám, že Sodomänom bude znesiteľnejšie toho dňa ako tomu mestu. Beda ti, Korazime! Beda ti, Betsaido! Lebo keby sa v Týre a v Sidone byly udialy divy, ktoré sa udialy vo vás, dávno by sediac vo vrecovine a v popole byly činily pokánie. No, Týru a Sidonu bude znesiteľnejšie na súde ako vám. A ty, Kafarnaum, ktoré si vyvýšené až do neba, budeš svrhnuté až do pekla. Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal. Potom sa navrátili tí sedemdesiati s radosťou a hovorili: Pane, aj démoni sa nám poddávajú v tvojom mene.

Marek 16,17 = A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazykmi,...

6. Charizmatici + hovorenie v jazykoch

Matúš 10,1-8 = A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. A mená tých dvanástich apoštolov sú tieto: prvý Šimon, zvaný Peter, a Andrej, jeho brat, a Jakob Zebedeov a Ján, jeho brat. Filip, Bartolomej, Tomáš, colný Matúš, Jakob Alfeov, Lebeus, ktorému bolo dané prímeneo Taddeus, Šimon Kananitský a Judáš Iškariotský, ktorý ho i zradil. Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov neodídite a do mesta Samaritánov nevojdite; ale radšej idte k ztrateným ovciam domu Izraelovho. Idte a kážte hovoriac, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo.

Nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte; darmo ste dostali, darmo dajte.

1.Korintánom 13,1 = Keby som hovoril ľudskými jazyky aj anjelskými, a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.

Marek 16,17 = A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' démonov, budú hovoriť novými jazyky,

1.Korintánom 14,1-3 = Stíhajte lásku a snažte sa horlive o duchovné dary, ale viacej, aby ste prorokovali. Lebo ten, kto hovorí jazykom, nehovorí ľuďom, ale Bohu, lebo nikto nerozumie, ale duchom hovorí tajomstvá. No, ten, kto prorokuje, hovorí ľuďom na vzdelanie, napomenutie a potešenie.

1.Korintánom 14,27-28 = Buď že hovorí niekto jazykom, po dvoch alebo najviac traja a jeden po druhom, a jeden nech vykladá. A keby nebolo vykladača, nech mlčí v sbore, a nech hovorí sám sebe a Bohu.

1.Korintánom 14,23-24 = Keby sa tedy dovedna sišiel celý sbor, a všetci by hovorili jazykmi, a vošli by ta prostí ľudia, ktorí sa nerozumejú do vecí, alebo neveriaci, či nepovedia, že bláznite? Ale keby všetci prorokovali, a vošiel by niekto neveriaci alebo prostý, bude káravo usvedčaný od všetkých, súdený od všetkých.

7. Otázka pekla, podobenstvo o boháčovi

Lukáš 16,19-31 = A bol nejaký bohatý človek, ktorý sa obliekal v purpur a kment a žil každý deň v radosť a v prepychu. A bol nejaký chudobný človek, menom Lazar, ktorý ležal pri jeho bráne vredovitý a žiadal si nasýtiť sa omrvín, ktoré padaly so stola boháča. Ale ešte aj psi prichádzali a lízali jeho vrede. A stalo sa, že chudobný človek zomrel a bol zanesený od anjelov do lona Abrahámovho. A zomrel aj boháč, a pochovali ho. Potom v pekle, v mukách, pozdvihol svoje oči a videl Abraháma zďaleka a Lazara v jeho lone. Vtedy zavolať boháč a povedal: Otče Abraháme, zmiluj sa nado mnou a pošli Lazara, aby omočil koniec svojho prsta vo vode a ovlažil môj jazyk, lebo sa mučím v tomto plameni. A Abrahám povedal: Dieťa, rozpamätaj sa, že si ty vzal svoje dobré vo svojom živote a Lazar podobne zlé; a tak teraz on sa tu teší, a ty sa mučíš. A nad to nado všetko medzi nami a vami je upevnená veľiká priepasť, aby tí, ktorí chcú prejsť odtiaľto k vám, nemohli, ani aby sa tí tamzade k nám nedostali. A povedal im: Prosím ťa tedy, otče, žeby si ho poslal do domu môjho otca, lebo mám päť bratov, nech im dôrazne svedčí, aby neprišli aj oni do tohoto miesta múk. A Abrahám mu povedal: Majú Mojžiša a prorokov, nech tých počúvajú! A on povedal: Nie, otče Abraháme, ale keby niekto z mŕtvych išiel k nim, budú činiť pokánie. Na to mu povedal Abrahám: Ak nepočúvajú Mojžiša a prorokov, neuverili by, ani keby niekto vstal z mŕtvych.

Zjavenie 20,14 = A smrť a peklo boly uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazero je tá druhá smrť.

Matúš 5,44 = Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú,

Matúš 8,21-22 = A iný z jeho učeníkov mu povedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať svojho otca. Ale Ježiš mu povedal: Poď za mnou a nechaj, nech mŕtvi pochovajú svojich mŕtvych.

8. Biblia si nesmie protirečiť

Ján 6,46 = Nie že by niekto bol videl Otca, krome toho, ktorý je od Boha, ten videl Otca.

Ján 14,9 = Ježiš mu povedal: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a jako ty hovoríš: Ukáž nám Otca?

2.Moj 7,1 = A Hospodin riekol Mojžišovi: Hľad', dal som ťa faraonovi za Boha, a Áron, tvoj brat, bude tvojím prorokom.

9. Následky nesprávnych rozhodnutí

Lukáš 22,3 = Vtedy vošiel satan do Judáša, prímenom Išariotského, ktorý bol z počtu tých dvanástich.

10. Ježiš Kristus nám prišiel zjaviť skutočného Boha

Lukáš 4,18 = Duch Pánov je nado mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal ma uzdravovať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu

Izaiáš 42,7 = aby si otvoril slepé oči a vyviedol väzňa z väzenia, zo žalára tých, ktorí sedia vo tme.

Lukáš 4,21 = A začal im hovoriť: Dnes sa naplnilo toto písmo vo vašich ušiach.

Matúš 3,14-15 = Ale Ján mu veľmi bránil a hovoril: Mne je treba, aby som bol pokrstený od teba, a ty ideš ku mne? Ale Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak nám sluší, aby sme naplnili všetku spravodlivosť. Vtedy ho nechal.

Matúš 4,3 = A pristúpiac k nemu pokušiteľ riekol mu: Ak si Syn Boží, povedz, aby sa tieto kamene staly chlebami.

Matúš 4,4 = A on odpovedajúc riekol: Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.

Matúš 4,10 = Vtedy mu povedal Ježiš: Odídi, satane, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť!

Matúš 16,21-23 = Odvtedy začal Ježiš ukazovať svojim učeníkom, že musí odísť do Jeruzalema a mnoho vytrpieť od starších a od najvyšších kňazov a od zákonníkov a byť zabitý a na tretí deň vstať z mŕtvych. Vtedy si ho pojal Peter a začal mu dohovárať hovoriac: Milosrdne sebe, Pane; to sa ti nikdy nestane! Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: Idi za mnou, satane; pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.

11. Desatoro v hebrejčine

2.Moj 20,1-15 = A Bôh hovoril všetky tieto slová a riekol: Ja som Hospodin, tvoj Bôh, ktorý som ťa vyviedol z Egyptskej zeme, z domu sluhov. Nebudeš mať iných bohov predou mnou. Neučiniš si rytiny ani nijakej podoby tých vecí, ktoré sú hore na nebi, ani tých, ktoré sú dole na zemi, ani tých, ktoré sú vo vodách pod zemou. Nebudeš sa im klaňať ani im nebudeš slúžiť, lebo ja Hospodin, tvoj Bôh, som silný Bôh žiarlivý, ktorý navštevujem neprávosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a činím milosť tisícim tým, ktorí ma milujú a ostríhajú moje prikázania. Nevezmeš mena Hospodina, svojho Boha, nadarmo. Lebo Hospodin nenechá bez pomsty toho, kto by vzal jeho meno nadarmo. Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätzil. Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela ani ty ani tvoj syn ani tvoja dcéra, tvoj sluha ani tvoja dievka ani tvoje hovädo ani tvoj pohostín, ktorý je v tvojich bránach. Lebo šesť dní činil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin deň soboty a posvätil ho. Cti svojho otca i svoju mat, aby sa predĺžili tvoje dni na zemi, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Bôh Nezabiješ! Nezosmilniš! Neukradneš!

5.Moj 5,6-21 = Ja som Hospodin, tvoj Bôh, ktorý som ťa vyviedol z Egyptskej zeme, z domu sluhov. Nebudeš mať iných bohov predou mnou. Neučiniš si rytiny nijakej podoby vecí, ktoré sú na nebi hore ani tých, ktoré sú na zemi dole, ani tých, ktoré sú vo vodách pod zemou. Nebudeš sa im klaňať ani im nebudeš slúžiť, lebo ja Hospodin, tvoj Bôh, som silný Bôh revnivý, ktorý navštevujem neprávosť otcov na synoch ešte i na treťom i na štvrtom pokolení tých, ktorí ma nenávidia, a činím milosť tisícim, tým, ktorí ma milujú a ktorí ostríhajú moje prikázania. Nevezmeš mena Hospodina, svojho Boha, nadarmo, lebo Hospodin nenechá bez pomsty toho, kto by vzal jeho meno nadarmo. Ostríhať budeš deň soboty, aby si ho svätzil, tak ako ti prikázal Hospodin, tvoj Bôh. Šesť dní budeš pracovať a budeš konať hocijakú svoju prácu. Ale siedmy deň je sobotou Hospodinovi, tvojmu Bohu; nebudeš robiť nijakej práce, ani ty, ani tvoj syn ani tvoja dcéra ani tvoj sluha ani tvoja dievka ani tvoj vól ani tvoj osol ani niktore tvoje hovädo ani tvoj pohostín, ktorý je v tvojich bránach, aby si odpočinul tvoj sluha i tvoja dievka jako ty. A budeš pamätať na to, že si bol sluhom v Egyptskej zemi, a že ťa vyviedol odtiaľ Hospodin, tvoj Bôh, silnou rukou a vystretým ramenom, preto ti prikázal Hospodin, tvoj Bôh, aby si svätzil sobotný deň. Cti svojho otca i svoju mat, ako ti prikázal Hospodin, tvoj Bôh, aby sa predĺžili tvoje dni, a aby ti bolo dobre na zemi, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Bôh. Nezabiješ! Nezosmilniš! Neukradneš! Nepovieš na svojho blížneho falošného svedoctva! Nepožičaš ženy svojho blížneho, ani si nezaželaš domu svojho blížneho, jeho poľa ani jeho sluhu ani jeho dievky, jeho vola ani jeho osla ani ničoho, čo je tvojho blížneho.

2.Samuel 11,3-4 = A Dávid poslal posla a pýtal sa na tú ženu. A ktosi povedal: Či nie je to Batšeba, dcéra Eliamova, žena Uriáša Hetejského? Vtedy poslal Dávid poslov a vzal ju, a keď vošla k nemu, ležal s ňou. A ona sa bola práve očistila od svojej nečistoty. A navrátila sa do svojho domu.

2.Samuel 11,15 = A v tom liste napísal toto: Postavte Uriáša dopredu ta, kde je boj najtuhší, a potom ustúpte späť od neho, aby bol uderený a aby zomrel.

Matúš 23,27-28 = Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože sa podobáte hrobom, obieleným vápnom, ktoré sa síce zvonku zdajú byť krásnymi, ale vnútri sú plné umrlčích kostí a každej nečistoty. Tak aj vy, zvonku síce zdáte sa ľuďom, že ste spravедliví, ale vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti.

Rimanom 7,22-23 = Lebo sa spolu radujem so zákonom Božím podľa vnútorného človeka; ale vidím iný, cudzí zákon vo svojich údoch, ktorý bojuje proti zákonu mojej mysle a ktorý ma zajíma v rabstvo zákonu hriechu, ktorý to zákon je v mojich údoch.

Rimanom 7,24 = Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?!

Rimanom 8,1-4 = A tak teraz už nielo nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha. Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti. Lebo to, čo bolo nemožné zákonu, nakoľko bol slabý skrze telo, to vykonal Bôh posľúc svojeho Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele, aby bolo naplnené právo zákona v nás, ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha.

12. Na Golgote vzal Ježiš naše hriechy na seba

Matúš 27,46 = A okolo deviatej hodiny zvolal Ježiš veľikým hlasom a povedal: Éli, Éli, lama zabachtani?! To je: Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?!

Matúš 9,2-6 = A hľa, priniesli mu porazeného, položeného na ležisku. A keď videl Ježiš ich vieru, povedal porazenému: Dúfaj, dieťa, odpustené sú ti tvoje hriechy. A hľa, niektorí zo zákonníkov povedali sami v sebe: Tento sa rúha! Ale Ježiš vidiac ich myšlienky povedal: Načo vy myslíte zlé veci vo svojich srdciach? Lebo čože je ľahšie, povedať: Odpustené sú ti hriechy, a či povedať: Vstaň a choď? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy - vtedy povedal porazenému: Vstaň, vezmi svoje ležisko a id' domov!

Lukáš 17,14 = A keď ich uvidel, povedal im: Id'te a ukážte sa kňazom! A stalo sa v tom, ako išli, že boli očistení.

Ján 15,13 = Nad to väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto položil svoj život za svojich priateľov.

Lukáš 9,23 = A vravel všetkým: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma.

Galaťanom 5,16-21 = Ale hovorím: Chodte Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telo, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli. Ale ak ste vedení Duchom, nie ste pod zákonom. A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva.

Matúš 10,37-38 = Ten, kto má radšej otca alebo mater ako mňa, nie je ma hodný; a kto má radšej syna, alebo dcéru ako mňa, nie je ma hodný; a kto neberie svojho kríža a nejde za mnou, nie je ma hodný.

Matúš 6, 31-33 = Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohanía, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.

2.Moj 16,10-36 = A stalo sa, keď hovoril Áron celej obci synov Izraelových, že sa obrátili tvárou k púšti, a hľa, sláva Hospodinova sa ukázala v oblaku. A Hospodin hovoril Mojžišovi a riekol: Počul som reptania synov Izraelových. Hovor im a povedz: Pred večerom budete jesť mäso a ráno sa nasýtite chleba, aby ste vedeli, že ja som Hospodin, váš Bôh. A stalo sa večer, že priletely hore prepelice a pokryly tábor, a ráno ležala vrstva rosy okolo tábora. A keď vystúpila vrstva rosy, hľa, bolo na tvári púšte čosi drobné srazené lupinaté, čosi drobné jako inovať na zemi. Keď to videli synovia Izraelovi, povedali druh druhovi: Man hú? Lebo nevedeli, čo je. A Mojžiš im povedal: To je ten chlieb, ktorý vám dal Hospodin na pokrm. Toto je to, čo prikázal Hospodin: Sberajte z toho každý toľko, koľko kto zjje, mieru omer na hlavu, podľa počtu vašich duší; každý z vás pre toho, kto je v jeho stáne, vezmete. A synovia Izraelovi urobili tak a nasberali kto viacej, kto menej. Ale keď potom merali na omer, nezvýšilo sa tomu, kto nasberal mnoho, a ten, kto málo, nemal nedostatku; každý nasberal toľko, koľko zjedol. A Mojžiš im povedal: Nech nikto nenecháva z toho do rána. Avšak neposlúchli Mojžiša, lež niektorí ponechali z toho niečo až do rána, ale sčervivelo a zosmradilo sa. Preto sa nahneval na nich Mojžiš. Tak to potom sberali každého rána, každý toľko, koľko kto zjedol. Ale keď hrialo slnce, topilo sa to. A v šiesty deň nasberali chleba dvojnásobne, dva omery na jedného. Potom prišli všetky kniežatá obce a oznámili to Mojžišovi. A on im povedal: To je to, čo hovoril Hospodin: Sobotný odpočinok, svätá sobota bude zajtra Hospodinovi. To, čo máte piecť, pečte, a čo máte variť, varte, a všetko, čo zbudne, ponechajte si opatriac to na ráno. A tak to ponechali do rána, jako prikázal Mojžiš, a nezosmradilo sa, ani v tom nebolo červa. A Mojžiš povedal: Jedzte to dnes, lebo dnes je sobota Hospodinovi: Dnes by ste toho nenašli na poli. Po šesť dní to budete sberať, ale siedmeho dňa je sobota, nebude v nej manny. A stalo sa siedmeho dňa, že vyšli niektorí z ľudu sberať, ale nenašli. A Hospodin riekol Mojžišovi: Dokedy sa budete vzpečovať ostríhať moje prikázania a moje zákony? Vidzte, že Hospodin vám dal sobotu; preto vám dáva v šiesty deň chleba na dva dni. Sedzte každý tam, kde ktorý ste. Nech nikto nevychádza v siedmy deň zo svojho miesta. A tak odpočíval ľud siedmeho dňa. A dom Izraelov nazval meno toho chleba manna, ktorá bola jako koriandrové semeno, biela, a jej chuť bola jako koláč s

medom. A Mojžiš povedal: Toto je to, čo rozkázal Hospodin: Naplň ňou mieru omer, aby bola zachovaná pre vaše budúce pokolenia, aby videli chlieb, ktorý som vám dával jesť na púšti, keď som vás vyviedol z Egyptskej zeme. A Mojžiš povedal Áronovi: Vezmi jednu nádobu a daj do nej plný omer manny a ulož ju pred Hospodinom, aby bola zachovaná pre vaše budúce pokolenia. Preto jako bol prikázal Hospodin Mojžišovi, uložil ju Áron pred svedoctvom, aby tam bola opatrovaná. A synovia Izraelovi jedli mannu štyridsať rokov, až dokiaľ neprišli do zeme, v ktorej mali bývať; mannu jedli, kým neprišli k pohraničiu Kananejskej zeme. A omer je desatinou efy.

2.Moj 16,29 = Vidzte, že Hospodin vám dal sobotu; preto vám dáva v šiesty deň chleba na dva dni. Sed'te každý tam, kde ktorý ste. Nech nikto nevychádza v siedmy deň zo svojho miesta.

Ján 15,5 = Ja som vinič, vy ste letorasty. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten nesie mnoho ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič robiť.

13. Čo je desiatok

Malachiáš 3,8-10 = Či azda má človek okrádať Boha? Lebo vy okrádate mňa a hovoríte: V čom ťa okrádame? V desiatku a v obeti pozdvihnutia! Zlorečení ste zlorečením a mňa jednako okrádate, celý národ, čo vás je. Doneste celý desiatok do domu pokladu, aby bola potrava v mojom dome, a nože ma potom zkúste v tom, hovorí Hospodin Zástupov, či vám nepootváram nebeských prieduchov a nevylejem vám požehnanie až prehojne.

Malachiáš 1,6-14 = Syn ctí otca a sluha svojho pána; ale jestli som ja otec, kde je moja česť? A jestli som pánom, kde moja bázeň? hovorí Hospodin Zástupov, vám, kňazi, ktorí opovrhujete mojím menom a hovoríte: V čom opovrhujeme tvojím menom? Donášate na môj oltár poškrvnený chlieb a hovoríte: Čím ťa poškrvňujeme? Tým, že hovoríte: Stolom Hospodinovým sa opovrhuje. A keď donášate obetovať slepé, to nie je zlé; a keď dovádzate chromé alebo nemocné, to nie je zlé! Nože obetuj to svojmu vládarovi, či mu budeš milý, alebo či pohliadne na teba? hovorí Hospodin Zástupov. Preto teraz nože sa pokorne modlite pred tvárou silného Boha, a zmiluje sa nad nami! Ale keďže to pošlo z vašej ruky, či aj pohliadne pre vás na niekoho? hovorí Hospodin Zástupov. Oj, aby aj bol niekto medzi vami, kto by zamkol dvere, a neosvecovali by ste nadarmo môjho oltára! Nemám vo vás záľuby, hovorí Hospodin Zástupov, a nechcem obetného daru obilného z vašej ruky. Lebo od východu slnca až po jeho západ je veľké moje meno medzi národami, a na každom mieste sa kadí a obetuje môjmu menu, a to čistý obetný dar obilný, lebo moje meno je veľké medzi národami, hovorí Hospodin Zástupov. Ale vy ho poškrvňujete tým, že hovoríte: Stôl Pánov je zanečistený, a jeho ovocím, jeho pokrmom sa opovrhuje. A k tomu hovoríte, hľa, vraj, aký to trud! A fúkate naň pohrdlivo, hovorí Hospodin Zástupov, a donášate ulúpené, chromé a nemocné a tak donášate obetný dar obilný; či azda to mám so záľubou prijať z vašej ruky? hovorí Hospodin. Ale zlorečený je ten, kto klame, kto majúc vo svojom stáde samca sľubuje a obetuje Pánovi zkažené! Lebo ja som veľký Kráľ, hovorí Hospodin Zástupov, a moje meno je strašné medzi národami.

Malachiáš 3,8 = Či azda má človek okrádať Boha? Lebo vy okrádate mňa a hovoríte: V čom ťa okrádame? V desiatku a v obeti pozdvihnutia!

1.Moj 14,18-20 = A Melchisedech, kráľ Sálema, vyniesol chlieb a víno a to bol kňaz silného Boha najvyššieho. A požehnal ho a riekol: Požehnaný Abram silnému Bohu najvyššiemu, majiteľovi nebies a zeme! A požehnaný silný Bôh najvyšší, ktorý vydal tvojich protivníkov do tvojej ruky! A Abram mu dal desiatok zo všetkého.

1.Moj 28,20-22 = Vtedy slúbil Jakob sľub a povedal: Ak bude Bôh so mnou a bude ma chrániť na tejto ceste, ktorou idem, a dá mi chleba jesť a rúcho odiať sa, a navrátim sa v pokoji do domu svojho otca, bude mi Hospodin Bohom. A tento kameň, ktorý som postavil na pamiatku, bude domom Božím. A zo všetkého, čo mi dáš, ó, Bože, dám ti istotne desatinu.

5.Moj 18,1 = Kňazi, Levitovia, celé pokolenie Léviho, nebudú mať podielu ani dedičstva s Izraelom, ohňové obeti Hospodinove a jeho dedičstvo budú jesť.

3.Moj 27,32 = Ale každý desiatok z hoviad, z kráv, jako i z drobného dobytku, z oviec alebo kôz, zo všetkého, čo ide pod palicu pastiera, desiate bude svätým Hospodinovi.

Matúš 27,50-51 = Ale Ježiš zase vykrikoval veľikým hlasom a vypustil ducha. A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje, od vrchu až dolu, a zem sa triasla, skaly sa pukaly,

Lukáš 11,52 = Beda vám, zákonníkom, že ste vzali kľúč známosti; sami ste nevošli a vchádzajúcim ste bránili.

Matúš 23,13 = Ale beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože zavierate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi, lebo vy do neho nevchádzate ani tých, ktorí vchádzajú, nenecháte vojsť.

14. Treba brať Bibliu ako celok

Židom 5,12 = Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prvkom počiatku výrokov Božích, a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu.

15. Zabudnúť na staré

Jakub 5,14-15 = Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších sboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom. A modlitba viery uzdraví chorého, a Pán ho pozdvihne, a jestli urobil hriechy, odpustí sa mu.

Izaiáš 1,10-17 = Počujte slovo Hospodinovo, vy, kniežatá Sodomy; pozorujte ušima zákon nášeho Boha, vy, ľudie Gomory! Načože mi je to množstvo vašich bitných obetí? hovorí Hospodin. Nasýtil som sa zápalných obetí baranov i tuku vykrmeného dobytku, a krvi juncov, oviec a kôz nie som žiadostivý. Keď prichádzate, aby ste sa ukázali pred mojou tvárou, ktože to kedy vyhládaval z vašej ruky, aby ste šliapali moje nádvorie? Nedonášajte viacej obilných darov klamných: kadivo mi je ohavnosťou; čo do novmesiaca soboty a svolávania shromaždenia, nemôžem zniesť neprávosti ani sviatočného davu bezbožného. Vaše novmesiace a vaše výročité slávnosti nenávidí moja duša; staly sa mi bremenom; ustal som od nesenia. Preto keď rozprestierate svoje ruky, zakrývam svoje oči pred vami, ba i keď množíte

modlitbu, nečujem; vaše ruky sú plné krvi. Umyte sa, očistite sa, odstráňte zlosť svojich skutkov zpred mojich očí, prestaňte zle robiť! Učte sa dobre robiť, hľadajte súd, dopomáhajte utlačenému k právu, súdte súd siroty, zastaňte sa práva vdovy.

Lukáš 5,36-37 = A povedal im aj podobenstvo, že nikto neodtrhne záplaty od nového rúcha, aby ju prišiel na staré rúcho. Lebo ináč aj nové potrhá, a starému nezodpovie záplata z toho nového. A nikto vraj nevlieva nového vína do starých kožíc, lebo ináč nové víno potrhá kožice, aj samo sa vyleje, aj kožice sa zahubia.

Matúš 7,26-27 = A každý, kto čuje tieto moje slová a nečiní ich, bude pripodobnený človeku bláznovi, ktorý vystavil svoj dom na piesku. A spustil sa lejak a prišly rieky, a zaviaty vetry a zavadily o ten dom, a padnul a jeho pád bol veľký.

Matúš 7,24-25 = Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobním rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale. A spustil sa lejak, a prišly rieky, a zaviaty vetry a oborily sa na ten dom, a nepadnul, pretože bol založený na skale.

Ján 3,1-21 = A bol istý človek z farizeov, ktorému bolo meno Nikodém, židovské knieža. Ten prišiel k Ježišovi vnoci a povedal mu: Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha jako učiteľ, lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré ty činiš, keby nebol s ním Bôh. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Ameň, ameň ti hovorím. Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie. A Nikodém mu povedal: Ako sa môže narodiť človek, keď je starý? Či azda môže po druhé vojsť do života svojej matky a narodiť sa? Ježiš mu odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova. Vietor, kam chce, tam veje, a čuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha. A Nikodém odpovedal a riekol mu: Jako sa to môže stať? Ježiš odpovedal a riekol mu: Ved' si ty učiteľ Izraelov a toho nevieš? Ameň, ameň ti hovorím, že čo vieme, hovoríme, a čo sme videli, svedčíme, ale neprijímate nášho svedoctva. Ak som vám povedal zemské veci, a neveríte, jako potom, ak vám poviem nebeské, uveríte?! A nikto nevstúpil hore do neba, iba ten, ktorý sostúpil z neba - Syn človeka, ktorý je v nebi. A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo neposlal Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho. A to je ten súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia viacej milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Lebo každý, kto robí zlé, nenávidí svetlo a nejde k svetlu, aby neboly trestané jeho skutky. Ale ten, kto činí pravdu, ide k svetlu, aby boly zjavené jeho skutky, že sú vykonané v Bohu.

Ján 3,3 = A Ježiš odpovedal a riekol mu: Ameň, ameň ti hovorím. Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.

Matúš 6,24 = Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridržať a druhým pohádzať - nemôžete slúžiť Bohu i mamonu.

Zjavenie 3,16 = Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst.

16. Všetko smiem no nie všetko mi prospieva

1.Korintánom 8 = A o tom, čo sa zabíja a obetuje modlám, vieme, že máme všetci známosť. - Známosť nadúva, ale láska vzdeláva. Ale ak niekto myslí, že niečo vie, ešte nepoznal ničoho, jako treba poznať. Ale ak niekto miluje Boha, ten je poznaný od neho. Teda o jedení obetovaného modlám vieme, že modla nie je ničím na svete, a že nieto niktorého iného Boha krome jedného. Lebo keď aj sú takzvaní bohovia, už či na nebi či na zemi, tak ako je mnoho bohov a mnoho pánov, ale my máme jedného Boha, Otca, z ktorého všetko, a my cieľom neho, a jeden Pán Ježiš Kristus, skrze ktorého všetko, aj my skrze neho. Ale nie vo všetkých je tá známosť, lež niektorí zvykom až doteraz jedia z obeti modly jako ozaj obetované modle, a ich svedomie súc slabé poškrvňuje sa. Ale pokrm nás neurobí milšími Bohu ani horšími pred Bohom, lebo ani keď budeme jesť, nebudeme viacej, ani keď nebudeme jesť, nebudeme menej. Ale hľadte, aby toto vaše právo nebolo nejako urážkou slabým. Lebo keď vidí niekto teba, ktorý máš známosť, sedieť v chráme modly pri stole, či nebude jeho svedomie preto, že je slabý, zbudované, ale tak, aby tiež jedol obetované modlám? A tvojou známosťou hynie slabý, brat, pre ktorého zomrel Kristus! A takto hrešiac proti bratom a bijúc ich slabé svedomie hrešíte proti Kristovi. A preto, ak pokrm pohoršuje môjho brata, nebudem jesť mäsa na veky, aby som nepohoršil svojho brata.

1.Korintánom 6,12 = Všetko smiem, ale nie všetko prospieva; všetko smiem, ale ja nebudem ničím ovládaný.

Lukáš 15,12-13 = A mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi pripádajúci diel imania! A on im rozdelil majetok. A po nie mnohých dňoch shromaždil všetko ten mladší syn a odcestoval do ďalekej krajiny. A tam rozmrhal svoje imanie žijúc prostopašne.

Matúš 13,3-8 = A hovoril im mnoho v podobenstvách a vravel: Hľa, vyšiel rozsievač, aby rozsieval. A keď rozsieval, niektoré zrnká padly vedľa cesty, a prišli vtáci a sozobali ich. A iné padly na skalnaté miesta, kde nemaly mnoho zeme, a hneď vzišly, pretože nemaly hlbokosti zeme; ale keď vyšlo slnce, vyhorely a preto, že nemaly koreňa, vyschly. A iné padly do trnia, a trnie vzrástlo a udusilo ich. A zase iné padly na dobrú zem a vydaly užitok, niektoré sto, niektoré šesťdesiat a niektoré tridsať.

Matúš 10,14 = A ktokoľvek by vás neprijal ani nepočul vašich slov, idúc z toho domu alebo z toho mesta vytraste prach svojich nôh.

Marek 6,11 = A ktoríkoľvek by vás neprijali ani vás nechceli počuť, idúc odtiaľ vytraste i ten prach zpod svojich nôh im na svedoctvo. Ameň vám hovorím, že znesiteľnejšie bude Sodomänom a Gomoranom v súdny deň ako tomu mestu.

Matúš 5,44 = Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú.

17. Mánotratný syn + rast vo viere

Lukáš 15,11 = A povedal: Nejaký človek mal dvoch synov.

Jakub 3,1 = Moji bratia, nebuďte mnohí učiteľmi vediac, že budeme prísnejšie súdení.

Izaiáš 42,3 = Nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knôtu nevyhasí; súd bude vynášať podľa pravdy.

Matúš 12,20 = nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knotu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k víťazstvu;

Matúš 5,22 = Ale ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na svojho brata bez príčiny, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu. A ktokoľvek by povedal svojmu bratovi: Ráka(hlupák), bude vinný, aby bol vydaný moci vysokej rady; a ktokoľvek by povedal: Blázon, bude vinný, aby bol uvrhnutý do ohnivého pekla.

Matúš 23,15 = Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho ako ste sami.

Lukáš 15,29 = Ale on odpovedal a riekol svojmu otcovi: Hľa, tak mnoho rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho prikázania, a mne si nikdy nedal ani len kozľaťa, aby som sa poveselil so svojimi priateľmi.

1.Korintánom 5,5 = vydať takého satanovi na záhubu tela, aby bol duch spasený v deň Pána Ježiša.

Lukáš 15,31 = A on povedal: Dieťa, ty si vždycky so mnou, a všetko moje je tvoje;

Lukáš 15,30 = No, keď prišiel tento tvoj syn, ktorý so smilnicami prežral tvoj majetok, zabil si mu to krmné teľa.

Matúš 7,1 = Nesúďte, aby ste neboli súdení;

Matúš 7,3 = A prečo vidíš ivierko v oku svojho brata a brvna vo vlastnom oku nepozoruješ?

Lukáš 10,25-37 = A hľa, nejaký zákonník vstal a pokúšajúc ho povedal: Učiteľu, čo mám urobiť, aby som dedične obdržal večný život? A on mu povedal: Čo je napísané v zákone? Jako čítaš? A on odpovedal a riekol: Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysli a svojho bližneho jako samého seba. A Ježiš mu povedal: Dobre si odpovedal, to čiň a budeš žiť. A on chcúc sám seba ospravedlniť povedal Ježišovi: A kto je mojím bližným? Na to odpovedal Ježiš a riekol: Istý človek išiel z Jeruzalema dolu do Jericha a upadol medzi lotrov, ktorí ho i vyzliekli i zranili a odišli zanechajúc ho polomŕtveho. A náhodou išiel tiež dolu jakýsi kňaz, tou istou cestou, a keď ho zazrel, obišiel druhou stranou. A podobne aj Levita, ktorý idúc tiež dolu prišiel na to miesto, a keď prišiel a videl, obišiel druhou stranou. No, potom prišiel k nemu nejaký Samaritán, uberajúci sa cestou, a keď ho videl, milosrdenstvom bol hnutý a pristúpil a poobväzoval jeho rany a polial olejom a

vínom a vyložiac ho na svoje vlastné hovädo zaviedol ho do hostinca a postaral sa o neho. A druhého dňa, keď odchádzal, vyňal dva denáre, dal hostinskému a povedal mu: Maj o neho starosť, a čo by si nad to viacej vynaložil, ja ti, keď pojdem tadeťo späť, zaplatím. Ktorý teda z týchto troch zdá sa ti, že bol bližším tomu, ktorý to bol upadol medzi lotrov? A on povedal: Ten, ktorý mu učinil to milosrdenstvo. Vtedy mu povedal Ježiš: Idi a čiň aj ty podobne!

Efežanom 2,8-9 = Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.

1.Timotej 4,7-8 = Ale obecné a babské bájky odmietni a cvič sa v pobožnosti. Lebo telesné cvičenie je na málo čo užitočné, ale pobožnosť je na všetko užitočná majúť zasľúbenie terajšieho i budúceho života.

1.Samuel 8,11-20 = Povedal: Toto bude právo kráľa, ktorý bude kral'ovať nad vami: bude brať vašich synov a postaví ich sebe ku svojim vozom a urobí ich svojimi jazdcami, a budú behať pred jeho vozom, a učini to nato, aby si narobil veliteľov nad tisícami a veliteľov nad päťdesiatimi, a nato, aby mu orali jeho role, žali jeho žnivo a robili jeho vojenné nástroje a výstroj pre jeho vozy. Vezme aj vaše dcéry, aby mu pripravovaly masti, aby mu varily a piekly. Poberie i vaše najlepšie polia, vaše najlepšie vinice a vaše najlepšie olivnice a dá ich svojim sluhom. A bude brať desatinu vášho semena a úrody vašich viníc a dá svojim dvoraninom a svojim sluhom. A taktiež vezme vašich najschopnejších sluhov a vaše najspôsobnejšie dievky a vašich najvýbornejších mládencov i vašich oslov a upotrebí ich pre svoju prácu. Desiatky bude brať z vášho stáda, a vy mu budete sluhami. A budete kričať toho dňa pre svojho kráľa, ktorého si zvolíte, ale neohlási sa vám Hospodin toho dňa. Avšak ľud nechcel počuť na hlas Samuelov, ale povedali: Nie, ale kráľ bude nad nami. A budeme aj my jako všetky iné národy, a bude nás súdiť náš kráľ a vyjde pred nami a bude bojovať naše boje.

1.Moj 2,17 = ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš.

Izaiáš 55,8 = Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani moje cesty nie sú vašimi cestami, hovorí Hospodin.

1.Timoteovi 2,9 = Tak iste aj ženy, v rúchu zdobnom a slušnom, ozdobovať sa so stydlivosťou a rozumnosťou, nie zápletami a zlatom alebo perlami alebo drahým rúchom,

1.Korintánom 8,1 = A o tom, čo sa zabíja a obetuje modlám, vieme, že máme všetci známosť. - Známosť nadúva, ale láska vzdeláva.

1.Korintánom 14,23 = Keby sa tedy dovedna sišiel celý sbor, a všetci by hovorili jazykmi, a vošli by ta prostí ľudia, ktorí sa nerozumejú do vecí, alebo neveriaci, či nepovedia, že bláznite?

1.Korintánom 3,2 = Mliekom som vás napájal, a nemohol som vás krmiť ťažkým pokrmom, lebo ste ešte nemohli zniesť, ale ešte ani teraz nemôžete,

Skutky 2,42-47 = A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách. A prišla bázeň na každú dušu, a dialo sa mnoho zázrakov a divov skrze

apoštolov. A všetci veriaci boli spolu a mali všetko spoločné. Aj statky a majetky predávali a delili ich všetkým, ako komu bolo treba. A každodenne zotrúvajú jednomyseľne v chráme a lámuc chlieb po domoch brali pokrm v plesaní a v prostote srdca, chválili Boha a mali milosť u všetkého ľudu. A Pán pridával cirkvi zachránených každý deň.

Matúš 5,13 = Vy ste soľou zeme; keby soľ ztratila svoju sľasť, čím sa osolí? Na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí.

Marek 16,15 = A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!

Rimanom 12,4-5 = Lebo tak, ako máme v jednom tele mnohé údy, ale jako údy nemajú všetky toho istého úkonu, tak aj my mnohí sme jedným telom v Kristovi, ale jednotlivě jedni druhých údami.

18. Čo je spoločenstvo

Matúš 18,20 = Lebo kde sú dvaja alebo traja shromaždení v mojom mene, tam som i ja v ich strede.

Židom 10,25 = neopúšťajúc svojho shromaždenia, ako majú niektorí obyčaj, ale napomínajúc sa, a to tým viacej, čím viacej vidíte, že sa blíži ten deň.

Ján 4,13 = Ježiš odpovedal a riekol jej: Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žízniť;

Jakub 5,14 = Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších sboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom.

Matúš 23,15 = Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho ako ste sami.

19. Keď vyjde nečistý duch z tela

Matúš 12,43-45 = Ale keď vyjde nečistý duch z človeka, chodí po miestach, kde nieta vody, hľadajúc odpočinutie a nenachádza, vtedy hovorí: Navrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. A keď príjde, najde prázdny, vymetený a vyzdobený; vtedy ide a pojme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdúc prebývajú tam, a posledné veci toho človeka bývajú horšie ako prvé. Tak sa stane i tomuto zlému pokoleniu.

Filipanom 2,8-10 = a súc v spôsobe najdený jako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža. Preto aj Bôh jeho povýšil nad všetko a dal mu z ľúbosti meno, ktoré je nad každé meno, aby sa v mene Ježiša sklonilo každé koleno bytostí ponebeských a pozemských i podzemských,

Matúš 7,24 = Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobním rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale.

Ján 5,14 = Potom ho našiel Ježiš v chráme a povedal mu: Hľad', ozdravel si; nikdy viac nehreš, aby sa ti nestalo niečo horšie!

Galatánom 5,19-21 = A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dedič Božieho kráľovstva.

Jakub 1,14-15 = Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený, a potom žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť.

20. Otče náš = Modlitba Pána

Matúš 6,8-15 = Teda nebuďte im podobní, lebo váš Otec vie, čo potrebujete, prv než by ste ho vy prosili. Vy sa tedy modlite takto: *Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväti tvoje meno! Nech príde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa jako v nebi, tak aj na zemi! Daj nám dnes náš každodenný chlieb a odpusť nám naše viny, jako aj my odpúšťame svojim vinnikom, a neuvoď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Ameň. Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.*

Jakub 1,13 = Nech nikto nehovorí, keď je pokúšaný, že vraj pokúšaný som pokušením od Boha, lebo veď Boha nemožno pokúšať na zlé, a tiež ani sám nepokúša nikoho.

Zjavenie 3,19 = Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorli sa tedy a učiň pokánie.

Ján 1,1 = Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Bôh.

Matúš 6,14-15 = Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.

Matúš 18,21-35 = Vtedy pristúpil k nemu Peter a povedal: Pane, koľko ráz zhreší proti mne môj brat, a odpustím mu? Či do sedem ráz? Ježiš mu rečie: Nehovorím ti, že do sedem ráz, ale až do sedemdesiatsedem ráz. Preto je podobné nebeské kráľovstvo človeku kráľovi, ktorý sa chcel porátať so svojimi sluhami. A keď začal rátať, privedený mu bol jeden dlžník, ktorý mu bol dlžen desať tisíc hrivien. Ale, že nemal ako zaplatiť, rozkázal ho jeho pán predať i jeho ženu i deti i všetko, čo mal, a zaplatiť. Tedy padnul pred ním sluha, klaňal sa mu a hovoril: Pane, pohovej mi, a všetko ti zaplatím. A pán toho sluhu, milosrdenstvom hnutý, prepustil ho a dlžobu mu odpustil. Ale ten istý sluha vyjdúc našiel jedného zo svojich spolusluhov, ktorý mu bol dlžen sto denárov, a pochytil ho a hrdúsil hovoriac: Zaplať mi, čo si dlžen! Tedy padnul jeho spolusluha k jeho nohám, prosil ho a hovoril: Pohovej mi a všetko ti zaplatím. Ale on nechcel, lež odišiel a hodil ho do žalára, dokiaľ by nezaplatil toho, čo bol dlžen. A keď videli jeho spolusluhovia, čo sa stalo, zarmútili sa veľmi a prišli a porozprávali svojmu pánovi všetko, čo sa stalo. Vtedy si ho zavolať jeho pán a povedal mu: Zlý sluha, všetok ten dlh som ti odpustil, pretože si ma prosil; či si sa teda i ty nemal zmilovať nad svojím spolusluhom, ako som sa i ja

zniloval nad tebou? A jeho pán, rozhnevaný, vydal ho mučiteľom, dokiaľ by nezaplatil všetkého, čo mu bol dlžen. Tak i môj nebeský Otec učiní vám, keď neodpustíte jeden každý svojmu bratovi zo srdca ich previnení.

Matúš 5,23-24 = Teda keby si doniesol svoj dar na oltár a tam by si sa rozpamätal, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj tam svoj dar pred oltárom a idi, najprv sa smier so svojím bratom a potom príjdi a obetuj svoj dar.

Matúš 6,7 = Ale keď sa modlíte, nežvatlite jako pohania, lebo sa domnievajú, že pre tú svoju mnohomluvu budú vyslyšaní.

21. Démon neodpustenia

Matúš 5,44 = Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú.

22. Oblečte si celú zbroj Božiu

Efežanom 6,11-12 = Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasiť s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.

Lukáš 22,3 = Vtedy vošiel satan do Judáša, prímenom Išariotského, ktorý bol z počtu tých dvanástich,

Rimanom 12,21 = Nedaj sa premáhať zlému, ale premáhaj dobrým zlé.

1.Kráľov 17,1 = Vtedy povedal Eliáš Tišbänský, ktorý bol z cudzích obyvateľov Gileáda, Achabovi: Jako že žije Hospodin, Bôh Izraelov, pred ktorého tvárou stojím, tak isté je, že nebude po tieto roky rosy ani dažďa, len na moje slovo.

Jakub 5,17 = Eliáš bol človek, ktorý trpel podobným ako my, a modlil sa horlivo, žeby nepršalo, a nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov.

23. Démon zameranosti na hmotné

Matúš 6,19-34 = Nezhromažďujte si pokladov na zemi, kde mol' a hrdza kazí, a kde sa zlodeji prekopávajú a kradnú; ale si zhromažďujte poklady v nebi, kde ani mol' ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Sviecou tela je oko. Keby tedy bolo tvoje oko prosté, celé tvoje telo bude svetlé; ale keby bolo tvoje oko zlé, celé tvoje telo bude tmavé. Ak tedy svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, jaká veľká bude sama tma? Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridŕžať a druhým pohrdať - nemôžete slúžiť Bohu i mamonu. Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že

nesejú ani nežnú ani neshromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete? A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden lakeť? A o odev prečože sa staráte? Povážte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. Ak tedy poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Bôh tak odieva, či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané. Teda nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň sa bude starať o svoje veci. Dosť má deň na svojom trápení.

Lukáš 11,20 = Ale ak ja prstom Božím vyhánam démonov, tak teda prišlo k vám kráľovstvo Božie.

Ján 6,1-15 = Potom odišiel Ježiš za Galilejské more Tiberiadské. A išiel za ním veľký zástup, lebo videli jeho divy, ktoré činil pri nemocných. A Ježiš vyšiel na vrch a tam sedel so svojimi učeníkmi. A bola blízko Veľká noc, sviatok Židov. A keď pozdvihol Ježiš oči a videl, že ide k nemu veľký zástup, povedal Filipovi: Kde nakúpime toľko chleba, aby sa títo najedli? Ale to povedal nato, aby ho zkusil, lebo však on vedel, čo má urobiť. Filip mu odpovedal: Za dvesto denárov chleba im nebude dosť, aby každý z nich čo len niečo málo dostal. A jeden z jeho učeníkov, Andrej, brat Šimona Petra, mu povedal: Je tu jeden chlapček, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby, ale čože je to pre toľkých! A Ježiš povedal: Povedzte ľuďom, aby si posadali. A bolo mnoho trávy na tom mieste. Vtedy si posadali mužovia, počtom asi päť tisíc. A Ježiš vzal chleby a poďakujúc rozdával učeníkom a učeníci sediacim, a podobne aj z rýb, koľko len chceli. A keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: Soberte zvýšené kúsky, aby nič nezahynulo! A tak sobrali a naplnili dvanásť košov kúskami z tých päť jačmenných chlebov, ktoré sa zvýšili tým, ktorí jedli. Vtedy, keď videli ľudia div, ktorí učinil Ježiš, hovorili: Toto je skutočne ten prorok, ktorý mal prísť na svet. A tedy keď poznal Ježiš, že majú v úmysle prísť a schytiť ho nasilu, aby ho učinili kráľom, ušiel zase na vrch on samotný.

Matúš 10,30 = Ale vám sú ešte aj len všetky vlasy na hlave spočítané!

Izaiáš 43,18-19 = Nespomínajte na drevne veci a na dávne nedbajte. Hľa, učiním nové, teraz vypučí. A či neviete o tom? Áno, učiním cestu na púšti a rieky na pustine.

24. Démon smilstva

1.Korintánom 6,12-20 = Všetko smiem, ale nie všetko prospieva; všetko smiem, ale ja nebudem ničím ovládaný. Pokrmy bruchu a brucho pokrmom, ale Bôh zkaží i brucho i pokrmy. No, telo nie smilstvu, ale Pánovi a Pán telu. A Bôh vzkriesil i Pána i nás vzkriesi svojou mocou. Či neviete, že vaše telá sú údami Kristovými? Či tedy mám vziať údy Kristove a urobiť ich údami smilnice? To nech sa nestane! Alebo či neviete, že ten, kto sa pripojuje k smilnici, je s ňou jedným telom? Lebo, hovorí, tí dvaja budú jedno telo. A ten, kto sa pripojuje k Pánovi, je s ním jeden duch. Utekajte pred smilstvom! Každý hriech, ktorý by vykonal človek, je mimo tela. Ale ten, kto smilní, hreší proti svojmu vlastnému telu. Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom

Svätého Ducha, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji? Lebo ste vykúpený za veľkú cenu. Nože tedy oslavujte Boha svojím telom a svojím duchom, čo je oboje Božie.

Ján 15,15 = *Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám.*

Ján 17,21 = *aby boli všetci jedno, jako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.*

1.Korintánom 6,19 = *Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji?*

1.Korintánom 3,16 = *Či neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás?*

Matúš 12,43-45 = *Ale keď vyjde nečistý duch z človeka, chodí po miestach, kde nieto vody, hľadajúc odpočinutie a nenachádza, vtedy hovorí: Navrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. A keď príjde, najde prázdny, vymetený a vyzdobený; vtedy ide a pojme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdúc prebývajú tam, a posledné veci toho človeka bývajú horšie ako prvé. Tak sa stane i tomuto zlému pokoleniu.*

25. Moc vyháňať nečistých duchov

Matúš 10,1-8 = *A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. A mená tých dvanástich apoštolov sú tieto: prvý Šimon, zvaný Peter, a Andrej, jeho brat, a Jakob Zebedeov a Ján, jeho brat. Filip, Bartolomej, Tomáš, colný Matúš, Jakob Alfeov, Lebeus, ktorému bolo dané prímeneo Taddeus, Šimon Kananitský a Judáš Išariotský, ktorý ho i zradil. Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov neodídite a do mesta Samaritánov nevojdite; ale radšej idte k ztrateným ovciam domu Izraelovho. Idte a kážte hovoriac, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte; darmo ste dostali, darmo dajte.*

Matúš 9,36-37 = *A keď videl tie zástupy, hlbokou lútosťou bol pohnutý nad nimi, že boli zmorení a rozptýlení jako ovce, nemajúce pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo.*

Lukáš 10,2 = *A vravel im: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo. Preto proste Pána žatvy, žeby vypudil robotníkov do svojej žatvy.*

Matúš 7,28-29 = *A stalo sa, keď dokončil Ježiš tieto reči, že žasly zástupy nad jeho učením, lebo ich učil ako taký, ktorý má právo a moc, a nie ako ich zákonníci.*

26. Ako vyhnať satana

Skutky 19,13-17 = *Ale boli sa pokúsili aj niektorí z túlavých Židov zaklínačov menovať nad takými, ktorí mali zlých duchov, meno Pána Ježiša a hovorili: Zaklínam(e) vás v mene Ježiša,*

ktorého hlása Pavel. A boli to istého Skevu, Žida, najvyššieho kňaza, siedmi synovia, ktorí to robili. Ale zlý duch odpovedal a riekol im: Ježiša znám, aj o Pavlovi viem, ale kto ste vy? A človek, v ktorom bol zlý duch, skočil na nich a opanujúc oboch, tak sa ich zmocnil, že nahí a zranení utiekli z toho domu. A to sa stalo známym všetkým Židom i Grékom, ktorí bývali v Efeze, a padla bázeň na nich na všetkých, a bolo zvelebované meno Pána Ježiša.

Matúš 17,21 = Ale tento druh nevychádza, iba modlitbou [a pôstom].

27. Význam a dôležitosť krstu

Matúš 3,13-17 = Vtedy prišiel Ježiš od Galilee k Jordánu, k Jánovi, aby bol pokrstený od neho. Ale Ján mu veľmi bránil a hovoril: Mne je treba, aby som bol pokrstený od teba, a ty ideš ku mne? Ale Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak nám sluší, aby sme naplnili všetku spravodlivosť. Vtedy ho nechal. A keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorily sa mu nebesia, a videl Duchu Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica a prichádzal na neho. A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.

2. Kráľov 5,1-19 = A Náman, veliteľ vojska sýrskeho kráľa, bol veľký muž pred svojim pánom a veľmi vážený, lebo skrze neho dal Hospodin záchranu Sýrii, a bol to udatný muž, ale bol malomocný. A Sýrovia boli vyšli po čatách lúpežíť a zajali z Izraelskej zeme nejaké malé dievča, ktoré potom bolo v službe pred ženou Námanovou. A dievča povedalo svojej panej: Ó, keby sa môj pán dostal pred proroka, ktorý je v Samárii, vtedy by ho ten sprostil jeho malomocenstva! A Náman vojdúc oznámil to svojmu pánovi a riekol: Tak a tak hovorí dievčina, ktorá je z Izraelskej zeme. Na to povedal sýrsky kráľ: Id', vojdí a vystroj sa, a ja pošlem izraelskému kráľovi list. A tak išiel, vzal so sebou desať hrivien striebra, šesť tisíc šeklov zlata a desatoro rúcha na premenu. A doniesol list k izraelskému kráľovi takéhoto obsahu: A tak teraz hneď, ako príjde tento list k tebe, hľa, poslal som k tebe Námana, svojho služobníka, sprostí ho jeho malomocenstva. A stalo sa, keď prečítal izraelský kráľ list, že roztrhol svoje rúcho a riekol: Či som ja azda Bôh, aby som mohol usmrtiť a oživiť, že tento posielá ku mne sprostíť človeka jeho malomocenstva?! Ale vedzte, prosím, a vidzte, že hľadá zámienku proti mne. A stalo sa, keď počul Elizeus, muž Boží, že izraelský kráľ roztrhol svoje rúcho, poslal ku kráľovi s odkazom: Prečo si roztrhol svoje rúcho? Nože nech príjde ku mne, aby zvedel, že je prorok v Izraelovi. Tak prišiel Náman so svojimi koňmi a so svojimi vozmi a zastál pri dveriach domu Elizeovho. A Elizeus poslal k nemu posla s odkazom: Id' a umy sa sedem ráz v Jordáne, a tvoje telo sa ti navráti zdravé, a budeš čistý. Ale Náman sa rozhneval, odišiel a riekol: Hľa, povedal som si, že dozaista vyjde a stojac bude vzývať meno Hospodina, svojho Boha a že bude vznášať svoju ruku nad miestom, postihnutým nemocou, a zaženie malomocenstvo. Či nie sú lepšie Abana a Farfar, rieky Damašku, ako všetky vody Izraelove? Či by som sa nemohol umyť v tých, aby som bol čistý? A obrátiac sa išiel s hnevom. Ale pristúpili jeho služobníci a hovorili mu a riekli: Môj otče, keby ti bol kázal prorok vykonať nejakú veľkú vec, či by si nebol vykonal? Čím skôr tedy, keď ti povedal: Umy sa a buď čistý! A tak sišiel a pohrúžil sa v Jordáne sedem ráz podľa slova muža Božieho. A jeho telo sa navrátilo, zdravé, takže bolo jako telo malého chlapca, a bol čistý. Potom sa navrátil k mužovi Božiemu i s celým svojím sprievodom a príjdúc zastál pred ním a

povedal: Hľa, prosím, poznal som, že nieto Boha nikde na celej zemi, jedine v Izraelovi. A tak teraz, vezmi, prosím, požehnanie, dar to od svojho služobníka. Ale on riekol: Ako že žije Hospodin, pred ktorého tvárou stojím, že nevezmem. A hoci ho aj nútil, aby vzal odoprel. Vtedy povedal Náman: Keď tedy len nechceš vziať, nech sa dá, prosím, tvojmu služobníkovi bremä dvoch mulíc zeme; lebo tvoj služobník nebude viacej obetovať zápalu alebo bitnej obeti iným bohom, ale Hospodinovi. Len túto vec nech odpustí Hospodin tvojmu služobníkovi: keď pojde kedy môj pán do domu Rimmonovho, aby sa tam klaňal, a bude sa podopierať na moju ruku, že sa i ja pokloním v dome Rimmonovom. Tedy, keď sa budem klaňať v dome Rimmonovom, nech odpustí, prosím, Hospodin tvojmu služobníkovi v tejto veci. A on mu riekol: Id' v pokoji. A tak odišiel od neho, nejaký kus cesty.

Matúš 4,17-22 = Odvtedy začal Ježiš hlásať a hovoriť: Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. A chodiac popri Galilejskom mori videl dvoch bratov, Šimona, zvaného Petra, a Andreja, jeho brata, ktorí púšťali sieť do mora, lebo boli rybári. A povedal im: Podďte za mnou, a učiním vás rybármi ľudí. A oni hneď opustili siete a išli za ním. A keď pošiel odtiaľ niečo ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakoba, syna Zebedeovho, a Jána, jeho brata, na loďke so Zebedeom, ich otcom, naprávajúcich svoje siete, a povolal ich. A oni hneď opustili loďku i svojho otca a išli za ním.

Matúš 9,9 = A keď išiel odtiaľ Ježiš, videl človeka menom Matúša, sedieť na cle a povedal mu: Pod' za mnou! A vstal a išiel za ním.

Židom 3,7 = Preto, jako hovorí Svätý Duch: Dnes, keby ste počuli jeho hlas,

Marek 14,32-39 = Potom prišli na pozemok, ktorého meno je Getsémane. A povedal svojim učeníkom: Posedzte tu, kým sa nepomodlím. A pojal so sebou Petra, Jakoba a Jána a začal sa ľakať a veľmi teskniť. A povedal im: Moja duša je smutná až na smrť. Zostaňte tu a bdejte. A poodídúc trochu dopredu padnul na zem a modlil sa, žeby, ak je vraj možné, odišla od neho tá hodina. A hovoril: Abba, Otče, tebe je všetko možné, odnes odo mňa tento kalich! Ale však nie to, čo ja chcem, ale čo ty. Potom prišiel a našiel ich spať. A povedal Petrovi: Šimone, spíš? Či si nevládal bdieť jednu hodinu? Bdejte a modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia, lebo duch je síce hotový, ale telo je slabé. A zase odišiel a modlil sa hovoriac tie isté slová.

Lukáš 22,44 = A súc v smrteľnom zápase ešte napnutejšie sa modlil. A jeho znoj bol ako čo by kvapky krvi, stekajúce na zem.

1.Moj 3. kap. = A had bol najchytrejší zo všetkých zvierat poľných, ktoré učinil Hospodin Bôh. A povedal žene: Či naozaj riekol Bôh: Nebudete jesť z niktoreho stromu rajského? Na to povedala žena hadovi: Z ovocia rajských stromov jeme. Ale o ovocí stromu, ktorý je prostred raja, riekol Bôh: Nebudete jesť z neho ani sa ho nedotknete, aby ste nezomreli! A had povedal žene: Istotne nezomriete. Ale Bôh vie, že toho dňa, ktorého by ste jedli z neho, otvorí sa vaše oči, a budete jako bohovia, ktorí vedia, čo je dobré i zlé. A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadostvou očíam a že je to prežiadúcný strom, aby urobil človeka rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojmu mužovi, a jedol. Vtedy sa otvorily oči obidvoch, a poznali, že sú nahí. A naviažuc fíkového lístia spravili si zástery. Potom počuli hlas Hospodina Boha, chodiaceho po raji, k dennému vetru večernému. Ale Adam i jeho žena sa

skryli pred tvárou Hospodina Boha v prostredku medzi stromami raja. A Hospodin Bôh volal na Adama a riekol mu: Kde si? A povedal: Počul som tvoj hlas v raji, ale som sa bál, lebo som nahý a preto som sa skryl. A Bôh mu riekol: Kto ti oznámil, že si nahý?! Či si azda jedol zo stromu, o ktorom som ti prikázal, aby si nejedol z neho? A Adam povedal: Žena, ktorú si dal, aby bola so mnou, tá mi dala zo stromu, a jedol som. A Hospodin Bôh riekol žene: Čo si to urobila?! A žena povedala: Had ma zvedol a jedla som. A Hospodin Bôh riekol hadovi: Že si to urobil, zlorečený budeš nad každé hovädo a nad každé zviera poľné; na svojom bruchu sa budeš plaziť a budeš žrať prach po všetky dni svojho života. A pološím nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš pätu. Potom ešte povedal žene: Veľmi rozmnožím tvoju bolesť a tvoje tehotenstvo; v bolesti budeš rodiť deti, a tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi, a on bude panovať nad tebou. A Adamovi povedal: Preto, že si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, o ktorom som ti prikázal a riekol: Nebudeš jesť z neho, zlorečená bude zem pre teba; s bolesťou budeš z nej jesť po všetky dni svojho života. Trnie a bodľáč ti bude rodiť a budeš jesť poľnú bylinu. V pote svojej tvári budeš jesť chlieb, až dokiaľ sa nenavrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa navrátiš. A Adam nazval meno svojej ženy Eva, pretože ona bola matkou všetkých živých. A Hospodin Bôh učinil Adamovi a jeho žene odev z kože a odial ich. Vtedy povedal Hospodin Bôh: Hľa, človek sa stal ako jeden z nás, aby vedel dobré i zlé. A tak teraz, aby nevystrel svojej ruky a nevezal ešte aj zo stromu života a nejedol, a žil by potom na veky, vyžeňme ho! A Hospodin Bôh ho poslal preč z raja, zo zahrady Édena, aby obrábal zem, z ktorej bol vzatý. A vyhnal človeka a osadil cherubínov od východnej strany zahrady Édena, a to s plamenným mečom plápolajúcim strážiť cestu ku stromu života.

Matúš 4, 1-11 = Vtedy bol Ježiš zavedený hore na púšť od Ducha, aby bol pokúšaný od diabla. A keď sa bol postil štyridsať dní a štyridsať nocí, napokon zlačnel. A pristúpiac k nemu pokušiteľ riekol mu: Ak si Syn Boží, povedz, aby sa tieto kamene staly chlebami. A on odpovedajúc riekol: Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie. Vtedy ho pojal diabol do svätého mesta a postavil ho na vrch na krídlo chrámu a povedal mu: Ak si Syn Boží, hod' sa dolu, lebo veď je napísané, že svojim anjelom prikáže o tebe, a vezmú ťa na ruky, aby si neuderil svojej nohy o kameň. A Ježiš mu riekol: Zase je napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha! Opäť ho pojal diabol na vrch, veľmi vysoký, a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a pokloníš sa mi. Vtedy mu povedal Ježiš: Odídi, satane, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť! Vtedy ho opustil diabol, a hľa, anjeli pristúpili a posluhovali mu.

Jakub 2, 19 = Ty že veríš, že je jeden Bôh? Dobre robíš. Aj démoni veria a trasú sa.

2.Kráľov 5,14 = A tak sišiel a pohrúžil sa v Jordáne sedem ráz podľa slova muža Božieho. A jeho telo sa navrátilo, zdravé, takže bolo jako telo malého chlapca, a bol čistý.

Ján 20,22 = A keď to povedal, dýchnul na nich a povedal im: Prijmite Svätého Ducha!

Skutky 10,44-48 = A kým Peter ešte hovoril tieto slová, sostúpil Svätý Duch na všetkých, ktorí počúvali slovo. Vtedy užasli všetci veriaci z obriezky, ktorí boli prišli s Petrom, že i na pohanov

je vyliaty dar Svätého Ducha; lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy odpovedal Peter: Či potom môže niekto zabrániť vode, aby títo neboli pokrstení, ktorí prijali Svätého Ducha jako aj my? A rozkázal ich pokrstiť v mene Pána Ježiša Krista. Vtedy ho prosili, žeby zostal u nich niekoľko dní.

Sudcov 2,17 = Ale nepočúvali ani na svojich sudcov, lebo smilnili odchádzaním za inými bohmi a klaňali sa im. Rýchle uhli s cesty, po ktorej išli ich otcovia poslúchajúc prikázania Hospodinove. Nerobili tak.

2.Moj 12,29-33 = Potom stalo sa o polnoci, že Hospodin pobil všetko prvorodené v Egyptskej zemi od prvorodeného faraonovho, ktorý mal sedieť na jeho tróne, až do prvorodeného zajatca, ktorý bol v dome jamy, i všetko prvorodené z hoviad. Vtedy vstal faraon vnoci, on i všetci jeho služobníci i všetci Egypťania, a povstal veľký krik v Egypte, lebo nebolo domu, kde by nebolo bývalo mŕtveho. A zavola Mojžiša a Árona vnoci a riekol: Vstaňte, vyjdite z pomedzi môjho ľudu i vy i synovia Izraelovi a idte, slúžte Hospodinovi, tak ako ste hovorili. Vezmite i svoje drobné stádo i svoj hovädzí dobytok, ako ste vraveli, a idte a požehnajte i mňa. A Egypťania nútili ľud, aby sa ponáhľali, aby ich čím skôr vyhnali zo zeme, lebo vraveli: Všetci pomrieme.

2.Moj 14,22 = A tak vošli synovia Izraelovi doprostred mora a išli po suchu, a voda im bola múrom z ich pravej a z ich ľavej strany.

Matúš 7,15-20 = Vystríhajte sa falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vnútri sú dravými vlkmi. Po ich ovocí ich poznáte. Či azda z trnia oberajú hrozná alebo z bodľače fíky? Tak tedy každý dobrý strom rodí dobré ovocie, a zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie ani zlý strom rodiť dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodí dobrého ovocia, sa vytína a hádže na oheň. A tak ich tedy po ich ovocí poznáte.

2.Moj 14,23-28 = A Egypťania ich honili a vošli za nimi, všetky kone faraonove, jeho vozy i jeho jazdci, doprostred mora. Potom stalo sa za rannej stráže: Hospodin pohliadol na vojsko Egypťanov zo stípu ohňa a oblaku a zmiatol vojsko Egypťanov. A vyrzil kolesá z jeho vozov a poháňal ho tak, že išlo s ťažkosťou. Vtedy povedali Egypťania: Utečme pred Izraelom, lebo Hospodin bojuje za nich proti Egypťanom! A Hospodin riekol Mojžišovi: Vystri svoju ruku na more, aby sa navrátily vody na Egypťanov, na ich vozy a na ich jazdcov. Vtedy vystrel Mojžiš svoju ruku na more, a more sa navrátilo pred ránom ku svojej moci, a Egypťania utekali oproti nemu, a tak vrhnul Hospodin Egypťana doprostred mora. A vody navrátiac sa pokryly vozy i jazdcov so všetkým vojskom faraonovým, všetkých, ktorí vošli za nimi do mora; nezostalo z nich ani len jedného.

4.Moj 13,32-34 = Ale mužovia, ktorí boli odišli s ním ta hore, vraveli: Nebudeme môcť ísť hore proti tomu ľudu, lebo je silnejší ako my. A pustili zlú povest' o zemi, ktorú prezkúmali, medzi synov Izraelových povediac: Zem, ktorou sme prešli nato, aby sme ju prezkúmali, je zem, ktorá žerie svojich obyvateľov. A všetok ľud, ktorý sme videli v nej, sú mužovia vysokej postavy. Videli sme tam aj obrov, synov Enákových, ktorí sú z obrov, takže sa nám videlo, že sme proti nim ako kobyľky, a takými sme sa aj my im videli.

Jozue 5,6 = Lebo štyridsať rokov chodili synovia Izraelovi po púšti, dokiaľ nevyhynul všetok ten národ, mužovia, súci do boja, ktorí boli vyšli z Egypta, ktorí nepočúvali na hlas Hospodina, ktorým potom prisahal Hospodin, že im neukáže zeme, o ktorej prisahal Hospodin ich otcom, že nám ju dá, zem to, ktorá tečie mliekom a medom.

5.Moj 1,34-39 = A Hospodin počul hlas vašich rečí a rozhneval sa a prisahal povediac: Prisahám, že niktorý z týchto mužov, toto zlé pokolenie, neuvidí tej krásnej zeme dobrej, o ktorej som prisahal, že ju dám vašim otcom, krome Kálefa, syna Jefunneho; ten ju uvidí, a jemu dám zem, po ktorej chodil, i jeho synom, pretože cele nasledoval Hospodina. Ešte i na mňa sa nahneval Hospodin pre vás a riekol: Ani ty ta nevojdeš! Jozua, syn Núnov, ktorý stojí pred tebou, ten ta vojde; jeho posilni, lebo on ju rozdelí Izraelovi do dedičstva. A vaše deti, o ktorých ste povedali, že budú za lúpež, a vaši synovia, ktorí ešte dneská nevedia, čo je dobré a čo zlé, tí ta vojdú, a im ju dám, a oni ju zedia.

4.Moj 13,31 = A Kálef tíšil ľud, ktorý sa búril proti Mojžišovi, a vravel: Áno, len poďme hore a zaujmeme ju dedične, lebo sa jej istotne zmocníme.

2. Timoteovi 2,16-17 = Ale obecným a prázdnyim rečiam vyhni. Lebo ešte väčšmi pokročia v bezbožnosti, a ich slovo sa bude rozožierať ako rakovina. Z nich je Hymeneus a Filétus,

2.Timoteovi 2,23-26 = Ale bláznivé a nerozumné otázky odby vediač, že plodia zvady. A sluha Pánov sa nemá vadiť, ale má byť prívetivý ku všetkým, schopný učiť a zniest' i zlé, ktorý v krotkej tichosti karhá tých, ktorý sa protivia, ak by im azda Bôh dal pokánie poznať pravdu, a aby zase vytriezveli a vymanili sa z osídla diablovho, ktorí sú lapení od neho robiť jeho vôľu.

1.Timoteovi 4,7 = Ale obecné a babské bájky odmietni a cvič sa v pobožnosti.

Títovi 3,9-11 = Ale bláznivým otázkam a rodopravám, škriepkam a zvadám o ceremónie zákona vyhýbaj, lebo sú neužitočné a márne. Sektárskeho človeka po jednom a po druhom upravení odby vediač, že taký človek je prevrátený a hreší súc sám sebou odsúdený.

Jozua 3,14-17 = A stalo sa, keď sa ľud pohnul zo svojich stánov, aby prešiel cez Jordán, a kňazi, ktorí niesli truhlu smluvy, pred ľudom, a keď prišli tí, ktorí niesli truhlu, až k Jordánu, a nohy kňazov, nesúcich truhlu, zamočili sa na kraji vody (a Jordán býva preplnený, takže rozlieva vody na všetky svoje brehy, každoročne v dobe žatvy), že sa zastavily vody, zostupujúce od hora, a stály jako jedna hromada na veľmi ďaleko pri meste Adame, ktoré leží po strane Cartána, a tie, ktoré zostupovaly k moru púšte, k Solnému moru, odtiekli celkom a byly odrezané, a ľud prešiel na miesto naproti Jerichu. A kňazi, ktorí niesli truhlu smluvy Hospodinovej, stáli na suchu prostred Jordána nehýbajúc sa, a celý Izrael, všetci išli po suchu, dokiaľ neprešiel cez Jordán celý národ.

Marek 16,15-18 = A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre.

Marek 1,4 = Ján vystúpil krstiac na púšti a kázuc krst pokánia na odpustenie hriechov.

Matúš 6, 33 = Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.

Marek 1,9-15 = A stalo sa v tých dňoch, že prišiel Ježiš z Galilejského Nazareta a bol pokrstený od Jána v Jordáne. A hneď, keď vychádzal z vody, videl nebesia roztrhávané a Duchu, jako čo by holubicu, zostupujúceho na seba, a hlas zavznel z nebies: Ty si ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo. A hneď ho pudil Duch na púšť. A bol tam na púšti štyridsať dní súc pokúšaný od satana, a bol so zvieratami, a anjeli mu posluhovali. A potom, keď bol Ján vydaný, prišiel Ježiš do Galilee kázuc evanjelium kráľovstva Božieho a hovoril: Naplnil sa čas, a priblížilo sa kráľovstvo Božie. Čiňte pokánie a verte evanjelium!

Židom 3,15 = Teda keď je povedané: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha!

Matúš 13,44-46 = Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu skrytému na poli, ktorý, keď našiel človek, skryl a od radosti ide a predáva všetko, čo má, a kúpi to pole. Zase je nebeské kráľovstvo podobné človekovi kupcovi, ktorý hľadal krásne perly a ktorý najdúc jednu drahocennú perlu odišiel a predal všetko, čo mal, a kúpil ju.

Lukáš 15,8-9 = Alebo ktorá žena, ktorá má desať grošov, keby ztratila jeden groš, nezažne sviece a nezametá domu a nehľadá bedlive, dokiaľ nenajde? A keď najde, svolá priateľky a susedy a povie: Radujte sa so mnou, lebo som našla groš, ktorý som bola ztratila.

Matúš 19,29 = A každý, kto opustil domy alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo manželku alebo deti alebo polia pre moje meno, dostane mnohonásobne viac a večný život obdrží dedične.

Ján 3,14-15 = A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.

Ján 3,16 = Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.

Ján 5,24 = Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a neprijde na súd, ale prešiel zo smrti do života.

Ján 6,40 = Lebo to je vôľa môjho Otca, ktorý ma poslal, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň.

Ján 6,47 = Ameň, ameň vám hovorím, že kto verí vo mňa, má večný život.

Ján 10,27-28 = Moje ovce čujú môj hlas, a ja ich znám, a nasledujú ma, a ja im dávam večný život, a nezahynú na veky, a nikto ich nevytrhne z mojej ruky.

Ján 17,1-2 = Keď to dohovoriť Ježiš, pozdvihol svoje oči k nebu a povedal: Otče, prišla hodina, osláv svojho Syna, aby aj tvoj Syn oslávil teba, jako si mu dal moc nad každým telom, aby všetkým tým, ktorých si mu dal, dal večný život.

Rimanom 6,22 = Ale teraz oslobodení súc od hriechu a v službu podrobení Bohu máte svoj užitek na posvätenie a koniec večný život.

1.Timotej 6,12 = Bojuj dobrý boj viery, uchop večný život, do ktorého si aj povolany a vyznal si dobré vyznanie pred mnohými svedkami.

1.Ján 2,25 = A toto je to zaslúbenie, ktoré nám on zaslúbil, večný život.

1.Ján 5,11 = A toto je to svedoctvo, že nám Bôh dal večný život, a ten život je v jeho Synovi.

1.Ján 5,13 = To som napísal vám veriacim v meno Syna Božieho nato, aby ste vedeli, že máte večný život a aby ste verili v meno Syna Božieho.

1.Korintánom 12,8-11 = Lebo jednému sa dáva skrze Ducha slovo múdrosti a druhému slovo známosti podľa toho istého Ducha, inému viera, v tom istom Duchu; inému milosti dary uzdravovania, v tom istom Duchu; inému pôsobnosti divov, inému prorocstvo, inému rozoznávanie duchov, inému druhy jazykov a inému výklad jazykov, a to všetko pôsobí jeden a ten istý Duch rozdeľujúc osobitne jednému každému tak, ako chce.

Ján 14,16-17 = a ja požiadam Otca, a dá vám iného Tešiteľa, aby bol s vami na veky, toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás.

Ján 14,25-26 = Toto som vám hovoril, kým som ešte bol u vás. Ale Tešiteľ, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

Ján 15,26 = Ale keď príjde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, toho Ducha pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude svedčiť o mne.

Zjavenie 19,7 = Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila.

1.Moj 2,24 = Preto opustí muž svojho otca a svoju mať a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.

Ján 10,27 = Moje ovce čujú môj hlas, a ja ich znám, a nasledujú ma,...

28. Chodte a kážte evanjelium

Marek 16,15-20 = A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú

vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzaly divy. Ameň.

Matúš 12,45 = vtedy ide a pojme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdúc prebývajú tam, a posledné veci toho človeka bývajú horšie ako prvé. Tak sa stane i tomuto zlému pokoleniu.

Galatánom 2,20 = S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.

Židom 5,12 = Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prvkom počiatku výrokov Božích, a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu.

29. Stále treba pozerať na to čo je na nebi

Kološanom 3,1-5 = A tak jestli ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu, a keď sa zjaví Kristus, náš život, vtedy sa aj vy s ním zjavíte v sláve. Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom,

Matúš 6,33 = Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.

Ján 1,5 = a to svetlo svieti vo tme, a tma ho nezadržala.

Efežanom 5,8 = Lebo ste boli kedysi tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Chodte jako deti svetla -

Rimanom 8,13 = Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom mŕtvite skutky tela, budete žiť.

Matúš 14,22-33 = A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by vraj nerozpustil zástupov. A rozpúšťiac zástupy vyšiel na vrch osobitne modliť sa. A keď bol večer, bol tam sám. A loď už bola naprostred mori, zmietaná vlnami, pretože bol odporový vietor. Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. A učeníci vidiac ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: Dúfajte, ja som, nebojte sa! A Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách. A on povedal: Pod! A Peter sostúpiač s lode chodil po vodách a prišiel k Ježišovi. Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval? A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!

Matúš 6,25-34 = Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú ani neshromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete? A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden lakeť? A o odev prečože sa staráte? Povážte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. Ak tedy poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Bôh tak odieva, či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané. Teda nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň sa bude starať o svoje veci. Dost' má deň na svojom trápení.

30. Nes svoj kríž a ukrižuj na ňom svoje vášne a žiadosti

Galatánom 5,16-25 = Ale hovorím: Chodte Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telo, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli. Ale ak ste vedení Duchom, nie ste pod zákonom. A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva. Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť; proti takým veciam nieta zákona. A tí, ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami. Ak žijeme Duchom, Duchom i chodme.

Efežanom 6,12-17 = Lebo nie je nám zápasit' s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach. Preto vezmite na seba celú zbraň Božiu, aby ste mohli odolať v ten zlý deň a vykonajúc všetko stáť. Tedy stojte majúc svoje bedrá opášané pravdou a súc oblečení v pancier spravodlivosti a majúc nohy obuté v hotovosti evanjelia pokoja. A pritom pri všetkom vezmite štít viery, ktorým budete môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého. A vezmite aj prilbu spasenia i meč Ducha, ktorým je slovo Božie,

1.Timotej 4,5 = lebo sa posväcuje slovom Božím a modlitbou. Keď budeš toto predkladať bratom, budeš dobrým služobníkom Ježiša Krista, kŕmeným slovami viery a dobrého učenia, ktoré si doteraz nasledoval.

Matúš 18,20 = Lebo kde sú dvaja alebo traja shromaždení v mojom mene, tam som i ja v ich strede.

1.Korintánom 14,26 = Tak čo tedy robiť, bratia? Keď sa schádzate, každý z vás má žalm, má učenie, má zjavenie, má jazyk, má výklad - všetko nech je na vzdelanie.

Lukáš 9,23 = A vravel všetkým: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma.

Matúš 16,24 = Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou!

Galatánom 2,20 = S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.

1.Peter 5,7 = Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás.

Lukáš 18,29-30 = A on im povedal: Ameň vám hovorím, že nieto nikoho, kto by opustil dom alebo rodičov alebo bratov alebo manželku alebo deti pre kráľovstvo Božie, kto by už v tomto čase nedostal mnohonásobne viac a v budúcom veku večného života.

Matúš 19,29 = A každý, kto opustil domy alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo manželku alebo deti alebo polia pre moje meno, dostane mnohonásobne viac a večný život obdrží dedične.

Kazateľ 4,12 = A keby sa niekto chcel zmocniť toho jedného, oni dvaja sa postaví proti nemu, a motúz, spletený vo troje, nepretrhne sa tak rýchle.

1.Moj 2,24 = Preto opustí muž svojho otca a svoju mať a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.

Matúš 19,5 = Preto opustí človek otca i mať a bude sa pridržať svojej ženy, a tí dvaja budú jedno telo?

31. Viac s tým nezápas – Ježiš to vyrieši

Rimanom 7,15-25 = Lebo čo robím, neuznávam; lebo nerobím toho, čo chcem, ale činím to, čo nenávidím. Ale ak činím to, čoho nechcem, súhlasím so zákonom, že je dobrý. A tak teraz už nerobím toho ja, ale hriech, ktorý prebýva vo mne. Lebo viem, že neprebýva vo mne, to jest v mojom tele, dobré. Lebo chcenie leží pri mne, ale robenia dobrého nenachádzam, lebo nečiním dobrého, ktoré chcem, ale to zlé, ktorého nechcem, to robím. Ale ak činím to, čoho nechcem, nerobím toho už viacej ja, ale to robí hriech, ktorý prebýva vo mne. Tak tedy nachádzam zákon sebe, ktorý chcem činiť dobré, že leží pri mne zlé. Lebo sa spolu radujem so zákonom Božím podľa vnútorného človeka; ale vidím iný, cudzí zákon vo svojich údoch, ktorý bojuje proti zákonu mojej mysle a ktorý ma zajíma v rabstvo zákonu hriechu, ktorý to zákon je v mojich údoch. Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?! Ďakujem Bohu skrze Ježiša Krista, nášeho Pána! A tak tedy ja, ten istý, slúžim myslou zákonu Božiemu a telom zákonu hriechu.

Rimanom 8,1-4 = A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha. Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti. Lebo to, čo bolo nemožné zákonu, nakoľko bol slabý skrze telo, to

vykonal Bôh poslúch svojeho Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele, aby bolo naplnené právo zákona v nás, ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha.

Kološanom 3,1-3 = A tak jestli ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslite, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu.

32. Treba pozerať na darcu, nie na dar

Matúš 12,45 = vtedy ide a pojme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdúc prebývajú tam, a posledné veci toho človeka bývajú horšie ako prvé. Tak sa stane i tomuto zlému pokoleniu.

Lukáš 17,11-19 = A stalo sa, keď išiel do Jeruzalema, že išiel pomedzi Samáriu a Galileu. A keď vchádzal do ktoréhosi mestečka, stretlo sa s ním desať malomocných mužov, ktorí sa postavili zďaleka a hovorili povýšeným hlasom: Pane Ježišu, zmiluj sa nad nami! A keď ich uvidel, povedal im: Idte a ukážte sa kňazom! A stalo sa v tom, ako išli, že boli očistení. A jeden z nich vidiac, že je uzdravený, vrátil sa veľikým hlasom oslavujúc Boha a padol na tvár k jeho nohám a ďakoval mu. A to bol Samaritán. Vtedy odpovedal Ježiš a riekol: Či ich nebolo všetkých desať očistených? A kdeže tých deväť? Či sa oni jako Židia nenašli takí, aby sa boli vrátili a dali Bohu slávu, iba tento cudzinec? A jemu povedal: Vstaň a idi; tvoja viera ťa uzdravila.

Galatánom 5,17 = Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telo, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli.

Matúš 10,1 = A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu.

Marek 5,34 = A on jej povedal: Dcéro, tvoja viera ťa uzdravila. Id' v pokoji a buď zdravá a prostá svojej choroby.

Matúš 9,22 = A Ježiš obrátiac sa a vidiac ju povedal: Dúfaj, dcéro, tvoja viera ťa uzdravila. A žena bola zdravá od tej hodiny.

Matúš 12,44 = vtedy hovorí: Navrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. A keď príjde, najde prázdny, vymetený a vyzdobený;

Matúš 17,17 = A Ježiš odpovedal a riekol: Ó, pokolenie, neveriace a prevrátené, dokedy budem s vami? Dokedy vás ponesiem? Dovedte mi ho sem!

Matúš 17,16 = A priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale ho nemohli uzdraviť.

Matúš 17,21 = Ale tento druh nevychádza, iba modlitbou [a pôstom].

Jakub 5,14 = Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších sboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom.

33. Viera je odvaha, naša odpoveď na Božie volanie

Matúš 8,10 = Keď to počul Ježiš zadivil sa a povedal tým, ktorí išli za ním: Ameň vám hovorím, že ani v Izraelovi som nenašiel tak velikej viery.

Ján 8,32 = a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.

Ján 14,6 = A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.

1.Moj 12 = A Hospodin riekol Abramovi: Vyjdi zo svojej zeme a zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca a id' do zeme, ktorú ti ukážem. A učiním ťa veľkým národom a požehnám ťa a zvelebím tvoje meno, a budeš požehnaním. A požehnám tých, ktorí ťa žehnajú, a tých, ktorí ti zlorečia, preklájam, a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme. Vtedy išiel Abram tak, ako mu hovoril Hospodin, a išiel s ním Lot. A Abramovi bolo sedemdesiatpäť rokov, keď vyšiel z Cháрана. A Abram vzal Sáráj, svoju ženu, i Lota, syna svojho brata, a všetok ich nadobudnutý majetok, ktorý nadobudli, i duše, ktoré získali v Cháране, a vyšli, aby išli do zeme Kanaána, a prišli do zeme Kanaána. A Abram prešiel zem až po miesto Sichem, až k dubu Móre. A vtedy bol v zemi Kananej. A Hospodin sa ukázal Abramovi a riekol: Tvojemu semenu dám túto zem. A postavil tam oltár Hospodinovi, ktorý sa mu ukázal. Potom sa poberal odtiaľ k vrchu, ktorý je od východu Bét-ela, kde postavil svoj stán, takže mu bol Bét-el od mora, od západu, a Haj od východu, a postavil tam Hospodinovi oltár a vzýval meno Hospodinovo. A odtiaľ sa pomaly rušal Abram na juh. Potom povstal hlad v zemi, a Abram odišiel dolu do Egypta, aby sa tam zdržoval do času jako hosť, pretože bol veľký hlad v zemi. A stalo sa, keď sa už priblížil, aby vošiel do Egypta, že povedal Sáráji, svojej žene: Nože hľa, viem, že si ty žena krásneho vzostrenia. A stane sa, keď ťa uvidia Egyptania, že povedia: To je jeho žena! A tak mňa zabijú a teba nechajú žiť. Hovor tedy, prosím, že si moja sestra, aby mi bolo dobre za teba, a moja duša bude žiť pre teba. A stalo sa, keď vošiel Abram do Egypta, že videli Egyptania ženu, že je veľmi krásna. A uvidiac ju kniežatá faraonove chválili ju faraonovi, a žena bola vzatá do domu faraonovho. A Abramovi robili dobra za ňu, a mal drobný dobytok, ovce a kozy, a voly a oslov a sluhov a dievky a oslice a veľblúdiv. Ale Hospodin bil faraona veľkými ranami i jeho dom pre Sáráj, ženu Abramovu. Vtedy povolal faraon Abrama a povedal: Čo si mi to urobil? Prečo si mi neoznámil, že je to tvoja žena? Prečo si hovoril: Je moja sestra? A ja som si ju vzal za ženu. A tak teraz hľa, tu máš svoju ženu, vezmi a id'! A faraon rozkázal o ňom svojim mužom, a poslali ho preč i jeho ženu i so všetkým, čo bolo jeho.

1.Moj 15,7 = A riekol mu: Ja som Hospodin, ktorý som ťa vyviedol z Úra Chaldejov, aby som ti dal túto zem, aby si ju zdedil trvale.

Matúš 14,28-31 = A Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách. A on povedal: Pod'! A Peter sostúpiac s lode chodil po vodách a prišiel k Ježišovi. Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval?

1.Tesaloničanom 5,21 = Všetko zkúšajte; dobré podržte.

Ján 10,1-18 = Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto nevchádza dverami do ovčínca, ale prechádza inokade, je zlodej a zbojník; ale ten, ktorý vchádza dverami, je pastier oviec. Tomu otvára vrátny, a ovce čujú jeho hlas, a svoje vlastné ovce volá podľa mena a vyvodí ich a keď vyženie všetky svoje vlastné ovce, ide pred nimi, a ovce idú za ním, pretože znajú jeho hlas. Ale za cudzím nikdy nepojdú, ale utečú od neho, pretože neznajú hlasu cudzích. Toto podobnenstvo im povedal Ježiš, ale oni neporozumeli, čo je to, čo im hovoril. Vtedy im zase povedal Ježiš: Ameň, ameň vám hovorím: Ja som dverami oviec. Všetci, koľko ich prišlo predom mnou, sú zlodeji a lotri, ale ovce ich nepočuly. Ja som dvere. Ak niekto vojde cezo mňa, bude zachránený, a vojde aj vyjde i pašu najde. Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel nato, aby mali život a aby mali hojnosť. Ja som ten dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoju dušu za ovce. Ale nájomník a ten, kto nie je pastierom, ktorého ovce nie sú jeho vlastné, keď vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká, a vlk lapá a rozháňa ovce. A nájomník uteká, pretože je nájomník a nedbá o ovce. Ja som ten dobrý pastier a znám svoje, i moje mňa znajú. Jako mňa zná Otec, tak i ja znám Otca a kladiem svoju dušu za ovce. A mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohoto ovčínca, aj tie musím priviesť, a počujú môj hlas, a bude jedno stádo a jeden pastier. Preto ma miluje Otec, že ja kladiem svoju dušu, aby som ju zase vzal. Nikto jej neberie odo mňa, ale ja ju kladiem sám od seba. Mám právo ju položiť a mám právo ju zase vziať. To prikázanie som dostal od svojho Otca.

34. Mnoho vládze modlitba spravodlivého

Jakub 5,13-20 = Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí. Je niekto veselej mysle? Nech spieva žalmy. Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších sboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom. A modlitba viery uzdraví chorého, a Pán ho pozdvihne, a jestli urobil hriechy, odpustí sa mu. Teda vyznávajte si jeden druhému hriechy a modlite sa druh za druhu, aby ste boli uzdravení. Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca. Eliáš bol človek, ktorý trpel podobným ako my, a modlil sa horlivo, žeby nepršalo, a nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov. A zase sa modlil, a nebo dalo dážď, a zem vydala svoju úrodu. Moji bratia, keby niekto medzi vami zablúdil od pravdy, a keby ho niekto obrátil, nech vie, že ten, kto obrátil hriešnika od jeho bludnej cesty, zachránil jeho dušu od smrti a prikryje množstvo hriechov.

Matúš 5,23-24 = Teda keby si doniesol svoj dar na oltár a tam by si sa rozpamätal, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj tam svoj dar pred oltárom a idi, najprv sa smier so svojím bratom a potom prídi a obetuj svoj dar.

Efežanom 4,26 = Hnevajte sa a nehrešte; slnko nech nezapáda nad vašim rozhnevaním sa,

Matúš 6,6 = Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky a zavrúc svoje dvere modli sa svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjavne.

1.Korintánom 17,1 = Vtedy povedal Eliáš Tišbänský, ktorý bol z cudzích obyvateľov Gileáda, Achabovi: Jako že žije Hospodin, Bôh Izraelov, pred ktorého tvárou stojím, tak isté je, že nebude po tieto roky rosy ani dažďa, len na moje slovo.

Jakub 5,17 = Eliáš bol človek, ktorý trpel podobným ako my, a modlil sa horlivo, žeby nepršalo, a nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov.

Skutky 2,17 = A bude v posledných dňoch, hovorí Bôh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia budú prorokovať i vaše dcéry, a vaši mládenci budú vídať videnia, a vašim starcom sa budú snívať sny.

Izaiáš 44,3 = lebo vylejem vody na žíznivé a potoky na sušinu; vylejem svojho Ducha na tvoje semä a svoje požehnanie na tvojich potomkov,

Joel 2,28 = A potom sa stane, že vylejem svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, a vašim starcom sa budú snívať sny; vaši mládenci budú vídať videnia.

35. Ako Ježiš vyzeral

Zjavenie 1,12-18 = A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov a v prostredku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. A jeho hlava a jeho vlasy boli biele jako biela vlna, jako sneh, a jeho oči boli jako plameň ohňa, a jeho nohy boli podobné mosadzi, jako rozžeravenej v peci, a jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd. A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a jeho tvár bola jako slnko, keď svieti vo svojej moci. A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Ameň. A mám kľúče pekla i smrti.

Lukáš 17,14 = A keď ich uvidel, povedal im: Id'te a ukážte sa kňazom! A stalo sa v tom, ako išli, že boli očistení.

Matúš 6,7 = Ale keď sa modlíte, nežvatlite jako pohania, lebo sa domnievajú, že pre tú svoju mnohomluvu budú vyslyšaní.

Izaiáš 53,2 = Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútok a jako koreň z vypráhlej zeme; nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostiví.

2.Moj 20,4 = Neučiníš si rytiny ani nijakej podoby tých vecí, ktoré sú hore na nebi, ani tých, ktoré sú dole na zemi, ani tých, ktoré sú vo vodách pod zemou.

4.Moj 4,16 = A úlohou Eleazára, syna Árona, kňaza, bude olej na svetlo a kadivo z voňavých vecí a obilný dar ustavičný a olej na pomazávanie, jeho úlohou bude starať sa o celý príbytok a o všetko, čo je v ňom, vo svätyni, a medzi jeho náradím.

Matúš 17,2 = a premenil sa pred nimi, a jeho tvár sa skvela jako slnce, a jeho rúcho stalo sa bielym ako svetlo.

Ezechiel 1,28 = Na pohľad ako dúha, ktorá býva na oblaku v deň dažďa, taká bola na pohľad tá žiara dookola. To bol zjav podoby slávy Hospodinovej. A keď som to videl, padnul som na svoju tvár a počul som hlas hovoriaceho.

Biblia - poradie kníh Starej zmluvy,

1. až 5.kniha Mojžišova
kniha Jozue
kniha Sudcov
kniha Rút
1. a 2.kniha Samuelova
1. a 2.kniha Kráľov
1. a 2.kniha Paralipomenom (kniha Kroník)
kniha Ezdrášova
kniha Nehemiášova
kniha Esterina
kniha Jóbova
kniha Žalmy
kniha Príslovia
kniha Kazateľova
pieseň Šalamúnova
prorok Izaiáš
prorok Jeremiáš
plač Jeremiášov
prorok Ezechiel
prorok Daniel
prorok Hozeáš
prorok Joel
prorok Ámos
prorok Obadiáš
prorok Jonáš
prorok Micheáš
prorok Náhum
prorok Habakuk
prorok Sofoniáš
prorok Haggeus
prorok Zachariáš
prorok Malachiáš

Skratka v texte

1.Mojžišova, ...
Jozue
Sudcov
Rút
1.Samuel, ...
1.Kráľov, ...
1.Paralipomenom, ...
Ezdráš
Nehemiáš
Ester
Jób
Žalmy
Príslovia
Kazateľ
Veľpieseň
Izaiáš
Jeremiáš
Plač J.
Ezechiel
Daniel
Hozeáš
Joel
Ámos
Obadiáš
Jonáš
Micheáš
Náhum
Habakuk
Sofoniáš
Haggeus
Zachariáš
Malachiáš

spolu: 39 kníh

Biblia - poradie kníh Novej zmluvy,

evanjelium Ježiša Krista podľa Matúša
evanjelium Ježiša Krista podľa Mareka
evanjelium Ježiša Krista podľa Lukáša
evanjelium Ježiša Krista podľa Jána
Skutky apoštolov
list apoštola Pavla pre zbory v Ríme
1. a 2.list apoštola Pavla pre zbory v Korinte
list apoštola Pavla pre zbory v Galácii
list apoštola Pavla pre zbory v Efeze
list apoštola Pavla pre zbory vo Filipách
list apoštola Pavla pre zbory v Kolosách
1. a 2.list apoštola Pavla pre zbory v Tesalonikách
1. a 2.list apoštola Pavla pre Timotea
list apoštola Pavla pre Títa
list apoštola Pavla pre Filemóna
list apoštola Pavla pre Židov
list Jakuba
1. a 2.list apoštola Petra
1. až 3.list apoštola Jána
list Júdu
kniha Zjavenie Ježiša Krista podľa apoštola Jána

Skratka v texte

Matúš
Marek
Lukáš
Ján
Skutky
Rimanom
1.Korintánom, ...
Galaťanom
Efežanom
Filipanom
Kološanom
1.Tesaloničanom, ...
1.Timoteovi, ...
Títovi
Filemónovi
Židom
Jakub
1.Peter, ...
1.Ján, ... 3.Ján
Júda
Zjavenie

spolu: 27 kníh